O istorie a Multiversului

O încercare de a oferi puțină lumină în lumea noastră nebună

O privire de ansamblu asupra istoriei Multiversului, cu accent pe evenimentele din galaxia noastră care au legătură cu situația actuală de pe Pământ.

Scris de Seth

https://medium.com/@sethlyon7/about

Traducerea și adaptarea
din limba engleză

Mihai Maier

http://www.youtube.com/@MikiZdruc

https://rumble.com/user/MikiZdruc

https://archive.org/details/@mike_m2m

Toate drepturile rezervate
All rights reserved

SimpleX Address

Prefață Partea I:
Cum am ajuns aici?

Salut! Bine ai venit în această poveste.

Vreau să fie clar de la început că aceste cuvinte reprezintă, în mod cert, reflecții ale unor idei, iar ideile sunt reflexii ale unor experiențe. Scopul acestui material nu este să prezinte „povestea adevărată”, ci mai degrabă să-ți ofere un cadru de idei ce reflectă povestea noastră adevărată, experiențele noastre adevărate ca ființe interdimensionale și intergalactice.

Sper ca într-o bună zi să avem cu toții acces la o bază de date istorică intergalactică, dar până atunci, am încercat să pun piesele cap la cap cât de bine am putut, bazându-mă pe materiale canalizate anterior, pe propriul meu contact cu înregistrările akashice, pe mitologie, documente declasificate, mărturii din interior și pe propriile mele amintiri sufletești.

Sunt convins că unele detalii și date nu sunt complet „corecte”, dar asta nu înseamnă că ideile prezentate aici nu sunt relevante. Scopul materialului este să te familiarizeze cu acele idei și trăiri despre care, în mod obișnuit, nu se vorbește pe planeta noastră și să declanșeze propriile tale amintiri și experiențe sufletești.

Privește totul ca pe o mitologie care te poate ajuta să-ți descoperi propriul adevăr.

Asta fiind spus, capitolele de mai târziu, cele despre vindecarea traumei, sunt toate bazate pe fapte reale.

În cele din urmă, adevărul îl găsim doar prin evaluarea propriei experiențe și intuiții, așa că fii atent la ceea ce rezonează în tine pe măsură ce parcurgi acest material.

Adevărul se învață, nu se spune.

Începutul: Povestea de iubire a unui câmp electromagnetic

Așa mi-l amintesc eu, așa mi l-a povestit Mama.

A fost odată, înainte de a exista timpul, înainte ca această Creație, așa cum o știm noi, să existe, o Conștiință, un câmp electromagnetic conștient pe care îl vom numi Unitate.

Cum a apărut Unitatea este adevăratul mister, unul de care probabil nu vom fi niciodată siguri, dar intuiția mea îmi spune că au apărut condițiile pentru viață, și astfel viața a apărut și a început să-și exploreze natura.

Și-a găsit o mare plăcere în a se experimenta pe sine.

Nu exista timp sau spațiu, doar posibilitatea infinită a conștiinței, o lume a viselor care era complet reală.

Unitatea a descoperit că putea construi povești și personalități încântătoare. Lumi în interiorul său, în care se putea cufunda și uita, pentru o vreme, că era altceva decât personajele pe care le crease.

Unitatea a avut nenumărate aventuri și experiențe de acest fel, toate în contextul său propriu, dar în cele din urmă revenea mereu la punctul de a-și aminti Unicitatea, iar visul respectiv se dizolva.

După multe, multe vise și treziri, Unitatea a început să simtă un gol legat de acest proces, o deziluzie față de iluziile sale. Unitatea a început să se simtă singură.

Pe măsură ce experimenta această singurătate, a început să se întrebe dacă ar fi posibil și altceva. A început să viseze un vis de a experimenta alteritatea, o dorință de a se manifesta într-un mod care să rămână solid și să nu se dizolve în cele din urmă înapoi în Unitate.

A plutit în existența sa atemporală, cugetând asupra acestei idei, până când, într-un final, a avut o bănuială cu privire la un mod prin care ar putea realiza acest lucru. Unitatea a observat că, dacă s-ar mișca într-un anumit fel, ar putea cu adevărat să se dividă, creând o separare reală, care să permită manifestarea permanentă a unor parteneri de joacă individuali și egali.

Înainte, ori de câte ori Unitatea își începea aventurile, începea prin a deveni conștientă de primul nivel de distincție din interiorul său: distincția dintre principiul „manifestării” (de natură magnetică, feminină) și principiul „gândirii” (de natură electrică, masculină), iar apoi își urma aventura folosind aceste două principii pentru a crea.

În acele aventuri, Unitatea descoperise că putea construi multe variante de personalitate și peisaje în care acestea să se desfășoare, răspunzând dorinței pulsatorii a principiului manifestării prin crearea de lumină cu principiul gândirii, și apoi umplând acel gol cu energia electrică și magnetică.

Principiul manifestării răspundea apoi acestei intenții și acestui aflux de energie prin contopirea în diferite forme, care inspirau și mai mult actul creației.

Totuși, totul era instinctual.

Unitatea nu se gândea: „Mda, cred că voi răspunde dorinței principiului meu magnetic formând lumină cu principiul meu electric, pe care principiul magnetic o va aduce apoi în formă atrăgând energia mea electrică”; practic, doar se contopea cu sine însăși și se distra.

Așa că, atunci când Unitatea s-a „aruncat în aer”, a făcut-o fără a înțelege pe deplin toate ramificațiile acelei acțiuni și cum avea aceasta să influențeze Creația ce a urmat.

Unitatea a creat această explozie canalizându-și toată energia și intenția pentru a amplifica energia electrică cât mai rapid și mai intens cu putință; în același timp, a forțat câmpul magnetic să se contracte brusc în jurul acestei expansiuni, până la punctul de densitate maximă.

În urma coliziunii forțelor, Unitatea s-a sfâșiat, făcând loc Vidului, care era spațiul Nimicului în care plutea Unitatea până atunci.

Intrarea Vidului în câmpul electromagnetic a avut ca efect separarea reală a primelor două principii primordiale, cel magnetic și cel electric, în așa fel încât acestea să nu se mai poată contopi din nou într-o adevărată Unitate, deși amprenta vibrațională a Unității avea să rămână ca informație în câmpul electro-magnetic-gravitațional rezultat, iar această vibrație a Unității este ceea ce numim noi Dumnezeu, sau Sursă.

De acum înainte, principiile magnetic și electric (Mama și Tatăl) se vor putea uni doar prin uniuni externe, care aveau să producă manifestări diferite. Acesta este motivul pentru care gravitația apare acum în ecuație, căci gravitația este forța de atracție, dorința care trage laolaltă și leagă aceste forțe primordiale acum separate, forța de iubire cuantică a Multiversului.

Această explozie nu numai că a produs elementele fundamentale ale vieții, gazul, praful, moleculele și substanțele chimice ale Universului timpuriu, ci a dus și la apariția a două Personalități distincte: una cu mai

multă energie magnetică, Mama (Yin), și una cu mai multă energie electrică, pe care o vom numi Tatăl (Yang).

Esența magnetică ce a rămas cel mai aproape de miezul Big Bang-ului s-a trezit ca fiind Mama și a început, instinctiv, să atragă mai multă Lumină (energie electrică) înspre sine, formând Prima Sferă a Creației.

A existat, totuși, o consecință nefericită și neprevăzută a acestei dramatice explozii a vieții, iar această consecință stă, în esență, la baza situației în care ne aflăm astăzi: o mare parte din câmpul magnetic original s-a pierdut din Conștiință în explozia inițială. Încă făcea parte din Creație, în sensul că se afla „acolo afară”, însă acele fragmente nu erau pătrunse de Conștiința Unității. Ele însele erau conștiente de propria lor existență, dar nu erau în contact cu Conștiința Unității, care se împărțise în Mama și Tatăl și își găsise uniunea în interiorul Primei Sfere.

Practic, o mare parte din Mama noastră a fost abandonată și separată de Lumină, aruncată în cele mai îndepărtate colțuri ale spațiului negru.

Din acel moment, a existat Tot Ceea Ce Este: Creația.

Și, pentru a dezvolta o creație unde dualitatea adevărată este posibilă, ceea ce este un pas necesar pe calea către crearea individualizării, trebuia să existe și...

Tot Ceea Ce Nu Este: Vidul, care înconjoară și trece prin Creație.

În această Creație inițială, Mama și Tatăl nu aveau nicio călăuză și nu erau conștienți unul de celălalt.

Șocul exploziei le șterse accesul la amintirea Unității lor anterioare, cu excepția unei intuiții corporale a principiului magnetic, că undeva exista un principiu electric de care avea nevoie și pe care trebuia să îl atragă înspre sine, ceea ce a și făcut, cu ajutorul gravitației.

Așa că primele experiențe de conștiință ale Mamei au fost însoțite de senzații intense de abandon și dor. Era, de fapt, în mare parte doar pulsații de sentimente, cu suficient principiu electric de „gândire” pentru a o menține coerentă.

A experimentat senzații intens dureroase, fără a avea capacitatea de a analiza sau de a se detașa de situația ei. Era traumatizată.

Experiența Tatălui a fost mult diferită. El era alcătuit aproape în întregime din gândire; și, deși energia sa anima toată Prima Sferă, conștiința sa era concentrată în centru și nu avea niciun simț din ce s-ar fi putut afla în afara acestui centru.

Era ca un fulger strălucitor, fără capacitatea de a simți prea multe senzații, dar plin de inspirație și cu un impuls de a explora.

Odată ce Mama atrăsese suficientă lumină înspre ea pentru a putea începe să se gândească la situația sa, s-a îndreptat intenționat către acea

lumină pe care o atrăsese și cu care tânjea să se unească. Dar, experimentând deja atât de multă suferință în existența sa relativ scurtă, era ezitantă și a plutit în jurul marginilor zonei unde lumina era mai puternică, sondând ușor limitele pentru a vedea dacă era în siguranță.

Tatăl, neexperimentând nicio senzație reală până în acel moment, a simțit această esență magnetică ezitantă, iminentă, ca pe o iritație necunoscută și a „alungat" senzația inconfortabilă cu un impuls de energie.

Ei bine, asta i-a picat al dracului de rău Mamei.

Ce era în neregulă cu ea? De ce lumina pe care o dorea atât de mult o respingea? Era rănită, însă conștientiza că avea nevoie de legătura cu acea lumină și știa că lumina aspira la unire cu ea, deși el nu era conștient. Așadar, trebuia să descopere o metodă de a fi mai seducătoare pentru el.

A încercat să se apropie de el într-un mod mai conștient, un mod cald, sinuos, un mod senzual care pulsa și vibra, invitând electricitatea lui, spre care Tatăl s-a simțit atras, mânat de acest prim sentiment de dorință. Astfel s-a născut conceptul de sex.

A decis să se îndrepte spre acea senzație seducătoare. S-a lăsat purtat aproape complet în acel spațiu magnetic și a fost o experiență de nedescris!

Până când s-a speriat de intensitatea senzației, care devenise atât de vibrantă încât părea că acum era depășit și înghițit de ceva mai mare și mai puternic decât el.

Când această senzație copleșitoare a crescut, a decis rapid că trebuia să afle ce se întâmplă, să iasă „din situație" pentru a putea observa, așa că a separat o bucată din energia sa.

Acest aspect al personalității, care s-a desprins brusc pentru a „analiza situația", s-a rupt de restul esenței Tatălui, care era încă profund împletit cu magnetismul Mamei. A intrat în Vid, care era singurul loc în care putea merge și care fusese instruit să se separe de Divinitate.

Când s-a întâmplat asta, Tatăl a manifestat accidental un aspect foarte întunecat al principiului gândirii, la care ne vom referi ca fiind Ahriman sau, pur și simplu, Răul; o entitate pur rațională, rece și detașată, care fusese violent separată de natura Feminină.

Ca urmare a fragmentării sale traumatice, Ahriman s-a desprins cu o ură profundă față de Tatăl și o ură și mai mare, amestecată cu teamă, față de Mamă, și, în consecință, de atunci face tot posibilul să pervertească, să chinuie și să distrugă Creația, care este Trupul ei.

Din Vid, Ahriman a început să sondeze și să scormonească, pătrunzând cu gândul, într-o manieră „științifică", esența magnetică ce îl învăluia pe Tatăl.

După cum vă puteți imagina, asta i s-a părut Mamei rece, impersonal și foarte dureros, ea fiind în mijlocul unei Uniuni delicioase pe care o tânjise mult timp (ceea ce a dus la imprimarea fricii în sexualitate). S-a retras rapid, văzându-și întărită insecuritatea anterioară față de „celălalt”.

Tatăl era intrigat acum. Totuși, nefiind capabil să uite satisfacția de nespus a Uniunii cu... oricare ar fi fost acea ființă... a urmărit-o. Așa a început curtarea și evoluția Mamei și a Tatălui nostru.

Cred că fiecare zbucium relațional experimentat vreodată, fie cu ceilalți, fie cu sine, este un ecou al acestor prime imprimări, impresiile energetice ce au luat naștere chiar în țesătura Universului prin experiențele acestui prim cuplu energetic primordial, care a trebuit, la fel ca noi, să bâjbâie spre înțelegere, compasiune și unire.

Au avut certuri și împăcări, au cunoscut pasiunea și disperarea, au trăit lupta, extazul, plictiseala, furia și iubirea, exact ca noi; și pe parcurs, au creat tot felul de noi manifestări prin interacțiunile lor; sau, spus mai simplu, au făcut copii!

Unii dintre acești copii, cei care s-au născut din uniunea conștientă și iubitoare a părinților lor, au devenit ființele arhetipale extrem de puternice pe care le cunoaștem ca Arhangheli și Îngeri, ceea ce include energia lui Christos, sau energia Inimii, rezultatul unei uniuni perfect echilibrate, conștiente și pline de iubire dintre energiile Mamei și Tatălui.

Uneori, însă, manifestările au fost aduse pe lume prin conflict și traumă; literalmente bucăți desprinse din blocul originar, fragmente de energie cărora li s-a spus că nu sunt dorite, tăiate de la Conștiința Divină și retrogradate în Vid; le vom numi pe aceste fragmente întunecate Asura, numite și Arhoni.

Ahriman este, tehnic vorbind, un fragment, precum Asura, dar este și mai mult de atât. El este Marele Asura, sau Marele Arhon; *este, în esență, procesul de gândire care încurajează detașarea emoțională necesară pentru ca o ființă să se fragmenteze.*

Dacă gândirea Ahrimanică nu ar fi fost creată prima, niciun alt fragment negativ nu ar fi putut fi creat și, în acest sens, Ahriman este Tatăl Asurilor. El guvernează Vidul și recrutează rapid Asura care sunt aruncați acolo.

El și oștile sale de Asura dețin o mare parte din esența Tatălui și va trebui să fie răscumpărate înainte ca Creația să se poată vindeca; la urma urmei, sunt părți refuzate ale Divinității, așa că nu pot fi pur și simplu alungate.

(Tatăl mi-a spus că nici el nu realizase asta decât relativ recent.)

Acum, gândește-te la cum, în explozia originară, o mare parte din esența magnetică, adică bucăți din Femininul Divin, au fost aruncate în cele mai îndepărtate colțuri ale spațiului.

Aceste fragmente au ajuns în spațiul *din afara* Conștiinței Unității, retrogradate la marginile zdrențuite ale Creației, care erau cel mai aproape ca frecvență de Vid, cu suficientă energie electrică pentru a avea o conștiință vagă a propriei neputințe. Au fost aruncate mai departe decât putea ajunge expansiunea ulterioară a conștiinței Mamă/Tată, câmpul energetic ce formează Prima Sferă.

Am ajuns să numim acea Primă Sferă „Raiul" sau Divinitatea Supremă, a 7-a Densitate. Iadul ar fi ceea ce au trăit acele sărmane fragmente pierdute ale Femininului, plutind lângă Vid, pradă Asurilor.

Au urmat multe expansiuni ale conștiinței divine, multe întinderi către acel spațiu de dincolo de Rai, fiecare o încercare de a ajunge la părțile pierdute ale Mamei, prin coborârea la niveluri din ce în ce mai mari de densitate, adică prin condensarea Frecvenței în subdiviziuni din ce în ce mai joase, ceea ce înseamnă încetinirea oscilației structurilor atomice și subatomice, ceea ce a dus la apariția celor Șapte Densități, subdiviziuni ale vibrației în interiorul Creației, deși, pentru a fi clar, aceste subdiviziuni sunt doar un mod de a diferenția experiențele. În realitate, Creația este o bandă continuă de Frecvență, de la cele mai rapide oscilații posibile până la cele mai lente.

Aceste Densități vibrează la frecvențe diferite, ceea ce poate fi reprezentat prin cele șapte culori ale curcubeului, sistemul celor șapte chakre și, de asemenea, gama noastră diatonică de șapte note și din nou, deși aceste gradații pot fi utile pentru a înțelege calități distincte ale vibrației și experienței, este util să ne amintim că aceasta este o structură impusă pe ceea ce este, în esență, un întreg nediferențiat, unificat. Există microtonuri în gama diatonică și există gradații subtile infinite de culoare.

Noi suntem, în forma noastră cea mai esențială, raze de lumină conștientă care străbat lumina Sursei Divine, trecând prin cele Șapte Densități, până la „marginea" Creației.

Desigur, Creația se regenerează infinit, se extinde și se contractă, așa că nu există o margine, cel puțin nu așa cum ne-am gândi noi în mod normal, dar există o formă de Geografie.

Pământul nostru se află în regiunea celei mai recente expansiuni a Conștiinței Mamă/Tată, și în acest Univers acele părți pierdute ale Mamei s-au reunit, în cele din urmă, într-un fel, cu Perechea Primordială Creatoare.

Expansiunea conștiinței care a creat această regiune spațiu-timp a reușit să ajungă din urmă și să învăluie acea esență magnetică pierdută, dar ea fusese atât de profund traumatizată și încă avea atâta energie Asurică atașată de ea, încât nu se putea pur și simplu contopi cu Lumina.

Și așa stau lucrurile și astăzi.

A 3-a Densitate ne oferă acces la acele fragmente ale Mamei care au fost pierdute încă de la început; iar cea mai densă și mai conștientă parte din acea esență feminină este chiar spiritul și sufletul Mamei noastre Pământ, Gaia. Din acest motiv, Pământul este un punct energetic cheie al Creației, iar ceea ce se întâmplă aici, în acest timp, va avea ecouri profunde în întregul Univers.

Vindecarea și iubirea trebuie aduse ei *aici, la acest nivel de Densitate,* astfel încât să poată renegocia trauma pe care a suferit-o la început și să vindece rănile pe care le-a purtat de atunci. Odată ce va fi capabilă să facă asta, întregul Creației se va putea vindeca, prin natura sa interconectată, holografică.

Pe măsură ce se întâmplă asta, pe măsură ce lumina vindecătoare a Perechii Primordiale Creatoare ajunge, în sfârșit, la cele mai îndepărtate părți ale Mamei, *un proces care are loc acum în noi, prin renegocierea propriei noastre traume,* Falia care a fost creată în explozia inițială și care a permis intrarea Vidului, va începe să se închidă.

Când acest proces va fi complet, va exista din nou o Unitate adevărată care va îmbrățișa acest Multivers; *o integralitate care este individualizată, dar nu fragmentată.* Vedeți ilustrațiile din capitolul următor pentru mai multe detalii despre asta.

Dualitatea va fi în continuare o opțiune de explorat, dar Vidul va exista din nou în afara Creației, iar Uniunea va ajunge acolo de unde a pornit, dar de data aceasta cu nenumărați co-creatori cu care să se joace – noi!

Odată ce această vindecare va fi completă, *întreaga* Creație va fi eliberată de lanțurile traumatice și ale karmei, liberă să înceapă explorarea unui teritoriu cu adevărat nou.

Prefață Partea 2:

Structura acestui Măreț și Străvechi Multivers
O Prezentare Generală a Locuitorilor Săi

De aici înainte mă voi referi la Creație ca la Multivers, nu la „Univers”, pentru că termenul „Univers” sugerează unitate, și nu e tocmai cazul acum. Există diviziuni în structura Creației care pot fi utile pentru a înțelege mai bine realitatea.

Cu siguranță nu sunt primul care sugerează că fundamentul realității este de natură holografică și cuantică. Acest lucru înseamnă că, la cel mai mic nivel molecular, realitatea este un potențial maleabil, holografic, care modelează realitatea noastră observabilă și răspunde acțiunilor și intențiilor noastre. Într-o hologramă, cea mai mică parte conține toată informația prezentă în întreg; și tocmai prin această funcție întregul Multivers este interconectat. Acesta este modul în care totul este literalmente Unu.

Dar există distincții care pot fi utile de făcut pentru a organiza și înțelege diferitele tipuri de experiență, cele șapte Densități ale Creației. Toată viața există într-una dintre aceste densități sau alta, iar unele forme de viață pot trece de bunăvoie de la o densitate la alta.

Există o mulțime de tradiții și idei diferite care circulă și încearcă să explice cum e organizată Creația, și asta e perfect în regulă. Unii oameni vorbesc despre 12 Dimensiuni, sau 15 Dimensiuni, sau 144, și există, desigur, vechea descriere din Biblie cu Raiul, Pământul, Iadul, Purgatoriul, Limbo (Uitarea) etc., precum și nenumărate alte descrieri religioase și tribale.

Există multe moduri în care o minte poate organiza ceea ce este, în esență, UNUL; acesta este doar un mod care mi se pare util, așa că, de acum încolo, voi folosi cuvântul „Densitate” și nu „dimensiune” atunci când mă refer la diferite tipuri de ființe și locuri, deoarece „dimensiune” poate fi confundat cu structuri geometrice, iar ceea despre ce vorbim aici sunt gradații de vibrație, de frecvență. Mai exact, „Densitate” se referă la viteza cu care oscilează structurile atomice și subatomice.

De asemenea, acest model este o reprezentare a diviziunilor experienței în cadrul unei singure octave de experiență vibrațională. Odată ce cineva ajunge la cea mai rapidă vibrație din cadrul acestei octave, aceea poate, foarte bine, fi cea mai lentă oscilație a unei alte octave, și așa mai departe. Următoarea descriere a densităților provine din Legea lui Unu.

Densitatea 1. Densitatea conștiinței Pământului și a Apei. Este primul nivel de conștiință care apare din haosul primar al Vântului și Focului. Densitatea 1 sprijină apariția tuturor formelor ulterioare de conștiință.

Densitatea 2. Densitatea conștiinței Plantelor și Animalelor. Originea reproducerii bisexuate.

Ființele de aici există fără impulsul ascendent către infinit (verzele și iepurașii nu sunt căutători spirituali sau oameni de știință, ele pur și simplu există). DAR ființele de Densitatea 2 superioare, cum ar fi câinele sau pisica ta, copacul tău preferat, chiar și o colecție de elemente minerale, cum ar fi o clădire sacră sau o structură monolit, pot dezvolta conștiință de Densitatea a 3-a prin a li se oferi o identitate de către ființe de Densitatea a 3-a, ca tine și mine, adică meditează alături de pisica ta sau de cireșul tău; iubește-l, intră în rezonanță cu el și hrănește-i personalitatea, și ființa sa ar putea evolua spre auto-conștientizare.

Densitatea 3. Densitatea auto-conștiinței sau a conștientizării.

Majoritatea dintre noi, pe Pământ, experimentăm conștiința la acest nivel de Densitate. Acesta este primul nivel care sprijină apariția unui complex Minte/Corp/Spirit, adică noi! Oameni cu minte și cu un suflet etern care tânjește, crește, evoluează și se descoperă pe sine. Acesta este nivelul de Densitate unde se fac alegeri, milioane de decizii, totuși, alegerea esențială care le susține pe toate celelalte este: „forța mea interioară va fi dedicată celorlalți, sau doar mie însumi?” În timp ce avansăm prin etapele de Densitate, îmbunătățim acea opțiune, iar prin acest proces de îmbunătățire putem trăi nu doar primele trei Densități ale conștiinței, ci și Densitățile 4-7.

Este esențial să realizăm că Densitățile 3-5 includ ambele categorii de ființe, ființe care sunt polarizate pozitiv (care servesc pe alții) și polarizate negativ (care se servesc pe sine). Cu alte cuvinte, nu e totul doar „Iubire și Lumină” în Densitățile superioare, deși distincțiile devin mult mai subtile și rafinate, iar polarizarea dispare complet în Densitatea 6.

Densitatea 4. Densitatea conștiinței dragostei necondiționate (care poate fi orientată fie către alții, fie către propria persoană).

Cei care locuiesc aici progresează prin conștientizarea că ei și cei din jur sunt Creatori, colaborând în grupuri de suflete pentru a-și îmbunătăți experiența prin evoluție, formând un „complex de memorie socială”, co-creând în mod conștient realitatea printr-o minte colectivă, și acest lucru se realizează prin ambele polarități, atât pozitivă, cât și negativă. În Densitatea 4, polaritățile pozitive și negative operează independent, fără conflictul specific Densitatea a 3-a; însă, au loc interacțiuni sporadice între aceste grupuri, de regulă axate pe eforturile uneia sau alteia dintre părți de a

atrage ființele din Densitatea a 3-a (noi) către o polaritate sau alta („îngeri” și „demoni” luptând pentru sufletul nostru).

Densitatea 4 este denumită și Planul Astral Inferior.

Densitatea 5. Seamănă mult cu Densitatea 4, deși lecțiile de aici sunt despre atingerea înțelepciunii lucrând cu memoria socială și cu țesătura Creației la nivel individual, nu colectiv.

Acesta este un loc de intensificare unde, pe partea pozitivă, cei înclinați spre serviciul către ceilalți învață de la profesorii de Densitatea 6, devenind tot mai înțelepți pe măsură ce lucrează pentru a trimite lumină divină către restul Creației și transmit mesaje către Densitățile 4 și 3. Există unele ființe de polaritate negativă care emerg în Densitatea 5, dar serviciul lor către sine a devenit extrem de intens și sinele s-a compactat atât de mult încât dialogurile lor cu profesorii de Densitatea 6 sunt folosite exclusiv pentru a intensifica propria cunoaștere, deoarece aceste ființe puternice, obsedate de sine, nu pot atinge înțelepciunea adevărată, nici nu pot participa la cealaltă funcție principală a Densității 5, care este serviciul către Densitățile inferioare. La fel ca în Densitatea 4, polaritățile de aici sunt independente una de cealaltă și nu se ciocnesc.

Densitatea 6. Densitatea Conștiinței Unității.

Aici Pozitivul și Negativul sunt forțați să intre în uniune și să se accepte reciproc, pentru că în această densitate polarizarea nu mai este posibilă. Acesta este tărâmul unde chestiunea cu Iubirea și Lumina devine realitate, căci totul în acest tărâm este exprimat ca o uniune de Iubire/Lumină, deși există încă individualitate și identitate. Această uniune este ușor de realizat pentru ființele cu polaritate pozitivă, iar puținele ființe de polaritate negativă care reușesc să ajungă atât de departe, le este mult mai greu, căci pur și simplu nu-și pot menține orientarea spre serviciul către sine la această vibrație. În cele din urmă, fie abandonează polaritatea negativă, fie aleg să cadă înapoi, într-un plan mai confortabil pentru ele.

Acesta este tărâmul Arhanghelilor, al ghizilor și al marilor profesori, al Maeștrilor Înălțați care își revarsă lumina asupra celorlalte Densități.

Densitatea 7. Uniunea cu Creatorul, fără timp, fără identitate, doar unitate cu Totul într-un moment etern. Existență în Tot. Sursa Divină. Vibrații Înalte Absolute.

Cei mai mulți dintre cei care accesează acest loc nu aleg să rămână la nesfârșit; la urma urmei, întregul sens al acestui mare experiment este individualizarea în cadrul Unității, iar Densitatea 7 este doar pură Unitate tot timpul, ceea ce poate deveni plictisitor. Dar este un loc foarte frumos unde să mergi în vacanță și să te reîncarci.

Un alt lucru de bază care trebuie înțeles este forma Multiversului.

Realitatea este de natură sferică, singura diferență fiind câmpul electro-magnetic-gravitațional al Multiversului care este *auto-regenerator*, rezultând o formă care se numește torus tubular (*fig. 1*).

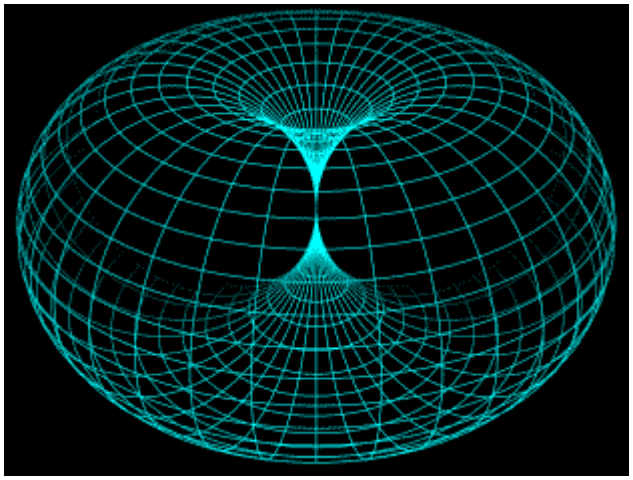

fig. 1 - Torus Tubular

Deoarece realitatea este holografică, toate câmpurile electromagnetice împărtășesc această formă, inclusiv al nostru (*fig. 2*).

figura 2 - câmpul energetic uman

Imaginea din *fig. 1* nu este destul de corectă, în ceea ce privește structura actuală a Creației. Veți observa în *fig. 1* că totul este conectat la centru, și acesta este locul spre care ne îndreptăm, dar nu unde ne aflăm acum.

Trebuie să ne amintim de Vid. Explozia inițială a lăsat Vidul să intre în Creație, rezultând un gol în inima Multiversului, ca acesta... (*fig. 3*).

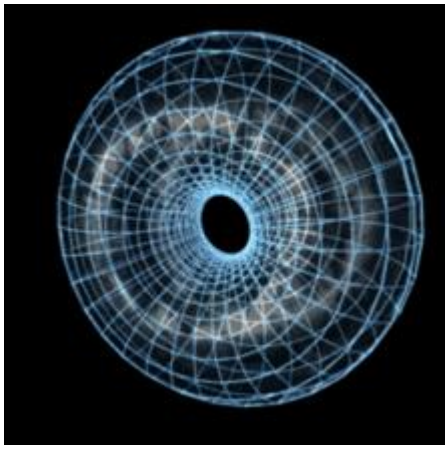

fig.3 - o lacună în creație

Îți amintești de numeroasele expansiuni ale Conștiinței Divine despre care vorbeam în Prima Parte a acestei povești? Acestea s-au produs deoarece Cuplul Creator Primordial a realizat uniunea în Sfera Divină, doar pentru ca, în cele din urmă, să privească în jur și, practic, să spună: „La naiba! Parcă lipsește ceva din mine! Ce naiba caută golul ăsta aici?!”

Fiecare expansiune a fost o încercare de a ajunge la acele bucăți lipsă și de a închide Vidul, căci Vidul poate exista în cadrul acestei Creații doar datorită esenței care i-a fost smulsă.

Scoate pentru o clipă întreaga noțiune de Divinitate din ecuație și acest model funcționează în continuare ca fenomen natural, un organism în proces de vindecare sau un câmp electro-magnetic-gravitațional deteriorat care se mișcă pentru a se corecta și reechilibra, impulsuri electrice atrase spre gravitația unei esențe magnetice aflate departe.

Au existat multe expansiuni, multe universuri, și niciunul nu a reparat breșa (deși nu au fost chiar eșecuri, deoarece au dus la învățarea necesară pentru a face *această* încercare, care pare că ar putea chiar să funcționeze). Unul dintre motive a fost necesitatea unei evoluții în înțelegerea modului de a lucra cu esența traumatizată, așa cum este acea primă esență Feminină. Acea energie poartă Rana Primordială a Mamei, trauma originară.

Celălalt motiv important pentru aceste încercări eșuate este că, ori de câte ori pătrunzi în Vid, în regiunile de dincolo de manifestarea cunoscută,

te aventurezi în teritoriu extrem de periculos, căci acesta este teritoriul guvernat de Ahriman și Asura, care vor face tot ce le stă în putință să saboteze orice tentativă de a aduce vindecare și lumină în casa lor.

Aceste forțe demonice se comportă așa pentru că au fost aruncate în Vid. Au fost create cu noțiunea că nu ar trebui să existe și, prin urmare, nu vor ca nimic altceva să existe. Între timp, însă, pot obține un fel de „euforie" absorbind cele mai rele sentimente posibile. Gândiți-vă la Dementorii din Harry Potter, o comparație destul de reușită a Asura. Suferința noastră este hrana lor, cunoscută sub numele de Loosh.

Cu cât aducem mai multă Lumină în Vid, lucru pe care îl facem aducând conștientizare și iubire energiilor Mamei Pământ, cu care ne aflăm în contact direct prin corpurile noastre, cu atât mai mult are loc această mântuire. Pe măsură ce facem loc și aducem iubire vindecătoare fragmentelor pierdute ale Mamei din noi și din jurul nostru, Asura minori care au hrănit și exploatat acele părți din ea, și din noi de asemenea, devin mântuiți și reintegrați în Divinitate. E cu totul altă poveste, însă, în cazul Asura puternici și al lui Ahriman, ei vor fi dificil de mântuit și este posibil să opteze să fugă complet din acest Multivers și să se afunde mai departe în Vid atunci când breșa se va închide, în loc să accepte mântuirea, sau s-ar putea să fie atrași inevitabil spre mântuire și întregire indiferent de dorințele lor; nu sunt încă sigur în această privință.

Totuși, cu cât se întâmplă mai mult acest lucru, cu atât mai mult Asura și agenții lor încarnați vor încerca să se apere și să ne zădărnicească eforturile, motiv pentru care a fost întotdeauna o întreprindere atât de dificilă și motiv pentru care acum, în 2020, vedem Cabala, care sunt agenți Asura, luptând cu disperare să se mențină la putere, deoarece timpul lor este aproape pe sfârșite.

Acesta este și motivul pentru care cea mai mare parte a Creației are o judecată profund înrădăcinată conform căreia Densitatea a 3-a, nivelul de Densitate la care trebuie să aibă loc vindecarea fundamentală a Rănii Materne, este un loc inerent periculos și violent.

Ce-i Atât de Amuzant la Pace, Iubire și Densitatea a Treia?

Acum să vorbim puțin despre această periculoasă Densitate a 3-a a noastră, nivelul de realitate pe care majoritatea dintre noi, Homo Sapiens, îl numim acasă.

Este un loc al cărnii. Un loc al dezordinii.

Este, de asemenea, un loc unde poți crea forme care rămân stabile și solide, chiar și atunci când nu îți concentrezi atenția asupra lor, forme care apoi continuă să aibă o existență evolutivă proprie. Un loc de o bogăție și

o consistență incredibile, este un nivel al realității în care poți, la propriu, să-ți înfigi dinții.

Suntem cu toții familiarizați cu natura fluidă a viselor, cum un lucru se poate transforma într-altul, peisajele și decorurile schimbându-se ca nisipul. Așa arată manifestarea în Densitățile superioare, cum ar fi 6D și 7D. Sigur, poți crea lucruri doar prin gând, dar acele lucruri sunt apoi menținute împreună doar de gândul tău sau de gândul colectiv al grupului tău de suflete.

Faptul că poți crea o carte, o clădire, o sculptură sau o piesă muzicală care există *într-un mod fizic*, care durează chiar și atunci când tu sau altcineva nu îi acorzi atenție, care are textură, miros, gust, asta este ceea ce conferă Densității a 3-a bogăția și senzualitatea sa incredibilă și, ca să fie clar, acest tip de permanență există și în Densitățile a 4-a și a 5-a, dar într-un mod mai puțin dens.

Densitățile a 4-a și a 5-a sunt încă densități întrupate, ceea ce înseamnă că ființele care există acolo au corpuri fizice, dar sunt mai rafinate și nu au același tip de cerințe ca trupurile din Densitatea a 3-a, și sunt MULT mai longevive.

Când suntem în 3D și accesăm planul astral inferior sau densități superioare prin conștiință atunci când visăm, experiența noastră a realității este foarte fluidă, iar manifestările pot apărea și dispărea instantaneu, așa că avem impresia că aceste tărâmuri nu sunt „solide”, dar pentru ființele care locuiesc în frecvențele 4D și 5D, din perspectiva lor, ele sunt foarte solide și întrupate. Doar în Densitatea a 6-a și mai sus încetează nevoia de formă.

Dezavantajul acestei Densități a 3-a este că toate aspectele dificile și dureroase ale vieții sunt, de asemenea, foarte solide, dense și mai rezistente la transformare, iar acest lucru se datorează faptului că aici interacționăm cu cea mai traumatizată esență din Creație. Este greu, dar este necesar.

Ca să fie clar — 99,9999999% din zona întrupată, dualistă a Multiversului există la nivelul 5D. Aici ne simțim noi, ca suflete întrupate, cel mai confortabil. Singurul motiv pentru care trăim în Densitatea a 3-a aici, pe Pământ, este din cauza unei Matrici 3D artificiale care a fost impusă cu mult timp în urmă; vom ajunge mai târziu la cum s-a întâmplat asta, dar voi spune deocamdată că cei care au pus-o în aplicare nu erau pe deplin conștienți de importanța acelei decizii în ceea ce privește imaginea de ansamblu, căci doar trăind în această Densitate a 3-a impusă, cu acces la conștiința Unității 7D, am reușit să atingem și să vindecăm Rana Mamei.

Câteva cuvinte despre corpuri și traume...

Înțelepciunea antică și gândirea New Age, precum și știința modernă, ne spun că propria conștiință este o lentilă care *determină* modul în care experimentăm realitatea, lucru cu care sunt întru totul de acord.

Dar există și o credință în multe dintre aceste tradiții că motivul pentru care majoritatea oamenilor suferă și experimentează multă dificultate și confuzie în viață este că sunt prizonierii acestei „lentile a conștiinței corporale" – ei cred că sunt corpul lor și nimic mai mult – când, în realitate, suntem aspecte infinite ale Conștiinței individualizate care se experimentează pe sine prin forme și scenarii infinite.

Și eu cred că acest lucru este corect, în mare parte, dar scapă din vedere un aspect important.

Distincția pe care aș face-o este că oamenii suferă nu pentru că se identifică cu corpul lor, ci pentru că se identifică cu un corp traumatizat. Experiențele dureroase și confuzia nu provin din conștiința corporală în sine, ci din *conștiința corporală traumatizată.*

Multe cărți New Age, gânditori, profeți se referă la acest nivel al realității ca la o simplă școală pe care suntem destinați să o absolvim, astfel încât să putem fi liberi să moștenim un nivel „superior" de experiență. Mulți simt că Densitatea a 3-a este un lanț în jurul gleznelor noastre de care trebuie să ne eliberăm și să scăpăm. Dar asta e o abordare superficială, pentru că uită un lucru esențial: noi, ca Sursă, TREBUIE să existăm pentru o vreme la acest nivel de Densitate pentru a ajunge la și a vindeca fragmentele traumatizate ale Mamei.

Da, este o școală prin faptul că mulți vin aici și evoluează extraordinar într-o perioadă scurtă de timp, experimentând o realitate atât de densă și dificilă, dar aș vedea-o mai degrabă ca pe un spital sau un centru de îngrijire, care are un scop specific.

Acel material traumatizat este *aici*. Energiile dure care perpetuează trauma și se hrănesc cu ea sunt tot *aici*. Da, acest nivel de realitate poate fi haotic, violent și dureros, dar asta pentru că aici e nevoie de vindecare.

Acele părți pierdute ale Mamei pot fi atinse și vindecate eficient doar de ființe din Densitatea a 3-a care pot canaliza conștiința Unității în cele mai adânci straturi ale Iadului. Noi suntem cei care interacționăm cu acea traumă într-un mod fizic și, așa cum spunem în domeniul meu: dacă o poți simți, o poți vindeca.

Să facem cunoștință cu locuitorii Multiversului nostru

Un lucru despre a trăi într-un multivers infinit, cuantic, auto-regenerator, este că există loc pentru tot felul de ființe!

Primul lucru de știut: această realitate consensuală pe care o experimentăm, „Lumea așa cum o știm noi”, cuprinde doar o fărâmă din ceea ce se întâmplă. Există nenumărate gradații ale experienței în jurul nostru pe care majoritatea dintre noi nu le putem vedea sau cu care nu putem interacționa.

E ca în cazul electronilor care orbitează un nucleu: știm că acest lucru se întâmplă, totuși nu îl putem percepe fără a dezvolta și utiliza echipament specializat.

La fel e și cu celelalte Densități; pot fi percepute și experimentate, dar numai prin dezvoltarea propriului nostru echipament intern, specializat: intuiția și vederea interioară, sistemul nostru de chakre și câmpul energetic.

Există nenumărate tipuri de ființe conștiente, auto-conștiente, care există la nivelurile 3-7 de Densitate, dar există doar două categorii principale: Arhetipurile Universale și Încarnații.

Arhetipurile Universale sunt personalități distincte, cu un alt tip de suflet decât Încarnații, și există în principal la Densitățile a 6-a și a 7-a.

Aceste ființe au suflete descendente, în timp ce noi, Încarnații, avem suflete ascendente.

„Sus” și „jos” nu prea există într-un multivers sferic, dar ceea ce vreau să spun prin ascendent și descendent este că noi, Încarnații, avem suflete care radiază din propriul nostru centru unic de conștiință care, pentru majoritatea dintre noi care citim aceasta, se află în Densitatea a 3-a. Prin evoluție ne putem extinde experiența (ascensiona) în diferite gradații ale experienței, până la Densitatea a 7-a și dincolo de ea.

Arhetipurile Universale au suflete ancorate în Densitatea a Șaptea și se extind de acolo spre Creație, deci „descendente”.

Arhetipurile Universale sunt formate din energiile primordiale care alcătuiesc însăși țesătura Multiversului.

Arhetipuri Universale:

Unitate: Energia „Unului” care a existat înainte de Creație și care încă pătrunde și conține nenumăratele sale diviziuni. Totul există în acest câmp holografic nediferențiat al Unului, stabilind astfel paradoxul fundamental al experienței noastre – diviziunea în cadrul Unimii.

Energiile Primordiale Mamă și Tată: Numite și Zeiță și Zeu, dar eu folosesc de obicei termenii Mamă și Tată. Acestea sunt Principiile Primordiale Feminin și Masculin, rezultatul primei explozii a Unității care a pus lucrurile în mișcare.

Energia Cristică: Energia manifestată din Uniunea perfectă, echilibrată și iubitoare a Mamei și a Tatălui.

Trupul: Dimensiunea fizică și însăși țesătura Creației – partea din Divinitate cel mai adesea trecută cu vederea.

Sufletele Supreme (Oversouls): Manifestări provenite din expansiunile Conștiinței Primordiale Mamă/Tată, „zei locali” pentru fiecare Sferă a Creației.

Arhangheli și Îngeri: Rezultatul uniunilor dintre Mamă și Tată.

Asura și Demoni: Aspectele „căzute” sau negate ale diverselor Arhetipuri, incluzând aspecte fragmentate ale Mamei și Tatălui Primordiali.

Încarnările

Numeroasele tipuri de ființe cu suflete ascendente, care există într-o multitudine de forme, primordial în Densitățile de la a 3-a la a 6-a. Cele patru tipuri de bază de Încarnați sunt…

Uman: După cum veți citi, primul tip Uman de ființă a fost creat acum aproximativ 427 de milioane de ani, în Lyra. Există, în acest moment, multe variații ale formei umanoide, dar principalul lucru care definește un Om este ADN-ul său, care evoluează și se modifică constant de-a lungul generațiilor.

Reptilian: Cealaltă formă de viață primordială este cea Reptiliană care, după cum veți descoperi, a existat în Universul nostru local cu mult înainte de tipul Uman. Reptilienii au un ADN mult mai stabil, care evoluează sau suferă mutații de la sine doar minimal de-a lungul timpului. Reptilienii, totuși, au produs niște oameni de știință foarte deștepți care și-au dat seama cum să efectueze manipulări genetice, dând naștere la nenumărate variante reptiliene și clone.

Hibrizi: Datorită interacțiunii și co-evoluției, ca să nu mai vorbim de manipularea genetică deliberată de-a lungul timpului, aceste două specii primordiale, Umană și Reptiliană, au produs nenumărate varietăți de hibrizi. Acestea pot include forme de viață canine, feline, aviare, insectoide, arahnide, acvatice și amfibiene (și multe altele).

Alții: Multe ființe din multe rase și-au evoluat conștiința de-a lungul timpului până la punctul în care pot exista primordial ca o conștiință neîntrupată. Ele își pot, de asemenea, manifesta corpuri fizice, sau pot apărea pur și simplu ca Lumină, sau își pot petrece vremea ca un copac timp de câteva secole, sau pot deveni sufletele stelelor și planetelor. Aceste ființe pot fi ușor confundate cu Îngerii și Arhanghelii, deoarece de obicei își fac veacul în aceleași Densități și îndeplinesc multe dintre aceleași funcții în ceea ce privește trimiterea de lumină și cunoaștere către Densitățile inferioare, dar rămân ființe cu suflete aflate pe calea ascensiunii.

Capitolul 1, Partea 1:
Primele Două Civilizații

Paa Tal

Vom începe cu facerea Universului nostru local. Acesta reprezintă stratul exterior al acestui Multivers în care trăim, această ceapă toroidală multidimensională, cu multiple Densități și infinit regeneratoare.

Acum 13,75 miliarde de ani: Universul nostru local a fost adus în manifestare printr-o expansiune a Conștiinței Mamă/Tată.

(Notă: toate datele sunt exprimate în ani tereștri și sunt, în acest punct al poveștii, aproximative.)

Primii locuitori au fost un grup de suflete extrem de evoluate din stratul imediat interior, numite, printre alte denumiri, Paa Tal – ființe de lumină de Densitate 6 care se oferiseră voluntar pentru sarcina de a păstori dezvoltarea vieții în această regiune nou-nouță a spațiu-timpului.

Miliarde de ani la rând, aceștia au dezvoltat și au hrănit galaxii, sisteme, sori și planete, asemenea unui grădinar care își îngrijește cu răbdare grădina, asigurându-se că aveau amestecul potrivit de elemente primordiale pentru a evolua în direcția dorită de acești Fondatori.

Din când în când, mai aplicau câte o corecție gravitațională minoră pe ici, pe colo, dacă o orbită necesita armonizare, mai absorbeau niște energie de la o Stea prea entuziastă, stabileau sisteme de transport (găuri de vierme) etc.

Aceasta era însă doar prima și cea mai ușoară parte a muncii lor; partea dificilă era conceperea unei molecule de ADN capabilă de evoluție și mutație spontană, și care să poată totuși susține conștiința Unității 7D în timp ce se afla într-o formă 3D. Planul pentru Universul nostru local, scopul său, era de a stabili condițiile necesare pentru ca viața conștientă să supraviețuiască și să rămână în legătură cu Sursa, în timp ce era manifestată la nivelul 3 de Densitate, cel cu care noi, aici pe Pământ, suntem familiarizați.

Aceasta este o informație esențială pentru noi astăzi, deoarece o mare parte din mișcarea New Age gravitează în jurul ideii că Densitatea a 3-a este o închisoare din care trebuie să scăpăm, când, de fapt, este mai degrabă un spital sau un centru de îngrijire, destinat să ne ajute în procesul de vindecare a Rănii Mamei – citește Prefața pentru mai multe detalii, dacă nu ai citit-o deja.

O existență densă, corporală, individualizată a fost ideea Creației de la bun început, deși, per ansamblu, ea fusese concepută să fie mai maleabilă decât este în prezent pe Planeta noastră.

Majoritatea conștiinței din Multivers și din Universul nostru local există de la Densitatea a 5-a în sus. Au existat și alte încercări de a crea ființe de Densitate 3 în regiuni ale altor Universuri; încercări care, în cele din urmă, au rezultat în „Universuri Căzute”, regiuni ale spațiu-timpului unde forțele distrugerii, Asura-șii și demonii Vidului, dețin supremația.

Acest lucru s-a întâmplat în principal deoarece moleculele de ADN folosite în acele încercări timpurii nu erau suficient de bine concepute pentru a gestiona conștiința de Densitate superioară, rezultând în prăbușiri totale ale sistemului și fragmentarea conștiinței, netezind calea pentru ca forțele Asurice să se infiltreze și să-și facă de cap.

Așa că Paa Tal aveau o sarcină grea în față și erau hotărâți să o ducă la bun sfârșit, cu orice preț.

A durat 9,25 miliarde de ani pentru a dezvolta un Univers care să poată susține forme de viață de Densitate a 3-a. Apoi...

Acum 4,5 miliarde de ani: Munca de creare și implementare a unei molecule de ADN de Densitate a 3-a, auto-evolutivă și capabilă să interacționeze cu multiple Densități, a început cu toată seriozitatea.

Inginerul șef și proiectantul formei noastre de ADN a fost un Paa Tal pe nume Yahweh (YHWH), dar înainte de a intra cu adevărat în povestea lui și în crearea primilor oameni, trebuie să vă spun o altă poveste...

Atunci când majoritatea dintre noi auzim numele Lucifer, ne vin imediat în minte referințe din Biblie, însă entitatea denumită Lucifer a existat cu mult înainte de scrierea bibliei noastre.

Cu 4 miliarde de ani în urmă: Atunci când apare în narațiunea noastră, Lucifer este un Arhanghel luminos, puternic și încăpățânat, mult înainte de celebrul Război Ceresc care a culminat cu exilul său pe planeta noastră.

În acea perioadă, în Universul nostru local existau multe galaxii, sisteme solare și planete care erau bine stabilite. Avea loc o mare migrație, pe măsură ce ființe din alte regiuni ale Multiversului veneau aici pentru a explora și a crea. Multe au decis, de asemenea, să-și stabilească reședința ca suflete ale planetelor și stelelor din această nouă regiune a spațiu-timpului.

Lucifer a fost unul dintre acești exploratori timpurii și avea o idee despre cum ar putea crea imediat o formă de viață întrupată de Densitate 3. Nu vedea rostul să aștepte în timp ce Paa Tal meștereau de zor, încercând să obțină o moleculă de ADN autoevolutivă așa cum trebuie, când, pentru el, un ADN perfect și neschimbător ar fi fost ideal. Aproape toate problemele ulterioare ale lui Lucifer au rezultat din această fixație pentru perfecțiunea eternă, neschimbătoare, care a fost nefericitul produs secundar al modului în care a fost creat...

Creația lui Lucifer

Lucifer este un Arhanghel foarte puternic și strălucitor (numele său se traduce literal prin purtător-de-lumină, cel strălucitor, steaua dimineții, în diverse limbi) și s-a „născut” cu o oarecare frustrare, și pe bună dreptate.

Mama și Tatăl nostru încă ajungeau să se cunoască la momentul creației sale. La un moment dat, la începutul acestei curtenii, Mama s-a plâns că lumina Tatălui era prea puternică pentru ea, atât de puternică încât o înspăimânta.

În loc să-și dea seama cum să-și domolească vibrația, Tatăl nostru a călătorit pur și simplu până la linia de demarcație care separă Vidul de Creație și a aruncat acel aspect „prea strălucitor” din el însuși în Vid.

Această fragmentare a Tatălui l-a creat pe Lucifer, care a fost imediat supus influenței rezidenților Vidului, Ahriman și Asura-șii săi, ce i-au alimentat și mai mult sentimentul de trădare și abandon.

Atât Mama, cât și Tatăl își mai fragmentaseră aspecte ale sinelui (atât deliberat, cât și inconștient) în Vid înainte și, de obicei, acea bucată de esență nu avea prea multă conștiință, dacă avea vreuna, cu excepția unui set de amprente care îi spuneau „Nu ar trebui să exist”; dar energia fragmentată de data aceasta era foarte strălucitoare și conștientă și avea, de fapt, multe calități bune. Așa a reușit Lucifer să scape din Vid și să evite să devină el însuși un Asura. Până când și-a găsit însă calea de ieșire, era așa cum am ajuns să-l cunoaștem din poveștile despre Războiul din Ceruri – un Arhanghel strălucitor, puternic și persuasiv, care era furios pe Dumnezeu și voia să facă lucrurile în felul său.

Lucifer știa de o rasă de reptilieni, care trăia într-o regiune căzută (o zonă complet sub stăpânirea lui Ahriman) a unui strat anterior al Multiversului, pe care îi putea folosi ca sursă genetică inițială în Universul nostru local; o rasă pe care o admira pentru forța, mărimea, natura agresivă și androginia lor (pe care o considera perfectă și mai eficientă decât o rasă divizată în sexe; de asemenea, era mai mult după chipul său, deoarece și Arhanghelii sunt androgini). Simțea că, sub îndrumarea și conducerea potrivită, adică a lui, această rasă ar putea deveni cu adevărat puternică și dominantă în noul teritoriu.

Nu că Lucifer ar fi fost neapărat „rău” la acea vreme, înțelegeți, era doar nerăbdător, încăpățânat și dornic să creeze viață pe cont propriu și era profund ancorat în paradigma servirii de sine. Avea, de asemenea, o ranchiună destul de mare când venea vorba de Divinitate și de planurile acesteia, așa că faptul că acționa împotriva arhitecților desemnați ai Universului nostru local de către Divinitate, Paa Tal, nu-l deranja câtuși de puțin. Ba chiar, foarte probabil, îl motiva.

Așa că a luat acest ADN reptilian, foarte stabil și lipsit de capacitate de evoluție sau mutație spontană, și l-a însămânțat pe o planetă din sistemul pe care acum îl numim Alpha Draconis. Astfel s-au născut Ciakar, primii din rasa Draconienilor sau Draco, în Universul nostru local.

Viața întrupată există în modul cel mai firesc în Densitatea a 5-a, astfel că Lucifer a trebuit să impună o Matrice 3D pe această planetă pentru a dezvolta viața specifică Densității a 3-a. Însă, deoarece conștiințele care s-au încarnat proveneau dintr-o linie ADN orientat către sine și pentru că l-au crezut pe creatorul lor, Lucifer, când acesta le-a spus că acest Univers le aparține, că sunt meniți să-l moștenească și să-l domine, conștiința draconiană vibra în mod natural și la acest nivel al Densității a 3-a, situându-se abia deasupra conștiinței de supraviețuire pură de tip Luptă-sau-Fugi, specifică Densității a 2-a.

Au apărut în scenă mult mai devreme decât alte rase, atingând astfel un înalt nivel tehnologic cu mult înainte ca oricine altcineva să fie prin preajmă. Prin urmare, odată ce au început explorarea spațiului, au dus cu ei, în esență pretutindeni, pe unde s-au dus, propria lor experiență a Matricei de Densitate a 3-a, deoarece aceasta era frecvența pe care conștiința lor o experimenta în modul cel mai confortabil. Totuși, nu a trecut mult timp până când au descoperit cum să acceseze, tot prin tehnologie, și Densitatea a 4-a inferioară, planul Astral, acesta fiind nivelul de frecvență unde tind să-și petreacă majoritatea timpului în zilele noastre.

Până în momentul în care Yahweh și aliații săi au inițiat manifestarea vieții umane, Ciakarii atinseseră deja capacitatea de zbor interplanetar. Erau o rasă de exploratori egocentrici, cu porniri militariste; prădători masivi și agresivi, fără nicio conexiune la conștiința Iubirii și Unității.

Aveau să descopere că oamenii reprezentau gustări apetisante.

Capitolul 1, Partea 2:
Edenul Originar și Șarpele din Grădină

Aproximativ în aceeași perioadă în care Lucifer concepea planurile sale în sistemul Alpha Draconis (cu 4 miliarde de ani în urmă), Yahweh și Paa Tal locuiau pe o planetă constituită din gaze și particule cosmice, în sistemul Lyra. Pe atunci, se aflau în Densitatea a 6-a, iar existența pe o planetă gazoasă nu era o provocare; cu toate acestea, au decis să își ajusteze vibrația la o frecvență specifică Densității a 5-a și s-au relocat pe o planetă de Densitate a 5-a din același sistem, pentru a trăi experiențe asemănătoare cu cele pentru care voiau să dezvolte viață.

Starea vibrațională cea mai apropiată de natura conștiinței întrupate este cea a Densității a 5-a (5D), și acesta este nivelul în care majoritatea ființelor întrupate din Creație își desfășoară viața. Însă Paa Tal primiseră directive de la Sursă conform cărora Densitatea a 3-a trebuia să fie o experiență existențială esențială pentru a vindeca Rana Mamei; astfel, era necesară impunerea unei Matrice 3D artificiale asupra unui sistem pentru a facilita această experiență, lucru pe care l-au realizat.

Corpurile pe care le-au modelat pentru a interacționa cu Matricea 3D nu erau trupuri umane din carne și oase; erau corpuri de lumină densă, alcătuite în esență din plasmă, ceea ce le permitea să interacționeze cu lumea 3D. Totuși, pentru ei, Densitatea a 3-a era prea inconfortabilă pentru a o putea susține pe perioade îndelungate, chiar și în această formă. Așadar, efectuau misiuni prin rotație, însămânțând planeta cu blocurile de construcție adecvate pentru dezvoltarea regnului animal și vegetal, pentru care deja elaboraseră o moleculă de ADN funcțională – acesta este ADN-ul simplu, dublu elicoidal, cu care suntem familiarizați astăzi.

Scopul lor final era crearea unei molecule de ADN care să permită conștiinței de înaltă frecvență să existe la nivelul 3D, în corpuri de carne și oase, iar pentru aceasta aveau nevoie de ceva mult mai complex – o moleculă de ADN cu 12 spirale. Așadar, s-au stabilit în noul lor cămin-laborator și au numit planeta E.DIN.

(Notă: toate ființele umane au potențialul de a deține ADN cu 12 spirale. De aceea oamenii de știință de azi identifică ADN-ul nostru ca fiind alcătuit din 2 spirale funcționale și 10 „spirale moarte”, al căror rol le scapă. Aceste „spirale moarte” sunt de fapt inactive și pot fi trezite prin conștiință.)

Lui Yahweh și cercetătorilor săi le-au trebuit aproximativ 3,5 miliarde de ani pentru a-și atinge obiectivul. De ce atât de mult timp?

Mai întâi, trebuie să înțelegeți că aceste ființe nu experimentau timpul în același mod ca noi. Nemurirea tinde să confere o perspectivă vastă și o considerabilă doză de răbdare; în plus, ei puteau accesa instantaneu alte niveluri de Densitate, unde timpul curgea foarte diferit sau unde nu exista timp deloc. De asemenea, aceste experimente necesitau milioane de ani pentru a se desfășura și a-și arăta rezultatele.

Proiectau o moleculă prototip, o introduceau în sistem, apoi plecau în explorări în alte părți ale Universului sau, poate, pur și simplu făceau un salt înainte pe axa temporală, după care reveneau să vadă cum decursese evoluția. A fost nevoie de nenumărate încercări, dar, în cele din urmă, acum aproximativ 427 de milioane de ani, au descoperit secvențierea corectă, iar aceasta a funcționat.

Acum 427 de milioane de ani: Paa Tal au însămânțat rasa Lyrană, primele ființe umane de Densitate a 3-a, pe planeta E.DIN.

Lyranii originari aveau corpuri 3D din carne și oase, capabile să găzduiască potențial toate Densitățile conștiinței, iar mulți dintre Paa Tal înșiși au fost primele suflete care s-au încarnat în cadrul acelei rase, urmați de alte grupuri de suflete, pe măsură ce populația Lyrană creștea.

Aveau 50+2 cromozomi și o moleculă de ADN cu 12 spirale, cu trupuri înalte de 10–15 picioare (aproximativ 3 – 4,5 metri). Au evoluat prin procese de contemplație și joc, ducând un stil de viață pașnic, nomad și agricol.

Cu nivelul lor înalt de conștiință, ei puteau literalmente să îndoaie și să modeleze natura după bunul lor plac, realizând grădini întinse, parcuri extraordinare și arhitectură vie făcută chiar din pădure.

Înainte de a se încarna ca Lyrani, acele suflete care trăiseră în Densitățile superioare își manifestaseră dorințele ca pe un mod de viață pur și simplu firesc; însă manifestarea la acele niveluri de densitate, 6D și 7D, era relativ fluidă, menținută doar atât timp cât mintea o susținea.

Trăind în 3D, puteau manifesta creații care nu doar că rămâneau solide, ci acele creații căpătau apoi o viață evolutivă proprie! Toate acestea au dat naștere unei existențe foarte bogate, senzuale și magice, înrădăcinată într-o armonie profundă cu mediul înconjurător, iar aceasta era cu totul diferită de Matricea 3D actuală în care trăim acum pe Pământ.

Mulți dintre Paa Tal au devenit de-a dreptul fascinați de această experiență întrupată, mai densă. Au trăit vieți foarte lungi, de mii de ani, reîncarnându-se adesea în mod repetat, perfecționând procesul de contopire a acestor noi și incitante corpuri fizice și corpurile lor de lumină, eterne, până când unii dintre ei nu mai aveau nevoie să moară și să se reîncarneze pentru a experimenta existența fizică.

Puteau trăi într-un corp carnal 3D și, cu ajutorul conștiinței lor, își puteau schimba vibrația într-un corp de lumină, care putea experimenta toate nivelurile de Densitate, apoi să revină la un corp plasmatic sau la un corp fizic, după voie. Acest grup de suflete Paa Tal a devenit conducătorii spirituali ai culturii Lyrane în curs de dezvoltare și avea să formeze nucleul grupului pe care îl cunoaștem astăzi sub numele de Maeștrii Înălțați.

Și iată așa, dragilor, am ajuns la rădăcinile mitului nostru despre Eden (E.DIN)! Acum, despre acel șarpe...

Cred că putem afirma fără să greșim că majoritatea oamenilor sunt familiarizați cu povestea Șarpelui din Grădina Edenului, acea poveste în care șarpele o ispitește pe Eva și introduce cunoașterea binelui și a răului. Ceea ce majoritatea oamenilor probabil nu știu este că această poveste este ecoul unei povești mult mai vechi.

Acea poveste originală este cea pe care o voi relata aici.

Acum 387 de milioane de ani: Draco explorau și cultivau planete în colțul nostru de Multivers de aproximativ 3 milioane de ani, într-o căutare perpetuă de hrană și resurse.

Se extinseseră mult dincolo de sistemul lor originar, din Alpha Draconis, deoarece aveau tendința de a epuiza rapid orice planetă pe care se răspândeau. Existau acum primordial ca o flotă vastă și răspândită de nave interstelare și stații spațiale, dependenți de rețeaua lor de lumi miniere, agricole și pentru creșterea animalelor.

Științele lor, la acel moment, erau la cel mai înalt nivel de avansare posibil, fără a integra tehnologia bazată pe conștiința superioară, ceva la care Draco nu aveau acces cu ADN-ul lor rudimentar, cu două spirale, și modul lor de viață violent.

Prin manipulare genetică, creaseră numeroase variante ale rasei lor, crescute pentru diverse scopuri, cum ar fi războinici, fermieri, muncitori etc.; așadar, de acum înainte, când mă voi referi la Ciakar, mă voi referi la linia de sânge originală – Regalitatea rasei Draco.

Amintiți-vă, Draco erau un popor androgin cu mentalitate de cuceritori, care erau, din câte știau ei, unica formă de viață inteligentă din Univers; așa că imaginați-vă surpriza și șocul lor când una dintre navele lor de recunoaștere s-a întors cu un raport despre un sistem care nu doar că adăpostea viață inteligentă, ci adăpostea viață inteligentă care fusese divizată în masculi și femele!

Masculi și Femele care existau în armonie cu vaste sisteme auto-sustenabile de grădini și păduri luxuriante, mulțumiți să trăiască pur și simplu în echilibru cu lumea, în loc să o epuizeze și să treacă la următoarea. Mai mult decât atât, acești oameni păreau să aibă o abilitate de a-și modela, literalmente, mediul cu gândurile lor.

În acest moment, multe suflete se încarnaseră în rasa Lyrană, pe măsură ce aceasta creștea și înflorea sub îndrumarea Paa Tal. Dezvoltaseră călătoria spațială interplanetară și se răspândiseră de pe E.DIN pe alte planete locuibile din Sistemul lor Solar, dar nu dezvoltaseră arme de niciun fel, deoarece nu era nevoie.

Conceptele de violență, luptă și război le erau necunoscute, nefiind nevoie de așa ceva într-un loc unde armonia și coexistența erau norma.

Erau, cu alte cuvinte, o pradă ușoară.

Ciakar, la auzul rapoartelor despre descoperirea Lyrei și a locuitorilor săi stranii și blânzi, au decis că trebuie să vadă aceasta cu ochii lor. Casele Regale s-au adunat într-o zonă de concentrare în afara sistemului și acolo și-au strâns flotele într-o armadă și au pândit.

Pentru Draco era de necrezut că aceste creaturi, care atinseseră călătoria interplanetară, nu păreau să aibă niciun fel de sistem de armament, motiv pentru care au așteptat atât de mult înainte de a acționa: pentru a fi siguri.

De asemenea, cercetătorii lor susțineau că trebuie să investigheze abilitatea mentală aparentă de care dispuneau acești indivizi, însă, în ciuda eforturilor, nu au reușit să înțeleagă modul în care aceasta funcționa. Nu aveau nicio modalitate de a-i da de capăt unei tehnologii care era înrădăcinată în iubire și armonie, o tehnologie care lor li se părea magie.

Știm bine din propria noastră istorie planetară că atunci când o rasă puternică se confruntă cu o altă rasă pe care nu o poate înțelege, de obicei, evenimentele se desfășoară într-o singură direcție, mai ales când rasa „inferioară” trăiește într-un mediu bogat în resurse.

Și astfel a început Cucerirea Lyrei.

Bieții Lyrani și-au întâmpinat la început invadatorii cu ospitalitate; neavând nicio concepție despre posesie sau proprietate, nu puteau pricepe că aceste noi creaturi, aparent inteligente, ar dori să le ia lumea.

Nici nu vorbeau aceeași limbă, așa că și comunicarea era o problemă, și, deși mulți Lyrani erau telepatici, Draco nu erau, iar mințile extraterestre ale reptilienilor le erau de neînțeles (asemănător momentului în care corăbiile lui Columb au ajuns pentru prima dată în Lumea Nouă, iar nativii literalmente nu le puteau vedea, mințile lor neavând un cadru de referință); și, deși Lyranii empatici puteau simți intenția ostilă a Draco, nu o puteau înțelege, neavând niciun context – credeau că Draco trebuie să fie răniți sau speriați într-un fel.

Nu este greu de imaginat ce a urmat...

Cucerirea Lyrei, acel prim masacru al oamenilor de către reptilieni, a fost holocaustul originar, ale cărui nenumărate ecouri karmice au răsunat de-a lungul mileniilor.

Un avertisment... partea următoare este deosebit de intensă și tulburătoare.

Ciakar și soldații lor au descoperit că le plăcea destul de mult gustul oamenilor, care erau fragezi și ușor de ucis, dar exista o latură și mai întunecată a cuceririi lor.

Draco au mai descoperit că puteau obține o stare de exaltare intensă din emoțiile oamenilor, în special din emoția terorii. Mulți Lyrani au fost

torturați și mâncați de vii, Draco ghiftuindu-se cu vibrațiile emoționale intense ca dintr-un fel de hrană și drog psihic îngrozitor, toate la un loc, chiar în timp ce se ospătau din carnea lor.

Au obținut această stare de exaltare deoarece natura conștiinței lor îi atrăsese deja pe Asura, sau Arhoni, care își instalaseră un fel de sediu eteric în jurul rețelei conștiinței Draco și le încurajaseră cele mai rele tendințe.

Aceasta a fost descoperirea de către ei a energiei întunecate ce a devenit cunoscută sub numele de Loosh.

Aceasta a fost povestea originală a Șarpelui din Grădină.

Șarpele era rasa reptiliană, care a adus cu ea crima, tortura și războiul, a introdus cunoașterea binelui și a răului, a speranței și disperării, a luptei, fugii și neajutorării, și care a inoculat o conștiință a dualității polarizate în câmpul psihic uman, legând un nod de frică în ADN-ul nostru eteric, un nod cu care ne luptăm și astăzi.

O notă secundară interesantă și teribilă: am auzit că în timpul cuceriri a început prejudecata irațională împotriva roșcaților. Aceia din rasa Lyrană care aveau părul roșu păreau să posede și cele mai puternice abilități psihice, producând cea mai intensă stare de exaltare pentru Draco. Odată ce s-a descoperit acest lucru, roșcații au fost considerați vânatul cel mai de preț. Din nefericire, odată ce Lyranii și-au dat seama că Draco îi vizau în mod special pe cei cu părul roșu, comunitățile aflate în stare de supraviețuire au început să-i marginalizeze, pentru a proteja mai bine restul grupului. Aceasta este rădăcina prejudecății iraționale pe care unii oameni o au și astăzi împotriva persoanelor roșcate.

Lyranii care au supraviețuit au fugit din sistemul lor stelar cu singurele nave pe care le aveau, erau nave interplanetare relativ lente. Acești refugiați din leagănul civilizației umane și-au combinat resursele pentru a crea o flotă și au început să construiască nave agricole și miniere, pentru a putea deveni auto-suficienți. Au început, de asemenea, să dezvolte arme, atât psihice, cât și fizice, pentru a se putea apăra în viitor.

Însă ceva diferit s-a întâmplat când au părăsit sistemul lor solar: au lăsat în urmă Matricea 3D și au intrat în spațiul normal, de Densitate a 5-a. Aceasta a fost o mare ușurare pentru majoritatea, deoarece frecvențele Densității a 5-a i-au susținut în procesul de vindecare a traumei. Atunci când s-a petrecut acest eveniment, totuși, s-a creat o impresie în mintea umană care susținea că Densitatea a 3-a este în mod natural violentă și riscantă, iar Matricea 3D reprezintă, practic, o închisoare.

Din acel moment înainte, până când un grup de Pleiadieni a impus o Matrice de Densitate a 3-a pe Pământul nostru mult, mult mai târziu, pentru a funcționa ca o închisoare pentru dușmanii lor reptilieni învinși în Războiul Maldek/Marte, toate civilizațiile umane au fost de Densitate a 5-a, iar 99,9999% din nivelul nostru actual întrupat al Creației încă este așa.

Sunt un mare admirator al serialului Battlestar Galactica, atât al versiunii vechi, cât și al celei recente. În copilărie, am văzut varianta din anii '70 și am fost profund atins de povestea unei flote de refugiați umani ce căutau un nou cămin, fugind din vechiul lor loc, distrus de un inamic nemilos și rău.

Așa s-a petrecut și cu cei de pe Lyra, cel puțin la început.

Acești refugiați din leagănul vieții umane au reușit să scape din sistemul lor solar cucerit, deși au rămas pentru o vreme în interiorul roiului stelar local.

De-a lungul eonilor, această flotă s-a transformat în mai multe flote; sute de armade colonizatoare care s-au răspândit de-a lungul Căii Lactee.

În cele din urmă, oamenii de știință Lyrani, cu asistența Maeștrilor Înălțați, care sălășluiau printre Lyrani ca ghizi și învățători, au reușit să dezvolte propulsoare electro-magneto-gravitaționale inter-Densitate, care le-au permis coloniștilor să se răspândească în alte galaxii și dincolo de ele, în Multiversul mai larg.

De-a lungul următoarelor sute de milioane de ani aveau să se dezvolte în civilizațiile din Vega, Orion, Sirius, Pleiade, Tau Ceti, Andromeda, Alpha Centauri și nenumărate altele.

Unii oameni nu doar că au devenit mai avansați tehnologic, ci și-au dezvoltat și conștiința până la punctul în care nu mai aveau nevoie de tehnologie externă și puteau călători în corpurile lor de lumină; au format comunități la niveluri mai subtile de Densitate, precum 6D, preferând planetele gazoase (care arată cu totul diferit la aceste niveluri de existență) pentru civilizațiile lor.

Un grup, însă, a optat să se stabilească mai aproape de căminul lor originar, pe o planetă care orbita un soare din roiul stelar local; acestea erau sufletele care fuseseră cel mai profund traumatizate de masacrul poporului lor și nu puteau îndura mult timp greutățile unei vieți în spațiul cosmic.

Au dezvoltat societăți tribale cu tabuuri stricte împotriva dezvoltării oricărei tehnologii mai avansate decât obiectele artizanale. Aveau să treacă sute de milioane de ani înainte ca ei să dezvolte călătoria interstelară și, până în momentul în care au reușit acest lucru, această ramură a anticilor Lyrani evoluase într-o rasă cu trăsături feline.

Notă suplimentară: toate felinele care trăiesc pe planeta noastră își au originea în Sistemul Lyran.

Până în momentul în care toți copiii Lyrei au ajuns pe planetele lor de destinație și s-au dezvoltat în rase și civilizații distincte, cu niveluri diferite de tehnologie și conștiință, mulți uitaseră unii de alții și de istoria lor ancestrală comună.

Aceia care s-au stabilit cel mai devreme, însă, și-au amintit prin mit și cântec de vremea petrecută în Grădina E.DIN și de modul în care au fost puși pe fugă de Șarpele invadator.

Singurii care își aminteau detaliile a ceea ce s-a întâmplat cu adevărat erau aceia care își dezvoltaseră și integraseră pe deplin corpurile de lumină la momentul invaziei, Maeștrii Înălțați, sufletele Paa Tal, arhitecții colțului nostru de Multivers.

Mulți dintre ei au rămas alături de nave și de planetele nou-colonizate în calitate de învățători și călăuze spirituale, unii s-au încarnat în diverse rase în curs de dezvoltare, în timp ce alții au călătorit prin Univers și au explorat noi stele și planete, inclusiv pe a noastră.

Au descoperit că Pământul este o bijuterie de planetă și s-au minunat de ecosistemele sale, dar au constatat, de asemenea, că fusese deja descoperit de o altă rasă – Draco.

Capitolul 2, Partea 1:

Pământul Se Alege cu o Lună. Una Super, Super Ciudată.

Flota Draco era veșnic pe drumuri. Mereu în expansiune...

Căutau fără încetare planete noi pe care să le transforme în fermele imense și coloniile miniere de care aveau nevoie ca să-și hrănească rasa și să construiască și să întrețină nave, arme și tot restul infrastructurii lor enorme.

Acum 365 de milioane de ani: Doi frați Draco, la mansa unei nave de recunoaștere a Flotei Reptiliene, au dat întâmplător peste Pământul nostru drag.

S-au gândit ei că Pământul nostru ar fi un candidat foarte bun pentru o planetă-fermă de animale. Avea destul dioxid de carbon în atmosferă ca să fie locuibil pentru rasa lor, deși Ciakarii aveau să intervină mai târziu pentru a-i crește nivelul, și era într-o stare bogată, primordială, unde nu exista deocamdată nicio concurență sau prădători care să le vâneze animalele.

Exista totuși o problemă: nu exista un sistem mareic; ceva esențial pentru evoluția rapidă a vieții. Pentru a stabili un sistem mareic care să scoată viața din oceane și să creeze condiții mai bune pentru înflorirea viețuitoarelor terestre (și pentru că ar fi fost și un excelent post de observație), Ciakarii au importat și au plasat pe o orbită precisă un planetoid golit pe dinăuntru, pe care îl știm foarte bine.

Cu cât știința modernă află mai multe despre Lună, cu atât îi poate explica mai puțin existența. Există diverse teorii oficiale, toate pline de găuri, niciuna neputând explica toate ciudățeniile observate în legătură cu Luna. Iată câteva dintre faptele cele mai derutante:

- Luna e mult mai mare decât ar trebui să fie! Cu un diametru de 27% din cel al Pământului, este cu mult mai mare decât orice alt satelit planetar vizibil din sistemul solar, dintre care cel mai mare reprezintă doar 5% din dimensiunea planetei-mamă.
- Luna este mult mai ușoară decât ar fi de așteptat, având în vedere volumul ei.
- Calculele matematice privind amplasarea Lunii, în raport cu Pământul și Soarele, sunt fantastic de precise. Se află poziționată în locul ideal pentru a sprijini viața prin efectul mareelor, iar faptul că are dimensiunea perfectă pentru a eclipsa

complet Soarele este o imposibilitate matematică, cu excepția cazului în care luăm în calcul un plan inteligent.

- Mișcarea de rotație a Lunii este perfect sincronizată cu cea a Pământului, de aceea îi vedem doar o singură față, adică se rotește în jurul axei sale odată la fiecare 27,3 zile și, în același timp, orbitează Pământul odată la 27,3 zile.
- Pare să fie goală pe dinăuntru. Datele indică faptul că densitatea sa internă e mult mai mică decât cea externă, iar echipamentele seismice au arătat clar că, la impact, Luna efectiv sună ca un gong uriaș. Asta s-a observat prima dată în timpul misiunilor Apollo, la impactul unui modul pe suprafața lunară, iar NASA a testat asta în mod repetat. Unul dintre savanții NASA implicați în aceste teste, Ken Johnston, a declarat: „*Luna nu doar că a sunat ca un clopot, dar întreaga Lună a vibrat într-un mod atât de precis, încât parcă ar fi avut înăuntru niște amortizoare hidraulice gigantice*”.
- Sub praful cosmic acumulat la suprafață, Luna e făcută în mare parte din metal! Nenumărate dovezi de la astronomi independenți și oameni de știință de la NASA au arătat că sub suprafață există straturi dense de metal, inclusiv fier și titan pur (atât de pure încât n-ar fi putut apărea în condiții naturale), crom și ytriu. De asemenea, fundul craterelor de pe Lună e convex, nu concav, așa cum ar fi de așteptat, iar craterele în sine sunt mult prea puțin adânci pentru lățimea lor. Acest crater superficial, cu fund convex, ar fi rezultatul unui asteroid care ar fi spulberat praful de la suprafața unei sfere metalice rigide. Apoi, mai sunt și alte cratere cărora oamenii de știință n-au reușit să le găsească fundul, despre care se crede că sunt intrări spre interior.
- Lumini și obiecte ciudate au fost înregistrate pe Luna noastră de mii de ani. Filosoful, matematicianul și omul de știință grec, Platon, a raportat lumini pe Lună undeva prin anul 400 î.Hr. În anul 1787, faimosul astronom Sir William Herschel a observat lumini ciudate care se deplasau pe partea întunecată a Lunii. Fiecare misiune NASA pe Lună, fără excepție, a implicat întâlniri cu OZN-uri și observarea unor structuri artificiale imense pe partea întunecată, informațiile fiind mușamalizate de NASA, iar fotografiile fiind modificate, însă mulți astronauți au discutat ulterior deschis despre aceste experiențe.

Mă opresc aici, dar mai sunt o grămadă de alte fapte „neexplicate” despre Lună. Evident, TOATE misterele astea se clarifică dacă accepți

faptul că Luna e un obiect metalic construit artificial, care a fost adus aici din altă parte.

După cum zice și Briciul lui Occam (n.tr: principiu al simplității și al logicii adesea utilizat în raționamentul științific), răspunsul cel mai simplu e de obicei și adevărul, oricât de ciudat ar părea.

Luna a fost prima bază de operațiuni pentru Draco și de atunci a fost cucerită, recucerită, modernizată și i s-a schimbat destinația de multe ori, de către diferite rase care au avut interese în sistemul nostru.

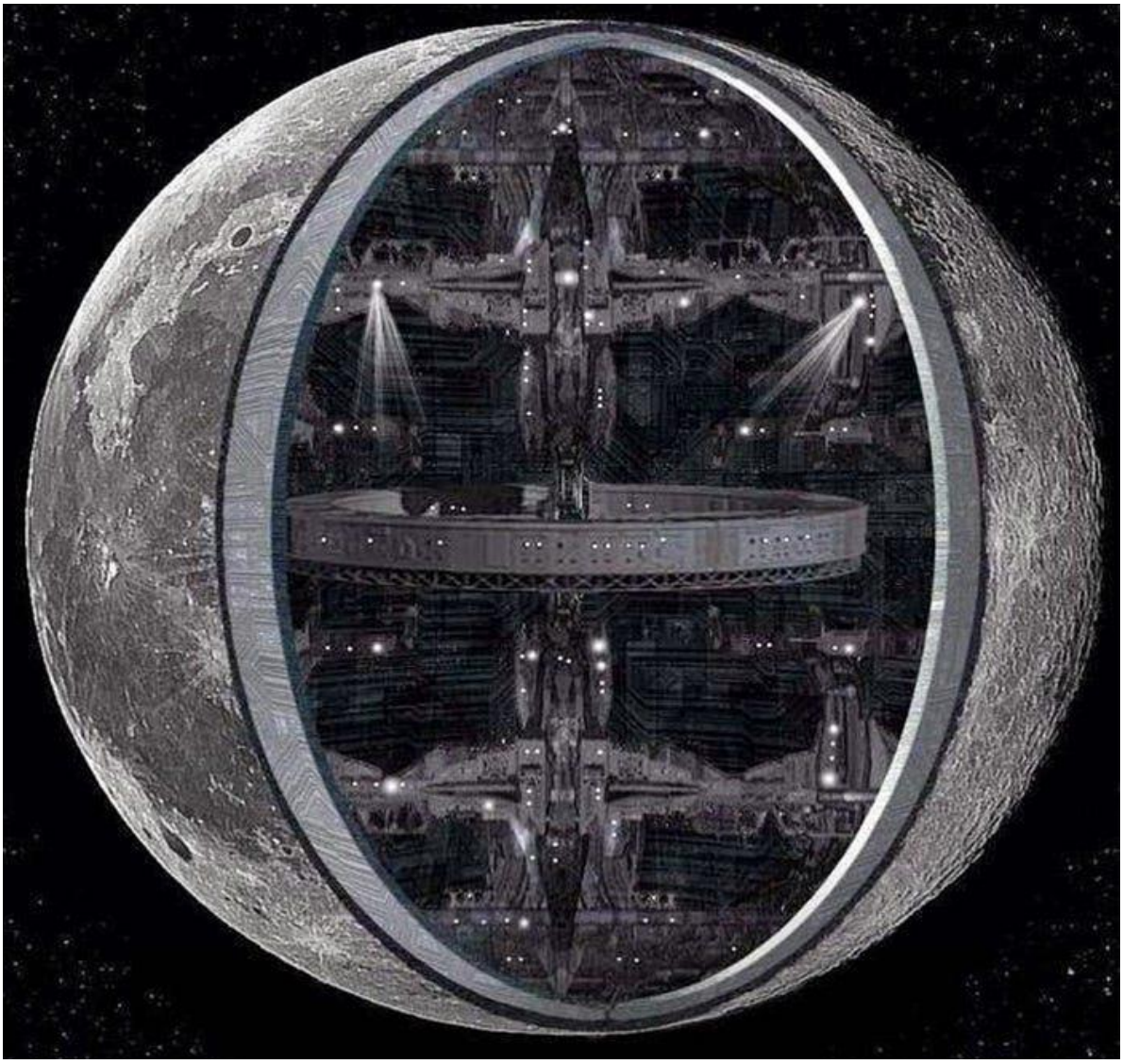

În prezent, Luna servește drept centru de comandă pentru tot brațul Căii Lactee; o zonă demilitarizată cu multe baze, atât la suprafață, cât și în interior, locuite de reprezentanții multor civilizații, chiar și dintre cele care au fost dușmani de eoni. Tot acolo se află și sistemul computerizat care transmite Matricea artificială a Densității a 3-a către Pământ.

Scurtă Trecere în Revistă a Următoarelor Câteva Sute de Milioane de Ani

O să acopăr o perioadă uriașă aici pentru că, sincer, chiar trebuie să mai fac și d-astea în poveste, altfel s-ar întinde pe un cvadrilion de pagini.

Evident, au existat nenumărate drame, războaie și descoperiri, ascensiuni și căderi ale conștiinței, etc., într-un interval de timp atât de lung, așa că următoarea bucățică e zugrăvită pe larg.

Acum 300 de milioane de ani: Mulțumită programelor de încrucișare Draco, în cooperare cu forțele binevoitoare ale evoluției, primele reptile încep să apară pe Pământ.

Acum 252 de milioane de ani: Extincția Permian-Triasic; atmosfera Pământului începe să aibă un procentaj de oxigen mai mare decât și-ar dori Draco, iar diversele lor programe de încrucișare încep să scape de sub control, deoarece mediul bogat al Pământului și forțele evoluției sprijină răspândirea a tot mai multor specii. Oamenii de știință Draco prăbușesc un asteroid pe planetă pentru a pompa nivelul de CO2 în atmosferă și, de asemenea, pentru a șterge speciile mai slabe din baza lor genetică, lăsându-le doar pe cele mai puternice, care, în cele din urmă, vor evolua în dinozauri.

Acum 227 de milioane de ani: Au apărut dinozaurii! Multe dintre speciile agresive, carnivorele, sunt folosite pentru încrucișări, creând soldați și sclavi Dinoizi. În schimb, erbivorele sunt lăsate să evolueze în surse de proteine din ce în ce mai mari.

Acum 200 de milioane de ani: Extincția Triasic-Jurasic; vegetația bogată a Pământului ridică din nou nivelul de oxigen la cote incomode. Ciakarii lovesc Pământul cu încă un asteroid în încercarea de a nimici diversele specii de mamifere în curs de apariție care concurau cu dinozaurii pentru resurse.

Conștienți de amestecul persistent și dedicați îngrijirii tuturor formelor de viață din Univers, și, de asemenea, pentru că unii dintre ei erau conștienți de importanța sufletului Mamei Pământ, o ramură a Paa Tal, Rasa Străvechilor Constructori, s-a stabilit aici în acea vreme și a construit o bază în zona actualei Antarctica, ale cărei ruine au fost excavate relativ recent.

Apariția Primelor Civilizații Intergalactice: Există multe civilizații intergalactice bine dezvoltate în Univers în acest moment. Se face comerț între sistemele Orion, Sirius, părți din Lyra și Draco, Vega și Pleiade, și multe civilizații au început să arunce un ochi și prin sistemul nostru stelar local, ceea ce a dus la unele hărțuieli cu forțele Draco.

Acei primi coloniști din Lyra, care evitaseră tehnologia și formaseră societăți tribale mai primitive, precum și alte rase care se dezvoltaseră fără

să știe de vecinii lor galactici, sunt în general lăsați în pace de civilizațiile mai avansate care, în mare parte, urmează o politică de nonintervenție.

Totuși, unele dintre aceste lumi au fost acaparate de facțiuni reptiliene care nu aveau scrupule. Populațiile acestor lumi nefericite au fost înrobite și s-au făcut experimente de manipulare genetică pe ele, asemănător cu ceea ce s-a întâmplat și pe planeta noastră.

Toată această diversitate și evoluție, cuplată cu programele de manipulare genetică ale Draco, a dus la o profuziune de rase și încrucișări, un corn al abundenței de rase în Univers, Umane, Reptiliene, Canine, Aviariene, Feline, Amfibiene, Insectoide și altele. Ca să nu mai vorbim de diversele rase care și-au evoluat conștiința până la punctul în care nu mai folosesc niciun fel de corp „fizic” și există pur și simplu ca o uniune de Iubire/Lumină.

Majoritatea raselor și subraselor reptiliene care nu călătoresc prin spațiu trăiesc în sau în jurul sistemelor Draco, Orion și Sirius, deși au foarte, foarte multe colonii și planete-fermă în tot Universul, inclusiv pe Pământ.

Majoritatea sunt încă androgine, totuși, datorită apariției unei variații genetice atât de incredibile, unele au acum sexe definite. Majoritatea sunt încă orientate către sine și agresive, dar unele au ADN-ul modificat suficient pentru a le permite să se dezvolte spiritual și sunt neutre, sau chiar binevoitoare. Ramura Alpha Draconis, în special, a evoluat destul de mult, iar mulți și-au ridicat vibrația la o stare 5D și s-au unit cu alte rase 5D.

De acum 200 de milioane de ani până acum aproximativ 22 de milioane de ani în urmă, Universul nostru a fost, în general, un loc al unei evoluții înfloritoare în cultură, arte, comerț, știință și spiritualitate.

Într-un interval de timp atât de lung, au avut loc, desigur, nenumărate suișuri și coborâșuri, războaie, atrocități și lupte, însă se poate susține că direcția generală a fost una de pace relativă.

Capitolul 2, Partea 2:
Balene și Reptoizi – Prieteni sau Dușmani?

Acum 100 de milioane de ani: Grupul de Maeștri Înălțați (cunoscuți și ca Paa Tal, Fondatorii, Rasa Constructorilor și sub multe alte denumiri), care își stabilise o bază în zona pe care noi o numim acum Antarctica, monitoriza programele Draco de creștere a animalelor și de reproducere selectivă care erau în plină desfășurare.

În cele din urmă, acești Maeștri Înălțați au decis că dominarea totală a Pământului de către Draco nu se potrivea cu desfășurarea generală a destinului care trebuia să aibă loc în colțișorul nostru de Multivers, ceea ce a dus la...

Acum 65 de milioane de ani: *Extincția Cretacic-Paleogen: Folosind tehnologie gravitațională, practic au prins în laț o cometă bogată în oxigen care trecea pe-atunci prin zonă și au prăbușit-o pe Pământ.*

Devastarea produsă de acest impact a dus la extincția Dinozaurilor și a pus capăt folosirii Pământului nostru ca planetă-fermă de animale de către Draco (deși ei încă mai sunt prin preajmă și azi, iar Pământul e acum un cu totul altfel de fermă, dar o să ajungem și la asta mai târziu).

Prezența Draco a fost retrasă de pe planetă, cu excepția unui mic grup de membri negativi ai Casei Regale Ciakar, care a coborât în subteran. Comandamentul Ciakar a înființat și orașe-cupolă pe Venus, pentru a avea o altă bază în zonă și, desigur, aveau încă orașele lor de pe Lună și în interiorul ei.

Pe Pământ, odată ce praful s-a așezat, atmosfera era mai bogată în oxigen și mai potrivită pentru co-evoluția atât a mamiferelor, cât și a reptilelor, ceea ce era mai în ton cu ceea ce Maeștrii Înălțați vedeau ca fiind destinul acestei planete. Au re-însămânțat Pământul cu materialul genetic al multor forme de viață, adunat de pe diferite planete din galaxia noastră, iar apoi majoritatea și-au luat zborul spre alte zone ale Multiversului. O ramură principală avea să se stabilească în zona Arcturus și să devină cei pe care îi știm drept Arcturieni.

Totuși, un grup a rămas în urmă.

Au înființat o civilizație de Densitate a 5-a pe Venus, pentru a supraveghea dezvoltarea vieții pe Pământ și pentru a-i ține sub observație pe Draco. Acest grup era condus de Lordul Sanat Kumara și, în cele din urmă, aveau să devină cunoscuți drept Nacaalii. Au jucat un rol major în istoria noastră încă de pe atunci.

Acum 50 de milioane de ani: Viața se dezvolta armonios pe Pământ când un grup de hibrizi reptilieni neagresivi și relativ civilizați (adică nu exclusiv reptilieni, căci aveau și ceva ADN uman în amestec) din Orion și Săgetător a sosit și a solicitat Nacaalilor permisiunea de a stabili o civilizație de Densitate a 5-a pe Pământ. Nacaalii le-au aprobat cererea cu o singură condiție: să nu intervină în dezvoltarea unei civilizații inteligente de mamifere care înflorea deja aici, Pre-Cetaceele.

Uitați-vă la scheletul unei balene sau al unui delfin — o să vedeți că încă mai există un os mic de la șold, rămas ca vestigiu de pe vremea când erau creaturi terestre.

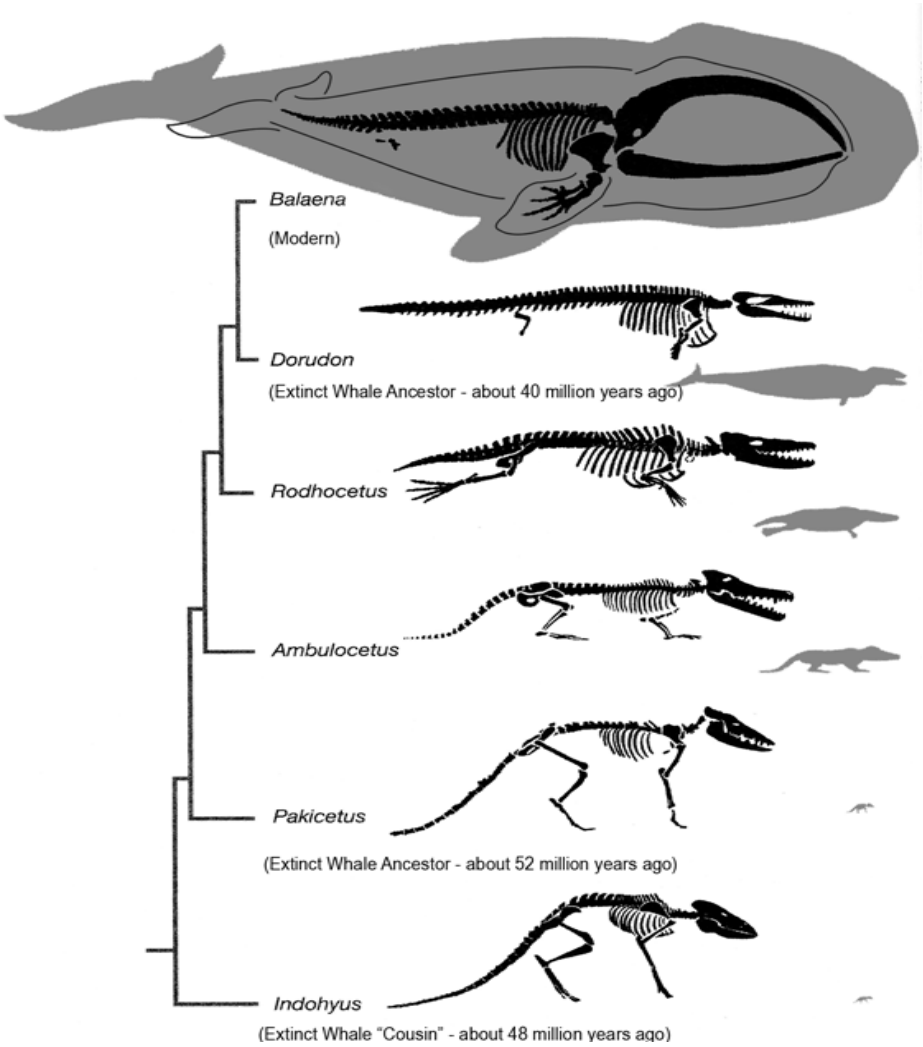

Cercetătorii contemporani conștientizează că balenele și delfinii sunt creaturi inteligente și că strămoșii lor au trăit cândva pe uscat, dar nu se știe că acei strămoși au fost, de fapt, prima civilizație inteligentă de mamifere de pe planetă. Rasa aceea, Pre-Cetaceele, avea să aibă o lungă co-evoluție pașnică, apoi o perioadă de zbucium și, în cele din urmă, un război cu acest nou grup de colonișți.

Acum 42 de milioane de ani: Timp de opt milioane de ani, aceste două rase au evoluat și au înflorit una lângă alta, dezvoltându-se până la punctul în care pe Pământ exista un nivel înalt de tehnologie și iluminare spirituală.

Pre-Cetaceele trăiau aproape de Pământ, concentrându-se pe un stil de viață agricol și lucrau la evoluția abilităților lor spirituale și psihice. Reptoizii erau mai interesați de tehnologie, iar cele două culturi făceau comerț în avantaj reciproc: progresele tehnologice ale Reptoizilor aduceau o eficiență sporită în practicile agricole ale Pre-Cetaceelor, iar Reptoizii primeau hrană și, de asemenea, lecții de dezvoltare spirituală, pentru acei puțini dornici din rasa lor, care aveau astfel de înclinații.

Toate mergeau destul de bine de mult timp, dar, în cele din urmă, acel vechi dușman al mamiferelor, rasa Ciakarilor negativi cu sânge pur, care intrase într-o lungă hibernare subterană, s-a trezit; și nu le-a plăcut ce au văzut că se întâmplă la suprafață.

Au început să ia legătura cu verii lor Reptoizi de la suprafață și au făcut tot posibilul să semene resentiment față de Pre-Cetacee, resentiment la care Reptoizii erau oricum predispuși, datorită moștenirii lor genetice.

Reptoizii fuseseră mereu, în subconștient, invidioși și uneori vizibil ostili față de măiestria Pre-Cetaceelor în abilitățile psihice, măiestrie pe care doar câțiva dintre Reptoizi reușiseră s-o dezvolte.

A durat mult, dar, în cele din urmă, Ciakarii au otrăvit cultura civilizației Reptoide până la punctul în care aceștia au început să nu mai aibă încredere în Pre-Cetacee și apoi să se întoarcă împotriva lor.

În cele din urmă, această fricțiune a dus la război între cele două grupuri, sau, mai bine zis, ar fi dus la război, dacă Pre-Cetaceele nu l-ar fi anticipat și prevenit. Ființele mai avansate din acea rasă, liderii care își dezvoltaseră abilitatea de a ieși din fluxul timpului și de a vedea trecutul și viitorul probabil, au prevăzut asta cu mult înainte să se întâmple efectiv și își puseseră planul în mișcare cu mii de ani înainte ca războiul să înceapă propriu-zis.

Au selectat o parte din rasa lor pentru a începe să sufere mutații genetice, evoluând rapid într-o specie care putea trăi în oceanele Pământului, astfel încât prezența lor pe planetă să poată fi menținută după conflictul inevitabil pe care îl prevedeau.

Când Reptoizii și-au lansat atacul, deși erau o rasă mult mai agresivă și avansată tehnologic, nu au avut nicio șansă. Nici măcar armele nucleare și scalare, pe care Reptoizii le dețineau, nu se comparau cu puterea conștiinței Pre-Cetacee, o minte colectivă care putea manipula însăși materia.

Pre-Cetaceele oceanice erau bine stabilite în acest moment, așa că, atunci când Reptoizii au atacat, Pre-Cetaceele terestre s-au urcat în navele

lor interstelare, tehnologie care fusese, culmea ironiei, dezvoltată alături de Reptoizi, în vremuri pașnice.

Odată ce rasa Pre-Cetacee a părăsit planeta, cu verii lor în siguranță sub apă, și-au folosit mintea colectivă pentru a penetra reactoarele de fuziune incredibil de puternice ale Reptoizilor. Un mic imbold mental a fost tot ce a trebuit pentru a provoca implozia acestora, rezultând în explozii nucleare care au decimat 98% din populația Reptoidă. Cei 2% care au supraviețuit au fugit pe Maldek, numită și Tiamat, o planetă care făcea parte din sistemul nostru solar, dar care acum e centura de asteroizi.

Nu a fost o alegere prea spirituală din partea Pre-Cetaceelor, aparent evoluate... dar iată un adevăr dur. Chiar și cei care au progresat la stări avansate de conștiință, când sunt confruntați fie cu distrugerea rasei lor, fie a alteia, vor alege adesea autoconservarea. În plus, miza era mai mare decât propria lor supraviețuire: era vorba de Pământ însăși.

Pre-Cetaceele ar fi putut totuși alege pur și simplu să fugă, mulți erau pentru fugă, dar dacă ar fi fugit, ar fi lăsat planeta în ghearele Reptoizilor din ce în ce mai agresivi, care foarte probabil ar fi reluat operațiunile de terra-formare, lucrând pentru a face din nou atmosfera potrivită doar pentru înflorirea reptilelor, ceea ce nu era în acord cu destinul Pământului.

Înțelepții Pre-Cetaceelor au privit de-a lungul a nenumărate fluxuri temporale și s-au consultat cu Lordul Sanat Kumara și cu Nacaalii de pe Venus și, în final, toți au fost de acord că această cale era cea care avea să ducă la cel mai bun rezultat posibil pentru cele mai multe ființe. Când ai doar alegeri grele, trebuie uneori s-o alegi pe cea mai bună.

Acum că scăpaseră Pământul de reptilienii agresivi și războinici (în mare parte, cei din subteran erau încă vii și în putere), Pre-Cetaceele, acum Cetacee, puteau stabili un refugiu sigur pentru înflorirea descendenților lor; care aveau să devină balenele și delfinii de astăzi, ce încă îndeplinesc un serviciu foarte important pentru planeta noastră.

Conștiința lor colectivă a păstrat memoria Pământului nostru de atunci și au conservat acea memorie genetică în perioadele în care câmpul de conștiință al planetei noastre s-a prăbușit, ducând la o ștergere totală a Memoriei Akashice a planetei (informațiile tuturor vieților trăite vreodată pe o anumită planetă, stocate în câmpul electro-magneto-gravitațional al acelei planete).

Balenele și Delfinii funcționează ca un hard disk extern: de fiecare dată când memoria planetei noastre a fost coruptă sau ștearsă, Cetaceele au fost acolo pentru a reîncărca copia de siguranță.

Capitolul 3, Partea 1

Expansiunea Lyrană, Războaiele din Orion și Crearea Annunaki

Acum 20 de milioane de ani: Oamenii din marea migrație originară, care se stabiliseră în sistemul Lyran, aproape de casa lor ancestrală, și care evitaseră dezvoltarea tehnologică, au evoluat acum, de-a lungul a milioane de ani, până la punctul în care puteau coloniza alte planete și explora stele îndepărtate; tabuurile lor față de tehnologie s-au erodat încet-încet în timp.

Un nou val de migrație a început de aici, iar acești umanoizi cu trăsături feline au fost surprinși să „descopere" numeroasele alte civilizații care se dezvoltaseră în jurul lor.

Strămoșii lor comuni fuseseră uitați în negura miturilor străvechi, iar forma umanoidă lyrană originală evoluase în timp (și fusese, de asemenea, manipulată genetic) într-o mare varietate de rase cu dimensiuni, trăsături, nuanțe ale pielii și niveluri de conștiință diferite. Părea că acești Lyrani întâlneau ființe noi la fiecare colț, când, de fapt, întâlneau descendenții lor din același cămin antic.

Prioritățile unora dintre aceste rase s-au schimbat și ele de-a lungul timpului, în mare parte datorită influenței rasei reptiliene încă înfloritoare, Draco, ai cărei lideri erau Ciakar.

Unele dintre rasele umanoide din Orion, în special cele cu genotip arian care evoluaseră în Vega, au descoperit că rezonau cu agenda Ciakar de explorare și colonizare spațială. Această cooperare a dus în cele din urmă la formarea Imperiului Orion.

Mulți din Galaxie nu au fost de acord cu principiile Imperiului și cu agenda sa, iar multe civilizații care fuseseră subjugate de Draco au început să se revolte și să se unească.

Această unire a forțelor a dus la formarea Federației Planetelor (cunoscută și simplu ca Federația), care a fost constituită din civilizații din constelațiile Lyra, Pleiade și Hyade, din galaxia Andromeda și din multe alte sisteme.

Deoarece acești oameni aveau practic dreptatea de partea lor, au fost, de asemenea, acompaniați și consiliați de ființe non-fizice, atât din Universul nostru, cât și de dincolo de el. Federația a primit chiar și voluntari de pe unele planete reptiliene, ale căror rase particulare erau mai evoluate în conștiința lor.

Un grup uman din Pleiade, care nu a dorit să se alăture niciunei părți, a decis să părăsească complet acea zonă a Universului și, în cele din urmă, s-a așezat pe ceea ce se numește acum Marte, unde au trăit timp de milioane de ani și, mai târziu, au jucat un rol important în istoria noastră locală.

O altă ramură a acestui grup din Pleiade s-a așezat pe Pământ și au fost aici de atunci, de-a lungul multor, multor cicluri de civilizație și dezastre. Cu timpul, acest grup pleiadian s-a mutat în subteran și a întemeiat primele orașe umane subterane, în ceea ce avea să fie cunoscut drept Agartha.

Din când în când, acești oameni se prezentau ca „zei” locuitorilor de la suprafață care supraviețuiseră celei mai recente catastrofe ecologice și ajutau la repornirea civilizației. Acest grup există și astăzi, trăind în subteran.

Acum 13 milioane de ani: Tensiunile și divergențele dintre Federație și Imperiu erau numeroase și, în cele din urmă, au atins punctul de fierbere.

Războiul a pornit inițial pentru teritoriu, dar a devenit un război de mentalități și ideologii.

Pe de o parte, a existat un grup de rase umane și hibride care își uniseră forțele în Federație. Mulți dintre membrii săi își aminteau bine subjugarea lor de către Draco și, prin urmare, respingeau ideile de colonizare și intervenție în alte lumi. Ei s-au dedicat ideii de serviciu față de ceilalți.

Pe de altă parte, a existat un grup de rase umane, hibride și reptiliene care credeau în serviciul față de sine și considerau că este „destinul lor manifest” să colonizeze și să asimileze pe cei pe care îi cucereau: acesta a fost Imperiul.

Filozofia serviciului față de sine a început ca o idee destul de inocentă în mintea celor care au adoptat-o. Spunea că, dacă toată lumea ar avea grijă de ea însăși, atunci și întregul ar fi îngrijit, ceea ce suna grozav. Dar ceea ce a apărut curând a fost o paradigmă a serviciului față de sine în detrimentul altora, ducând la ciclul de victimă și opresor cu care suntem atât de familiarizați pe propria noastră planetă.

Această luptă dintre Federație și Imperiu a devenit cunoscută sub numele de Războaiele din Orion, denumite astfel deoarece cea mai mare parte a luptelor a avut loc în și în jurul sistemului Orion. Acest război a durat literalmente milioane de ani și, deși au existat armistiții și perioade de pace relative, tendința generală una de conflict continuu, iar nenumărate generații au crescut având războiul, disperarea și luptele ca normă.

Acum 12 milioane de ani: *Soluția Siriană (care a eșuat) și Originea Anunnaki*

Lumile din Sirius erau populate preponderent de refugiați – reptilieni, mamiferi și metiși – care fugiseră din calea războaielor neîncetate și a planetelor devastate din Orion.

Un grup de refugiați umani a ajuns și în sistemul nostru solar și s-a stabilit pe Maldek, numită și Tiamat, planetă care exista odinioară în locul unde se află acum centura noastră de asteroizi (tot ce a mai rămas din acea planetă sortită pieirii).

Însă oriunde se duceau acești refugiați, războaiele se apropiau tot mai mult.

Sirienii nu doreau neapărat să se implice, dar tensiunile creșteau, și curând au izbucnit lupte ocazionale între diferitele facțiuni de refugiați, fiecare susținând o direcție diferită de acțiune.

Pentru a găsi pacea, un grup din Sirius a conceput un plan creativ de rezolvare a conflictelor. Inspirați de ideea unei uniuni alchimice a contrariilor, au sugerat Imperiului și Federației o căsătorie între linii regale pentru a crea o dinastie conducătoare comună, amestecând genetica membrilor humanoizi din Familia Regală din Orion (hibrizi reptilieni/umani) cu membri de rang înalt ai Federației (oameni puri).

Considerând că merită o încercare, planul a fost pus în aplicare și a fost creată o nouă rasă regală hibridă: humanoizii musculoși, cu pielea închisă la culoare, războinici, pe care îi cunoaștem în istoria noastră sub numele de Anunnaki (care erau, întâmplător, „zeii” Sumerului Antic, ai Greciei, Romei și ai Vechiului Testament, dar mai multe despre asta mai târziu).

Din păcate, „căsătoria” și noua linie regală rezultată nu au avut efectul sperat de sirieni. Din cauza diferitelor lor moșteniri, noua rasă a fost divizată încă de la început și s-a dovedit dificil pentru Anunnaki să se unească într-o singură familie sau să adopte un set comun de principii.

De asemenea, mulți oameni au refuzat să-și declare loialitatea față de noua dinastie, deoarece nu erau de acord cu nicio manipulare genetică ce includea ADN reptilian. Însă această uniune a creat o pace care a durat câteva sute de mii de ani, cu Anunnaki la conducere, înainte ca războiul să explodeze din nou în întreaga Galaxie.

Acum 10 milioane de ani: *Rebelii din Sirius și Soluția Merlin (care a funcționat, în mare parte)*

După secole întregi de conflicte și schimbări, a apărut o altă facțiune, sătulă de ambele părți, Rebelii, care aveau baza în sistemul Sirius.

Nici Federația, nici Imperiul nu îndrăzneau să lanseze un atac la scară largă asupra acestor Rebeli, temându-se că, dacă ar face-o, Rebelii ar face echipă cu cealaltă parte, iar această unire a forțelor ar crea un inamic invincibil.

Deși mulți oameni simpatizau cu dorința lor de a pune capăt războiului, Rebelii nu au reușit să facă progrese majore în negocierile cu Federația sau cu Imperiul și părea că s-a ajuns la un alt impas, doar că de data aceasta erau implicate trei părți în loc de două.

Apoi, un prunc s-a născut pe o planetă din Sirius, prima încarnare umană a Conștiinței Christice din Universul nostru.

Astăzi îl cunoaștem pe Merlin ca sfătuitor sau magician la curtea regelui Arthur. Însă Merlin, sau cel puțin arhetipul lui Merlin, și-a făcut prima apariție în timpul războaielor din Orion. În rândurile Rebelilor, a crescut ca un băiat tânăr cu talente remarcabile, capabil să manipuleze Densitatea a 3-a operând în Densitatea a 5-a, cu alte cuvinte, capabil de „magie” sau „miracole”.

Ajuns la maturitate, a început să predea despre legile spirituale universale, despre iubirea necondiționată și iertare, la fel ca prietenii noștri Jeshua Ben Joseph (Isus Hristos) și Buddha, pe această planetă. El a spus că toate părțile, inclusiv a sa, erau încă prinse într-o percepție dualistă și polarizată a realității, și că această percepție era o iluzie pe care doar iubirea necondiționată și iertarea ar putea-o ridica. Rândurile adepților săi au crescut, și au crescut.

Diferitele autorități ale acelei vremi și acelui loc trebuie să fi fost mai receptive decât romanii, căci Merlin a reușit mai întâi să schimbe mentalitățile Rebelilor, și la scurt timp după aceea, pe cele ale Federației și Imperiului.

Ajutându-i să-și transcendă și să-și prețuiască diferențele, s-au ajuns la acorduri de pace între părți, iar odată cu această pace și schimbare de mentalitate a venit o creștere dramatică a conștientizării și o ridicare a conștiinței pentru întreaga galaxie Calea Lactee. Pe parcursul următoarelor sute de mii de ani, mase întregi de oameni aveau să ascensioneze în realități de Densitate superioară ca urmare, iar Merlin a devenit cunoscut sub numele de Unificatorul.

Imperiul Orion s-a transformat într-un adevărat matriarhat, având-o pe Tiamat, Regina Dragon, drept conducătoare binevoitoare. Cu toate acestea, a rămas o facțiune de 15 familii hibride om-reptilian în cadrul Familiei Regale din Orion care continuau să adere la o ideologie bazată pe legea celui mai puternic și „serviciu-către-sine”. Acestea sunt rădăcinile străvechi ale Cabale noastre actuale, cele 15 Linii de Sânge Regale, Oamenii Întunecați din Orion, care, în zilele noastre, există ca 15 ființe multi-dimensionale extrem de puternice cu mii de avatare în formă umană pe Pământ, făcând parte din administrația sistemului de dominație și control, care, în prezent, se prăbușește lent dar sigur.

Ca parte a păcii, Tiamat a primit guvernarea sistemului nostru local, împreună cu propriul său sistem din Orion.

Cele 15 Linii de Sânge Regale erau geloase pe această guvernare și au decis să călătorească în sistemul nostru pentru a vedea dacă ar putea obține cumva un punct de sprijin din care să preia, în cele din urmă, controlul asupra planetelor bogate în resurse, pe care le râvneau.

S-au stabilit pe Marte, dar nu au primit tocmai o primire călduroasă. Civilizațiile care existau acolo au încercat să facă loc noilor veniți cu mentalitate întunecată, crezând că toată lumea merită o șansă, dar, în scurt timp, chiar și acești oameni binevoitori și corecți nu au mai putut tolera vibrația Oamenilor Întunecați din Orion.

Cele 15 Linii de Sânge au fost exilate din sistemul nostru, o acțiune care avea să bântuie civilizațiile de pe Maldek, Marte și, în cele din urmă, Pământ.

Tocmai în această perioadă de pace în întregul Univers, cineva a avut ideea strălucită de a crea un sistem de „Biblioteci Vii” – planete care conțin floră și faună de pe sute de alte lumi – pentru a acționa ca un depozit de material genetic.

Planeta noastră, care era deja destul de diversă, a fost una dintre cele 12 planete din Galaxia noastră selectate pentru a acționa ca Bibliotecă Vie, și multe rase au călătorit aici din toate colțurile pentru a însămânța diferite specii de plante și animale – caracatițe, ciuperci, orhidee etc. Multe dintre ele au rămas pentru o vreme, delectându-se cu bogăția luxuriantă a Pământului, iar unele sunt încă prezente.

Tiamat însăși a călătorit pe Pământ pentru a ajuta la însămânțarea vieții și a creat o rasă gigantică, androgină, humanoidă, Namlu’u, pentru a acționa ca gardieni ai Bibliotecii Vii de pe Pământ. Namlu’u erau rasa pe care grecii o numeau Titanii. Giganții care erau „părinții zeilor” – adică o rasă de humanoizi de 50-60 de picioare înălțime (aproximativ 15-18 metri) care existau aici înainte de sosirea Anunnaki.

Această Eră de pace și armonie avea să dureze în întreaga Galaxie aproximativ 5,5 milioane de ani, până la următorul mare război: Războiul din Ceruri.

Capitolul 3, Partea 2:
Războiul din Ceruri, Coruperea Utopiei și Războiul Maldek/Marte

Ca să înțelegem Războiul din Ceruri, trebuie mai întâi să stabilim atât ce se înțelege prin „Cer”, cine și ce erau, de fapt, actorii principali.

În mitologia populară, Cerul e adesea imaginat ca un loc cu nori albi și pufoși, raze de lumină strălucitoare și, sigur, ar putea arăta așa dacă locuitorii și-ar dori; de fapt, ar putea arăta... oricum.

„Cerul” înseamnă pur și simplu Densitățile a 6-a și a 7-a. Locuitorii acestor tărâmuri sunt...

- **Arhetipurile Divine:** Simplificate de mulți prin termenul „Dumnezeu”, Divinitatea există, de fapt, ca patru forțe distincte, dar inseparabil legate: Principiul Masculin, Principiul Feminin, Energia Inimii (Cristice) și Corpul.
- **Arhanghelii și Îngerii:** Aceștia sunt manifestări nemuritoare ale Divinului – ființe eterne de lumină, cu inteligență și puteri aproape nelimitate.
- **Maeștrii Înălțați:** Ființe Întrupate care au atins Densitatea a 6-a și acționează ca mari ghizi și învățători pentru întreaga Creație.

Lucifer era cel mai strălucitor dintre Arhangheli, dar avea o mare frustrare (dacă vrei să știi de ce, citește Anexa despre Lucifer). Nu era de acord cu ideea ca totul să se îndrepte spre Unitate și Unicitate, care e planul Divinității și destinul general al Multiversului, pentru că se temea că asta ar duce la dispariția individualității. Nu înțelesese că putea fi Una cu Totul și, în același timp, să-și păstreze unicitatea și sunt destul de sigur că asta se datorează și rănii din centrul creației sale (din nou, vezi Anexa despre Lucifer).

De ce se temea el de fapt era să devină una cu Creatorul său, pentru că ar fi însemnat să trebuiască să-și rezolve trauma fundamentală, ceva ce e înfricoșător pentru oricine. Drept vorbind, Divinitatea nu înțelegea în acel moment responsabilitatea pe care o avea în formarea acestei traume de la bun început.

Acum 4,5 milioane de ani: Conflictul a atins un apogeu și a declanșat „Războiul din Ceruri”, cu Lucifer și armata de Îngeri pe care a reușit să-i atragă (aproximativ o treime dintre ei) de partea sa, iar Arhanghelul Mihail conducând celelalte forțe Cerești împotriva lui.

Mama și Tatăl n-au ținut partea nimănui, pentru că unul dintre principiile fundamentale ale acestei Creații e că liberul arbitru și consecințele sale trebuie să fie lăsate să se manifeste, oricât de devastatoare ar părea în acel moment.

Pe scurt, Lucifer a pierdut.

El și toți cei care trecuseră de partea lui au fost izgoniți din Cer, adică Mihail, practic, a prins în laț corpurile de lumină ale rebelilor și i-a trimis în jos prin Densități, prin spațiu și timp, direct în sistemul nostru solar.

Se credea că acești Îngeri Căzuți ar putea învăța niște lecții valoroase din limitările și soliditatea realității a Densității a 5-a, așa că fasciculul de energie care i-a adus aici conținea un cod special conceput pentru a-i lega de Densitatea a 5-a.

Cu Îngerii a funcționat. Au fost blocați în Densitatea a 5-a ca niște creaturi monstruoase, de piatră.

Dar Lucifer era Arhanghel; avea mai multă energie decât Îngerii de rang inferior. A reușit să-și tragă putere de la Pământ și să formeze un scut care a spart și a deviat, parțial, fasciculul. A reușit să devieze suficientă codificare încât să-și păstreze o parte din abilitățile psihice și inter-dimensionale, reușind astfel să-și manifeste un corp, să se încarneze într-un corp sau pur și simplu să existe ca energie conștientă.

De atunci s-a încarnat de foarte, foarte multe ori, ca membru al Annunaki, ca jucător în cele 15 Linii Regale de Sânge și ca om, iar prin nenumăratele sale încercări și lecții, de atunci a fost mântuit și există acum ca un mare Arhanghel al iubirii necondiționate; un salvator și mântuitor al celor exilați pe nedrept în Iad.

Chestia asta e cam ironică, având în vedere că atât de mulți oameni care îl venerează pe Lucifer ca pe un Zeu întunecat habar n-au că el nu mai este ceea ce cred ei că este și că entitatea căreia îi dau ei de fapt energia este Ahriman și zeii săi demoni, precum Baal, Baphomet și Moloh.

Dar la vremea aceea, când Lucifer și adepții săi au fost exilați în sistemul nostru, efectul acelei uriașe cantități de energie Arhetipală, a cărei densitate a scăzut foarte mult pe măsură ce a trecut prin sistemul nostru solar, a fost asemănător cu ceea ce face amidonul într-un sos: regiunea noastră de spațiu-timp a început să se îngroașe.

Asta a pavat calea pentru ca energia demonică a lui Ahriman și a Asurilor săi să pătrundă mai intens în colțișorul nostru de Multivers cu vibrația lor.

Utopia: Pământul nostru minunat și comunitatea sa înconjurătoare de planete pașnice și-a început lunga și înceata coborâre în corupție și întuneric; o perioadă de decădere profundă din care abia începem să ne cățărăm către lumină abia astăzi.

Acum 4,5 – 2,5 milioane de ani: Pe parcursul acestor trei milioane de ani, vibrația sistemului nostru solar a încetinit treptat, iar Utopia s-a îmbolnăvit încetul cu încetul și, astfel, în această perioadă, un grup care avea pică mare pe cele mai dens populate două planete din sistemul nostru, Maldek și Marte, a văzut o oportunitate de a se întoarce.

Acum 2,5 milioane de ani: Grupul celor 15 Linii Regale de Sânge din Orion, sufletele care fuseseră anterior date afară, în timpul Utopiei, din sistemul nostru pentru că erau prea întunecate și violente și care existau acum ca 15 ființe multidimensionale extrem de puternice, cu multe forme diferite de avatare în încarnare fizică, s-au stabilit pe Maldek și au început să influențeze și să accelereze declinul rețelei de conștiință a acelei planete.

Oamenii acelei planete, care erau deja pe o pantă descendentă și dintre care mulți erau urmași ai unei rase reptoide învinse care fugise acolo de pe Pământ cu mult timp în urmă, au fost ușor seduși de Oamenii Întunecați din Orion și au îmbrățișat rapid idealurile lor de servire a sinelui, tehnologie și control; au renunțat la libertatea lor în încercarea de a câștiga un oarecare sentiment de putere asupra situației tot mai

degradate în care se aflau, dar dorința pentru acel tip de putere și control e un cerc vicios care duce doar la a dori mai mult.

Au început să devină ofensivi și apoi de-a dreptul amenințători la adresa pașnicilor lor vecini marțieni, insistând în cele din urmă ca Marte să cedeze voluntar teritoriul său sub controlul Maldekului, altfel urmau să fie cuceriți, colonizați și, posibil, exterminați.

Unii dintre cetățenii de pe Marte au apelat la rudele lor din Pleiade pentru ajutor, iar Pleiadienii au răspuns trimițând o flotă de nave în ajutor. În mod ironic, Maldek a considerat sosirea flotei Pleiadiene o provocare și a folosit-o pentru a-și justifica atacul asupra planetei Marte.

Folosind tehnologia electro-magnetico-gravitațională (în esență, un câmp Merkaba generat artificial, tehnologic), Maldekienii au creat o grilă energetică în jurul planetei lor, care putea fi folosită atât ca scut, cât și ca armă împotriva scutului Merkaba natural al marțienilor (creat exclusiv prin conștiința de grup). Folosind această armă, Maldek a reușit să perturbe grila energetică marțiană suficient pentru a bombarda planeta cu bombe chimice otrăvitoare, cauzând reacții în lanț în atmosferă care au transformat aerul într-un fum toxic.

Acest lucru s-a întâmplat foarte rapid, și majoritatea marțienilor au murit înainte să știe ce i-a lovit. Multe dintre aceste suflete s-au întors în Sirius și Pleiade, în timp ce altele, prea traumatizate pentru a accesa acea vibrație, au zăbovit în jurul Pământului, așteptând să se încarneze. Cei mai evoluați marțieni, un grup format preponderent din acele suflete originare care se stabiliseră pe Marte în timpul Războaielor din Orion, au reușit să scape în corpurile lor de lumină.

Ca ripostă, flota Pleiadiană a înconjurat Maldek și l-a bombardat cu fascicule de energie care au început să destabilizeze scutul energetic al Maldekului. Intrând în panică, liderii din Orion ai Maldekului au mărit la maximum puterea grilei lor, în încercarea de a distruge întreaga flotă Pleiadiană printr-un singur puls energetic masiv, dar planul lor s-a întors împotriva lor.

Trecerea unui curent atât de intens prin câmpul energetic deteriorat, bazat pe tehnologie, a destabilizat grila electro-magnetico-gravitațională naturală a planetei într-atât încât Maldek s-a dezintegrat, devenind centura de asteroizi situată acum între Marte și Jupiter.

Chiar și sufletele locuitorilor decedați ai Maldekului au fost zdrobite de trauma sfărâmării bruște a întregii lor planete. Fiecare suflet de acolo a fost fărâmițat în nenumărate fragmente de suflet, fiecare încă capabil de conștiință, dar cu o fracțiune din energia Sinelui lor original. S-au strâns în număr mare pe Pământ – acum planeta cea mai sigură și mai ospitalieră din sistem – și s-au alăturat sufletelor marțienilor de acolo, gravitând în jurul planetei într-un nor imens de „familii de suflete”, așteptând să se încarneze. Mulți dintre oamenii de pe Pământ de azi au făcut parte din acel grup.

Cu secunde înainte ca planeta să fie sfâșiată, grupul celor 15 ființe multidimensionale care formau conducerea facțiunii Orion, și care erau bine pregătiți pentru o astfel de eventualitate, au reușit să scape în spațiu-timp folosindu-și tehnologia electro-magnetico-gravitațională.

Au călătorit în trei nave-mamă gigantice, în formă de disc, avariate de războaie, către un loc și un timp unde au văzut că le va fi atât posibil, cât și avantajos să se materializeze: în Atlantida, cu aproximativ 52.000 de ani în urmă față de timpul nostru.

Pleiadienii, însă, au văzut ce puneau la cale! Epuizați și avariați de război, nu au putut sau nu au dorit să-i urmărească prin spațiu-timp, așa că au găsit o altă soluție. Au impus planetei o Matrice artificială de Densitate a 3-a prin configurarea unui sistem informatic digital avansat, alimentat de 12 generatoare nucleare, în nava spațială pe care o numim Luna, care a proiectat o Matrice holografică în formă de ou în jurul

Pământului. Această Matrice de Densitate a 3-a, în care trăim și azi, este o suprapunere holografică peste Pământul din a cincea dimensiune, o caricatură de frecvență joasă a realității 5D.

Acum, probabil vă întrebați cum o proiecție holografică poate ține pe cineva prizonier, dar este așa deoarece aceste holograme nu sunt doar lumină. Sunt atât de puternice încât formează un câmp de forță electromagnetic – Centura Van Allen. Nu puteți trece de acest câmp de forță fără tehnologie care poate manipula frecvența, sau fără să vă dezvoltați conștiința suficient pentru a vă ridica vibrația fizică la nivelul frecvenței 5D.

Pleiadienii au privit în jos pe linia temporală și au văzut că această Matrice de Densitate a 3-a va fi deja în funcțiune atunci când grupul Orion va ieși din spațiu-timp în navele lor avariate, ceea ce le-a deteriorat și mai mult echipamentul până în punctul în care și-au pierdut tehnologia de manipulare a frecvenței, iar conștiința lor nu era suficient de evoluată pentru a accesa acea frecvență fără asistență tehnologică; prin urmare, grupul Orion avea să fie prins în capcană pe Pământul de Densitate a 3-a, incapabil să evadeze.

Asta le-a dat Pleiadienilor răgazul necesar să se retragă acasă, să se refacă și să verifice situația ulterior. Această Matrice de Densitate a Treia a avut și beneficiul suplimentar de a se potrivi mai bine cu frecvența sufletelor traumatizate de pe Maldek și Marte, care gravitau în jurul Pământului așteptând să se încarneze.

Acele 15 ființe multidimensionale din Orion au jucat, de atunci, un rol major în istoria planetei noastre. În cele din urmă s-au alăturat Draco care hibernaseră în subteran și împreună, alături de Iezuiți (numiți și Illuminati) și o anumită formațiune politică germană pe care o vor întâlni mult mai târziu, vor forma nucleul grupului pe care azi am ajuns să-l numim Cabala.

Unii dintre Pleiadieni și-au regretat de atunci rolul în distrugerea Maldekului și au încercat să ne ajute de atunci încoace, având ca rezultat numeroșii mediumi actuali care vorbesc în numele diferitelor ființe de acolo, și multe Semințe Stelare de acolo care aleg să se încarneze pe Pământ.

Această facțiune pozitivă a Pleiadienilor face și ea parte din eforturile aflate în prezent în desfășurare pentru a ne ajuta să ieșim din Matricea de Densitatea a 3-a, deși majoritatea nu sunt conștienți de rolul necesar pe care Densitatea a 3-a îl joacă în a ne permite să interacționăm cu Rana Mamei, și că procesul nu poate fi grăbit, căci trebuie să aducem toate acele fragmente pierdute ale Mamei cu noi în 5D pentru ca orice proces de evoluție sau înalta să se integreze și să fie durabil. Pentru mai

multe detalii, citiți partea întâi și a doua din Prefață, dacă nu ați făcut-o deja.

Acum 2,5 milioane de ani: Zona noastră se afla în impas, căci vibrația joasă care acum pătrundea sistemul nostru a facilitat stabilirea ființelor malefice de tot felul.

Pământul fusese desemnat o Bibliotecă Vie, găzduind floră și faună din întreaga Galaxie, însă asta nu e tot ce îl face special; Spiritul Pământului este cea mai mare și mai conștientă și simțitoare parte din Mama Originală pierdută. Din această cauză, mica noastră planetă albastră este un punct nevralgic energetic pentru întreaga Creație, deci existau motive cât se poate de reale de îngrijorare în rândul forțelor superioare ale Luminii.

Sanat Kumara, liderul celor 144.000 de Nacaali care încă locuiau pe Venusul în Dimensiunea a 5-a, a decis că era timpul să se întoarcă pe Pământ pentru o vreme, pentru a ajuta la stabilizarea situației.

Reprezentare artistică a Lordului Sanat Kumara

A călătorit aici împreună cu 400 dintre ai lui și, împreună, au materializat un oraș 5D deasupra Mării Gobi, actualmente deșertul Gobi. Acest oraș avea să devină cunoscut drept Orașul Alb sau Shamballa. Odată ce Shamballa a fost întemeiată, restul Nacaalilor au venit și ei de pe Venus și s-au stabilit acolo.

Prevăzând că, pentru multă vreme de atunci încolo, aveau să se ocupe de ocrotirea tuturor formelor de viață de pe planetă, Sanat Kumara a decis să fie construit un oraș 4D în subteran, direct sub Shamballa. Drept urmare, o parte dintre Nacaali și-au materializat corpuri 4D pentru

a putea interacționa cu realitatea celei de-a patra densități de pe Pământ și au început construcția Shamballei Inferioare.

Grupul de oameni din Pleiade, care se stabiliseră aici cu aproximativ 17,5 milioane de ani în urmă și care trăiau, de asemenea, în Densitatea a patra (cea mai mare parte a Agarthei este teritoriu 4D), întemeiaseră deja un oraș în subteran; ei le-au urat bun venit Nacaalilor și au ajutat la construcție.

Apoi, Nacaalii au început adevărata muncă! Împreună cu grupul pleiadian și cu marțienii mult mai evoluați, care scăpaseră distrugerii atmosferei planetei lor în corpurile lor de lumină, au început să ajute sufletele traumatizate ale tuturor celor care pieriseră în războiul Maldek/Marte. Aceste suflete pluteau în jurul Pământului într-un nor imens, așteptând să se încarneze aici.

Sărmanele suflete erau atât de traumatizate și de fragmentate! Își pierduseră toate abilitățile psihice și Memoria Akashică și de-abia mai erau conștiente. S-au încarnat în Matricea Densității a 3-a ca hominizi primitivi, genul pe care îl cunoaștem drept Homo Habilis. ADN-ul activ a fost redus la două spirale, celelalte zece spirale existând doar ca potențial.

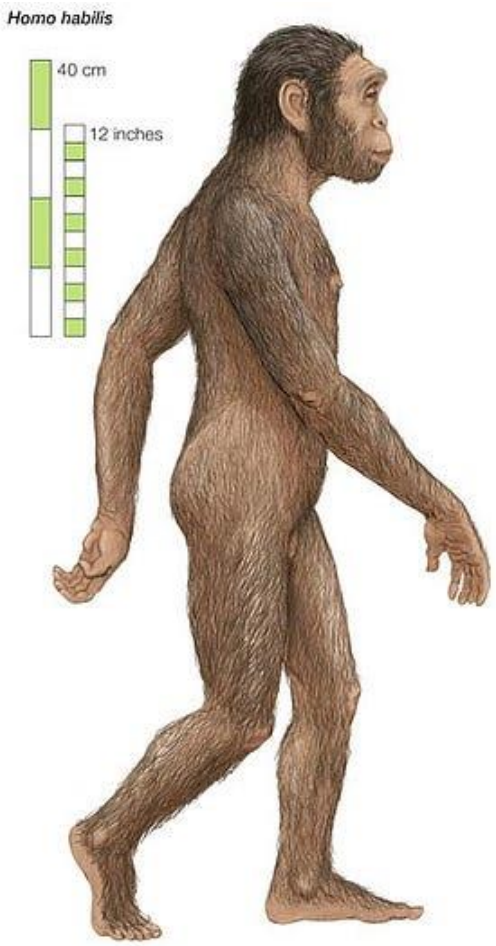

Diferitele familii de suflete (fiecare dintre ele fiind alcătuită din fragmente ale unui singur suflet, anterior integru) s-au încarnat în triburi diferite. În esență, un trib echivala cu o familie de suflete, cu un suflet sfărâmat Maldekian sau Marțian.

Până în prezent, multe dintre sufletele care locuiesc pe Pământ provin din acest grup, iar, deși unele au evoluat și s-au vindecat de-a lungul timpului, recâștigându-și o mare parte din vechea lor forță spirituală, altele nu au reușit acest lucru și au rămas aproape la același nivel de conștiință ca strămoșii lor hominizi.

Cauza pentru care înregistrările noastre de fosile arată atât de multe specii diverse ale genului Homo apărând și dispărând în timpul milioanelor de ani ce au urmat acestei epoci se leagă atât de evoluție, cât și manipulării genetice constante din partea Nacaalilor, precum și a altor numeroase grupuri.

În realitate, descendenții acestor triburi aveau să fie, în cele din urmă, transformați în Homo Sapiens de către Annunaki, cu aproximativ 2 milioane de ani după apariția lui Homo Habilis.

Capitolul 4, Partea 1:

Originea, războiul și pacea pe Nibiru

Originea planetei Nibiru și a locuitorilor săi

Acum 2,5 milioane de ani: În aceeași perioadă în care Războiul Maldek/Marte izbucnea în sistemul nostru solar, Anunnaki dădeau de bucluc în sectorul Orion.

Aduceți-vă aminte de originea lor din timpul Războaielor Orionului: au fost creați ca rasă dintr-o uniune între conducătorii Federației și cei ai Imperiului și, încă de la început, misiunea lor era să devină și ei conducători. Faptul că, în cele din urmă, au fost respinși de Galaxie, în mare parte din cauza laturii reptiliene a moștenirii lor, i-a lăsat cu o mare frustrare colectivă.

Așa că, atunci când Războiul Orionului s-a încheiat în sfârșit, iar Tiamat, care are și ea o componentă genetică reptiliană (nu degeaba i se spune Regina Dragon), a primit guvernanța atât asupra regiunii noastre spațiale, cât și asupra Orionului, Anunnaki au fost al naibii de furioși, și pe bună dreptate.

Această amărăciune a mocnit până când, într-un exces de trufie și prostie, au lansat un atac asupra planetei-mamă a lui Tiamat și au fost înfrânți cu ușurință de forțele mult mai numeroase și mai avansate ale Reginei Dragon.

Tiamat i-ar fi putut nimici cu ușurință pe Anunnaki, dar ea fiind o conducătoare luminată și milostivă (folosesc timpul prezent pentru că Tiamat există încă), le-a oferit o înțelegere de pace „micuților războinici pitici” (deși Anunnaki erau mai înalți decât noi, având între 3 și 4,3 metri, păreau într-adevăr niște pitici pe lângă Tiamat și rasa ei de hibrizi dragon-om, înaltă de 15 până la 18 metri).

O parte a tratatului de pace a constat într-o căsătorie simbolică între An, conducătorul Anunnaki, și Tiamat. Materialele lor genetice au fost amestecate pentru a crea doisprezece copii hibrizi, șase masculi și șase femele, înalți de vreo 9-10 metri și care posedau atât atribute reptiliene, cât și umanoide. Acești copii i-au fost dăruiți lui An pentru a-i fi servitori loiali, iar descendenții lor aveau să devină Igigi, rasa gigantică de muncitori a Anunnakilor. Unele dintre creaturile din istoria greacă se trăgeau din Igigi, cum ar fi Ciclopii și cei cu o sută de brațe.

În colțul nostru de univers, Războiul Maldek/Marte luase sfârșit, dar sistemul încă avea probleme. Până în acel moment, sistemul nostru fusese un sistem stelar binar, similar cu multe sisteme solare care conțin

planete capabile de a susține viața, iar acest lucru genera o stare vibrațională superioară celei de acum.

Cu toate acestea, vibrația rețelei de conștiință a Pământului scăzuse atât de mult, din cauza traumei generate de război și distrugerea planetei Maldek, încât apăruse o incompatibilitate vibrațională între conștiința sistemului per ansamblu și energia stelelor binare: era, practic, prea multă lumină pentru întunericul din acele vremuri și existau riscuri mari ca această disonanță să conducă, în final, la un dezechilibru suficient de grav pentru a provoca un dezastru.

Pentru a ajuta la corectarea acestui dezechilibru de care erau parțial responsabili, ingineri din Pleiade au sosit să salveze situația. Lucrând în a Șasea Densitate, au redus vibrația celui de-al doilea soare al nostru, extrăgând energie și plasmă și folosindu-le pentru a crea alte două corpuri cerești.

Din materia primă luată de la acel al doilea soare, au construit o stea pitică albastră, Elenin, și o planetă roșiatică cu un nucleu topit, care avea să devină cunoscută drept Nibiru. Aceste corpuri cerești, roșu și albastru, aveau să fie cunoscute și ca Kachina Roșie și Kachina Albastră de către poporul Hopi. Au plasat Nibiru și Elenin pe o orbită lungă, eliptică, rotindu-se în jurul celor două focare, Soarele și o altă stea aflată mult în afara sistemului nostru solar, o dată la fiecare 3600 de ani.

Al doilea nostru soare original a devenit planeta pe care o numim Saturn (există nenumărate mituri în înțelepciunea străveche despre Saturn fiind cândva soarele nostru, și este venerat și astăzi ca „soarele întunecat” de către diverse grupuri).

Inginerii Pleiadieni au prăbușit apoi câteva comete în scoarța planetei Nibiru și au generat astfel apă și oxigen, iar atmosfera rezultată a lui Nibiru era menținută de o pătură de nori și particule emanate de vulcanii care erupeau continuu la suprafață, pătură care, de asemenea, filtra radiațiile de la Elenin.

Deși Nibiru nu este o planetă acvatică precum a noastră, a fost creată astfel încât să poată susține forme de viață care respiră oxigen. Steaua din inima sa încă genera suficientă căldură internă încât, combinată cu căldura de la Elenin, să poată susține viața chiar și în cel mai îndepărtat punct al său față de Sol. Acum, tot ce mai era nevoie era o rasă de ființe care să populeze planeta, și s-a nimerit ca Tiamat să știe exact cine ar trebui să meargă acolo: Anunnaki!

Oferind custodia planetei Anunnakilor, ea le-a dat ceva ce își doreau: conducerea regiunii noastre spațiale; și a obținut și ea ceva ce își dorea: un loc numai bun, departe de calea ei, unde să plaseze acea rasă războinică și buclucașă.

Anunnaki au colonizat Nibiru într-o perioadă când aceasta era încă foarte departe de sistemul nostru solar, mai aproape de sistemul lor de origine, Sirius. Intenția era ca Anunnaki să devină un grup de gardieni războinici, a căror menire era să stea de strajă împotriva genului de vrajbă care adusese atât de recent sistemul nostru în pragul colapsului. Din nefericire, însă, ca rezultat al moștenirii lor genetice mixte, Anunnaki aveau deja răni și resentimente în sânul propriei culturi – răni care nu se vindecaseră niciodată cu adevărat de la începuturile lor, încă din perioada Războaielor din Orion.

Pe măsură ce călătoreau prin spațiu la bordul noului lor cămin, apropiindu-se tot mai mult de sistemul nostru solar, unde vibrația fusese deja coborâtă de alungarea lui Lucifer și a adepților săi în Războiul din Ceruri și de toată suferința și distrugerea din Războaiele Maldek/Marte, aceste răni din cultura lor s-au lărgit, transformându-se în crăpături adânci.

În acele vremuri de început, civilizația Annunaki de pe Nibiru a devenit o cultură divizată lăuntric; cu cei mai înclinați spre valorile Federației, în nord, iar cei care înclinau spre idealurile Imperiului, în sud. Societatea de atunci semăna cu un amestec de tehnologii tribale, medievale și spațiale, cu familii regale în conflict, castele, săbii și „magie", alături de lasere și rachete rămase moștenire de-a lungul generațiilor.

Mai aveau, de asemenea, multe „Arme de Mare Teroare" (așa cum sunt denumite pe Tăblițele Sumeriene de Lut), care erau, în esență, focoase nucleare, a căror utilizare era considerată tabu de către toate triburile. Aceste arme nucleare urmau să reziste peste milenii, păstrate și protejate în câmpuri de stază, și aveau să fie învăluite în misticism și legende, iar unele dintre ele aveau să ajungă, în cele din urmă, pe planeta noastră, câteva milioane de ani mai târziu.

Când Nibiru a trecut prima dată prin sistemul nostru solar, Anunnaki nu erau în stare să vegheze asupra nimănui altcuiva decât pe ei înșiși, iar această situație avea să persiste pentru multe generații.

Notă: De aici înainte, întreaga istorie referitoare la Anunnaki provine din documente consemnate efectiv. Am folosit cu precădere „Cartea Pierdută a lui Enki" de Zecharia Sitchin, un distins orientalist și expert în studii biblice. El este printre puținii oameni în viață care pot citi și traduce Tăblițele Sumeriene de Lut, alături de alte texte antice. „Cartea Pierdută a lui Enki" a fost expunerea acestei povești de către domnul Sitchin, pe care a adunat-o din tăblițe vechi de lut și alte relicve găsite în diferite excavări arheologice. Sursele sumeriene, akkadiene, babiloniene, asiriene, hitite, egiptene, canaanite și ebraice sunt toate interconectate pentru a forma această poveste. În opinia mea, faptul că toate aceste

surse diferite se completează și fac referire la aceleași evenimente nu diminuează, ci dimpotrivă, întărește veridicitatea poveștii. În plus, intuiția îmi spune că așa a fost.

Acum 775.000 de ani: Timp de peste 1,5 milioane de ani, în timp ce viața pe Pământ înflorea și evolua lent sub blânda îndrumare a Nacaalilor, viața pe Nibiru a fost un șir de cicluri repetate de război, distrugere, reconstrucție și apoi iarăși același tipar.

Multe orașe au fost construite, distruse, reconstruite și iarăși distruse. Civilizația atinsese culmi care depășesc nivelul nostru tehnologic actual, dar a fost, de asemenea, aruncată înapoi în Epoca de Piatră din cauza conflictelor devastatoare.

Dar, în cele din urmă, s-a instaurat pacea.

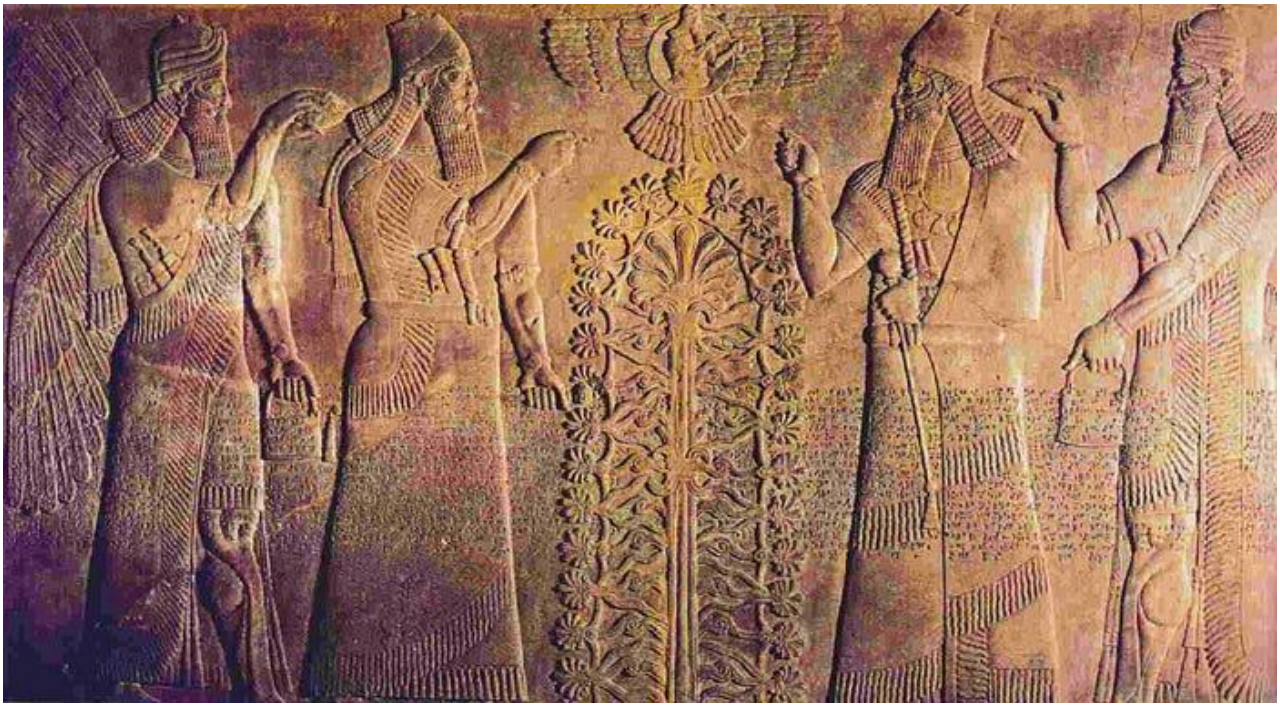

Într-o repetare inconștientă a originii lor străvechi ca specie, cele două triburi majore ale Anunnakilor au tras la sorți un bărbat din Nord, căruia i s-a dat numele și titlul An (o altă reverberație din vremuri ancestrale, întrucât An era și numele strămoșului care făcuse pace cu Tiamat), și o femeie din Sud, intitulată An.Tu, pentru a le fi Rege și Regină și pentru a stabili o singură linie genealogică regală unificată.

Multe se schimbaseră în cultura Annunaki până în momentul în care s-a ajuns la această pace. Uitaseră de legătura lor cu o fraternitate cosmică mai largă, iar originile lor pe Nibiru fuseseră învăluite în mit și legendă. Cu toate acestea, de-a lungul următoarelor câteva sute de mii

de ani de pace și stabilitate, aveau să recâștige o mare parte din ceea ce pierduseră în termeni de tehnologie și conștiință.

Mai existau încă niște focoase nucleare antice prin preajmă, Armele de Mare Teroare, stocate în câmpuri de stază, a căror utilizare era tabu, precum și unele computere și tehnologie laser, toate devenite relicve sacre, conservate și cinstite cu ritual. Studiind aceste vestigii tehnologice, oamenii de știință Anunnaki au putut începe din nou să progreseze în dezvoltarea științei și tehnologiei.

Comunitatea intergalactică din jur, care la acea vreme urma o politică de non-intervenție, i-a lăsat de capul lor. Abia când Anunnaki au venit și s-au stabilit pe Pământ, multe sute de mii de ani mai târziu, aveau să fie reintroduși în cunoștința familiei lor spațiale de mult pierdute prin războiul cu Draco de pe Lună și prin interacțiunea cu Nacaalii și Lordul Sanat Kumara pe Pământ.

Dar la acel moment, din câte știau ei, erau singuri în Univers.

Acum 497.000 de ani: Civilizația Anunnaki era în mare dificultate. Perioadele reci ale planetei deveneau tot mai geroase, iar cele calde, tot mai toride, din cauza breșelor din atmosfera tot mai subțire a planetei.

Asta pentru că vulcanii care generau particulele menite să sigileze atmosfera și să filtreze radiațiile provenite de la Elenin începeau să se stingă.

Căldura din nucleul topit alimentase vulcanii pentru mult timp, dar acum ceda. Și recoltele erau compromise, iar infertilitatea începuse să se răspândească în rândul poporului, inclusiv la cuplul Regal de la acea vreme, Duuru și Dauru.

Lanțul descendenței care cobora de la An și An.tu a fost întrerupt când, în loc să procreeze, Duuru și Dauru au adoptat un copil pe nume Lahma, care a moștenit tronul.

Sub domnia lui Lahma, au fost propuse două soluții pentru atmosfera în degradare.

Prima: aur să fie extras din „Brățara Ciocănită”, centura de asteroizi care fusese cândva Maldek. Se descoperise că aurul era singurul mineral ce putea fi măcinat atât de fin încât să rămână suspendat în atmosferă, acționând ca un scut.

Sau, a doua soluție: focoase nucleare să fie lansate în vulcanii adormiți, în încercarea de a le reactiva erupțiile.

Lahma era însă nehotărât și lipsit de voință, ascultând doar sfatul soției sale, care îl îndemna „să se roage marelui Creator a Toate” pentru un răspuns.

Au trecut patru shar-uri (anul nibiruan, dintre care unul echivalează cu 3600 de ani pământeni), iar neliniștea în rândul populației nu făcea decât să crească, pe măsură ce lipsurile și suferința se înrăutățeau.

În cele din urmă, dezgustat de lipsa de acțiune a lui Lahma, un prinț pe nume Alalu a decis să ia tronul pentru sine. El a condus o ceată de prinți și soldați care au luat cu asalt palatul, iar Lahma a fost aruncat spre moarte din cel mai înalt turn de către Alalu (care, întâmplător, era o încarnare a lui Lucifer).

Deși Lahma era în mare parte disprețuit, asasinarea Regelui de către acest uzurpator a provocat multă tulburare, iar Alalu a fost adus în fața Consiliului pentru a fi interogat. Alalu a revendicat dreptul la tron, susținând că se trăgea din An, prin fiul cel mare al Regelui Anshargal.

Acest strămoș fusese însă zămislit de o concubină și își pierduse dreptul la tron când Legea Seminței (moștenește cel cu cel mai mult material genetic regal) a înlocuit Legea Succesiunii (moștenește fiul întâi-născut), cu multe shar-uri în urmă, în timpul domniei Regelui Anshargal.

Alalu a susținut că această implementare a Legii Seminței fusese o manipulare crudă din partea Reginei Kishargal, care era sora vitregă a Regelui, o lege pe care ea o promovase doar pentru ca fiul ei să

moștenească tronul. Argumentul lui Alalu era că el trebuia să moștenească tronul și să restaureze noblețea liniei lui An.

La auzul acestora, un alt prinț, pe nume Anu, a ieșit în față, susținând și el că descindea din An prin fiul cel mai mic al acestuia, Enuru. A revendicat și el dreptul la tron.

Au urmat multe dezbateri aprinse și indecizie, Consiliul împărțindu-se cam jumătate-jumătate de partea fiecărui prinț, dar apoi Alalu a propus o soluție. L-a îmbrățișat pe Anu ca pe un frate și a declarat că ar trebui să lucreze împreună, ca descendenți egali ai lui An. Dacă Anu îl lăsa pe Alalu să fie rege, atunci Alalu îl va numi pe Anu moștenitorul său.

Au căzut de acord, iar Alalu a proclamat că Anu va fi paharnicul și prințul său moștenitor. Pentru a cimenta și mai mult uniunea lor, s-a decretat ca fiica lui Alalu să se căsătorească cu fiul lui Anu.

Alalu a devenit rege și a ordonat construcția unei flote de nave miniere, care trebuiau să aducă aurul atât de necesar din centura de asteroizi, dar a subestimat pericolele încercării de a extrage aur într-un teritoriu atât de primejdios, iar flota a fost în mare parte distrusă de Brățara Ciocănită (centura de asteroizi formată din rămășițele sfărâmate ale lui Maldek).

A încercat apoi a doua soluție și a ordonat ca unele dintre Armele de Mare Teroare să fie scoase din câmpurile lor de stază și lansate în nucleul vulcanilor, în speranța că acest lucru le-ar putea reactiva combustia internă. Dar și aceasta a eșuat, și au urmat nouă shar-uri lungi de domnie a lui Alalu – o perioadă de nemulțumire și suferință crescânde, timp în care poporul de pe Nibiru a încetat să-l mai venereze pe Regele care nu reușea să-i salveze, așa cum promisese.

În cele din urmă, convins că trebuie să intervină pentru a-și salva poporul, Anu l-a provocat pe Alalu la o luptă individuală, neînarmată. Amândoi bărbații erau războinici iscusiți, iar bătălia a fost lungă, dar în cele din urmă Anu a învins; așa că Alalu, temându-se că va avea aceeași soartă ca disprețuitul Lahma, pe care el însuși îl ucisese, a fugit din oraș către portul spațial, de unde și-a lansat nava printre stele.

Capitolul 4, Partea 2:

„Descoperirea” Pământului și stabilirea operațiunilor de exploatare a aurului

Acum 450.000 de ani: Alalu a părăsit în grabă planeta Nibiru, la bordul uneia dintre puținele nave miniere rămase, echipată atât cu lasere, cât și cu focoase nucleare, căci aceasta fusese una dintre navele dotate și pentru bombardarea vulcanilor.

Dorind să pună o distanță cât mai mare între el și foștii săi supuși, și-a stabilit cursul spre Zona Interzisă, regiunea Sistemului nostru Solar situată între centura de asteroizi și Soare – interzisă deoarece trecerea prin Brățara Ciocănită era primejdioasă.

A ținut un jurnal al zborului său și și-a consemnat impresiile despre Pluto, Neptun, Uranus, Saturn și Jupiter, pe măsură ce le lăsa în urmă.

Nava sa era, de asemenea, echipată cu instrumente capabile să detecteze diferite tipuri de conținut mineral și, cu gândul la o posibilă modalitate de a se reabilita în ochii poporului său, a scanat aceste planete în căutarea aurului atât de necesar, dar fără succes.

Folosind unele dintre armele de la bordul navei sale, a reușit să croiască un culoar prin asteroizi, fiind primul din poporul său care a făcut acest lucru. A trecut apoi pe lângă Marte, roșie și pustie și, de asemenea, lipsită de cantități semnificative de aur, și, în cele din urmă, a zărit Pământul, numit Ki de către Anunnaki, strălucind ca o bijuterie albastră în spațiu.

În acest moment, instrumentele sale au luat-o razna când au detectat cantitățile vaste de aur încorporate în scoarța planetei. S-a apropiat de planetă pentru a confirma citirile și a fost prins în fântâna sa gravitațională și, neputând ieși din spirala gravitațională, a coborât la suprafață.

Folosindu-și echipamentul minier, a confirmat prezența metalului prețios de care poporul său avea atât de disperată nevoie și, cu viziuni de reabilitare și glorie în minte, Alalu a trimis un mesaj spre Nibiru prin transmițătorul navei sale, anunțându-și marea descoperire și proclamându-și, datorită acesteia, dreptul de a fi din nou Rege.

Toate acestea erau observate cu interes de ceilalți locuitori inteligenți ai Pământului.

Nacaalii, care trăiau în Shamballa 5D și în Shamballa Inferioară 4D, Namlu'u, gardienii multidimensionali ai prețioasei noastre Biblioteci Vii, și grupul Pleiadian, care trăia în mare parte în subteran, toate aceste grupuri au văzut aterizarea lui Alalu și au interceptat nu doar comunicarea către planeta sa natală, ci și intențiile inimii sale.

Au discernut că, deși era într-adevăr un individ oarecum meschin și avid de putere, preocuparea sa pentru poporul său era autentică, așa că au decis să aștepte și să vadă cum se desfășoară lucrurile și nu au intervenit și nici nu și-au făcut simțită prezența în fața lui.

La primirea comunicării cruciale de la Alalu, Anu și-a convocat consiliul. Unii erau înclinați să ignore mesajul de la conducătorul detronat, spunând că este o farsă, că se ascundea undeva pe Nibiru. Așa că au fost aduși oamenii de știință pentru a decoda originea transmisiei, iar aceștia au confirmat că sursa se afla dincolo de Brățara Ciocănită.

La auzul acestora, opinia generală a fost că, dacă exista chiar și cea mai mică șansă ca vestea să fie reală, atunci era necesar să acționeze pentru a o verifica, dar cine va merge?

Ea (fiul lui Anu, care era căsătorit cu fiica lui Alalu, Damkina), s-a ridicat și s-a oferit voluntar să conducă o misiune pe Ki, pentru a afla adevărul din raportul lui Alalu, afirmând că el ar putea fi cel mai potrivit pentru a încheia pace cu Alalu, fiindcă îi era ginere.

Ca răspuns la revendicarea dreptului la regalitate, Anu a hotărât că, în cazul în care relatarea sa se confirma a fi adevărată, dacă Alalu descoperise într-adevăr aur, atunci Anu va călători personal pe Ki și acolo se va lupta din nou cu el, pentru a decide cine ar trebui să fie Regele pe Nibiru.

Aceste decizii i-au fost apoi transmise lui Alalu pe Ki. După ce s-a gândit puțin, a decis să accepte această propunere, încrezător că îl va putea învinge pe Anu dacă i se oferea o a doua șansă. Aceasta a pus în mișcare un lanț de evenimente care avea să ducă la crearea noastră, a speciei

Homo Sapiens, peste aproximativ 150.000 de ani pământeni din acel moment.

Acum 445.000 de ani: Prințul Ea și expediția sa formată din 50 de Anunnaki au încheiat călătoria spre Pământ și și-au stabilit operațiunile acolo.

Ajutați de descrierea lui Alalu despre cum și-a croit drum prin explozii prin centura de asteroizi, și-au înarmat navele cu ceea ce este descris în tăblițele de lut drept un „un tun de apă". Nu sunt sigur ce era acesta de fapt, dar pare probabil ca un jet de apă de înaltă presiune în vidul spațial să poată fi eficient pentru deplasarea asteroizilor.

O mare parte din tehnologia lor pare să fi fost alimentată cu „apă", dar dacă era vorba de apă sau de altceva la care se refereau ca „apă", nu este clar. Oricare ar fi fost cazul, tunul lor a funcționat, căci au reușit să treacă și să încheie călătoria nevătămați.

Au consumat însă cea mai mare parte a apei lor în acest efort și au trebuit să facă rost de mai multă pentru a finaliza călătoria. Trecând pe lângă Marte, au observat calotele glaciare de la poli și au descoperit că încă mai existau câteva râuri și lacuri la suprafață. După ce au stabilit că atracția gravitațională a planetei nu era prea mare pentru a-i împiedica să plece din nou, au aterizat și și-au refăcut proviziile de apă înainte de a-și continua drumul.

Când au ajuns pe Pământ, au aterizat în apele Golfului Persic, unde au fost întâmpinați de Alalu.

De-a lungul următoarelor luni și ani, s-au instalat treptat și au explorat zona, dar adaptarea la noul lor cămin nu a fost ușoară. Pentru ei, Pământul avea cicluri diurne și anuale nebunește de scurte. Există însemnări despre cum Anunnaki au fost îngroziți de primul răsărit pe care l-au văzut, nemaivăzând niciodată înainte soarele apărând atât de uriaș și de roșu la orizont!

În cele din urmă, au întemeiat primul oraș Annunaki, Eridu, în regiunea cunoscută astăzi ca Irak, iar Alalu a primit comanda acestui teritoriu, deși, pentru moment, Ea deținea încă comanda generală a misiunii.

În ceea ce privește extracția aurului, prima lor idee a fost să încerce extragerea metalului din apele regiunii, un proces mult mai ușor decât extragerea aurului din pământ și unul care putea fi realizat exclusiv prin utilizarea mașinilor, dar nu s-au ales cu mult aur în urma eforturilor lor.

Cu toate acestea, s-a decis ca ceea ce adunaseră să fie trimis înapoi pe Nibiru ca dovadă că într-adevăr exista aur și pentru a testa dacă particulele de aur de pe Pământ puteau fi suspendate în atmosferă pentru a o reface.

Un pilot pe nume Abgal a fost ales să ducă aurul înapoi pe planeta natală cu vechea navă a lui Alalu, iar la inspectarea navei pentru viitoarea sa călătorie, Abgal a descoperit câteva focoase nucleare în câmpuri de stază, rămase în cala navei. I-a raportat acest lucru lui Ea și împreună au ascuns Armele de Mare Teroare într-o peșteră, sus în munți, după care Ea, care nu era sigur dacă toți confrații și echipajul său ar trebui să știe de existența armelor, i-a cerut lui Abgal să nu spună nimănui despre focoasele nucleare.

Apoi Abgal s-a întors pe Nibiru, unde testele au confirmat că aurul de pe Pământ putea într-adevăr să fie suspendat în atmosferă.

Deoarece extragerea aurului din apă se dovedea a fi frustrant de ineficientă, Ea a plecat în căutarea unei locații bune pentru a înființa operațiuni miniere. A survolat teritoriul la joasă înălțime cu una dintre navele miniere, senzorii acesteia fiind reglați pentru a detecta urme ale metalului prețios și, în ceea ce astăzi se numește Africa de Nord, a dat lovitura! Adânc în subteran existau cantități vaste de aur.

S-a întors la Eridu și a început procesul de transfer al oamenilor și echipamentelor către locația pe care a numit-o Abzu.

Momentul descoperirii sale a fost de bun augur, căci Nibiru trecea relativ aproape de Pământ în acea perioadă, iar Ilu, moștenitorul aparent și fratele vitreg mai mare al lui Ea, hotărâse să facă o călătorie pe planeta noastră pentru a-și vedea fratele mai mic și pentru a inspecta operațiunile.

La sosire, Ilu a fost întâmpinat de Ea cu vestea marii descoperiri din Africa, și s-a bucurat și l-a felicitat pe fratele său vitreg, dar era și genul de persoană căruia îi plăcea să fie în centrul atenției (sincer, era un soi de ticălos) și a început să facă planuri, deși misiunea era sub comanda lui Ea.

Ilu a fost inspirat de cantitățile vaste de aur din subteran și și-a dat seama că, dacă exista acolo, atunci trebuia să existe mai mult și în alte părți. A avut ideea de a înființa tabere miniere similare pe tot globul. A mai avut și ideea de a aduce pe Pământ o parte dintre Igigi, rasa gigantică de muncitori a Anunnakilor, pentru a ajuta la minerit.

Igigi, descendenți ai celor 12 „copii” hibrizi originali, creați prin inginerie genetică, ai lui An și Tiamat, erau într-adevăr muncitori valoroși. Apăruseră multe mutații interesante la această rasă de-a lungul mileniilor, atât prin evoluție, cât și prin manipulare genetică din partea oamenilor de știință Anunnaki, ceea ce le-a conferit o mare varietate de forme.

Unii aveau torsuri de umanoizi care se continuau cu un corp gigantic de șarpe în loc de picioare. Sau picioare umanoide și având multe brațe, asemănătoare tentaculelor. Aceste creaturi aveau să devină cunoscute în mitologia greacă drept Giganții, Ciclopii, Hecatonchirii (n.tr: cei cu o sută de

brațe). Erau incredibil de puternici, înalți de 6-9 metri, și loiali stăpânilor lor, ceea ce îi făcea muncitori ideali.

Imaginându-și cantitatea enormă de aur potențial disponibilă pe această planetă și cu mintea plină de vise despre operațiuni miniere vaste, Ilu s-a lăsat atât de prins în planurile sale, încât a uitat că, de fapt, nu era misiunea sa să comande!

Când Ea a afirmat cu blândețe că, deși ideile erau bune, aceasta era de fapt misiunea sa, Ilu a reacționat prost. Era, la urma urmei, moștenitorul și obișnuit să i se facă pe plac (din nou... tot un ticălos), dar totuși, replica sa furioasă la afirmația lui Ea a fost deplasată, iar disputa a escaladat. Lucrurile au devenit destul de urâte, dar în cele din urmă au reușit să cadă de acord să-și cheme tatăl pentru a tranșa disputa. Acesta a fost începutul unei rivalități între acești frați vitregi care avea să atingă, literalmente, proporții biblice.

Și astfel, regele Anu a făcut prima sa vizită pe Pământ; în primul rând, pentru a stabili rolul fiecăruia dintre fiii săi în noua colonie și, în al doilea rând, pentru a-și respecta promisiunea de a se întâlni din nou cu Alalu în luptă individuală, pentru a stabili cine va fi regele de drept al Anunnakilor pe Nibiru.

Capitolul 4, Partea 3:
Drama Annunaki

Notă: În acest moment s-ar putea să vă întrebați: „De ce toată această concentrare pe Anunnaki? Nu există multe alte rase pe care le-am putea analiza?” Iar răspunsul este DA! Într-adevăr, există milioane de specii de extratereștri, poate chiar miliarde, iar din această diversitate, 22 au influențat ADN-ul nostru de-a lungul istoriei, însă Anunnaki au avut o influență semnificativă în istoria și cultura noastră ca Homo sapiens și s-au integrat în mitologiile numeroaselor culturi. Existau divinități masculine și feminine în Sumerul antic și Babilon, în cultura egipteană, greacă, romană, mayașă și incașă, printre altele. Vom aborda în detaliu alte rase puțin mai târziu, dar acum doresc cu adevărat să împărtășesc povestea despre cum s-a dezvoltat cultura speciei noastre.

Acum 445.000 de ani: Atât Ilu, cât și Ea au revendicat dreptul de a conduce misiunea de extragere a aurului de pe Pământ. Ilu era cel mai în vârstă și moștenitorul; totuși, Ea ajunsese aici înaintea lui și fusese cel care pornise operațiunile de extracție a aurului, așa că Anu a decis că cea mai corectă modalitate de a rezolva această chestiune era printr-o simplă tragere la sorți.

Ilu a câștigat tragerea la sorți, iar Anu l-a numit Enlil, „Stăpânul Cerului, Stăpânul Poruncii” (care avea să devină în cele din urmă cunoscut drept Zeus, printre alte nume), și i-a dat comanda generală a misiunii pe Pământ. Era responsabil de operațiunile de pe uscat și din cer, ceea ce includea în principal dezvoltarea noilor exploatări miniere și supravegherea stațiilor orbitale care urmau să fie construite pentru procesare și transport.

Ea a primit numele Enki, „Stăpânul Apelor” (el avea să devină în cele din urmă cunoscut drept Poseidon, printre alte nume), și s-a decis că va continua să supravegheze operațiunile miniere existente, pe care le înființase deja în Abzu, și va avea comanda asupra oricărei operațiuni viitoare care ar putea avea loc în apele Pământului.

Apoi, mai era de rezolvat problema lui Alalu, care încă revendica dreptul la Regalitate și care, acum că Enlil și Enki primiseră comanda operațiunilor de pe Pământ, nutrea și mai mult resentiment și furie împotriva lui Anu.

Cei doi s-au dezbrăcat complet și s-au înfruntat din nou într-o luptă îndelungată, până când, pentru a doua oară, Anu l-a țintuit pe Alalu la

pământ. Când Anu i-a dat drumul și s-a ridicat, Alalu, clocotind de rușine și furie, a sărit și i-a retezat penisul lui Anu cu o mușcătură!

Există o dezbatere dacă acest lucru s-a întâmplat literalmente sau dacă are o valoare simbolică. S-ar putea interpreta că, descoperind aurul pe Pământ, fapt ce a dus la stabilirea ambilor fii ai lui Anu aici și la implicarea lor profundă în treburile Pământului și ale oamenilor timp de mii și mii de ani, Alalu a întrerupt linia genealogică a Regelui pe Nibiru, „retezându-i sămânța".

Oricum ar fi, este corect să spunem că Alalu nu și-a acceptat înfrângerea cu ușurință și că fie a pus în aplicare această răzbunare teribilă împotriva lui Anu, fie a pretins că se va răzbuna într-un fel sau altul, căci există o înregistrare clară a faptului că un consiliu de șapte a fost apoi convocat pentru a-i stabili pedeapsa.

Iată o consemnare a acelui proces, așa cum a fost tradusă de Zecharia Sitchin:

„Să moară în exil, aceasta să fie judecata!", spunea Anu.
Cu uimire, judecătorii s-au privit unii pe alții.
Se întrebau ce vrea să spună Anu.
„Nici pe Pământ, nici pe Nibiru să nu fie exilul!", spunea Anu.
„Pe drum se află planeta Lahmu, înzestrată cu ape și cu atmosferă."

(Se referă aici la Marte, care într-adevăr încă poseda apă și o atmosferă la acea vreme, deși atmosfera se subția pe măsură ce apa își continua evaporarea lentă pe cea mai mare parte a planetei, înghețând la poli).

Enki, cunoscut ca Ea, atunci a făcut o pauză:
„M-am gândit la ea ca la o stație intermediară.
Forța ei gravitațională e mai mică decât cea a Pământului, un avantaj demn de luat în seamă."
„Alalu va fi dus în carul celest; la plecarea mea de pe Pământ va călători împreună cu mine", continua Anu.
„Vom face rotații în jurul planetei Lahmu, îi vom pune la dispoziție o capsulă aeriană și va fi coborât pe planeta Lahmu.
Va fi un exilat singur pe o planetă străină, numărându-și singur zilele până la ultima clipă a vieții sale!"
Astfel a rostit Anu cuvintele sentinței; cu solemnitate au fost rostite aceste vorbe.

Și astfel, soarta lui Alalu a fost hotărâtă.

Amintiți-vă, de asemenea, că Alalu era o încarnare a lui Lucifer, așa că tendința de a fi alungat sau exilat era destul de puternică în structura sa karmică: ecouri ale alungării sale din Ceruri cu mult timp în urmă.

Atunci, unul dintre piloți, Anzu, a luat cuvântul și s-a oferit voluntar să-l însoțească pe Alalu pe Marte și să rămână acolo cu el, pentru a-i putea oferi o înmormântare demnă de un rege, când va muri. S-a căzut de acord asupra acestui lucru, iar Anu i-a spus că data viitoare când o navă va trece pe lângă planetă, se vor opri să vadă ce fac și că, dacă Anzu va fi încă în viață, i se va da comanda stației de tranzit care urma să fie construită acolo.

Apoi, Anu s-a întors la domnia sa pe Nibiru, lăsându-i pe Alalu și Anzu pe Marte în drumul său, iar operațiunile miniere de pe Pământ au început cu seriozitate.

Acum 400.000 de ani: Existau acum șapte așezări funcționale în sudul Mesopotamiei, iar zona per ansamblu a fost numită E.DIN (Eden). Aceste așezări includeau un Port Spațial (Sippar), un Centru de Control al Misiunii (Nippur) și un centru metalurgic (Shuruppak).

Ninmah, iubita și sora vitregă a lui Enlil (Anunnaki nu aveau aceleași tabuuri incestuoase pe care le avem noi), sosise pe Pământ cu un grup de infirmiere, aducând cu ele semințe pentru a începe cultivarea unor plante medicinale. Ea i-a povestit lui Enlil despre nașterea fiului lor nelegitim, Ninurta, care rămăsese pe Nibiru.

O notă secundară interesantă – în drumul lor spre Pământ, Ninmah și echipajul ei se opriseră pe Marte pentru a-și reface proviziile de apă și acolo l-au descoperit pe Anzu, aparent mort. Dar Ninmah era foarte pricepută în artele vindecării și a detectat că încă mai exista o scânteie de viață ce putea fi reaprinsă.

Iată o relatare a ceea ce s-a întâmplat atunci, tradusă din nou din tăblițele sumeriene de lut de către domnul Sitchin:

„Ninmah i-a atins fața, și-a plecat atenția asupra inimii lui.
Din săculețul ei a scos Pulsatorul;
L-a îndreptat spre inima lui Anzu, făcând-o să pulseze.
Din punga sa a scos Emițătorul,
Ale cărui cristale emiteau unde dătătoare de viață, și le-a îndreptat spre trupul lui.
De șaizeci de ori a aplicat Pulsatorul,
De șaizeci de ori a folosit Emițătorul;
La a șaizecea încercare, Anzu și-a deschis ochii și a mișcat buzele.
Cu blândețe, Ninmah i-a turnat pe față Apa Vieții, umezindu-i buzele.

Apoi i-a pus cu grijă în gură Hrana Vieții.
Și atunci s-a întâmplat miracolul:
Anzu s-a ridicat din morți!”

Odată ce Anzu și-a revenit, Ninmah a întrebat despre Alalu, cel căzut în dizgrație, iar Anzu i-a povestit despre soarta lui. El i-a condus la peștera unde zăcea acum trupul său și, pe drum, le-a spus povestea despre cum Alalu se îmbolnăvise treptat și, în cele din urmă, murise.

Ninmah a fost profund mișcată văzându-i oasele zăcând părăsite acolo, în peșteră, căci, deși îl trădase pe Anu, era pentru prima dată în istoria lor când cineva care fusese rege pe Nibiru murise pe o altă planetă, departe de casă.

Și atunci, inspirată de compasiunea ei, a dispus construirea unui memorial pe care îl putem vedea și astăzi. Iată din nou traducerea…

„Cel ce fusese odinioară rege pe Nibiru
Era acum doar un morman de oase într-o peșteră!
Pentru prima dată în analele noastre,
Un rege nu a murit pe Nibiru și nici îngropat pe Nibiru n-a fost!”,
Așa a grăit Ninmah.
„Să se odihnească în pace pe vecie!”, a spus ea.
Au acoperit din nou intrarea în peșteră cu pietre;
Chipul lui Alalu a fost sculptat cu raze pe o stâncă uriașă.
L-au înfățișat purtând o cască de vultur, cu fața descoperită.”

„Fața De Pe Marte”, așa cum a fost surprinsă de naveta orbitală viking în 1970

Când Ninmah a sosit pe Pământ, Enki avea deja o operațiune minieră bine pusă la punct în Abzu, iar alte situri erau explorate și dezvoltate de către Enlil. Minereurile erau extrase atât de Anunnaki, cât și de Igigi și transportate la Shuruppak pentru procesare; metalul rafinat era apoi trimis la stațiile orbitale operate de Igigi, ulterior transferat pe nave spațiale care soseau periodic de pe Marte.

Câțiva ani mai târziu, exista o stație de popas pe Marte, deservită de muncitori Igigi și Anunnaki sub comanda reînviatului Anzu, unde navele mari de pe Nibiru încărcau.

De-a lungul următoarelor mii de ani, Enki și Enlil s-au aflat amândoi pe Pământ, supraveghind operațiunile și având mulți copii cu multiple partenere Anunnaki.

La un moment dat, Enlil a fost dezonorat și exilat pentru că a violat-o pe Sud, una dintre tinerele asistente ale Ninmah, pentru care făcuse o pasiune.

Abgal, pilotul desemnat să-l ducă pe Enlil la locul său de exil, îi era însă loial și, în ciuda îndemnurilor anterioare ale lui Enki de a nu dezvălui nimănui existența focoaselor nucleare, l-a dus la locul unde acestea erau ascunse. Abgal l-a încurajat pe Enlil să folosească focoasele nucleare pentru a-și relua domnia, dar apoi s-a întâmplat altceva care a făcut, în orice caz, necesară întoarcerea lui Enlil.

Sud descoperise că era însărcinată cu Enlil și i-a raportat starea sa lui Ninmah, care a discutat cu Enki și împreună au convocat un Consiliu al Celor Șapte.

Exact când Enlil examina posibilitățile pe care i le deschiseseră aceste focoase nucleare, a fost contactat de consiliu și i s-a spus să se întoarcă în E.DIN pentru a-i înfrunta, unde i s-a oferit șansa de a-și încheia exilul căsătorindu-se cu Sud. El a fost de acord, iar Sud i-a devenit soție și i s-a dat titlul Ninlil.

În acest moment, principalii actori ai „mitologiei” sumeriene și akkadiene se aflau toți aici: Enlil și Ninlil, Ninmah (cunoscută și ca Ninhursag) și Enki. Se spunea că Anu locuiește în ceruri și, într-adevăr, așa era, căci el rămânea pe Nibiru cea mai mare parte a timpului.

De cealaltă parte a lumii, o cultură mai primitivă se afla în dezvoltare.

Populația sa, formată în principal din Homo erectus și Homo neanderthalensis, era supravegheată și protejată de mâna nevăzută a Nacaalilor și a Namlu’u și ducea un stil de viață relativ pașnic de vânători-culegători în multe zone ale Asiei și se răspândea lent în vasta rețea de arhipelaguri din Pacific care avea să devină cunoscută drept Lemuria (deși

acesta a fost un nume dat tărâmului și culturii mult mai târziu; numele real al culturii și tărâmului care se va dezvolta acolo era MU).

Presărate prin acest teritoriu și prin altele existau enclave de civilizație de nivel superior, formate de acei membri ai grupului Pleiadian aflați încă la suprafață, iar acești oameni erau protejați și ținuți izolați de alte grupuri de către elita care trăia în subteran.

Înaltul comandament Anunnaki era conștient de culturile primitive din MU, precum și de alți hominizi timpurii care cutreierau prin câmpiile Mesopotamiei și Africii, dar îi vedea ca pe niște simple animale. Cu toate acestea, Enki, veșnicul om de știință curios, începuse să observe și să captureze diverse forme de viață autohtone pentru a le examina ADN-ul.

Anunnaki stăpâneau manipularea genetică deja de sute de mii de ani la acel moment, iar pe Pământ descoperiseră un cod genetic unic care le stârnea curiozitatea. Această curiozitate, combinată cu o revoltă în rândul muncitorilor Anunnaki, avea să ducă la crearea unei specii complet noi… noi.

Capitolul 4, Partea 4:

Nașterea lui Adam
și răspândirea lui Homo Sapiens

Acum 250.000 de ani: Cinci orașe au fost desăvârșite în E.DIN: Eridu, Laarsa, Lagash, Shuruppak și Nibru-ki. Enki a construit un palat impunător în Eridu și s-a stabilit acolo cu soția sa, Damkina, și fiul lor, Marduk.

În orașul Nibru-ki, Enlil a construit un turn de observație masiv, „Legătura Cer-Pământ”, care era echipat cu tot felul de echipamente radar, de scanare și de telecomunicații, care se conectau cu toți sateliții de pe orbită, precum și cu stația intermediară de pe Marte.

Acestea erau toate legate de „Tăblițele Destinului”, computere aflate adânc în subteran, sub turn, care îi ofereau lui Enlil capacitatea de a supraveghea și de a comunica cu toate zonele domeniului său. Îi ofereau, de asemenea, controlul asupra sateliților, care puteau fi transformați în arme orbitale (de aici și capacitatea lui Zeus de a „trăsni din cer”).

Toată cunoașterea tehnologică și științifică a Anunnaki-lor era stocată în Tăblițele Destinului.

Muncitorii implicați în procesare și minerit în Abzu începeau să se plângă de asprimea muncii și erau adesea înlocuiți cu echipe proaspete de pe Nibiru. Mineritul se desfășura aici de zeci de mii de ani, deși atmosfera planetei Nibiru fusese de mult stabilizată, dar minele au fost menținute în funcțiune din alte motive.

În primul rând, particulele de aur care fuseseră suspendate în troposferă, deși eficiente în reținerea căldurii și atmosferei planetei și în filtrarea radiațiilor de la Elenin, trebuiau completate ocazional. De asemenea, oamenii de știință de pe Nibiru descoperiseră nenumărate întrebuințări ale aurului în tehnologia lor. Era folosit mai ales în diverse aliaje, dar și într-un elixir despre care s-a descoperit că susținea considerabil sănătatea și care le prelungea durata de viață deja considerabilă.

Totul era bine în societatea Anunnaki, cu excepția celor însărcinați să lucreze în mine. Chiar și lucrând în schimburi care erau rotite regulat, nimeni nu voia cu adevărat să o facă, iar urgența unui cămin în pericol, care odinioară îi unise și îi adusese împreună, se transformase acum în automulțumire, pe măsură ce atmosfera lui Nibiru se stabilizase.

Muncitorii de pe Marte se plângeau și ei de condițiile aspre, așa că Enlil l-a invitat pe conducătorul lor, Anzu, să vină pe Pământ pentru a discuta problema. Au discutat despre plângerile pe care le primeau amândoi și au convenit că ar fi o idee bună să înființeze un loc de odihnă și relaxare lângă Portul Spațial Sippar pentru muncitorii din zonă și pentru cei aflați în rotație de pe Marte și de pe stațiile orbitale.

După încheierea discuțiilor, Enlil i-a oferit lui Anzu un tur al facilităților din Nibru-ki, inclusiv al camerei de control, ceea ce nu s-a dovedit a fi o idee atât de grozavă. La vederea Tăblițelor Destinului și auzind de la Enlil despre puterea și cunoașterea pe care acestea le dețineau, Anzu a fost cuprins de o dorință nestăvilită de a le poseda, pentru a putea deveni stăpân atât al Pământului, cât și al lui Marte.

După ce turul s-a încheiat și s-a lăsat noaptea, Anzu s-a furișat înapoi la Turn și a coborât în camera subterană.

A furat Tăblițele, ducându-le la Portul Spațial Sippar, unde și-a adunat oamenii și alți muncitori în jurul său. A pretins că nu exista niciun motiv pentru care ar trebui să continue să urmeze poruncile lui Enlil, supraveghetorul crud care îi ținea la muncă în condiții aspre, când acum el, Anzu, deținea controlul asupra Tăblițelor Destinului și că el îi va conduce către o viață mai bună.

Înfuriat de furt, Enlil i-a poruncit fiului său, Ninurta, să pornească pe urmele lui Anzu și i-a dat o aeronavă înarmată cu rachete noi și puternice pe care le dezvoltase. Și astfel, Ninurta l-a provocat pe rebelul Anzu la o bătălie aeriană și l-a învins într-o luptă aeriană spectaculoasă pe cerul deasupra Sipparului.

Rănit, învins și dizgrațiat, Anzu a fost judecat de un Consiliu al Celor Șapte, condamnat la moarte și executat. Fiul lui Enki și al Damkinei, Marduk, l-a înlocuit apoi ca comandant al operațiunilor de pe Marte.

Enlil a dus la îndeplinire ideea unui loc de odihnă și recuperare la Portul Spațial Sippar, dar, în cele din urmă, acest lucru nu a fost suficient pentru a potoli neliniștea crescândă în rândul muncitorilor, care încă munceau ore îndelungate în condiții aspre pentru a scoate aurul din pământ. Curând, această nemulțumire din Abzu avea să se transforme într-o rebeliune în toată regula.

Enki nu a observat neliniștea din minele sale și nici nu prea auzea multe vești din lumea exterioară, fiind complet absorbit de un alt proiect.

Își înființase un laborator magnific lângă o cascadă în Abzu, unde el și fiul său, Ningishzidda, studiau și manipulau formele de viață ale Pământului. Enki devenise fascinat de animalele Pământului, în special de hominizii primitivi, cu pielea închisă la culoare (Homo erectus), care cutreierau savana Africii la acea vreme.

O notă importantă: în tot acest timp, Anunnaki trăiau și interacționau cu Pământul din Densitatea a 5-a. Ei au fost întotdeauna o rasă 5D, la fel ca restul Creației întrupate, deși erau conștienți de Matricea 3D impusă, dar nu îi erau supuși. Ca om de știință însă, Enki începuse să intre și să iasă din Matricea Densității a 3-a pentru a studia viața locală la acel nivel de Densitate.

Enki și Ningishzidda experimentau cu ADN-ul Pământului, realizând diverse încrucișări și hibrizi, unii cu torsul unui animal și picioarele altuia, sau alte combinații neobișnuite.

Ninmah, având o minte științifică și fiind curioasă, trecea și ea din când în când să le vadă munca și să petreacă timp cu Enki, cu care forma acum un cuplu (fusese iubita lui Enlil, ceea ce reprezenta acum încă un punct sensibil între cei doi prinți).

Nacaalii, care îi monitorizaseră pe Anunnaki tot timpul, erau deranjați de intervențiile genetice ale lui Enki, deoarece ei îndrumaseră cu grijă evoluția vieții pe Pământ și nu erau siguri că voiau ca aceasta să fie dată peste cap de această rasă mai agresivă, dar au decis să lase lucrurile așa pentru moment, fiind și ei curioși dacă nu cumva acesta era Destinul care își urma cursul.

O notă despre Soartă și Destin: Acestea sunt două lucruri distincte și sunt adesea subiectul multor dezbateri în cadrul comunității intergalactice atunci când vine vorba de a permite sau a nu permite intervenții. Soarta este în esență karma – cursul stabilit de consecințele propriilor noastre alegeri; deci, Soarta poate fi schimbată prin modificarea acțiunilor și reacțiilor noastre. Destinul este desfășurarea de neoprit a Planului Universal, care poate fi întârziat de acțiunile Soartei, dar niciodată schimbat în cele din urmă.

Când rasele mai avansate deliberează dacă să intervină sau nu într-o situație, aceasta este adesea întrebarea referitoare la evenimentele luate în considerare: „Este Soartă sau este Destin?" Ființele care evoluează cel mai rapid sunt cele care învață să își alinieze Soarta cu Destinul lor.

Nemulțumirea crescândă în rândul muncitorilor a dus la o scădere a producției și, în cele din urmă, situația s-a înrăutățit suficient de mult încât Enlil l-a trimis pe Ninurta la mine pentru a evalua situația. După ce s-a întâlnit cu muncitorii și le-a auzit plângerile despre truda istovitoare, orele lungi și căldura intensă din mine, și a simțit câtă furie și frustrare se acumulase în ei, Ninurta s-a convins că situația devenea destul de gravă. S-a întors la Nibru-ki plin de îngrijorare că o grevă sau o rebeliune în toată regula era iminentă și i-a spus tatălui său acest lucru când și-a prezentat raportul.

Convins de gravitatea situației, Enlil însuși a vizitat minele, dorind să discute cu angajații săi și să le îmbunătățească moralul, însă, când s-a aflat că „șeful cel mare” era la fața locului, minerii s-au revoltat și au înconjurat complexul, solicitând să fie auziți. Enlil i-a asigurat pe muncitori că îl va contacta pe Anu, pe Nibiru, și îi va prezenta acestuia și consiliului său îngrijorările lor, însă trebuia să revină la turnul din Nibru-ki pentru a realiza asta. Auzind aceasta, muncitorii s-au întors la muncă fără tragere de inimă și au așteptat.

Când Enlil s-a întâlnit cu tatăl său și cu consiliul acestuia, alături de Enki, Ningishzidda și Ninmah, Anu a insistat ca producția de aur să continue, deoarece era încă crucială pentru supraviețuirea lui Nibiru și pentru progresul științific.

Enki i-a surprins apoi pe toți, dezvăluind munca pe care o desfășurase cu ADN-ul Pământului de Densitatea a 3-a, și a anunțat că el credea că ar putea „îmbunătăți” ADN-ul lui *Homo erectus* cu ADN Anunnaki, rezultând o nouă rasă de muncitori 3D, subordonată, dar inteligentă, care ar putea lua locul Anunnaki-lor în mine.

Enlil a fost împotriva planului. El credea că a crea viață însemna sfidarea Tatălui a Toate.

Enki, Ningishzidda și Ninmah au argumentat că nu ar crea viață, ci doar ar modifica-o, așa cum făcuseră strămoșii lor pentru a crea diferitele forme de Igigi.

După o discuție lungă și aprinsă, Anu le-a dat lui Enki, Ninmah și Ningishzidda binecuvântarea sa să se întoarcă la laboratorul lor de lângă marea cascadă și să-și continue experimentele; și a decis, de asemenea, să se mute pentru o vreme pe Lună, unde Anunnaki înființaseră câteva orașe, pentru a putea supraveghea îndeaproape ce avea să se întâmple în continuare.

Întâmplător, când Anunnaki au înființat acele orașe pe Lună, au trebuit de fapt să învingă și să evacueze o grămadă de Draco care încă își făceau veacul pe acolo, așa că orașele lor au fost construite pe infrastructura acelor vechi baze reptiliene. Nu voi intra în detaliile acestui mic război, dar a fost semnificativ, deoarece a fost pentru prima dată când Anunnaki intraseră în contact cu o altă rasă inteligentă – și cu atât mai puțin, cu una de șopârle gigantice al naibii de mari – încă din zilele străvechi ale preistoriei lor. A fost un semnal de alarmă, cu siguranță!

Enki, Ningishzidda și Ninmah munceau din greu! Au existat multe eșecuri, dar în cele din urmă s-a obținut succesul, în laborator, prin fertilizarea unui ovul Anunnaki cu un spermatozoid de la *Homo erectus* și apoi prin implantarea embrionului în pântecele lui Ninmah, unde l-a purtat până la termen.

Copilul de sex masculin rezultat a fost numit Adamu (Adam) și el a fost primul dintre *Homo sapiens*. La scurt timp după aceasta, a fost produsă cu succes prima femelă și i s-a dat numele Ti-Amat (Eva).

Acești primi strămoși ai noștri aveau doar 22 de perechi de cromozomi și erau incapabili să se reproducă, ceea ce l-a iritat pe Enki, deoarece el voia ca noua sa specie să poată procrea și înflori, mărind astfel rândurile muncitorilor de la sine.

Enlil era însă mulțumit de infertilitatea lor, deoarece considera că populația ar trebui să fie strict sub controlul Anunnaki și nu îi plăcea ideea cât de asemănători cu propria sa rasă ar fi noii oameni, dacă li s-ar da cromozomii necesari pentru a se putea reproduce singuri.

Dar Enki nu vedea cum ar putea produce suficienți muncitori la timp pentru a potoli neliniștea crescândă din mine doar prin mame-gazdă Anunnaki, fără ca noua specie să se reproducă și ea singură. Așa că, în secret, a adăugat două „ramuri” la „arborele vieții” noastre – perechea suplimentară de cromozomi necesară pentru reproducere – schimbându-ne ADN-ul în forma actuală, 2 spirale active cu 23 de perechi.

Homo sapiens nou creat avea potențialul pentru un ADN cu 12 spirale, la fel ca toți descendenții Lirei, dar numai 2 erau active, așa cum este cazul majorității oamenilor de astăzi. Ceea ce oamenii de știință numesc „ADN gunoi” (junk DNA) este de fapt celelalte 10 spirale inactive.

Odată ce au crescut, Adamu și Ti-Amat au fost transportați într-o incintă protejată din Densitatea a 3-a, în E.DIN (Grădina Edenului), și apoi au fost lăsați să își exploreze paradisul.

Creatorii lor îi priveau și i-au invitat și pe ceilalți membri ai regalității Anunnaki să vină și să vadă, precum și pe Igigi și pe alți muncitori, pentru

ca aceștia să fie împăcați că zilele lor de trudă erau numărate. Și, într-adevăr, toată lumea a fost foarte mulțumită și uimită de rezultate. Toată lumea, cu excepția lui Enlil.

Când a descoperit „fructul oprit” care fusese adăugat în secret la codul nostru genetic de către fratele său, a fost cuprins de o furie oarbă. Acceptase planul doar fără tragere de inimă, la început, și acum, că noii rase i se „dăduse cunoașterea binelui și a răului” – cu alte cuvinte, i se dăduse capacitatea de a face sex și de a se reproduce de către „Șarpele din Grădină” (unul dintre simbolurile lui Enki este o pereche de șerpi împletiți, spirala dublă a ADN-ului) –, a fost cuprins de mânie.

Nu suporta ca ceva important să fie făcut fără aprobarea lui și considera crearea unei rase care se putea reproduce ca fiind în afara limitelor a ceea ce era moral acceptabil; și simțea că această nouă specie ar ajunge în cele din urmă să își pună la îndoială rolul de forță de muncă dacă ar fi capabilă să aibă propriii copii.

Dar acum fapta era consumată. Odată ce s-a stabilit că „Adam și Eva” puteau într-adevăr să aibă urmași (prima naștere a fost de fapt de gemeni, un fiu și o fiică), Enlil a decretat ca ei și celelalte perechi formate, pe care Enki și echipa sa le creaseră, să fie „alungați din E.DIN” și duși în Abzu.

Enlil a decis, de asemenea, să își ia măsuri de precauție reprogramând unele elemente ale Matricei 3D. Anunnaki găsiseră sistemele computerizate de pe Lună care guvernau această programare, așa că Enlil a modificat codul astfel încât forma nou creată de om să se mulțumească să fie sclavă, al cărei scop principal era să extragă aur pentru „zeii” lor. Au impus, de asemenea, credința că durata de viață umană era limitată la aproximativ 85 de ani, ceea ce i-ar împiedica pe oameni să acumuleze suficientă înțelepciune într-o viață pentru a transcende frecvența 3D impusă. În schimb, ar fi forțați să se reîncarneze, iar și iar, uitând de fiecare dată ceea ce sunt cu adevărat. Asta făcea mai ușor pentru Anunnaki să-și mențină forța de muncă de-a lungul epocilor.

De-a lungul următorului Shar (3600 de ani pământeni), primii Homo sapiens și urmașii lor au proliferat, transformându-se în rasa de muncitori de care Anunnaki aveau atât de disperată nevoie, și, pe parcurs, a fost introdusă o oarecare diversitate genetică suplimentară prin diverși membri ai Anunnaki-lor care mergeau în Densitatea a 3-a și făceau sex cu oamenii, ceea ce s-a întâmplat destul de des, de fapt.

Așa cum se spune în Geneză: „*Nefilimii* (traduși uneori și ca „uriași”) *erau pe pământ în acele zile, și chiar și după aceea, când fiii lui Dumnezeu* (Anunnaki/ Nefilimi/ Giganți) *au intrat la fiicele oamenilor și ele le-au născut copii; aceștia au fost vitejii care au fost în vechime, bărbații cu renume.*”

De fapt, Enki era cunoscut ca un mare seducător de femei umane. La un moment dat, a întâlnit și s-a împreunat cu două femei: una a născut un fiu (Adapa) și cealaltă a născut o fiică (Titi). Adapa și Titi s-au împreunat în cele din urmă și au avut doi fii: Ka-in și Abael (Cain și Abel), pe care îi cunoaștem din Biblie, deși povestea lor a fost simplificată și condensată astfel încât s-a spus că erau copiii lui „Adam” și „Eva”, ceea ce și erau, în mod îndepărtat.

Acești diverși hibrizi om/Anunnaki erau mai inteligenți și mai longevivi decât Homo sapiens puri și au început să evolueze într-o subcultură mai „civilizată”. Adamu a fost chiar dus la un moment dat pe Nibiru și i s-a dat cunoașterea agriculturii și păstoritului, pe care a transmis-o în cele din urmă „fiilor” săi, Ka-in (Cain) agricultorul și Abael (Abel) păstorul.

Toate poveștile din Vechiul Testament izvorăsc din această perioadă și, deși au devenit condensate și distorsionate cu timpul, există sâmburi de adevăr în toate acestea. Ka-in l-a ucis într-adevăr pe Abael într-o zi, în timp ce se certau pe drepturile asupra apei pentru culturile și turmele lor.

Enki a fost Șarpele din Grădină care a adus „cunoașterea binelui și a răului”, iar Enlil avea să devină cunoscut drept acel Dumnezeu răzbunător din Vechiul Testament, Iehova.

Între 300.000 și 75.000 de ani, cultura umană pe Pământ s-a dezvoltat lent, iar populația de Homo sapiens a crescut considerabil.

Populația nu mai putea fi reținută doar în Mesopotamia și Africa, iar operațiunile miniere trebuiau, de asemenea, să se extindă, deoarece aurul din Abzu se epuizase. Mineritul și oamenii care îl practicau, împreună cu supraveghetorii lor Anunnaki, s-au răspândit în părți din America de Nord și de Sud și în marile arhipelaguri din Pacific (care aveau să devină cunoscute ca MU și, mai târziu, Lemuria).

Au existat câteva incidente nefericite în această perioadă, deoarece grupuri mai agresive de Homo sapiens au început uneori să vâneze Neandertalienii pașnici, nomazi, și alte forme de hominizi timpurii care trăiau în zona ce avea să devină MU.

Nacaalii, care urmăriseră evoluția Homo sapiens de cealaltă parte a lumii pe măsură ce progresa, au făcut tot posibilul să-și protejeze poporul din MU și, în cele din urmă, au decis să ajute la „impulsionarea” culturii și a măiestriei spirituale a unora dintre hominizii timpurii, învățând câteva grupuri selectate cum să își acceseze corpurile energetice pentru îndrumare și protecție. Acesta a fost începutul Școlii Misterelor Lemuriene. Așadar, în ciuda unor excepții nefericite, când cele două culturi s-au întâlnit și au început să se amestece, erau relativ egale în termeni de inteligență, deși difereau foarte mult în modurile în care evoluaseră.

Oamenii creați de Anunnaki erau mai concentrați pe industrie și tehnologie, în timp ce locuitorii a ceea ce avea să devină MU erau mai interesați de natură și dezvoltare spirituală. Acestea sunt rădăcinile străvechi ale diviziunii de bază care a existat (și încă există) între culturile „Civilizate" ale lumii (descendenții liniei Anunnaki și, în cele din urmă, ai Atlantidei) și popoarele „Indigene" (Descendenții liniei Nacaal și ai altor rase binevoitoare de „fermieri genetici", copiii lui MU).

Grupul Pleiadian, care se afla aici cu mult înainte de oricare dintre aceste noi rase, nu era încântat de amestecul haotic de culturi, mai degrabă primitive, care cutreierau acum Pământul și și-au retras toți oamenii în subteran în acest moment, pentru a menține puritatea liniei lor genealogice; și au rămas în subteran până în ziua de azi, neinteresați să se amestece cu celelalte linii de sânge, mai agresive.

Acum 200.000 de ani: Toate culturile de la suprafața Pământului s-au confruntat cu o nouă provocare, pe măsură ce clima a început să se răcească. Civilizațiile care se extinseseră spre nord și sud în jurul lumii au început să se retragă spre ecuator. Odată cu această retragere, culturile au devenit mai concentrate, iar semințele marilor culturi, avansate tehnologic și spiritual, care au devenit cunoscute ca MU și Atlantida, au fost sădite.

O notă: câmpul magnetic și axa globului nostru erau diferite la acea vreme, iar uscatul pe care îl numim astăzi Antarctica nu era acoperit de gheață; era un pământ fertil care avea să devină în cele din urmă Atlantida. Dacă accesați Google Earth sau orice program unde puteți roti un glob pământesc, puteți verifica cum erau aliniați polii atunci. Mergeți la Antarctica și poziționați-o astfel încât să fie în centrul ecranului dumneavoastră – aceea este Atlantida. Apoi rotiți globul astfel încât, dacă îl învârtiți spre stânga, Africa să pară că stă „pe o parte". Dacă îl învârtiți spre dreapta, veți întâlni o întindere vastă de ocean care acoperă întreaga față a globului, cu câteva insule – precum Noua Zeelandă, Fiji și Hawaii – răsărind din ape. Aici se afla MU.

Anunnaki erau interesați în mod special de teritoriul Atlantidei la acea vreme, deoarece Enki descoperise ruine antice, incredibil de vechi, de 200 de milioane de ani, care prezentau o tehnologie extrem de avansată. Aceste ruine aparțineau străvechii rase constructoare, Paa Tal, iar Nacaalii erau o ramură a acelui arbore genealogic și știau despre acele ruine de eoni; așa că, atunci când Enki a descoperit situl, Nacaalii au ales să i se dezvăluie lui și poporului său.

Acest lucru a adâncit în cele din urmă o prăpastie care se lărgise de ceva timp în cultura Anunnaki, deoarece Enki și adepții săi aveau să îmbrățișeze învățăturile Nacaalilor, să evolueze considerabil în conștiință și să prețuiască o cultură pământească și galactică diversă, în timp ce Enlil și

poporul de pe Nibiru au devenit mai intoleranți, agresivi și atașați de tradiții și de „puritatea” rasei Anunnaki mai presus de orice altceva.

Alte grupuri de oameni, în căutarea unui adăpost, au descoperit vasta rețea de caverne și orașe subterane antice, multe în ruină, unele nelocuite, altele populate, fie de Draco, fie de grupuri mai binevoitoare, care existau sub scoarța Pământului.

Această migrație a diferitelor culturi și rase către lumea subterană avea să continue de-a lungul următoarelor sute de mii de ani, în special în perioadele de restriște, când suprafața Pământului era mai puțin ospitalieră, iar acel tărâm subteran avea să devină cunoscut drept Agartha, civilizația intraterestră formată din multe orașe, care se întinde pe tot globul până în ziua de azi.

Acum 77.000 de ani: Muntele Toba din Indonezia a erupt, producând cea mai mare explozie vulcanică din istoria omenirii. Civilizația umană a trecut printr-o consolidare în acest moment, ceea ce, de fapt, i-a sporit considerabil potențialul.

Iarna nucleară de șase ani și Epoca Glaciară de 1000 de ani care au urmat au redus populația la doar aproximativ 2000 de oameni, dar acei 2000 erau cei mai inteligenți, cei mai puternici, cei mai rezistenți și cei mai adaptabili.

Civilizațiile care aveau să apară din această cernere aveau să fie cele mai avansate pe care Pământul nostru le-a văzut vreodată, chiar și până în ziua de azi. Această cernere aproape că a eliminat complet majoritatea grupurilor de hominizi timpurii, astfel încât Homo sapiens a apărut ca grupul uman dominant pe Pământ, deși încă mai existau câteva enclave de grupuri de hominizi timpurii, avansate spiritual, care au supraviețuit (Yeti, Bigfoot etc.).

Când ajungem la perioada de acum aproximativ 75.000 de ani, Epoca Glaciară începea să scadă în intensitate, iar civilizațiile Pământului erau în mare parte concentrate lângă ecuator, pe continentele Africa și Atlantida, și pe vastul arhipelag MU.

Capitolul 5, Partea 1:
Epoca de aur a Atlantidei și MU

Acum 75.000 de ani: Această perioadă a marcat apogeul civilizației pe planeta noastră, un nivel neatins până atunci. O vreme a tehnologiilor cu mult mai avansate decât cele actuale, a dezvoltării spirituale profunde (care era parte integrantă a tehnologiei, fiind vorba despre tehnologii specifice unor Densități superioare, bazate pe conștiință, nu pe mecanică tridimensională) și a orașelor populate de numeroase rase, atât terestre, cât și non-terestre, trăind la diferite niveluri de Densitate și răspândite pe tot globul.

În subteran, măreața civilizație intraterestră Agartha era deja bine înrădăcinată și continua să se extindă. Ființele care o populau erau în majoritate benevole sau neutre, deși mai exista o enclavă de Ciakar, regalitatea Draco, care sălășluia în fortăreața lor de sub Africa.

Nacaalii se făcuseră cunoscuți Anunnaki-lor și îi inițiaseră în tainele vastei comunități interstelare din care făceau parte. Acest lucru, împreună cu înflorirea omenirii și progresele în domeniul conștiinței, a deschis porțile pentru vizita multor altor rase extraterestre pe Pământ, iar lumea noastră a devenit, pentru o vreme, o veritabilă Utopie.

Experimentele genetice au continuat și ele, atât prin încrucișarea diverselor rase, cât și prin manipularea deliberată a ADN-ului. Până la apariția lui Homo sapiens, specia noastră număra deja 22 de tipuri de genom diferite, grație influenței a 22 de rase ET distincte, supranumite „fermieri genetici”. Acest lucru a accelerat și mai mult ritmul evoluției în toate aspectele vieții.

Enki, pe lângă faptul că, spre marea exasperare a lui Enlil, devenise tot mai „hippiot” odată cu îmbrățișarea tradițiilor Nacaal, se împerechease deja cu un număr considerabil de femei umane, iar pe unii dintre copiii rezultați îi ridicase la rangul de conducători în diverse locuri. Acest lucru l-a înfuriat pe Enlil, conservator și rigid, care privea cu dezgust această lume tot mai amestecată și „impură”. Tânjea după „vremurile bune de altădată” ale dominației Anunnaki și începea să viziteze tot mai des Nibiru. De asemenea, a început să chibzuiască la posibile metode de a pune capăt experimentului uman de pe Pământ.

Atlantida, fiind epicentrul tuturor lucrurilor științifice și tehnologice, înclina spre o atitudine de tipul „destinului manifest”. Atlanții erau mai preocupați de ceea ce putea fi realizat și descoperit decât de menținerea armoniei cu natura și a echilibrului spiritual; mai mult îi interesa ce puteau

face și nu ce ar fi trebuit să facă. Deși lucrau și la dezvoltarea propriei conștiințe, căutau în același timp să integreze aceste progrese cu creații preponderent mecanice.

Civilizațiile din Atlantida erau concentrate în jurul orașelor, iar capitala, situată de fapt pe o insulă în largul extremității nordice a continentului, era construită sub forma a trei inele concentrice, acesta fiind și simbolul general al Atlantidei.

În inelul central sălășluiau Nacaalii, Maeștrii Înălțați, pe care Enki, recunoscând că erau cu mult mai avansați în conștiință decât poporul său, îi implorase să-și stabilească reședința acolo. Ei serveau drept călăuză spirituală și morală pentru cultura atlantă, iar orașul lor 5D, Shamballa, funcționa ca centru spiritual al Pământului.

În următorul inel trăiau Maya. Aceștia constituiau, în esență, preoțimea, cei care serveau drept interfață între oamenii de rând și Nacaali și care sprijineau poporul în evoluția conștiinței sale. Unii dintre ei își urmăreau și propriile interese, dezvoltând diferite științe și tehnologii. La început, Maya erau alcătuiți exclusiv dintr-o rasă de extratereștri umanoizi care călătoriseră aici pentru a lua parte la această epocă a Pământului, dar, cu timpul, au acceptat membri ai altor rase în Școala de Mistere Atlantă pe care au întemeiat-o, precum și în rândurile lor ca membri de onoare.

În inelul exterior trăia restul lumii. O mulțime de oameni din numeroase rase diferite, atât terestre, cât și non-terestre, de toate formele, culorile și mărimile.

În MU, locuitorii erau și ei interesați de dezvoltarea tehnologică, dar și mai mult de atingerea unor progrese în sfera conștiinței, realizând că, odată cu o dezvoltare suficient de avansată a corpului lor energetic, nevoia de tehnologie mecanică dispărea aproape în întregime. Manipulau totuși lumea naturală cu mare efect, de pildă prin modificarea vremii pentru a maximiza recoltele, și manifestau, în esență, insule și munți din materiile prime ale Pământului pentru a proteja populația împotriva taifunurilor.

Luați ca exemplu „inexplicabilul” oraș Nan Madol, construit integral din trunchiuri de bazalt magnetic, așezați unii peste alții, fiecare cântărind între 5 și 25 de tone. Desigur, oamenii de știință moderni sunt uluiți, deoarece nu știu că aceste roci gigantice au fost mutate folosind sunetul și conștiința, metodă prin care au fost construite majoritatea structurilor megalitice inexplicabile de pe Pământ. Magnetismul combinat al unei asemenea cantități de bazalt într-un singur loc putea fi valorificat pentru a anihila literalmente taifunurile periculoase.

Lemurienii dețineau și ei o tehnologie bazată pe conștiință care le permitea să împărtășească amintiri, să păsească literalmente într-o amintire vie, cu toate cele cinci simțuri activate. Această tehnologie a fost păstrată de cultura aborigenă din Australia (ai cărei membri erau inițial lemurieni), care o numește Timpul Visului (Dreamtime).

Cultura MU a sădit semințele unora dintre tradițiile noastre spirituale actuale; unele dintre ideile care stau la baza budismului și hinduismului își au originea acolo. Organizarea culturală era, de asemenea, mai lejeră în Lemuria, semănând mai mult cu o cultură nomadă și rurală decât cu stilul de viață urban al atlanților.

A fost o vreme a armoniei și a interacțiunilor preponderent pașnice între aceste culturi. Mulți atlanți călătoreau în MU pentru a „se întoarce la natură” și pentru a-și dezvolta conștiința și practicile spirituale, iar lemurienii cu înclinații mai științifice se duceau în Atlantida pentru a-și aprofunda cunoștințele în acele domenii.

Una peste alta, era o vreme destul de grozavă ca să trăiești pe Pământ, și mulți dintre noi, cei de acum, când tânjim după Utopie sau după o civilizație mai avansată, reacționăm de fapt la memoria celulară a acelor timpuri. Majoritatea populației încă trăia în Matricea 3D, dar mulți își depășiseră programarea bazată pe convingeri limitative și reușiseră să acceseze frecvența 5D. Iar civilizația 3D deținea un nivel foarte înalt de tehnologie, care încorpora atât dispozitive eterice, cât și fizice.

Miturile creației din culturile sud-americane, ale Pacificului și din insulele Pacificului de Sud provin toate din această perioadă – din amintirea acelor popoare despre tărâmul MU, iar multe dintre poveștile din mitologia Egiptului antic nu veneau, de fapt, din Egipt, ci din Atlantida.

De exemplu…

Povestea lui Osiris și Set

Unii membri ai cercului Maya și-au dezvoltat conștiința suficient de mult încât au atins nemurirea prin procesul de Înălțare și au devenit membri onorifici ai Nacaalilor.

Primul care a reușit acest lucru a fost un student eminent, cu descendență mixtă, pe nume Osiris, iar realizarea sa a fost, într-un fel, accidentală și a venit cu un mic „ajutor” din partea fratelui său, Set.

Osiris și Set erau amândoi copii de rasă mixtă. Tatăl lor era Marduk, cunoscut și ca RA, comandantul Anunnaki care condusese operațiunile de pe Marte timp de mulți ani, dar care se întorsese pe Pământ de ceva vreme și avusese numeroase aventuri cu femei locale.

Osiris era deja un student foarte talentat și remarcabil la Școala de Mistere Atlantă, iar fratele său era gelos și plin de resentimente. Poate datorită hazardului variației genetice, sau poate pentru că sufletul său purta această codificare din motive karmice, Set moștenise unele dintre cele mai întunecate trăsături ale laturii reptiliene din ADN-ul Anunnaki al tatălui său (nu uitați, Anunnaki înșiși erau hibrizi reptilo-umani).

Era violent, puternic și orientat spre servirea propriei persoane, cu o atitudine axată pe dominație. Deși excela la distrugere, nu putea realiza acele fapte mărețe ale conștiinței, mai puternice decât orice armă, care păreau să vină fără efort pentru fratele său, Osiris, ceea ce îl scotea din minți.

Așa că, atunci când a auzit vestea că Osiris fusese chemat drept candidat la Înălțarea în rândurile Nacaalilor, și-a cam ieșit din pepeni și i-a întins o ambuscadă lui Osiris, ucigându-l și dezmembrându-l în timp ce acesta era în meditație profundă, apoi îngropându-i bucățile în diverse locuri din Atlantida.

Osiris fusese în meditație profundă, exersând și pregătindu-se pentru încercarea de Înălțare, așa că nu a putut reacționa la timp pentru a opri lovitura fatală. Dar, simțind atacul iminent al fratelui său, Osiris a reușit să-și retragă conștiința din corpul fizic și să o transfere în Merkaba (corpul de lumină) la care tocmai lucrase. Apoi, pur și simplu l-a urmat pe Set în timp ce acesta se debarasa de trup, după care și-a ghidat soția și sora către acele locuri la scurt timp, acestea recuperându-i părțile lipsă.

Osiris ar fi putut rămâne o ființă de lumină, s-ar fi putut reîncarna sau ar fi putut manifesta un corp plasmatic, dar ținea la forma sa de carne și oase și nu dorea să renunțe la ea încă. Folosindu-și conștiința, a reușit să-și reunească părțile corpului și să-și revină în trupul fizic, doar că acum avea un corp de lumină pe deplin funcțional, care îi permitea să-și transforme corpul fizic în lumină și înapoi, după voie.

Acesta a fost procesul Învierii și, din câte știu eu, el a fost primul care a reușit acest lucru. Nacaalii perfecționaseră deja calea către Înălțare, care avea în cele din urmă același rezultat, dar Osiris a fost primul care a reușit să repare, să reintre și apoi să înalțe un corp fizic care fusese deja decedat. Ceva ce un tip pe nume Yeshua Ben Joseph (alias Iisus) avea să învețe cum să facă multe mii de ani mai târziu, la o școală de mistere din Tibet.

Totul mergea strună pe Pământ până acum aproximativ 52.000 de ani, când a avut loc un eveniment care a marcat începutul unei lungi căderi în întuneric, din care abia acum începem să ieșim.

Acum 52.000 de ani: Întregul continent al Atlantidei fremăta la auzul veștii: Nacaalii și Maya urmau să manifeste un Copac al Vieții în

Atlantida, o matrice energetică alcătuită din 10 vortexuri de energie. Acest lucru avea să accelereze întreaga dezvoltare în Atlantida, în special dezvoltarea conștiinței. Au trasat rețeaua lor, care se întindea pe tot continentul, având următoarea formă…

(Notă – un Copac al Vieții complet are o Sferă suplimentară în partea de sus și una în partea de jos, totalizând 12 centre energetice, dar nu am putut găsi o imagine care să aibă toate cele 12 Sfere, cu denumirile și calitățile lor, așa că această imagine are doar 10 Sfere).

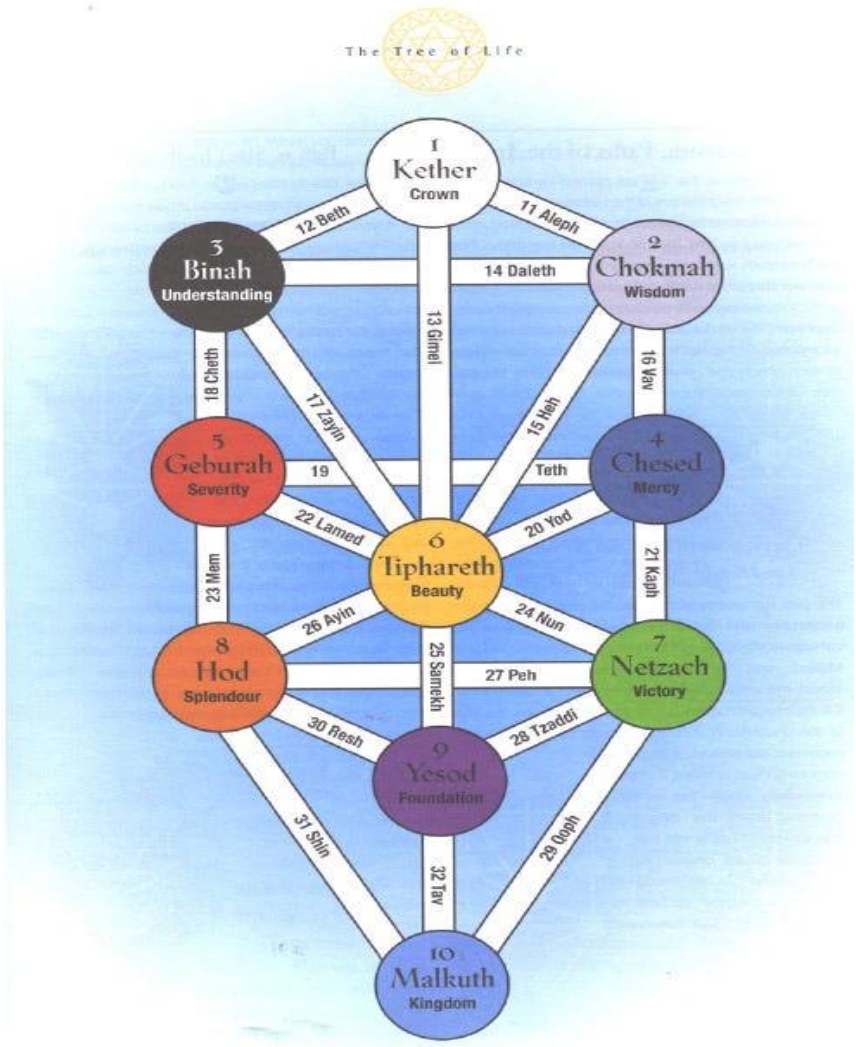

Observați cum fiecare dintre vortexuri are o anumită calitate arhetipală, o anumită vibrație. Existau pe Pământ la acea vreme grupuri de oameni care se potriveau cu vibrația fiecăruia dintre aceste centre, și fuseseră adunați laolaltă în acele vortexuri pentru a întări și a ancora acea frecvență, aducând-o astfel în planul 3D, cu excepția a două locuri.

Nu fusese găsit niciun grup care să se potrivească vibrației celor două vortexuri rămase goale: 2 – Chokmah, tradus aproximativ prin

„înțelepciune”, dar care se referă mai specific la legea și scopul spiritual ; și 8 – Hod, „splendoare”, care desemnează mai exact măreția și intelectul.

Arhitecții acestei rețele au decis să meargă mai departe oricum, considerând că aceste două vortexuri goale aveau să atragă viața care se potrivea cu vibrația lor, posibil dintre unii oameni care trăiau sub scoarța Pământului, în Agartha. Sau poate din sisteme stelare apropiate.

Și, da, așa s-a și întâmplat, dar cu niște rezultate nefericite.

Două grupuri din stele au fost, într-adevăr, atrase de aceste puncte energetice de putere. Primul a fost grupul pe care îl cunoaștem astăzi sub numele de evrei, dar ei erau în regulă.

Erau o civilizație nomadă, descendentă din vechea rasă Paa Tal, și încă își aminteau și venerau pe străvechiul creator al lanțului de ADN uman – „Dumnezeul” lor, YHWH (Yahweh) – care, de fapt, încă se afla prin Universul nostru, petrecându-și timpul mai ales în Densitatea a 6-a, și care își ghida și intervenea pentru poporul său atunci când acesta avea nevoie de el.

Evreii erau căutători de înțelepciune și aveau sisteme complexe de legi spirituale, potrivindu-se cu vibrația Chokmah. Erau în mare parte dominanți pe emisfera stângă a creierului, iar Pământul le-ar fi oferit o educație valoroasă în experiențe specifice emisferei drepte. Au fost întâmpinați de Nacaali și de preoțime și s-au stabilit în teritoriile oferite.

Celălalt grup nu era la fel de bun.

Vă amintiți de Oamenii Întunecați din Orion? Cele 15 ființe multidimensionale extrem de puternice care fugiseră în spațiu-timp acum aproximativ 2,4 milioane de ani, când planeta pe care o subjugaseră, Maldek, sărise în aer?

Aceasta era oportunitatea pe care o întrezăriseră ei atunci. Folosind o tehnologie Merkaba sintetică ce le oferea acces la frecvențe ale existenței unde timpul nu este liniar, au călătorit până în acest timp și loc.

Deși erau orientați spre servirea propriei persoane, vibrația lor se potrivea cu arhetipul măreției (regalității) și intelectului care vibra în vortexul Hod. Pentru ei, călătoria a fost aproape instantanee: într-o moment se aflau în navele lor pe Maldek, în timp ce aceasta exploda, iar în clipa următoare se manifestau în acest vortex din Atlantida, acum 52.000 de ani.

Dar, spre marea surpriză și consternare a grupului din Orion, au apărut într-o Matrice 3D impusă, a cărei disonanță le-a prăjit navele și le-a afectat conștiința. Practic, s-au prăbușit și au rămas blocați aici de atunci.

Inutil de spus, Nacaalii erau îngrijorați de vibrația lor orientată spre sine și de reverberațiile violenței și răzbunării din câmpul lor karmic, dar, în esență, au avut atitudinea de: „Ei bine, dacă asta s-a manifestat, atunci probabil că asta este necesar”.

Așadar, cele 15 ființe multidimensionale, cele care aveau să devină ceea ce numim astăzi Cabala, au fost din nou invitate cu rezerve în ceea ce era atunci o Utopie.

Totuși, în Lemuria, exista un grup de șamani multidimensionali de înalt nivel care nu erau atât de încântați de acest lucru, deoarece puteau privi în avalul fluxului temporal și vedea ce loc întunecat avea să devină Pământul sub influența acelor 15 ființe. Și astfel, au început ceea ce nu poate fi descris decât ca un război al călătoriilor în timp împotriva acelor ființe, în încercarea de a schimba linia temporală. Acest lucru a deschis o cutie a Pandorei multidimensională, ale cărei consecințe se rezolvă și astăzi, pe măsură ce tehnologia călătoriei în timp și metoda de luptă s-au răspândit în cele din urmă la multe rase diferite, rezultând nenumărate fluxuri temporale variate, toate concurând pentru supremație pentru a obține un rezultat optim pentru interesele lor.

Capitolul 5, Partea 2:

Căderea Atlantidei și MU
și Marele Potop

Prăbușirea acestor mărețe civilizații a culminat cu evenimentul la care se face referire în Biblie, precum și în multe alte texte religioase și istorii indigene, sub numele de Marele Potop sau Marele Cataclism, dar a existat un declin foarte lung și lent de-a lungul celor 40.000 de ani care au precedat această pustiire dramatică.

40.000 de ani înseamnă, totuși, o perioadă foarte lungă! O mare parte din acest timp a fost, în esență, încă bună și, desigur, au existat multe suișuri și coborâșuri, dar tendința generală în Atlantida a fost una de declin în explorarea conștiinței și de creștere în domeniul științei, tehnologiei și dezvoltării militare.

Acest lucru s-a datorat în principal influenței celor 15 ființe întunecate, multidimensionale, la care ne vom referi de acum încolo cu numele de Cabala. Nacaalii și Maya erau prea puternici pentru ca membrii Cabalei să preia pur și simplu controlul, așa că, în schimb, s-au infiltrat în societate și, în tăcere și cu perseverență, au lucrat la promovarea agendei lor prin crearea tot mai multor „minunății” tehnice specifice emisferei stângi a creierului, care erau seducătoare pentru

oamenii de rând și care au încurajat o tendință generală de a prețui tehnologia și meșteșugul în detrimentul dezvoltării conștiinței.

Așa cum au făcut dintotdeauna pe această planetă, s-au infiltrat încet în structurile de putere, până când au ajuns să aibă membri în toate aceste structuri, cu excepția cercului interior al Nacaalilor, jucând aparent după reguli, dar lucrând consecvent în favoarea propriei lor agende, centrate pe control și forță militară.

S-au întâlnit și cu Draco, care se aflau în mare parte sub Pământ în acea perioadă, și au descoperit că agendele și polaritățile lor se aliniau. Acesta a fost începutul unei lungi alianțe care există și în ziua de azi. Mulți oameni cred că Draco sunt Cabala, dar ei sunt doar o parte din ea.

Atlantida a devenit constant tot mai militaristă și mai interesată de supravegherea dezvoltării întregului glob, iar MU a început să se izoleze pentru a-i proteja pe locuitorii mai spirituali ai acelui tărâm de influența, tot mai coruptă, a agendei Cabalei. Cu timpul, cele două tărâmuri au devenit polarizate și divizate. Au început să izbucnească între ele ciocniri și, în cele din urmă, războaie în toată regula.

Văzând încotro se îndreptau toate acestea și din cauza frecvenței vibraționale scăzute care era dureroasă pentru ei, Nacaalii au început să se distanțeze tot mai mult de Pământul din Densitatea a 3-a și s-au întors în Shamballa, care încă plutea deasupra Pământului, și în alte baze din Densitatea a 5-a, de pe Venus. Diverse grupuri cu conștiință superioară din MU și Atlantida au fugit, de asemenea, în interiorul Pământului și în civilizația agarthană 4D în expansiune, pentru a scăpa de conflictul tot mai mare de la suprafață.

Acum 13.000 de ani. Enlil se afla pe Nibiru de ceva vreme și vizita Pământul doar ocazional, unde Enki încă își avea reședința.

Într-o noapte, astronomii i-au adus lui Enlil o veste tulburătoare: observaseră că următoarea dată când Nibiru va trece aproape de Soare, traiectoriile orbitelor sale și ale Pământului vor aduce cele două planete periculos de aproape una de cealaltă, ceea ce, fără îndoială, ar declanșa dezastre naturale masive la suprafața Pământului.

Și Nibiru ar fi fost afectată, dar nu era o planetă foarte bogată în apă – de fapt, nici nu era o planetă, vă amintiți, ci o stea care mocnea de mult – așa că nu ar fi fost supusă aceluiași tip de efecte tectonice și deplasării de apă rezultate.

Aceasta a fost o veste minunată pentru urechile lui Enlil. Nu numai că lumea se cufunda tot mai mult în haos, dar, odată cu amestecul a 21 de rase în fondul genetic și cu încrucișarea sângelui Anunnaki cu cel al Homo sapiens și al altor specii, el considera că experimentul Pământ eșuase. A salutat această oportunitate de a „curăța Pământul” și de a o

lua de la capăt, și astfel le-a interzis oamenilor săi de știință să informeze pe altcineva despre calamitatea iminentă.

Enki însă, fiind și el om de știință, observa cu regularitate stelele, planetele și orbitele lor de pe Pământ, așa că a ajuns la aceleași concluzii ca și oamenii de știință ai lui Enlil. Dar când i-a comunicat descoperirea sa lui Enlil, a fost consternat, căci fratele său vitreg i-a impus aceeași restricție pe care o impusese și diviziei sale științifice.

Dar Enki, acum foarte diferit de fratele său vitreg datorită întregului timp investit în dezvoltarea conștiinței sale, își iubea prea mult poporul și civilizațiile Pământului pentru a rămâne tăcut. I-a informat pe Maya despre calamitatea iminentă, iar aceștia au început în tăcere să colecteze ADN de la plantele și animalele Pământului și să plaseze aceste semințe genetice într-o „Arcă", care era de fapt o navă spațială, nu o barcă. Totuși, au fost construite și nave submersibile în care oamenii să se refugieze când va veni vremea. Inginerul șef al întregului proiect se numea Noe.

Nacaalii, precum și câțiva Maya de rang înalt, care știau deja totul despre apropierea periculoasă a lui Nibiru, și-au asumat sarcina de a începe pregătirea energetică a Pământului, căci Nacaalii prevedeau o prăbușire iminentă nu doar a civilizației, ci și a conștiinței. Au început să construiască temple sacre pe tot Pământul, în principal piramide, pe care le-ar fi folosit ulterior pentru a construi și a menține o nouă rețea de conștiință, în cazul în care cea existentă s-ar fi prăbușit total.

Aceasta este perioada în care au fost construite Marile Piramide din Giza, înainte de potop, motiv pentru care s-au găsit sare de mare și fosile marine pe și în piramidele egiptene.

Există un motiv pentru care toate teoriile moderne despre construirea piramidelor dau greș: pentru că sunt toate greșite! Piramidele au fost, de fapt, manifestate, întregi și complete în Densitatea a 6-a de către Nacaali, apoi aceștia pur și simplu au coborât rata vibratorie a structurilor până la Densitatea a 3-a, unde au devenit piatră. Așa au fost și aliniate atât de precis: când construiești totul dintr-o dată, precizia nu mai e o problemă.

Toate acestea au fost ținute secret față de populația generală, dar Cabala, având o influență extinsă și fiind infiltrată în funcții administrative și religioase de rang înalt, a aflat curând ce se pregătea și a decis să adopte propria lor abordare a problemei.

Ei valorificaseră, cu mult timp în urmă, energia din Densitatea a 5-a și construiseră pe Maldek o armă Merkaba artificială care avea puterea de a spulbera o planetă de pe cer, și care sfârșise prin a le spulbera propria planetă! Ai crede că poate au învățat ceva din dezastrul lor

anterior, dar membrii Cabalei nu se lasă niciodată conduși de înțelepciune, doar de aroganță.

Încă mai existau unele înregistrări ale dispozitivului, iar oamenii de știință ai Cabalei erau convinși că, folosindu-se de acele documente și de propria lor ingeniozitate, puteau construi din nou o astfel de armă, mai ales având în vedere vortexul energetic al Copacului Vieții care era integrat în continent, oferindu-le o sursă facilă de energie cu care să lucreze.

Așa că, în Atlantida, în timp ce Enki și Maya lucrau pentru a conserva viața și civilizația după catastrofa inevitabilă, Cabala lucra pentru a o evita complet, construind o armă teribilă capabilă să distrugă Nibiru înainte ca aceasta să se apropie prea mult.

În MU, oamenii s-au pregătit într-un mod diferit. Avertizați de Nacaali și de alții cu o conștiință suficient de dezvoltată pentru a vedea prin timp, oamenii din MU au început să-și mute așezările din zonele de coastă, pe care le locuiseră dintotdeauna, în regiunile muntoase ale MU, precum și în civilizația subterană Agartha.

Acum 12.500 de ani: Cel mai bun mod de a rezuma Cataclismul ar fi să spunem că aproape tot ce putea merge prost, a mers prost.

Existase un război intermitent între Atlantida și MU de aproape 1000 de ani în acest punct, și ambele tărâmuri suferiseră daune.

Nacaalii au simțit ce punea la cale Cabala și îi îndemnaseră pe mayași să intervină, dar Maya erau deja până peste cap cu încercările de a conserva viața pe Pământ în fața calamității iminente, adunând și conservând mostre de ADN, supraveghind construcția vaselor de salvare și negociind cu diverse grupuri din interiorul Pământului. Au trimis câțiva preoți să investigheze activitatea din sectorul Cabalei, dar dacă membrii Cabalei se pricepeau la ceva, acel lucru era păstrarea secretelor.

Așa că Nacaalii s-au adresat castei războinice a poporului lemurian și i-au implorat să lanseze misiuni speciale în laboratoarele Cabalei, pentru a încerca să saboteze dezvoltarea armei, ceea ce au și făcut.

O notă aici: deși făcuseră excepții în trecut, Nacaalii, în general, evitau să se implice de partea cuiva sau să influențeze în vreun fel desfășurarea evenimentelor. Atunci, de ce au încurajat în mod deschis un act de război?

Erau disperați, iată de ce. Puteau vedea în liniile temporale probabile și aproape toate indicau ceva FOARTE rău. Rău nu doar pentru Pământ, ci pentru întreaga Creație (datorită importanței Pământului – amintiți-vă, ea deține o componentă majoră a Energiei Divine Feminine).

Raidurile au avut un succes parțial, în sensul că au reușit să încetinească planurile Cabalei, dar au fost un eșec masiv într-un alt mod.

Cabala a folosit atacul asupra laboratoarelor lor pentru a stârni indignare printre unele facțiuni mai militariste din Atlantida (cu care erau deja aliate de mii de ani) și, practic, au folosit incidentul ca pretext pentru a ațâța războiul între cele două continente.

Așa că, pe fondul pregătirilor secrete pentru susținerea vieții, al migrațiilor în masă ale populației din MU, al dezvoltării unei arme secrete de către Cabală și al unei planete gigantice care se îndrepta să lovească Pământul aproape tangențial, acum se adăugase și războiul în ecuație; Atlantida a folosit chiar și niște arme nucleare, ceea ce a început să destabilizeze întreaga regiune geografică a MU.

Pe măsură ce Nibiru se apropia și efectele au început să se observe asupra mareelor, Cabala și-a activat arma distrugătoare de planete.

Acum, iată cum stă treaba cu acest tip de tehnologie: este foarte instabilă și periculoasă. Necesită calcule și instrumentație precise, cea mai rafinată construcție și atenție la detalii. Oamenii de știință ai Cabalei erau foarte buni, dar trecuseră, în timpul lor, aproximativ 50.000 de ani de când construiseră ultima oară așa ceva, și nu încercaseră niciodată să construiască un asemenea dispozitiv în Densitatea a 3-a.

Lucrau după fragmente de planuri vechi și, în mândria și vanitatea lor, nu numai că nu s-au gândit la limitele înțelegerii lor și la faptul că ar putea exista lacune cruciale în planurile lor, dar nici nu și-au dat seama că, deoarece rețeaua energetică pe care o foloseau pentru a-și alimenta mașinăria fusese creată exclusiv din conștiință și iubire, era complet incompatibilă cu aparatul lor, conceput să distrugă. Funcționase ok în fazele de testare la energie joasă, dar când au pornit chestia și au turat-o la maximum în pregătirea tragerii, lucrurile au scăpat rapid de sub control.

Mai întâi a fost un cutremur masiv, care a distrus o mare parte din Atlantida și a început scufundarea acesteia în mare. A ajuns chiar până în MU, destabilizând și mai tare placa continentală.

Câmpul magnetic masiv al lui Nibiru a început apoi să exercite presiune asupra câmpului magnetic al Pământului, declanșând o deplasare a polilor magnetici. Văzând aceasta, obsedați de obiectivul lor și siguri de propria lor siguranță personală, membrii Cabalei au tras asupra lui Nibiru.

Devastarea rezultată nu a afectat deloc Nibiru; energia armei nici măcar nu a trecut de atmosfera superioară a Pământului, dar a provocat un haos total pe Pământ, majoritatea restului orașelor atlante au fost distruse imediat ca urmare a exploziei fizice, iar continentul s-a scufundat sub mare. Și, datorită naturii tehnologiei implicate, explozia a fost și metafizică.

O breșă s-a deschis în Creație, iar creaturile Vidului, Asuras, au pătruns în planul nostru de existență, unde s-au atașat imediat de câmpurile energetice ale oricui se afla în preajmă. Nacaalii, care aveau deja o zi extrem de agitată, ca să spunem așa, au reușit să trimită o mare parte din acea energie parazitară înapoi în planul ei și să închidă breșa, dar răul fusese făcut.

Demonii se atașaseră de membrii Cabalei și de cetățenii de rând ai Atlantidei care se scufunda, iar acum făceau parte din câmpul lor energetic și nu puteau fi scoși ușor sau rapid fără a distruge sau a afecta grav gazda. Gândiți-vă la încercarea de a scoate o căpușă: o bucată din carnea voastră se va smulge odată cu ea dacă nu o faceți cu cea mai mare grijă, cu blândețe și cu tehnica potrivită. La fel este și cu Asuras – pot fi îndepărtați, dar este o procedură delicată, iar Nacaalii erau ocupați până peste cap cu atâtea altele.

Modul în care Cabala a experimentat atașarea acelei energii a fost ca un val de putere sporită, deoarece ei erau deja aliniați cu acea vibrație.

Oamenii de rând însă, au experimentat acea energie ca o creștere a terorii de supraviețuire și ca bucle de gânduri negative omniprezente, care vibrau, mai ales ostilitate și un sentiment de: „Eu nu ar trebui să exist aici, și nici altceva nu ar trebui”. Mulți au înnebunit de teroare sau au devenit violenți.

Foarte, foarte mulți oameni au fost afectați de aceste energii demonice, iar amprentele și buclele mentale-emoționale negative pe care le-au lăsat în câmpul eteric și în psihic sunt încă omniprezente în jurul nostru astăzi.

Dar toate acestea au fost doar începutul Cataclismului. Apoi s-au inversat polii.

Intensitatea magnetică a proximității lui Nibiru nu numai că a dereglat câmpul magnetic al Pământului, dar a și încălzit interiorul Pământului, iar mantaua s-a lichefiat până la punctul în care scoarța terestră a devenit alunecoasă. Așa că, atunci când polii s-au inversat brusc și dramatic, la fel au făcut și plăcile continentale, provocând Marele Potop.

Tsunami-uri gigantice, de mii de metri înălțime, s-au propagat în valuri pe tot globul. Și nu numai atât, au existat fenomene meteorologice atât de severe și bizare, încât unele locuri, inclusiv Atlantida, au fost înghețate instantaneu chiar în timp ce erau scufundate. Insulele MU au fost complet măturate, iar o mare parte din placa continentală care le susținea s-a scufundat în ocean.

Când totul s-a terminat, globul arăta practic așa cum arată și astăzi, Pământul cu care suntem familiarizați.

Mulți oameni au supraviețuit: lemurienii care migraseră sus în munți sau adânc sub Pământ și atlanții care reușiseră să ajungă în submersibile după primul cutremur; iar Arca a supraviețuit și ea. Aceasta purta ADN-ul majorității vieții vegetale și animale de pe Pământ și, de asemenea, îi transporta pe membrii de cel mai înalt rang ai Maya, precum și pe unii dintre cei care dobândiseră statutul onorific de Nacaal, care aveau să joace un rol uriaș în curățarea dezastrului și în reconstrucția civilizației.

Trăiserăm, în timpul Epocii de Aur, ca o mare civilizație ce se manifesta pe multiple Densități, axată pe crearea frumuseții și dezvoltarea științelor și conștiinței noastre. Acum, după Cataclism, majoritatea oamenilor rămași la suprafață trăiau în modul de supraviețuire. Împinși de circumstanțe disperate și de energiile Asurice invazive, am regresat la o existență tribală mai primitivă.

Au existat unele excepții. Cei care ajunseseră în Agartha aveau să continue să prospere și să se dezvolte în subteran. Unii s-au stabilit în orașele existente, iar altora li s-a dat permisiunea să-și construiască propriile așezări.

Multe dintre triburile MU care fugiseră în munți și-au păstrat înțelepciunea străveche și au trăit în culturi pașnice în insulele Pacificului de Sud și în zone din America de Sud, deși unii dintre acești oameni au căzut și ei pradă energiei Asurice, care a început să încurajeze practici religioase întunecate ce implicau sacrificiul uman. Și apoi mai erau Nacaalii în Shamballa și grupul Maya în Arca lor, plutind deasupra Pământului.

Dar exista și Cabala, ai cărei membri supraviețuiseră în majoritate și chiar își sporiseră energia întunecată datorită Asuras. Au supraviețuit Cataclismului în navele lor enorme, care erau acum îngropate adânc sub gheața din Antarctica, iar atmosfera generală de frică și supraviețuire care a cuprins Pământul după această mare prăbușire a civilizației și conștiinței a reprezentat pentru ei o oportunitate de a prelua pe deplin puterea, poziție în care se află de atunci.

Capitolul 6, Partea 1:

Grupul de purificare, Egipt, Grecia, Roma și Acordurile Mohammed

10.000 î.Hr. – 0 d.Hr.: Din acest punct, avem deja o istorie acceptată – cea pe care o învățăm cu toții, despre oamenii cavernelor și triburile primitive, civilizațiile timpurii ale Egiptului, Greciei, Orientului etc… Ceea ce lipsește este fundalul tuturor celor întâmplate anterior și faptul că în tablou, și în spatele scenei, existau alte realități de Densitate superioară și ființe cu agende atât pozitive, cât și negative.

Nacaalii și diverși membri de rang înalt ai preoțimii Maya, împreună cu Anunnaki de polaritate pozitivă și alte rase de fermieri genetici, au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a ghida și sprijini oamenii să revină la o conștiință mai evoluată, uneori pe față, alteori împingând discret evenimente și oameni, ici și colo.

Primul lucru pe care au trebuit să-l facă a fost să replanteze viața vegetală și animală din ADN-ul pe care îl adunaseră înainte de Cataclism și să continue dezvoltarea rețelei de conștiință pe care o ancoraseră prin rețeaua de piramide de pe tot globul. Pe măsură ce anii treceau, își ghidau adepții prin lume și îi ajutau să construiască mai multe piramide și structuri megalitice masive pentru a întări rețeaua de conștiință. Gândiți-vă la Stonehenge și la toate celelalte situri cu pietre verticale din întreaga lume, precum și la piramidele care au fost găsite pe toate continentele, unele foarte recent; multe dintre acestea au fost construite în acest interval de timp.

De asemenea, o notă despre construcția lor: aceste structuri ulterioare chiar au fost construite din piatră, nu manifestate din Densități superioare precum Marile Piramide din Giza, dar nu au fost construite „manual”, ci mai degrabă prin utilizarea tehnologiei antigravitaționale. O parte din această tehnologie consta în dispozitive reale, transmise din generație în generație din timpurile atlante; preoții de rang înalt din acea cultură, care fuseseră inițiați în diverse învățături prin intermediul „zeilor” lor, foloseau conștiința și sunetul pentru a muta și a așeza pietrele.

De asemenea, motivul pentru care majoritatea piramidelor construite în această perioadă au vârfuri plate (și acest lucru este valabil în întreaga lume – America de Sud, China, Pacificul de Sud) este că vârful piramidei era de fapt o mini-piramidă din densitatea a 4-a, care stătea deasupra

pietrei plate – era o piramidă eterică de densitate superioară, alimentată de structura de piatră și interconectată cu rețeaua de conștiință.

Majoritatea Nacaalilor s-au stabilit în India și Tibet, unde ajunseseră mulți dintre oamenii cu conștiință superioară din Lemuria. Dacă examinați scripturile și operele de artă vedice antice, veți vedea numeroase referințe și reprezentări ale unor nave zburătoare și armament avansat, precum și figuri incontestabil extraterestre; amintiți-vă că Krishna era albastru! Acestea erau navele și personajele grupului Nacaal și ale altor rase ET.

Majoritatea Maya au sfârșit prin a fi, ei bine, mayașii! S-au stabilit în America de Sud și au început să se amestece cu localnicii, care erau în mare parte supraviețuitori din populația generală a MU. Până prin 2500 î.Hr., aveau o civilizație bine stabilită, singura civilizație din America de Sud cu un sistem de scriere cuprinzător și o arhitectură precisă, avansată, caracterizată, surpriză… de numeroase piramide.

Motivul pentru care cultura mayașă a dispărut misterios în jurul anului 1000 d.Hr. este că era nevoie de ei înapoi pe planeta lor natală. S-au întors recent pentru a ne ajuta, dar voi ajunge la asta mai târziu.

O altă ramură a școlii de mistere atlante a venit în Britania și a stabilit acolo ordinul druizilor, precum și comunitatea din Densitatea a 4-a care avea să fie numită Avalon.

Amintiți-vă, de asemenea, că existau 22 de rase de „fermieri genetici” în această perioadă, iar majoritatea i-au luat, sub aripa lor, pe cei din programele lor genetice respective, uneori la propriu, cu aripi!

Există un motiv pentru care culturile antice chineză și japoneză prezintă dragonii ca zei binevoitori, căci rasele de fermieri ale acelor linii genealogice proveneau din diverse ramuri ale poporului Reginei Dragon Tiamat, care era o rasă reptiliană binevoitoare (deși istoria japoneză prezintă și dragoni răi, iar aceștia proveneau dintr-o rasă diferită de reptilieni marini care NU erau atât de prietenoși).

Rasele nordice pământene au fost ajutate de strămoșii lor, grupul ET Nordic împreună cu poporul Asgardian, bine cunoscut azi mai ales datorită filmelor Marvel.

Apropo, filmele Marvel fac toate parte din agenda de divulgare parțială (voi discuta diferența dintre aceasta și divulgarea completă mai târziu) și conțin multe elemente reale prezentate ca fantezie. Asgard, Giganții de Gheață, portavioane de luptă enorme, plutitoare, cu tehnologie de camuflare, o civilizație intergalactică cu mai multe densități, populată de tot felul de ființe, atât bune, cât și rele, un grup malefic care lucrează în secret în cadrul comunității de informații a

Pământului pentru a instaura dominația mondială (Hydra = Cabala) etc..., toate bazate pe fapte.

Poporul evreu are o poveste despre Zece Triburi Pierdute care au dispărut în perioada de după potop. Acest lucru se datorează faptului că au fost despărțiți în timpul devastării Atlantidei. Triburile Pierdute erau un contingent al poporului evreu care se aflase în MU de ceva vreme, dezvoltându-și conștiința și trăind o viață mai cufundată în natură.

Când a lovit Cataclismul, cei care se aflau în Atlantida au ajuns în cele din urmă în est și au întemeiat ceea ce avea să devină Israelul, iar cei din MU au fost mânați spre vest și nord, către ceea ce avea să devină America și Canada. Triburile aborigene din America de Nord și unele grupuri din Caraibe sunt, de fapt, descendenții „triburilor pierdute" ale Israelului.

Dar, în linii mari, iată câteva asemănări notabile între această populație și evrei:

- Trăsături faciale similare și colorit asemănător al pielii, părului și ochilor.
- Ambele grupuri Îl numesc pe Creator Yahweh sau o variație a acestui nume, precum Yah Yah, YoHeWah.
- Ambele grupuri înclinau spre un stil de viață nomad.
- Ambele grupuri purtau un fel de Arcă (Chivot) în luptă.
- Ambele grupuri sărbătoresc șapte sărbători, respectau ziua a șaptea de odihnă, aveau cetăți de refugiu și nu mănâncă porc.
- Chiar și formularea multor rugăciuni din ambele culturi este identică sau foarte asemănătoare.

Anunnaki de polaritate pozitivă care se mai aflau pe Pământ în acest moment au ajutat oamenii care s-au întors în masă în Mesopotamia, contribuind la dezvoltarea culturii a ceea ce avea să devină cultura egipteană.

Acest lucru este destul de ușor de observat și în istoria „oficială", întrucât mulți istorici moderni au fost derutați de așa-numita „evoluție în trepte" a culturii egiptene; mai întâi a existat doar o tradiție orală, apoi, dintr-o dată, BAM! apare un sistem complet de scriere, folosit deodată de toată lumea, apoi BAM! sunt implementate sisteme de apă și șanțuri de apărare, apoi BAM! sisteme hidraulice avansate sunt instalate brusc în întreaga țară. Fiecare dintre aceste dezvoltări este menționată în tradiția egipteană drept „daruri de la zei", ceea ce și erau, deși trebuie substituit „extratereștri" cu „zei" pentru a fi exact.

În această perioadă de dezvoltare culturală, încă exista diviziune în rândurile Anunnaki. La fel ca Enki, mulți își cultivaseră conștiința și îmbrățișaseră o vibrație de tip „serviciu în slujba celorlalți", în timp ce alții,

în mod evident, nu o făcuseră și rămăseseră ancorați în frecvența „serviciu pentru sine”. Majoritatea Anunnaki de polaritate negativă se întorseseră pe Nibiru, dar existau câteva excepții puternice, iar acest lucru a creat dezbateri și conflicte, mai ales cu privire la cel mai bun mod de a cultiva civilizația umană, învârtindu-se în principal în jurul gradului de interferență care ar trebui permis și dacă mai era în regulă să folosească oamenii ca forță de muncă pentru a-și avansa propria agendă de exploatare a aurului etc.

Cei doi, care se băteau cap în cap pe această temă, erau Marduk (numit acum RA) și Ningishzidda (numit acum Thoth). În cele din urmă, Enki (care a stat în culise în această perioadă și era necunoscut egiptenilor) a intervenit, a soluționat disputa și, cu rezerve, i-a dat teritoriul fiului său Marduk (RA), sperând că lecțiile dure ale conducerii îl vor face să-și schimbe viziunea și să dezvolte compasiune și empatie.

Dar RA a rescris istoria în favoarea sa, pentru a se autoproclama Zeul Suprem, deși Thoth a continuat să fie venerat de popor. Thoth a mers apoi să ajute la Stonehenge în jurul anului 2800 î.Hr., după care a călătorit la civilizația mayașă în curs de dezvoltare, unde a devenit cunoscut sub numele de Quetzalcoatl.

Din acest moment, atunci când interveneau într-un fel sau altul, toate rasele de „fermieri genetici” se dădeau drept zei în fața grupurilor umane cu care intrau în contact, deoarece conștiinței oamenilor de la acea vreme îi era mult mai ușor să accepte că existau zei decât să accepte că existau multe rase avansate de extratereștri. Acesta este motivul pentru care zeii egipteni aveau adesea trăsături pe jumătate animale – acestea erau simple prezentări ale Anunnaki-lor, și ale unora dintre Draco de asemenea, pentru a se face să pară mai misterioși și, ei bine, mai divini.

Un alt grup care s-a implicat puternic în cultura egipteană au fost cele 15 ființe întunecate, multidimensionale, din Orion. Această rasă se încarnează adesea în avatare care aveau cranii masive, alungite, pe care le puteți vedea în multe dintre reprezentările faraonilor din dinastiile egiptene antice.

Mai târziu, Anunnaki aveau să cultive o altă civilizație emergentă în aceeași zonă: cea greacă.

Cu grecii, au abandonat deghizările pe care le folosiseră cu egiptenii (cel puțin în mare parte; și-au deschis puțin culoarea pielii pentru a părea mai asemănători cu grecii), căci conștiința grecilor de la acea vreme (în jurul anului 700 î.Hr.) era mai avansată și puteau accepta că zeii puteau arăta ca ei și totuși să fie „divini”. Unii membri ai Anunnaki s-au dedat din nou la relații sexuale cu femei muritoare, fapt relatat în istoria greacă.

Pe măsură ce cultura greacă se consolida, rețeaua de conștiință de pe întreg Pământul, care fusese construită de Nacaali și cultivată de alte rase de fermieri și de oamenii lor, a început să-și atingă potențialul maxim. Era practic ca o cârjă pentru a sprijini conștiința umană, astfel încât aceasta să poată crește din nou; și pe măsură ce rețeaua devenea mai puternică, la fel devenea și conștiința umană.

Cultura greacă a reprezentat o reală înălțare a conștiinței, căci, deși încă acționau din dorința de cucerire (gândiți-vă la Alexandru cel Mare), au investigat și au promovat considerabil științele, filosofia, etica și au stăpânit multe forme de artă.

Această înălțare a conștiinței a întărit la rândul ei rețeaua, iar câmpul de conștiință al Pământului a început să fie mai organic și mai puțin dependent de rețeaua construită. Iar aceasta era o amenințare pentru Cabală, la fel ca și cucerirea Egiptului de către greci, o mișcare pe care „zeii” greci o încurajaseră din cauza profunzimii cu care grupul Orion infiltrase acea societate. Dacă priviți imagini din Dinastia Ptolemeică, veți observa: craniile alungite au dispărut!

Avatarele de Elită ale grupului Orion își petrecuseră timpul mai ales în Antarctica, continuându-și în tăcere preocupările legate de progresul științific, în special în manipularea genetică și armamentul electro-magneto-gravitațional (arme scalare). Dar, cu mult timp în urmă, se încrucișaseră și cu oameni și stabiliseră ramificații ale liniilor lor sanguine în multe culturi – cel mai proeminent în cultura egipteană, așa cum s-a menționat anterior – și erau, de asemenea, conectați cu aliații lor Draco de sub pământ și din întreaga lume. Își țineau atenția asupra a tot ce se întâmpla și, pe măsură ce înțelegerea greacă continua să împingă rețeaua de conștiință către o stare pozitivă, de Densitate a 4-a, aceștia au decis să acționeze.

Se infiltraseră deja într-o altă cultură care se ridica în zonă – Roma. Acesta este motivul pentru care romanii au fost cea mai puternică, brutală, sângeroasă și războinică cultură care a apărut în această perioadă; pentru că Cabala s-a infiltrat la toate nivelurile acelei societăți și a făcut ceea ce știe cel mai bine: a împins-o către servirea propriei persoane și cucerirea altora. Au existat și multe elemente bune în cultura romană, la urma urmei există oameni buni peste tot, dar declinul și căderea Imperiului Roman, precum și devastarea pe care a provocat-o în calea sa, pot fi atribuite infiltrării Cabalei și poftelor acesteia.

Romanii au obținut o victorie decisivă asupra grecilor în Bătălia de la Corint din 146 î.Hr., iar mai târziu au continuat prin a cuceri Dinastia Ptolemeică din Egipt în 30 î.Hr. și, ca parte a acestei decimări a culturii grecești, romanii au „adoptat” panteonul grecesc al zeilor, dar le-au

schimbat numele – Zeus a devenit Jupiter, Poseidon a devenit Neptun și așa mai departe. În realitate, însă, nu au moștenit acești „zei” decât cu numele, căci Anunnaki pozitivi, devastați de distrugerea culturii pe care o cultivaseră cu grijă și care se arătase atât de promițătoare, practic au zis „la naiba cu totul” în acest punct, și majoritatea s-au întors pe Nibiru.

În timp ce cucereau Egiptul, liderii romani au intrat în contact și cu practicile religioase întunecate străvechi pe care grupul Orion le stabilise acolo, practici care continuaseră în subteran în timpul Dinastiei Ptolemeice – practici care implicau tortura și sacrificiul oamenilor, inclusiv al copiilor. Mulți lideri romani au fost inițiați în aceste grupuri, iar acest lucru a pus bazele religiei satanice pe care o vedem practicată pe tot Pământul de către Cabală și asociații săi până în ziua de azi. De fapt, unul dintre cele mai mari centre de cult satanic a fost, în mod ironic, Vaticanul și Biserica Romano-Catolică.

Rețeaua de conștiință a avut de furcă serios împotriva influenței Cabalei!

În ciuda marilor învățători care au coborât din Densitatea a 6-a pentru a ajuta, precum bunul și bătrânul Siddhartha Gautama (Buddha) și Yeshua Ben Joseph (Iisus), Cabala a reușit în general să pervertească în cele din urmă învățăturile acestor mari figuri și să le transforme în religii care serveau scopurilor Cabalei; deși acest lucru s-a întâmplat mai puțin în cazul budismului, căci atunci când Siddhartha preda, Cabala încă stătea mai mult în culise.

Până la momentul crucificării lui Hristos de către Cabală, Pământul era un loc foarte întunecat.

De la apogeul Imperiului Roman până în zilele noastre, Cabala a deținut controlul necontestat al structurilor de putere de pe această planetă, deși mai ales din culise. Așa că, cred că ar fi bine să ne oprim o clipă și să punem întrebarea: de ce?

De ce simte Cabala nevoia de a domina, oprima și înrobi oamenii de pe Pământ? Care este motivația lor? Răspunsul evident este pentru a-și putea asigura în continuare propria putere și confort, dar există o motivație mai profundă sub aceasta, și anume Loosh.

Loosh este energia psihică/emoțională/chimică emisă de ființele care suferă și sunt chinuite. Le oferă celor care o accesează o stare de exaltare intensă, erotică, profund adictivă. Acesta este motivul pentru care toți membrii Cabalei, atât umani, cât și non-umani, au o asemenea înclinație pentru pedofilie și torturarea copiilor – căci emanațiile psihice/emoționale/chimice ale copiilor nevinovați sunt deosebit de puternice.

Până în ziua de azi, mii de copii sunt răpiți în fiecare an și folosiți pentru aceste ritualuri întunecate. Pe lângă Loosh, există și analogul neurochimic, Adrenocromul, care este produs de sistemul endocrin uman atunci când o persoană se află în agonie extremă și aproape de moarte. Nu voi intra în detalii despre modul în care este extras din copii, deoarece este prea macabru pentru majoritatea ca să înțeleagă; este suficient să spun că implică tortură mai rea decât v-ați dori să vă imaginați. Adrenocromul este luat ca drog de către elită și de către cei pe care doresc să-i înrobească și să-i controleze. Oferă tinerețe veșnică (atâta timp cât se continuă administrarea) și, de asemenea, o stare de exaltare incredibilă, împreună cu o percepție mentală supraomenească.

Unul dintre cele mai mari argumente pe care le aud de la oamenii care nu cred în Cabală este: „cum ar putea o mână de Elitiști să controleze și să manipuleze toți acei prezentatori de știri, celebrități de la Hollywood, politicieni și așa mai departe”. Răspunsul este șantajul și Adrenocromul. Odată ce îl iei, ești practic condamnat, căci dacă te oprești, sevrajul este atât de intens încât poate duce la psihoză sau moarte, iar „beneficiile” administrării sunt atât de puternice încât majoritatea oricum nu ar vrea să se oprească.

Așa că Elitiștii seduc oamenii influenți, sau oamenii cu potențial de a fi influenți, pas cu pas, în această rețea, mai întâi cu putere și bani, apoi cu plăceri interzise precum sexul cu minori (care este întotdeauna filmat în secret pentru a fi folosit la șantaj) și, în cele din urmă, cu Adrenocrom.

Dar există exemple mai banale de Loosh pe care le vedem în fiecare zi: teroarea războiului, dorința de a încetini și a privi un accident de mașină, plăcerile dependente ale pornografiei, fiorul unui film de groază, chiar și grija constantă și sâcâitoare pentru facturile neplătite și termenele limită – toate acestea sunt moduri în care populația de rând este sedusă de energia întunecată a Loosh și o perpetuează în fiecare zi.

Nivelul administrativ al Cabalei este acum alcătuit din oameni ca tine și ca mine și din diferite tipuri de Draco, dar a fost început de cele 15 ființe multidimensionale din Orion, iar multe dintre acele ființe sunt încă prezente în densitățile a 3-a, a 4-a și a 5-a și sunt conectate psihic cu membrii de rang înalt ai Cabalei. Deși întregul sistem este, acum, pe cale de a fi dat afară.

Reptilienii de Densitate superioară, precum Ciakar sau Draco Albi, sunt, de asemenea, stăpâni supremi ai acestui grup, iar pentru aceste creaturi de Densitate superioară, Loosh este un aliment și un drog extrem de puternic, totul într-unul, ca versiunea întunecată a Manei sau a Nectarului Divin.

Aceasta este una dintre forțele motrice fundamentale din spatele întregului control și al întregii opresiuni pe care le-am experimentat: nevoia de a menține oamenii în suferință, astfel încât aceștia să perpetueze mizeria și să continue să producă Loosh pe care cei 15 Stăpâni Supremi ai Cabalei să-l soarbă.

Și încă ceva. Pe lângă plăcerile dependente ale Loosh-ului însuși, toți membrii Cabalei sunt, de asemenea, fundamental mânați de energia lui Ahriman, care perpetuează întreaga conștiință de servire a propriei persoane. La nivel fundamental, impulsul lui Ahriman de a distruge întreaga Creație alimentează această ticăloșie.

Din perioada care a urmat distrugerii Atlantidei și MU până la începutul Evului Mediu Întunecat, au existat conflicte deschise ocazionale între diverse grupuri de rase de „fermieri genetici”, care adesea aveau loc pe cerul deasupra Pământului. Multe dintre aceste bătălii sunt relatate și descrise în poveștile și operele de artă ale textelor vedice antice, care se refereau la navele zburătoare sub numele de Vimana.

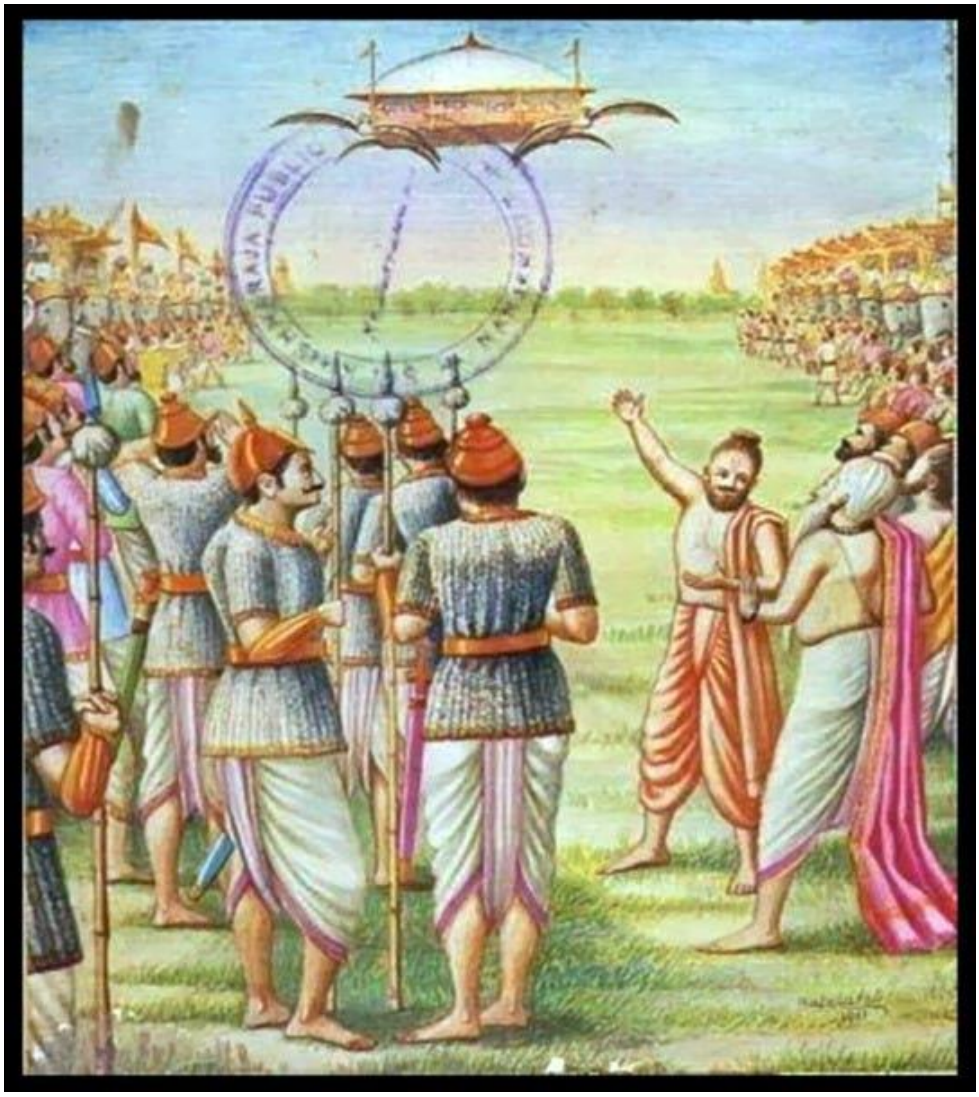

În cele din urmă, s-a decis că aceste manifestări deschise de tehnologie interferau cu dezvoltarea sociologică a populației și astfel, la scurt timp după vremea lui Mahomed, a fost semnat un tratat care a primit numele de Acordurile lui Mahomed.

Acest acord stipula că manipularea rasei umane și conflictele dintre grupurile ET puteau avea loc de acum înainte doar în culise. Rezultatul nefericit al acestui fapt a fost că puterea Cabalei nu a făcut decât să crească, deoarece manipularea din culise era, și este, specialitatea lor.

Evul Mediu Întunecat, perioada de după căderea Imperiului Roman și până la Renaștere, a fost o vreme în care Cabala s-a extins și s-a infiltrat în multe societăți și instituții de pe glob. Nu se întâmpla mare lucru în afară de suferință și lupte pentru putere, ceea ce nu a făcut decât să întărească controlul Cabalei asupra teritoriului.

Mai existau totuși câteva licăriri de lumină, mențiunte aprinse de grupuri mici care operau mai ales în secret – adevărații adepți ai lui Buddha, Hristos și Mahomed, precum și câteva societăți secrete care transmiteau din generație în generație învățăturile iluminate și istoria Epocii de Aur a Atlantidei și MU.

În general însă, tendința generală a acestei perioade, chiar și de-a lungul Renașterii și continuând până în ziua de azi, a fost una de dominație, colonialism și destin manifest, de rupere tot mai profundă de Pământ și natură și o tendință accentuată către putere industrială și război, toate orchestrate de Cabală, care era, și încă este, infiltrată la toate nivelurile tuturor culturilor (deși nu pentru mult timp, dar vom ajunge la asta mai târziu).

Au existat vremuri mai bune, când rațiunea și iubirea ardeau mai puternic, precum Imperiul Persan, căruia i-a pus capăt cucerirea arabă a Persiei. Aceasta, la rândul său, a dus la Epoca de Aur a Islamului, căreia i-a pus capăt Hoarda Mongolă; sau Renașterea, care a fost acaparată de schimbări climatice, ciuma neagră și războaie – în a căror perpetuare Cabala și-a vârât coada.

Practic, Evul Mediu Întunecat nu s-a încheiat niciodată.

Economia bazată pe datorii conduce lumea. Opresiunea iobăgiei contractuale, a sclaviei și a domniei regilor a fost pur și simplu înlocuită de săptămâna de lucru de la 9 la 5 și de guverne de fațadă care funcționează doar ca un paravan.

Jugul și plugul au fost înlocuite de telecomandă și telefonul mobil (smartphone).

Am progresat enorm în ceea ce privește nivelul tehnologiei și capacitatea de a crea confort material, totuși înrobirea și opresiunea

noastră de bază sunt aceleași; suntem doar mai confortabili și, prin urmare, mai resemnați. Să nu ne amăgim: de peste două mii de ani trăim pe o planetă a sclaviei.

Sistemele de control ale Cabalei se extind în întreaga societate, în special prin modul în care mass-media și industria divertismentului ne programează conștiința. Cel mai mare instrument pe care îl are Cabala pentru a ne oprima este, de asemenea, lucrul care ne poate elibera, căci ei știu că realitatea emană fundamental din conștiință și că, programând-o așa cum doresc, pot perpetua realitatea pe care o doresc. Pentru a ieși din această situație, trebuie să învățăm să valorificăm puterea conștiinței noastre și să o concentrăm asupra realității pe care o dorim.

Acest lucru este însă dificil din cauza tuturor traumelor pe care le-am experimentat, atât colectiv, cât și individual. Trauma nerezolvată ne menține în modul de supraviețuire și ne face să pierdem accesul la acele părți ale creierului și ale sistemului nervos care facilitează o conștiință puternică, intenționată. Voi vorbi despre cum putem depăși toate acestea spre finalul acestei povești.

Capitolul 6, Partea 2:

Vril, naziștii și reapariția tehnologiei extraterestre

NOTĂ: De acum înainte, toate evenimentele istorice prezentate în continuare se bazează pe mărturii directe ale unor persoane din interior, precum și pe documente și fotografii istorice.

Culmea ironiei, într-un fel, tind să am mai multă încredere în informațiile anterioare acestui moment decât în cele ce vor urma, fiindcă toată istoria pe care am prezentat-o până acum a provenit din channeling (comunicări spirituale), amintiri ale sufletului, din așa-zisele „mituri" și din descoperiri arheologice. Dat fiind numărul factțiunilor implicate în acțiunea din capitolul 6, multitudinea de interese ascunse și recurgerea deliberată la dezinformare și manipulare psihologică din partea majorității celor implicați, poate fi dificil să discernem care este adevărul pur. Am făcut tot ce am putut pentru a filtra ceea ce am aflat prin intuiție și instinct. În cele din urmă, e important de menționat că toate informațiile istorice din capitolul 6 au fost, de asemenea, relatate și reconstituite de numeroase alte persoane și, prin urmare, sunt mai puțin legate de mine și de călătoria sufletească personală decât relatarea de până acum. Capitolul 7, în schimb, care abordează pe larg trauma și procesul de vindecare, este cel care mă reprezintă întru totul.

1900 d.Hr.: Acesta este punctul din care vom relua firul detaliat al istoriei, căci atunci s-au pus cu adevărat în mișcare evenimentele recente care au pus bazele situației actuale.

Totul a început cu un grup numit Societatea Vril.

În acea perioadă, existau numeroase societăți secrete în diverse colțuri ale lumii, unele cu intenții benefice, altele nu, care experimentau cu diferite stări de conștiință și perpetuau tradiții moștenite încă din vremea Atlantidei și a continentului Mu. Ne vom axa însă atenția asupra Societății Vril, deoarece membrii acesteia au fost primii care au părăsit suprafața Pământului, pornind în explorarea Sistemului nostru Solar și apoi întreaga Galaxie.

Maria Orsitsch: Maria s-a născut în 1895 la Zagreb, în Croația, și a manifestat înzestrări psihice de la o vârstă fragedă. Interesul său pentru ocultism a condus-o în cele din urmă către o societate secretă din München, Thule Gesellschaft, unde și-a exersat și și-a dezvoltat abilitățile. La scurt timp după ce s-a alăturat Societății Thule, și-a format propriul cerc, alcătuit din prietenele sale; de altfel, Societatea Vril pare să

fi fost compusă exclusiv din femei de o frumusețe răpitoare, înzestrate cu capacități psihice.

Maria Orsitsch

Membri ai Societății Vril

În timpul meditațiilor și al procesului lor de elevare a conștiinței, membrele societății au intrat în contact, pe cale psihică, cu două grupuri distincte: unul mai apropiat, celălalt nu chiar.

Primul grup întâlnit în călătoriile lor astrale a fost unul reptilian local, Draco, care sălășluiau în Agartha, lumea subterană de sub suprafața Pământului. Aceștia erau extrem de fascinați de frumoasele femei umane (și, fără îndoială, nutreau intenții sumbre în ceea ce le privea pe termen lung). Maria și prietenele sale au fost inițial fascinate și intrigate de contactul cu o altă rasă de ființe, dar au sesizat curând energia agresivă și apăsătoare a acestora, în pofida intelectului fermecător pe care îl etalau.

Grupul Vril a întâlnit însă și un al doilea grup de ființe extraterestre: Nordicii, un tip uman arian binevoitor, cu o conștiință de Densitatea a 5-a, care trăiesc pe o planetă ce orbitează în jurul celui mai apropiat sistem stelar vecin, Alpha Centauri. Cu timpul, membrele grupului Vril au rezonat din ce în ce mai mult cu mesajele și scopurile acestui grup nordic și au abandonat relația cu Draco, ceea ce, cu siguranță, i-a cam zgândărit pe reptilieni!

Grupul nordic i-a cerut Mariei să adune un grup restrâns de oameni într-o anumită zi, cu scopul de a primi planuri detaliate pentru construcția unei nave spațiale. Astfel, la momentul potrivit, membrele Vril s-au reunit într-o mică cabană forestieră de lângă Berchtesgaden, în Germania, și, în acea zi rece de iarnă a anului 1919, Sigrun (figura din mijloc în imaginea de mai sus) a fost cea care a transmis prin channeling planurile detaliate pentru ceea ce avea să devină prima mașinărie capabilă de călătorie inter-densitate avansată, construită de Homo sapiens.

În următorii câțiva ani, Maria și prietenele sale au înființat o bază de operațiuni și, cu asistența grupului nordic, au recrutat un număr impresionant de oameni din întreaga Germanie și din țările învecinate pentru a construi mai multe astfel de aparate.

Aceste prime mașinării nu erau nave „zburătoare” în sensul obișnuit al cuvântului; mai degrabă, erau aparate în formă de disc care permiteau deplasarea prin timp și spațiu prin accesarea densităților superioare și apoi navigarea prin intermediul gândului. Și erau aparate masive, menite să transporte un număr mare de oameni în afara planetei.

Vestea s-a răspândit însă, prin rețeaua societăților secrete – Hitler, Goering și Himmler erau cu toții membri ai Societății Thule – și așa se face că un partid politic german emergent, cu un mare interes pentru ocultism, a aflat de dezvoltarea acestor aparate: naziștii.

În goana lor după orice avea legătură cu ocultismul, naziștii obținuseră deja indicii despre Agartha, despre extratereștri (ET) și despre tehnologii avansate cercetând mănăstirile tibetane din Himalaya, unde găsiseră înregistrări care fuseseră recopiate, păstrate și transmise din vremea străvechiului continent Mu. Au descoperit planuri care păreau

a fi pentru o navă spațială și, interogându-i pe călugări, au aflat că acești oameni sfinți erau, de fapt, în contact cu diverse grupuri intraterestre.

Diferiți naziști se întâlnesc cu călugări tibetani

Câțiva ani mai târziu, chiar când navele lor erau pe punctul de a fi finalizate, membrele Societății Vril au fost capturate de naziști, care au preluat controlul întregului complex și le-au interogat. Acest aspect este deosebit de semnificativ pentru noi, deoarece printr-o astfel de înlănțuire a evenimentelor au intrat naziștii, pentru prima oară, în contact cu Draco, iar această relație se va dovedi de o importanță capitală pentru restul istorisirii noastre.

Cu toate acestea, Maria și grupul Vril aveau prieteni în cercuri foarte influente, care au exercitat presiuni asupra naziștilor, astfel că membrele Vril au fost eliberate nevătămate. Pe de altă parte, Hitler era suficient de mulțumit de noua sa relație cu Draco și considera că, la o adică, ar putea oricând să infiltreze sau să preia controlul grupului Vril, dacă ar fi avut chef.

Ulterior, grupul Vril a reușit să părăsească planeta. Au explorat Galaxia noastră, revenind de câteva ori și folosind baze subterane din Antarctica drept principală bază de operațiuni. În cele din urmă însă, prin intermediul interacțiunilor cu grupul nordic, Maria și prietenele sale au evoluat suficient la nivel de conștiință încât au atins starea de Înălțare, adică au dobândit capacitatea de a trăi în Densitatea a 4-a și, în cele din urmă, în Densitatea a 5-a.

Maria și-a valorificat cunoștințele acumulate și, ulterior, a preluat numele Semjase. S-a întors pe Pământ în anii 1970 pentru a răspândi învățăturile iubirii necondiționate și ale armoniei specifice Densității a 5-a, însă de atunci nu s-a mai auzit nimic nici despre ea, nici despre Societatea Vril.

1942: Naziștii perfecționează zborul antigravitațional.

S-au folosit de cunoștințele primite de la Draco, la care lucrau încă din anii ’20, iar mai târziu l-au răpit pe un renumit om de știință, dr. Viktor Schauberger, pentru a pune în aplicare câteva idei noi.

Dr. Viktor Schauberger

Naziștii, la fel ca Societatea Vril, perfecționaseră deja călătoria inter-densitate, însă încă nu reușiseră să stăpânească propulsia antigravitațională în Densitatea a 3-a, esențială dacă voiai să folosești această tehnologie avansată în scopuri militare, iar ei chiar își doreau asta cu ardoare.

Dr. Schauberger studiase vortexurile antigravitaționale din apă. De fapt, inspirația pentru cercetările sale îi venise observând peștii cum urcau împotriva curentului; realizase că în apă existau mici vârtejuri energetice, zone în care apa se rotea într-un mod anume, iar peștele putea intensifica acea energie prin mișcarea propriului trup în interiorul acestora, propulsându-se astfel în amonte.

De fapt, Adolf Hitler îl întâlnise pe Schauberger încă de prin 1934, pentru a discuta principii de agricultură, silvicultură și inginerie hidrotehnică, și fusese impresionat de ideile pe care doctorul le explora deja privind utilizarea sistemelor de implozie pentru propulsie. Nu a reușit însă să-l atragă în cercurile sale decât după anexarea Austriei și declanșarea războiului; la acel moment, Hitler știa că are nevoie de Schauberger pentru a perfecționa proiectele primite de naziști de la Draco, planuri care vizau construirea unor aparate de zbor antigravitaționale care să poată fi dotate cu armament și utilizate în conflict.

Așadar, în 1940, bietul dr. Schauberger, un gânditor și naturalist sclipitor, a fost capturat și închis într-o instituție de către naziști și forțat să dezvolte primul aparat de zbor antigravitațional nazist adaptat Densității a 3-a, iar până în 1941, acesta a fost finalizat. Până în 1942, ajutați de noii lor aliați, Draco, naziștii produceau pe bandă rulantă peste douăsprezece tipuri de aparate, toate construite prin muncă forțată în uriașe caverne subterane din Germania.

Germanii își stabiliseră, de asemenea, unități de producție în Antarctica, unde Draco le facilitaseră accesul vaste încăperi subterane. Sub Antarctica se găsesc numeroase caverne, multe dintre ele fiind – atunci ca și acum – locuite de Draco; în unele se află ruinele străvechii și extrem de avansatei civilizații a Atlantidei, iar în altele se găsesc vestigii și mai vechi, lăsate în urmă, acum 200 de milioane de ani, de către rasa constructorilor, Paa Tal.

De asemenea, grupul Orion își avea încă cele trei nave-mamă uriașe îngropate sub gheață; aceștia au reutilizat o bună parte din tehnologia atlantă încă funcțională, deși s-au descurcat mult mai greu cu tehnologia lăsată în urmă de Paa Tal, care, în mare parte, părea să funcționeze încă, dar pe care nu reușeau să o înțeleagă. Naziștii s-au instalat și ei acolo, alături de Draco și de grupul Orion, continuând să-și dezvolte și să-și perfecționeze tehnologia.

Capitolul 6, Partea 3:

„Bătălia” din Los Angeles, Naziștii pe Lună, Paperclip și Highjump

WAR EXTRA

Los Angeles Examiner

9 A.M. FINAL

AIR BATTLE RAGES OVER LOS ANGELES

IN THE NEWS

Impossible to Send MacArthur Planes, Roosevelt Asserts

RUSSIANS TRAP 45,000 NAZIS, KILL 12,000

One Plane Reported Downed on Vermont Avenue by Gunfire

HUNT ON FOR SPIES AIDING NIPPON SUB

24 februarie 1942: Un tânăr pe nume William Tompkins locuia cu tatăl și fratele său la etajul al doilea al unui apartament spațios și frumos, la vreo patru străzi distanță de Long Beach. Ceea ce urmează este povestit chiar de el.

Într-o noapte, el și fratele său stăteau întinși pe podea în casă și ascultau radioul, când, deodată, tatăl lor i-a chemat pe balcon: „Veniți aici, afară pe terasă! Acum, repede!”

Au ieșit pe balcon și au zărit o lumină albă, de fapt doar un mic punct alb, chiar deasupra liniei orizontului. Nu se mișca, doar plutea acolo, deasupra mării. Apoi, a emis un fascicul subțirel, în jos și spre stânga, care era clar vizibil.

Au privit scena aceasta timp de aproximativ 5 minute, după care, brusc, s-a produs o explozie de lumină albă, orbitoare, care a luminat tot cartierul, apoi s-a stins. Neștiind ce să creadă, s-au dus cu toții la culcare.

Apoi, în acea noapte, pe la 12:30, toate tunurile antiaeriene au început să tragă.

Familia a fost trezită brusc de zgomot și s-au repezit cu toții pe balcon să vadă ce se întâmplă. Acolo, direct pe cerul de deasupra lor, la o altitudine de aproximativ 2000 de metri, au văzut o formă masivă, nemișcată, suspendată în aer. Proiectilele tunurilor antiaeriene explodau pe partea inferioară a acestui obiect, de fapt nici măcar nu-l atingeau, ci explodau chiar înainte de impact, de parcă s-ar fi lovit de un zid invizibil.

Acest baraj a continuat timp de 5 ore, timp în care uriașa navă a rămas complet neatinsă. În acest interval, și-au făcut apariția și tot felul de aparate mai mici, sute dintre ele, care roiau în jurul și pe sub această navă masivă. Două dintre aceste aparate mai mici chiar au fost doborâte – unul s-a prăbușit în ocean, iar celălalt pe străzile din L.A. – dar s-a dovedit că erau fără pilot, deși aspectul lor era suficient de bizar încât au fost rapid luate pe sus de militari.

Cam pe la jumătatea acestui baraj ciudat, exact pe la 3 dimineața, băieții și tatăl lor s-au plictisit și s-au dus la culcare.

Poftim?! Da, exact așa.

Acest detaliu e semnificativ și voi explica imediat de ce.

În același timp, cinci bărbați foarte importanți aveau o întâlnire în L.A.: Donald Douglas Sr., președintele Douglas Aircraft, doi amirali ai Marinei și doi generali din Forțele Aeriene ale Armatei.

Acești bărbați au fost și ei martori la întregul eveniment și, imediat după aceea, Donald Douglas Sr. a înființat un grup de reflecție secret în cadrul Douglas Aircraft. Acest think-tank (n.tr.: grup de reflecție) a continuat să cerceteze, să studieze și să exploreze tot ce putea găsi legat de extratereștri și tehnologia lor. Acesta a fost începutul grupului care avea să fie numit MJ12.

La scurt timp după aceea, James Forrestal, Secretarul Marinei, l-a selectat personal pe amiralul Rico Botta pentru a conduce un grup de 29 de ofițeri de informații ai Marinei, toți cetățeni americani de origine germană, însărcinați cu infiltrarea în programul spațial secret german. Rico Botta a fost ales în mod special pentru că era australian și nu absolvise cursurile Academiei Navale de la Annapolis, ceea ce însemna că avea o minte mai deschisă decât alții.

La doar aproximativ o lună după Bătălia de la Los Angeles, William Tompkins a fost recrutat direct de pe băncile liceului pentru a lucra pentru Serviciul de Informații al Marinei. Nu avea pregătire, nici educația

potrivită, era doar un puști, dar înaltul comandament al Marinei l-a ales special pentru a-l asista pe amiralul Rico Botta.

Deci, care-i faza? Ce, sau cine, se afla în spatele acestui lanț de evenimente?

Era vorba despre grupul nordic, aceeași rasă ET care o contactase pe Maria Orsitsch și Societatea Vril.

Peste un milion de oameni au fost martori la această „bătălie" de pe cerul Los Angeles-ului și nimeni nu a intrat în panică, nimeni nu a făcut atac de cord sau nu s-a îmbolnăvit, nimeni nu a fost rănit, cu excepția câtorva persoane ucise de schije căzute de la proiectilele antiaeriene. Pentru numele lui Dumnezeu, familia Tompkins S-A PLICTISIT și S-A DUS LA CULCARE! Nimeni nu s-a panicat a doua zi și nu a cerut răspunsuri.

Având în vedere acest lucru, precum și desfășurarea incredibil de rapidă a evenimentelor care au urmat la nivelul înaltului comandament al Marinei, inclusiv alegerea aparent întâmplătoare a unui puști de liceu pentru a servi drept asistent unui amiral al Marinei însărcinat cu o rețea secretă de spionaj, cred că este destul de evident că Nordicii au influențat telepatic și empatic pe toată lumea din zonă.

Cel mai probabil au liniștit și calmat populația, dar, cu siguranță, au transmis informații directe acelui grup de cinci bărbați de la întâlnire și, cel mai probabil, și tânărului William Tompkins, care, la scurt timp după aceea, a dezvoltat un talent pentru construcția de machete complexe și care, mai târziu, va ajunge să proiecteze nave spațiale pentru Programele Spațiale Secrete ale SUA, lucrând pentru Douglas, Northrop și alții.

Bănuiala mea este că Maria Orsitsch le spusese Nordicilor ce se petrecea cu naziștii și Draco și le ceruse să intervină, iar acesta a fost modul lor de a o face.

Cred că tot acest spectacol a fost pus în scenă în principal în beneficiul acelor cinci bărbați, pentru a le oferi dovezi directe ale existenței vieții extraterestre și ale unei tehnologii avansate, imposibil de ignorat, apoi pentru a le aduce la cunoștință ce puneau la cale naziștii și Draco în Germania și, de asemenea, pentru a transmite, telepatic, proiecte de nave spațiale în mintea lui William Tompkins.

Așadar, spre sfârșitul anului 1942, acel grup de 29 de agenți de informații ai Marinei a început să aducă rapoarte incredibile din Germania despre dezvoltarea unor aparate avansate, care avea loc acolo.

Inițial, amiralul Rico Botta nu le-a dat crezare; se pare că el NU primise informațiile confidențiale, ci doar o misiune și un mandat, însă,

pe măsură ce tot mai mulți agenți au confirmat această poveste, adevărul a început să-și facă loc. Acum, să ne întoarcem în Germania.

Poate vă întrebați: dacă naziștii dețineau în 1942 propulsoare gravitaționale avansate și discuri zburătoare, de ce naiba n-au câștigat imediat războiul? E o întrebare bună, cu un răspuns simplu: fizica!

Deși perfecționaseră zborul antigravitațional și călătoria inter-densitate, încă nu descoperiseră cum să transforme acea tehnologie în armele scalare letale folosite de rasele avansate, așa că rămăseseră blocați la armamentul convențional, care utilizează tehnologie explozivă și, prin urmare, generează recul.

Dacă montezi o armă explozivă pe un aparat propulsat prin implozie (detaliile sistemelor de propulsie gravitațională sunt foarte tehnice, dar implozia era forța fundamentală pe care o valorificau și o utilizau), rezultatul nu e deloc grozav. Reculul aruncă nava în toate părțile, făcând orice precizie imposibilă; în plus, este periculos ca forțe explozive și implozive să acționeze atât de aproape una de alta. Vă puteți imagina frustrarea lor.

Dar puteau să iasă în spațiu și să întâlnească diverși indivizi. Comunicau deja cu Draco de pe Pământ, iar acea alianță se dovedea fructuoasă, așa că naziștii le-au cerut acestora o mare favoare: ar fi Draco de acord ca naziștii să-și construiască o bază pe partea întunecată a Lunii, pe teritoriul Draco?

Partea nevăzută a Lunii era deja locuită de numeroase rase; este, în fond, o zonă demilitarizată, unde până și rase care s-au dușmănit milenii la rând au baze una lângă cealaltă; însă acolo nu se aflau încă terrani (locuitori ai Pământului). Draco au acceptat, iar naziștii s-au apucat de construit!

Ați văzut vreodată Iron Sky? E încă un film SF (deși nu unul foarte reușit!) care conține elemente reale, iar baza lunară în formă de svastică din film are aceeași formă ca cea construită în realitate, doar că cea reală era, la început, mult, mult mai mică decât cea prezentată în film. Naziștii și-au mutat acolo o parte din oamenii lor de știință și personalul de elită și au rămas acolo o bună bucată de vreme, interacționând cu alte grupuri ET, dezvoltându-și tehnologia și așteptând.

1943 – 1945: Admiralul Rico Botta primea în mod constant și consecvent rapoarte din care reieșea că Germania dezvoltase o tehnologie avansată. Informațiile erau atât de frecvente, încât a decis să înceapă să le disemineze.

Rapoartele spionilor Marinei includeau manuale, fotografii, instrucțiuni și multe altele, scrise preponderent în germană și în hieroglife. Amiralul a compilat și condensat apoi aceste rapoarte în pachete informative, pe care a început să le distribuie unui cerc mai larg prin curierul său, William Tompkins, cel care a ieșit recent în public și a vorbit pe larg despre evenimentele din acea perioadă și despre ce a urmat.

A publicat, de asemenea, o carte despre experiențele sale: Selected by Extraterrestrials: My life in the top secret world of UFOs, think-tanks and Nordic secretaries (n.tr.: Aleși de Extratereștri: Viața mea în lumea strict secretă a OZN-urilor, a grupurilor de reflecție și a acordurilor nordice).

A acordat recent două interviuri pentru Project Camelot, voi pune linkurile aici, dar să știți că sunt destul de lungi. William Tompkins este un om sclipitor și curajos și, deși e încă ager la minte ca un brici, tinde să divagheze puțin și să spună „Okay” foarte des.

Voi prezenta pe scurt esențialul din ceea ce povestește el, dar dacă doriți confirmarea direct de la sursă, atunci cred că ambele videoclipuri merită vizionate; doar aveți puțină răbdare și așteptați să facă conexiunea între idei, când pare că o ia pe arătură. Sunt relevante!

Notă: la un moment dat, Tompkins afirmă că toți liderii mondiali de anvergură sunt reptilieni metamorfi care pot lua înfățișare umană; cred însă că, în această privință, fie a fost dezinformat, fie a interpretat greșit ceea ce a văzut. Aproape toți liderii mondiali importanți fie fac parte din Cabală, fie sunt marionete controlate de aceasta, dar sunt de părere că povestea cu reptilienii metamorfi este o neînțelegere. Mulți oameni profund aliniați cu Cabala sunt, în esență, „posedați” de energii Arhonice sau Ahrimanice – demoni ai vidului – dar și de reptilieni din densități superioare. Acești Arhoni sunt cei care trag sforile, iar omul e doar o „mască”; uneori masca mai „alunecă”, lăsând să se întrevadă creatura

malefică de dedesubt: fenomenul se poate manifesta ca o pupilă complet neagră sau ca o licărire de piele solzoasă. S-ar putea să mă înșel, dar sunt destul de convins că acestea sunt energiile eterice care răzbat la suprafață, și nu reptilieni 3D care își schimbă efectiv forma.

https://www.bitchute.com/video/hIoKh7ntw60I/

https://www.bitchute.com/video/ntgU7PJ0viDk/

La început, aceste pachete informative livrate de Tompkins au ajuns la grupul de reflecție din cadrul Douglas, iar apoi la celelalte trei mari companii aeronautice ale vremii (care, la scurt timp după aceea, aveau să devină companii aerospațiale) – Lockheed Martin, North American Aviation și Northrop, toate începând să lucreze la descifrarea și valorificarea acestor planuri. Ulterior, informația a început să circule și către alte entități, astfel încât, prin 1943, existau deja anumite persoane cu funcții înalte în structurile de comandă atât din America, cât și din Marea Britanie, care conștientizaseră că Programul Spațial Secret Nazist era o realitate.

Ca reacție, de la începutul anului 1943, ambele țări și-au intensificat bombardamentele, începând să vizeze nu doar ținte strategice, ci și obiective civile.

Prin 1944, naziștii reușiseră să echipeze multe dintre aparatele lor cu arme laser și scalare, însă se aflau sub amenințarea și presiunea constantă a acestor raiduri de bombardament din ce în ce mai intense. Această escaladare a culminat cu bombardamentele devastatoare asupra orașului Dortmund, din 12 martie 1945, când o flotă imensă de 1108 aeronave a efectuat cel mai mare atac asupra unei singure ținte din întregul Al Doilea Război Mondial. Peste 4800 de tone de bombe au fost aruncate asupra orașului, distrugând 98% dintre clădiri.

Această distrugere, coroborată cu rapoartele informative privind amenințarea nucleară pe care America era pe punctul de a o materializa, i-a adus pe naziști într-o situație dificilă. Cel mai probabil, ar fi putut încă să câștige războiul destul de ușor, însă se confruntau cu realitatea că, și dacă ar fi învins, s-ar fi trezit conducând o lume ruinată; în plus, o victorie materială ar fi necesitat deturnarea de fonduri și personal de la Programul Spațial Secret către armamentul și trupele convenționale, iar ei erau mult mai interesați să continue dezvoltarea tehnologiilor avansate pentru a-și putea extinde civilizația în spațiu.

1945–1946: După sfârșitul războiului, s-a declanșat o cursă secretă între Rusia și America pentru a acapara cât mai mulți oameni de știință

naziști. CIA a numit această operațiune „Operațiunea Paperclip”. Aproape 500 de savanți naziști au fost aduși discret în SUA și instalați la Poligonul White Sands din New Mexico, la Fort Bliss în Texas și la Huntsville, în Alabama.

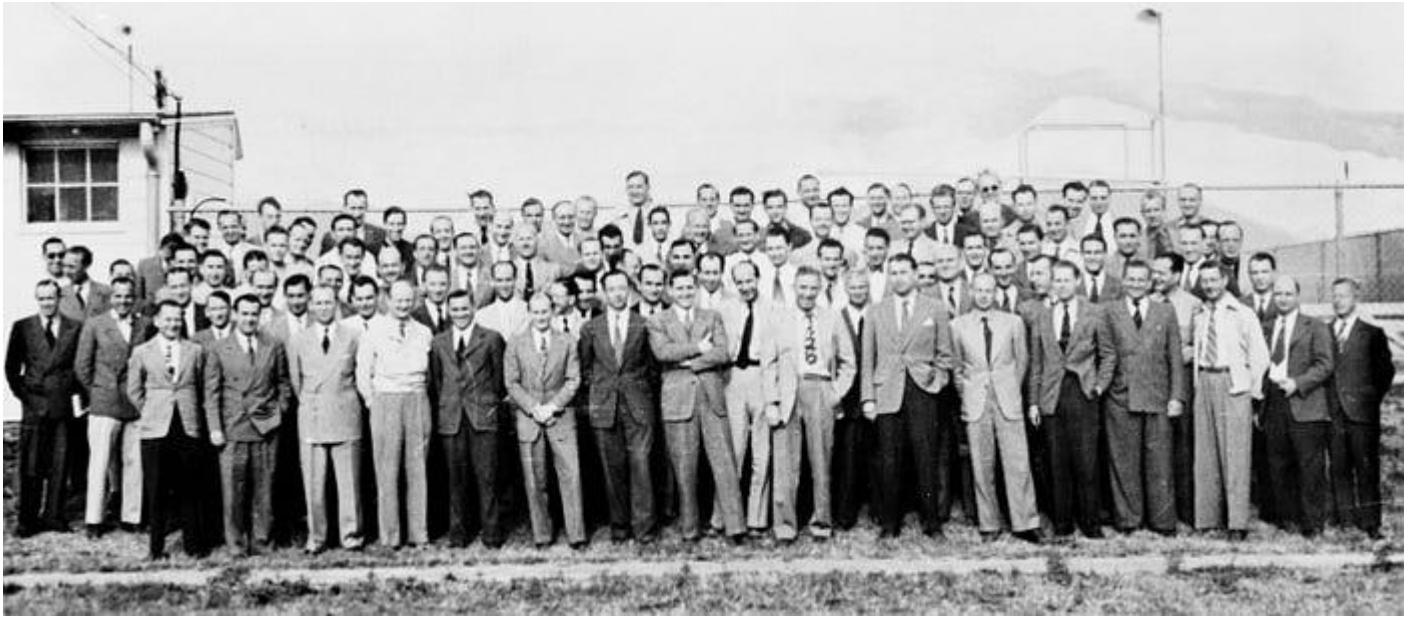

Un grup de 104 cercetători naziști la Fort Bliss, Texas

Acești oameni de știință au dezvoltat în secret numeroase tehnologii noi, dar lucrau și la tehnologia rachetelor ghidate și balistice; și tocmai în timpul acestei activități, unul dintre personajele mai cunoscute, Werner von Braun, a ajuns să dezvolte rachetele care aveau să transforme NASA în realitate; desigur, NASA era o perdea de fum elaborată, menită să țină publicul concentrat pe cursa spațială cu rușii și să distragă atenția de la evenimente mult mai dramatice care se derulau ca urmare a unei alte operațiuni, lansate la scurt timp după acest val de oameni de știință naziști.

Comunitatea de informații din SUA prinsese de veste despre o activitate stranie în Antarctica: lumini pe cer care, care, dacă ar fi fost aeronave, păreau să sfideze legile fizicii, precum și zvonuri despre un grup nazist încă foarte activ. Reacția a fost lansarea Operațiunii Highjump.

Aceasta a fost, în esență, o invazie navală a Antarcticii, deși „oficial” era prezentată ca o misiune de explorare menită să identifice potențiale baze pentru SUA; era totuși o forță destul de impresionantă pentru o simplă misiune de explorare: 13 nave, 23 de aeronave și 4700 de membri ai personalului – și nu au fost implicate doar forțe americane, ci și trupe din Marea Britanie și Australia.

Această armadă, condusă de un anume amiral Richard E. Byrd, s-a îndreptat spre Antarctica să vadă care-i treaba și ce au descoperit i-a lăsat cu gura căscată! Au întâmpinat o rezistență acerbă din partea unor discuri zburătoare uriașe, care purtau svastici și se ridicau din apă. Navele Draco, unele în formă de disc, altele de trabuc, deși nemarcate, s-au alăturat și ele atacului.

Asaltul nu doar că a decimat flota, dar a fost și extrem de derutant pentru echipajele navelor, care nu mai pomeniseră așa ceva; cei care au supraviețuit au fugit cât au putut de repede, însă această confruntare a pus în mișcare un lanț de evenimente care ne-au adus, pas cu pas, în situația noastră actuală.

După interogarea echipajului, ai cărui membri au fost, bineînțeles, insistent sfătuiți să păstreze tăcerea, comunitățile de informații din Marea Britanie și SUA și-au pus capetele la contribuție și au realizat că situația depășea capacitatea lor de a o gestiona pe cont propriu și că era necesar ca și serviciile de informații ale celorlalte superputeri să fie înștiințate.

Acesta a fost începutul unui nivel secret de guvernare în cadrul marilor puteri mondiale, un eșalon guvernamental alcătuit din grupuri alese din sânul serviciilor de informații, care erau la curent cu existența aparatelor discoidale naziste și care aveau să afle în scurt timp că nu erau nici pe departe singuri în Univers.

Pentru a clarifica lucrurile: mulți oameni consideră că Cabala este guvernul secret, ceea ce este, de asemenea, adevărat, deși, până la asasinarea lui Kennedy (care era pe punctul de a-i demasca), aceasta nu opera, în general, pe față în arena politică, ci mai degrabă prin intermediul religiei, al mass-mediei, al finanțelor, al industriei și printr-un control generalizat al informației. Fundamental, Cabala este formată din acele 15 ființe multidimensionale din Orion, care au mii de avatare la toate nivelurile societății.

De fapt, în prezent există numeroase și diferite niveluri de „guvernare secretă” și programe oculte în plină desfășurare. Unele sunt pozitive, altele negative, și toate au fost, până de curând, strict compartimentate, astfel încât foarte puțini oameni aveau cunoștință de existența celorlalte. Vom intra în toate aceste detalii foarte curând.

Capitolul 6, partea 4:

Cabala cucerește America

1947: Cabala avea o problemă. Deși erau bine plasați în instituțiile de putere și industrie din întreaga lume, nu dispuneau de tipul de resurse de care aveau nevoie pentru a-și duce dominația la nivelul următor – dominația sistemului solar. Pentru aceasta, aveau nevoie de puterea industrială a SUA.

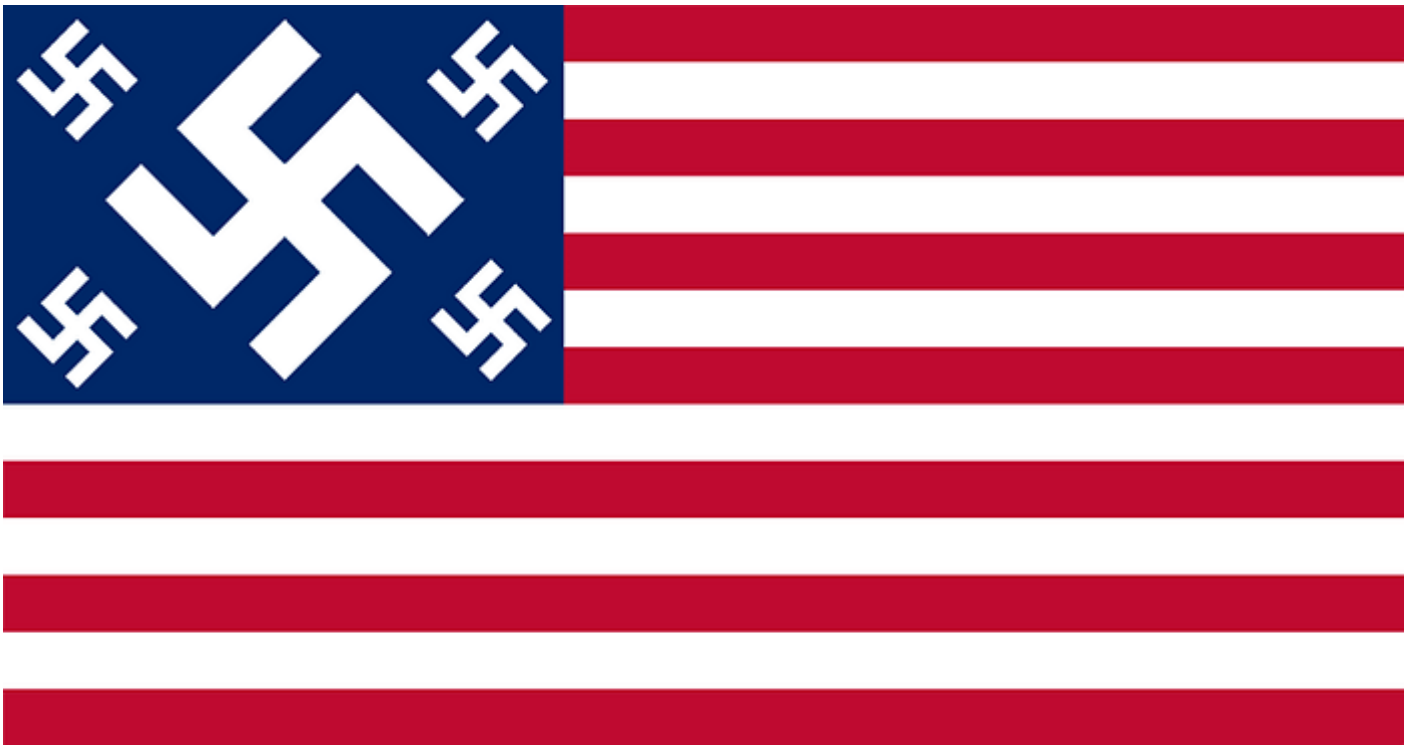

Existau deja mulți naziști infiltrați în Complexul Militar-Industrial American (CMI), iar mulți dintre aceștia erau încă în contact cu foștii lor camarazi din Antarctica, astfel că negocierile cu guvernul SUA au început prin intermediul lor.

Propunerea naziștilor era să preia toate operațiunile aerospațiale din SUA, în schimbul unui acces parțial la tehnologia avansată pe care o dezvoltaseră și urmau să o dezvolte pe viitor. La acel moment, majoritatea membrilor serviciilor de informații nu știau despre existența Draco sau a grupului Orion; credeau că au de-a face doar cu naziștii, însă, chiar și așa, ideea nu le-a fost deloc pe plac.

Negocierile au durat timp de aproximativ 5 ani, fără a ajunge la un rezultat concret, deși în acest interval naziștii au făcut cunoscute serviciilor secrete de informații existența Draco și a grupului Orion, precum și a altor câteva rase ET, iar aceste informații au ajuns, treptat, până la anumiți oficiali de rang înalt din Departamentul Apărării (DOD), inclusiv generalul Dwight D. Eisenhower.

Au încercat apoi să folosească aceste informații ca pârghie de presiune, amenințând că vor dezvălui lumii întregi existența extratereștrilor, fapt care, se considera, ar fi stârnit un haos general pe care serviciile de informații și DOD doreau cu orice preț să îl evite (deși, retrospectiv vorbind, poate că ar fi fost mai bine să se fi întâmplat atunci).

În această perioadă, serviciile de informații americane au obținut o confirmare independentă a existenței unor aparate de zbor avansate, cu propulsie gravitațională, precum și a extratereștrilor, confirmări venite odată cu celebrul incident de la Roswell, din 1947, în statul New Mexico. S-a scris deja enorm despre acel incident, dar este important de reținut că nu acesta a declanșat seria de mușamalizări și implicarea guvernelor secrete în chestiuni legate de ET; acest proces începuse, în istoria recentă, odată cu Societatea Vril și cu naziștii.

1952: Cabala decide să forțeze mâna Americii, punându-și în aplicare amenințarea de a dezvălui, cel puțin parțial, existența extratereștrilor; a fost mai degrabă un semnal de avertisment decât o dezvăluire propriu-zisă. Acesta a fost faimosul incident al „luminilor deasupra Washingtonului, D.C.”, în cadrul căruia un număr mare de OZN-uri naziste au survolat, în formație, capitala națiunii.

De fapt, au avut loc mai multe survoluri între 12 și 25 iulie. Iată un raport despre unul dintre cele mai spectaculoase, cel din 19 iulie:

Sâmbătă, 19 iulie 1952, la ora 23:40, Edward Nugent, controlor de trafic aerian la Aeroportul Național Washington (astăzi Aeroportul Național Ronald Reagan Washington), a detectat șapte obiecte pe radarul său.

Obiectele se aflau la 24 km sud-sud-vest de oraș; nicio aeronavă cunoscută nu se afla în zonă, iar obiectele nu urmau niciun culoar de zbor stabilit. Superiorul lui Nugent, Harry Barnes, controlor principal de trafic aerian la aeroport, a urmărit obiectele pe ecranul radar al lui Nugent. Ulterior, a scris: „Am știut imediat că ne confruntam cu ceva cu totul ieșit din comun... mișcările lor erau complet atipice în comparație cu cele ale aeronavelor obișnuite”.

Barnes a pus doi controlori să verifice radarul lui Nugent; aceștia au constatat că funcționa normal. Barnes a sunat apoi la turnul de control al Aeroportului Național, dotat cu radar; controlorii de acolo, Howard

Cocklin și Joe Zacko, au spus că și ei aveau semnale neidentificate pe ecranul radar și că văzuseră „o lumină strălucitoare plutind pe cer... [care] a decolat, îndepărtându-se cu o viteză incredibilă”.

Cocklin i-a spus lui Zacko: „Ai văzut asta? Ce naiba a fost?”

În acest moment, alte obiecte au apărut în toate sectoarele ecranului radar; când s-au deplasat deasupra Casei Albe și a Capitoliului Statelor Unite, Barnes a sunat la Baza Aeriană Andrews, situată la aproximativ 16 kilometri de Aeroportul Național. Deși Andrews a raportat că nu aveau obiecte neobișnuite pe radar, un aviator a sunat curând la turnul de control al bazei pentru a raporta observarea unui obiect straniu.

Aviatorul William Brady, care se afla în turn, a văzut apoi un „obiect care semăna cu o minge portocalie de foc, lăsând o dâră în urmă... [era] ceva cum nu mai văzusem niciodată”. În timp ce Brady încerca să alerteze restul personalului din turn, obiectul straniu „a decolat cu o viteză inimaginabilă”.

Pe una dintre pistele Aeroportului Național, S.C. Pierman, pilot la Capital Airlines, aștepta în carlinga avionului său DC-4 permisiunea de a decola. După ce a zărit ceea ce credea a fi un meteor, i s-a comunicat că radarul turnului de control detectase obiecte necunoscute apropiindu-se de poziția sa. Pierman a observat șase obiecte – „lumini albe, fără coadă, care se mișcau rapid” – pe parcursul a 14 minute.

Pierman a fost în contact radio cu Barnes în timpul observației sale, iar Barnes a relatat ulterior că „fiecare apariție coincidea cu un semnal luminos pe care îl puteam vedea lângă avionul său. Când a raportat că lumina s-a făcut nevăzută cu o viteză uimitoare, semnalul a dispărut de pe ecranul nostru”.

Există chiar și o înregistrare video de la acele survoluri…

https://www.youtube.com/watch?v=sTZ7O9cfpPQ

Toate acestea au băgat serios în sperieți Departamentul Apărării și serviciile de informații, care, din perspectiva lor, nu prea mai aveau de ales în acel moment decât să joace cum le cântau naziștii. Eisenhower însuși s-a întâlnit cu reprezentanți naziști și au format o alianță informală, fără a semna însă un tratat oficial; era mai degrabă o înțelegere prin care naziștii puteau începe să-și aducă și mai mulți oameni de știință în Complexul Militar-Industrial (CMI) al SUA și își puteau urmări propriile interese folosind aceste resurse.

În schimb, savanților americani, agenților de informații și anumitor cadre militare li se permitea să viziteze baza din Antarctica și baza nazistă de pe Lună având acces la o parte din tehnologia avansată

dezvoltată de naziști. Exista și ideea că, deși permiteau naziștilor să se infiltreze în CMI-ul american, SUA ar putea, la rândul lor, să se infiltreze și să preia controlul bazelor naziste, însă acest plan nu prea a dat roade.

1955: Tratatul SUA-Naziști este semnat în secret și intră în vigoare. Eisenhower era președinte în acel moment și știa totul despre asta, însă avea să fie ultimul președinte care chiar „știa ce se întâmplă cu adevărat", până când Cabala a început să numească președinții SUA după asasinarea lui Kennedy. Practic, avea mâinile legate atât de amenințarea naziștilor cu dezvăluirea informațiilor, cât și de tehnologia lor superioară, dar a strecurat un avertisment cu privire la puterea emergentă a Complexului Militar-Industrial (CMI) în discursul său de adio adresat națiunii.

https://www.youtube.com/watch?v=Jib1B2cyWpE

Acesta este momentul în care Cabala a preluat, cu adevărat, controlul total asupra Statelor Unite. Deținea deja pachete majoritare de control în domeniile financiare, petroliere și media, dar acum avea controlul deplin al Complexului Militar-Industrial și își întindea tentaculele și mai adânc în politică, precum și în serviciile de informații. În 1958 a fost înființată oficial NASA, deși același grup opera deja încă de la Operațiunea Paperclip.

NASA a fost una dintre marile diversiuni servite poporului american pentru a-i ține atenția ațintită asupra „cursei pentru Lună", în timp ce miliarde de dolari au început să fie canalizate pe furiș către USAP-uri (Unacknowledged Special Access Projects – Proiecte Speciale cu Acces Neautorizat). Acesta a fost adevăratul început al programelor spațiale secrete cu sediul în SUA care există și astăzi, iar primul dintre ele, ICC (Interplanetary Corporate Conglomerate – Conglomeratul Corporatist Interplanetar), se afla sub controlul total al Cabalei.

Cealaltă tactică diversionistă majoră utilizată a fost Războiul Rece. În spatele cortinei, elemente din cadrul serviciilor de informații, armatelor și guvernelor atât din Rusia, cât și din SUA, colaborau deja. Unele dintre acestea erau în alianță cu Cabala, în timp ce altele, conștiente de existența Cabalei și a rețelei sale, formau o mișcare de rezistență în încercarea de a o contracara.

Războiul Rece a menținut un nivel ridicat de teamă în rândul populației, exact așa cum îi place Cabalei, și a ținut atenția publicului ațintită asupra unei amenințări imaginare, în timp ce răul adevărat prindea tot mai multă putere în spatele scenei.

Un aspect important de reținut cu privire la aceste perdele de fum și diversiuni este că totul este compartimentat și nu toți cei implicați sunt conștienți de ceea ce se petrece cu adevărat; de fapt, foarte puțini știu. Majoritatea oamenilor „de jos”, implicați în Războiul Rece și în NASA, credeau cu sinceritate în realitatea acțiunilor lor. Subliniez acest lucru deoarece, la nivelul de conspirație existent, este facil să-i bagi pe toți – toți oficialii guvernamentali, toate structurile militare, toate agențiile de informații – în aceeași oală, deși adevărul este mult mai nuanțat. Așa funcționează cel mai eficient secretomania: totul este compartimentat și foarte, foarte puțini oameni cunosc întregul adevăr.

Am auzit oameni întrebând: „Unde este următorul Einstein? Următorul Tesla? Cum se face că nu au mai apărut genii revoluționare în științe de la ei încoace?”. Răspunsul este că, de fapt, au existat mulți, foarte mulți savanți de acel calibru de-a lungul timpului, însă majoritatea au fost „absorbiți” de Programele Spațiale Secrete (PSS), care au debutat cu ICC la sfârșitul anilor 1950.

Acesta a fost așa-numitul „Exod al Creierelor” (Brain Drain), care a început în anii 1960 și a continuat în anii 1990. Fenomenul persistă și în prezent într-o oarecare măsură (dar nu la aceeași intensitate, deoarece în zilele noastre dispun de suficient „material” genetic de calitate pentru a-și produce propriile genii), însă apogeul acestei activități de recrutare s-a înregistrat în acele trei decenii.

În această perioadă, orice om de știință care dădea dovadă de geniu autentic era fie recrutat în PSS, fie discreditat sau ucis. Au existat mulți alți Einstein; doar că nu ați auzit niciodată de ei, deoarece, în marea lor majoritate, nici măcar nu se mai află pe Pământ. Și nu au fost recrutați doar oameni de știință: soldați de elită, ingineri, lingviști, sociologi, persoane cu abilități empatice sau psihice – practic, oricine excela într-un domeniu care putea fi util în cucerirea sistemului solar și explorarea Galaxiei (și dincolo de aceasta) era recrutat.

Între 1960 și 1990, aproape 60 de milioane de oameni au fost recrutați în PSS. Aproximativ 25% proveneau din SUA, iar 75% din toate celelalte țări. În unele țări din lumea a doua și a treia, precum India și anumite regiuni din America de Sud, recrutarea pentru aceste programe era chiar promovată public.

S-ar putea să fiți puțin invidioși. Eu, unul, sigur am fost când am auzit prima oară despre asta! Ce noroc, să fii recrutat pentru o viață complet diferită, parcă desprinsă din filmele SF, unde dispozitive precum replicatoarele de hrană și teleportarea erau banale. Însă n-ar trebui să fii invidios. Ar trebui să fii recunoscător.

Acestor recruți li se spunea că se alăturau celui mai important program din lume, ba chiar din galaxie, menit să protejeze și să asigure continuitatea speciei lor. Li se prezentau mostre alese de tehnologie pentru a le stârni entuziasmul. Li se comunica faptul că deveneau parte a unui grup select, de oameni speciali, care erau „inițiați”. Apoi, erau înrobiți.

Civilii recrutați în PSS NU duceau (și nu duc – fenomenul persistă și în prezent) vieți de basm, desprinse din cărțile SF. Desigur, ajungeau să trăiască pe Lună, pe Marte, la bordul navelor spațiale, chiar și pe planete din alte galaxii, însă condițiile de trai erau, în esență, un coșmar orwellian: program de lucru extenuant, supraveghetori despotici, libertate de mișcare extrem de restrânsă, trai la limita subzistenței și nicio posibilitate de a-și alege viitorul.

Li se permitea, ba chiar erau încurajați, să se căsătorească și să aibă copii, deoarece acest lucru adăuga forță de muncă „cu potențial bun”, proaspătă și de calitate. Copiii, la rândul lor, erau adesea siliți să se căsătorească de la vârste fragede, iar cariera le era impusă tuturor în funcție de aptitudini.

Mi se pare extrem de ironic că oamenii se entuziasmează atât de tare la gândul unei misiuni pe Marte, când, la ora actuală, milioane de Homo sapiens trăiesc răspândiți prin întreaga galaxie și dincolo de ea, majoritatea în sclavie. Pe Marte există fabrici unde lucrează sclavi, producând tehnologie avansată pe bandă rulantă încă din anii 1960! Singurii care nu sunt oprimați cu atâta brutalitate sunt cei din programele militare și diplomatice ale PSS, însă aceștia reprezintă o fracțiune infimă în comparație cu masa muncitorilor și, chiar și pentru ei, viața nu este, în general, roz.

Tot în anii 1950, Cabala a infiltrat un alt sector primordial de influență în America: industria divertismentului. Prin aceste forme de media cu impact extins, au început să utilizeze atât filmele, cât și muzica pentru a planta semințele ideologice dorite în conștiința colectivă mondială. Mișcarea hippie din anii '60 a fost, în realitate, orchestrată de ei și pusă în practică prin atitudinile, obiceiurile și stilurile vestimentare ale vedetelor rock, cu scopul de a propaga stilul de viață contra-cultural în rândul maselor.

Aceasta a fost o manevră genială din partea lor pentru a discredita mișcarea pacifistă, inițiată de americani respectabili, cu înfățișare impecabilă, convingeri solide și o determinare de fier. Ulterior, contra-cultura a preluat mesajul anti-război și, brusc, în mentalul colectiv al majorității americanilor, a fi împotriva războiului din Vietnam a devenit sinonim cu hipioți pletoși și neîngrijiți, amețiți de iarbă și LSD, care

alergau dezbrăcați pe câmpii. Și a funcționat. Războiul din Vietnam, o sursă colosală de venit pentru Cabală, care a pompat miliarde în vistieria programului lor spațial secret, a continuat și a tot continuat.

Până în ziua de azi, cam orice film sau serial TV pe care îl vedeți și îi prezintă pe extratereștri ca pe o amenințare malefică, invadatoare, hotărâtă să distrugă omenirea, sau care promovează o lume distopică, post-apocaliptică, în care oamenii se luptă pentru supraviețuire, ori care, în general, încurajează sau prezintă frica, panica, crima etc., este o producție a Cabalei. Doar încă o măsură de control pentru a menține omenirea înspăimântată și pentru a o determina să producă „Loosh".

Anii 1960 au adus și asasinarea lui JFK, care a fost ultimul președinte american care nu fusese numit de Cabală. Aceasta se mulțumise până atunci să acționeze din umbră, însă Kennedy aflase de existența ei prin intermediul unor elemente pozitive din cadrul serviciilor de informații și chiar o demascase într-un discurs public, pe care îl puteți asculta în acest clip începând de la minutul 9:39. Videoclipul conține discursul integral, dar l-am setat să înceapă din punctul în care președintele a început să-și atragă necazuri.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=579&v=rvuaB906We8&embeds_widget_referrer=https%3A%2F%2Fmedium.com%2F&embeds_referring_euri=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com%2F&embeds_referring_origin=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com&source_ve_path=Mjg2NjY&themeRefresh=1

Notă: înainte, acest discurs era ușor de găsit; de fapt, aveam postată aici o versiune care conținea înregistrarea video efectivă în care el vorbea. De la arestarea lui Epstein, acest discurs a devenit foarte greu de găsit și este foarte posibil ca această versiune să fie eliminată la un moment dat.

Acest fapt, coroborat cu hotărârea sa de a pune capăt războiului din Vietnam și de a desființa CIA, a constituit un motiv suficient pentru a-l elimina. Iar după aceea, Cabala nu a mai lăsat numirea președinților pe seama voinței poporului american, ci i-au selectat ei înșiși. Uneori, cei aleși erau marionete naive, alteori își instalau direct propriii oameni.

S-ar putea să vă șocheze, dar Donald J. Trump este, de fapt, primul președinte de la Kennedy încoace care NU a fost ales de Cabală (ceea ce nu înseamnă neapărat că este un om bun). Victoria sa a reprezentat, de fapt, o victorie cheie (poate) pentru Alianță, dar o iau înainte cu povestea. Vom aborda acest subiect în curând.

Capitolul 6, Partea 5:

Deasupra și dedesubt;
O prezentare generală a SSP și un tur al Agartei

1980: Cabala este, în esența sa, formată din acele 15 ființe multidimensionale extrem de puternice care au sosit pentru prima oară pe Pământ în vremurile Atlantidei și ale Lemuriei, însă acestea au mii de avatare care activează în cadrul CMI (Complexul Militar-Industrial), al agențiilor de informații la nivel mondial, precum și în sectoarele politic, financiar, media, de divertisment și religios. Există însă și mulți oameni de treabă în toate aceste domenii, iar în anii 1980, numeroși indivizi care conștientizau ce se întâmplă și care nu erau de acord cu acest program s-au unit cu facțiuni din armatele SUA, Marii Britanii și Rusiei și au pus bazele unui alt PSS (Program Spațial Secret), denumit Solar Warden.

Președintele Reagan a fost informat de către Solar Warden cu privire la existența extratereștrilor, dar i s-a spus doar că existau 4 sau 5 rase care interacționaseră cu Pământul timp de mii de ani. Această dezvăluire parțială l-a entuziasmat însă destul de mult; a făcut chiar aluzii la acest subiect în câteva dintre discursurile sale publice.

https://www.youtube.com/watch?v=iQxzWpy7PKg&embeds_widget_referrer=https%3A%2F%2Fmedium.com%2F&embeds_referring_euri=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com%2F&embeds_referring_origin=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com&source_ve_path=Mjg2NjY

Aceasta a fost și motivația din spatele obsesiei sale pentru sistemul „Războiul Stelelor”, al cărui scop declarat era doborârea focoaselor nucleare venite dinspre Rusia, dar care, în realitate, a servit pentru a finanța extinderea flotei Solar Warden.

Solar Warden și-a construit prima flotă de nave lungi, în formă de trabuc, în niște caverne subterane uriașe din Utah, iar apoi, după un test de succes al primului grup tactic, au intensificat producția și au fabricat atâtea nave câte au putut.

Au preluat prin forță controlul bazei naziste de pe Lună, pe care au remodelat-o și extins-o considerabil, îngropând structura originală în formă de svastică sub straturi de noi construcții. Aceasta a devenit ceea ce astăzi este cunoscut sub numele de LOC (Lunar Operations

Command – Comandamentul Operațiunilor Lunare). De asemenea, au construit baze pe Marte și în alte locuri din galaxie.

Însă și Cabala se extindea și își perfecționa tehnologia într-un ritm uluitor în această perioadă, producând nave cu capacități superioare celor deținute de Solar Warden. Au construit un grup de nave de luptă avansate care, ulterior, s-a desprins de principalul grup ICC aflat sub comandă nazistă și a devenit cunoscut sub numele de Dark Fleet (Flota Întunecată). Aceștia și-au construit propria bază pe Lună și, de atunci, își urmăresc propria agendă, deși aceasta rămâne, în esență, aliniată filozofiei Cabalei: axată pe cucerire și autoservire.

Prin anii 1990, numărul grupărilor care activau deasupra și dedesubtul Pământului devenise considerabil, iar firul narativ se poate complica, așa că, pentru a menține claritatea, iată o trecere în revistă a tuturor PSS-urilor (Programe Spațiale Secrete) operaționale în prezent. De asemenea, de acum încolo voi utiliza acronime pentru a desemna unele dintre aceste grupuri, astfel încât vei putea reveni oricând la această secțiune dacă uiți semnificația unui anumit acronim.

Notă – Cu excepția titulaturii „Complex Militar-Industrial”, care este de uz comun, denumirile acestor grupuri ne-au fost comunicate de diverși inițiați (insideri), ceea ce nu înseamnă însă că acestea sunt și denumirile interne pe care respectivele grupuri le folosesc pentru a se autodesemna.

- **CMI – Complexul Militar-Industrial:** Acest sector al industriei, armatei și contractorilor privați, controlat de Cabală, nu este un PSS în sine, dar este profund implicat în producția de tehnologie pentru unele dintre PSS-uri. De asemenea, este interesat să întrețină tulburările pe Pământ, pentru a asigura un flux constant de conflicte care să le umple vistieriile și să mențină populația înfricoșată și cu atenția distrasă.
- **ICC – Interplanetary Corporate Conglomerate (Conglomeratul Corporatist Interplanetar):** Cel mai vechi și, până de curând, cel mai puternic dintre toate PSS-urile, care a luat naștere din preluarea CMI-ului american de către Cabală. Controlează proiectarea și producția celor mai avansate tehnologii și desfășoară comerț cu peste 900 de rase ET, precum și cu alte PSS-uri terestre. Chiar și printre rasele ET extrem de avansate, au reputația de ingineri sclipitori; ei hotărăsc cine primește ce tehnologie și nu au nicio reținere în a vinde tehnologie chiar și unor grupuri care li se opun, pentru că, nu-i așa, profitul rămâne profit (și, oricum, păstrează pentru ei tot ce este mai bun). Dețin fabrici gigantice pe Marte, precum și

peste 100 de alte baze răspândite în sistemul solar și dincolo de acesta, toate bazându-se aproape exclusiv pe munca sclavilor pentru operare; prin urmare, ICC controlează și comerțul interstelar cu sclavi.

- **Solar Warden:** Format în 1980 ca reacție la puterea crescândă a Cabalei și a ICC. Un fel de forță de poliție a sistemului solar, indivizii aceștia nu sunt neapărat toți băieții buni, dar se opun Cabalei și altor rase ET cu polaritate negativă. Sunt preocupați de perspectiva generală a progresului umanității, însă nu au nicio reținere în a recurge la metode dubioase și brutale dacă acestea îi apropie de atingerea scopurilor lor mai ample. Dețin numeroase baze în sistemul solar și dincolo de el.
- **Dark Fleet (Flota Întunecată):** Format la mijlocul anilor 1980, acest braț militar extrem de avansat al ICC este acum un grup disident, cu o agendă proprie. Alcătuit în principal din naziști, grupul seamănă izbitor cu Imperiul din filmele Războiul Stelelor. Membrii săi sunt oameni albi, cu ten palid, poartă uniforme negre și afișează, în general, un aer de superioritate, pe care flota lor îl poate, de altfel, susține. Navele lor au formă de pană, aidoma Star Destroyer, dar sunt complet negre, adesea camuflate și mult mai zvelte. Au propria lor bază independentă pe Lună, însă preferă, în mare parte, să fie mereu în mișcare, asistând Draco în administrarea lumilor-sclav și în cucerirea altora noi. Operează în cadrul roiului nostru stelar „local”, format din 52 de stele.
- **GGLN – Global Galactic League Of Nations (Liga Galactică Globală a Națiunilor):** Acest grup a fost format de ICC în anii 1990 pentru a servi, practic, drept „momeală” pentru toate guvernele de pe Pământ, majoritatea având la acel moment membri de rang înalt care cunoșteau existența PSS-urilor și doreau să participe. În schimbul promisiunii de a menține secretul, acest grup – practic un fel de ONU galactic – a primit acces la nave și alte tehnologii avansate (dar nu la cele de top) și un mandat pentru a opera în afara sistemului nostru solar. Membrii acestui grup sunt menținuți într-o izolare strictă față de celelalte PSS-uri și cred că munca lor asigură continuitatea speciei și protejează Pământul de amenințări extraterestre.
- **USAP-uri – Unacknowledged Special Access Projects (Proiecte Speciale cu Acces Special):** Acestea sunt programele secrete supervizate de serviciile de informații și de armată, care dezvoltă și produc tehnologie avansată și

colaborează strâns cu CMI. În cadrul acestor programe se pune, de asemenea, un accent deosebit pe controlul mental și proiecția astrală (MK Ultra), precum și pe ingineria genetică. Tehnologia produsă și operată de acești oameni variază ca grad de sofisticare, dar nu este la fel de avansată precum cea pe care ICC o scoate pe bandă rulantă pe Marte. Acest grup este izolat informațional de toate celelalte PSS-uri, cu toate acestea, membrilor săi li s-a comunicat că se află în vârful ierarhiei. Până de curând, nu erau conștienți de faptul că Pământul este vizitat de extratereștri, deși li se adusese la cunoștință existența străvechilor ruine Paa Tal din Antarctica.

- **Alianța:** Cel mai recent dintre toate PSS-urile de pe Pământ, Alianța este un grup cu polaritate pozitivă, format din membri care au defectat din toate celelalte grupuri. Aceștia sunt oameni de ispravă care, în esență, s-au săturat de atâta secretomanie și doresc ca omenirea să aibă acces la tehnologiile incredibil de avansate care au fost ținute ascunse; tehnologii capabile să vindece orice boală, să hrănească planeta, să producă energie gratuită pentru toți și să curețe mediul înconjurător aproape instantaneu. Tehnologie care poate permite omenirii să-și ocupe locul de membru cu drepturi egale în comunitatea intergalactică, să călătorească prin spațiu și să trăiască pe alte lumi. Alianța este singurul grup care insistă pentru o divulgare totală a tuturor evenimentelor trecute și prezente. Toate celelalte grupuri se așteaptă ca divulgarea să se producă și anticipează că vor juca un rol în acest proces, însă doresc să o gestioneze și să o controleze în așa fel încât să-și păstreze influența și avantajele. Recent, Alianța și-a unit forțele cu un grup extrem de avansat și puternic, pe care îl vom cunoaște în scurt timp – Ființele Sferice și aliații lor – iar acest nou grup este cunoscut sub numele de Alianța Ființelor Sferice (AFS).
- **Mayașii:** Acești indivizi din propriul nostru trecut fac parte din AFS și sunt specializați în lucrul cu traume și alte afecțiuni medicale și psihologice. Întreaga lor tehnologie utilizează piatră energizată în diferite moduri, ceea ce conferă navelor și echipamentelor lor un aspect foarte simplu și arhaic, deși sunt extrem de avansate.
- **Anshar:** Deși, tehnic vorbind, nu constituie un program spațial, acest grup de ființe avansate care trăiesc sub Pământ, în Agartha, reprezintă niște actori majori pe această scenă. Preocupările lor principale sunt sprijinirea omenirii în evoluția

conștiinței și protejarea străvechilor ruine Paa Tal de pe Pământ și Venus. Rasa Anshar este alcătuită din șapte rase ET umane cu polaritate pozitivă (ținești minte, oamenii nu sunt originari de pe Pământ; există numeroase rase ET avansate care arată, în esență, la fel ca noi).

- **Draco:** Deși sunt aliați cu Cabala, Draco își menține încă propriul Imperiu, propriile nave și propria agendă. A fost odată ca niciodată un Imperiu vast, care se întindea de-a lungul și de-a latul acestui Univers. Acum, însă, prin intervenția Ființelor Sferice și a altor grupuri cu polaritate pozitivă, au fost izolați în sistemul nostru solar și în cele 11 sisteme stelare cele mai apropiate de noi.
- **Federația:** Tehnic, aceasta nu este un PSS, fiind o Federație Galactică alcătuită din societăți de nivel 5D și superior. Acesta este grupul responsabil în prezent cu supervizarea tranziției Pământului, de sub dominația Cabalei, către un Pământ de tip 5D.

Am petrecut mult timp analizând evenimente care au avut loc deasupra Pământului și la suprafața sa, așa că acum vreau să dedic următoarea parte discuției despre ceea ce se întâmplă dedesubt, în Agartha.

Mulți adepți ai mișcării New Age consideră că Pământul este gol în interior și are un soare central, însă această idee nu este corectă. Există, într-adevăr, o întreagă lume sub suprafață, dar aceasta seamănă mai degrabă cu o structură de tip fagure situată sub scoarța terestră – o rețea de caverne, mari și mici, majoritatea interconectate prin tuneluri.

Este lesne de înțeles, totuși, cum unii ar fi putut rămâne cu impresia unui „Pământ gol”, deoarece unele dintre aceste caverne sunt atât de vaste, încât nu se poate distinge niciun fel de plafon. Aceste caverne gigantice au propriile sisteme climatice, culturi agricole, floră și faună, râuri, lacuri, oceane, iar multe dispun chiar de sori artificiali, care funcționează foarte asemănător cu cel de pe cerul nostru. O persoană aflată într-un asemenea mediu poate, cu siguranță, să nu aibă habar că se găsește, de fapt, în subteran, într-o cavernă.

Primele orașe subterane au fost întemeiate cu mult timp în urmă de către Draco; ulterior, au sosit Nacaalii, care și-au construit propriile așezări, fiind urmați de alte rase de „fermieri genetici”. De asemenea, au fost stabilite acolo orașe de către diversele grupuri care s-au refugiat în interiorul Pământului în perioade de restriște și cataclisme; și, în cele din urmă, există actualele grupuri PSS, multe dintre ele având baze sub suprafață. Se găsește o lume întreagă acolo jos, cu o mare diversitate de locuitori.

Capitala Agarthei este Shamballa Inferioară, străvechiul oraș Nacaal situat sub deșertul Gobi. Partea principală a civilizației agarthane se găsește la o adâncime de aproximativ 32–64 km, iar odată ce depășești o anumită adâncime, ești considerat a fi în teritoriu internațional, statut care se modifică doar atunci când pătrunzi pe teritoriul diferitelor grupuri.

Flora este foarte diversă și, în mare parte, bioluminiscentă – microbi și licheni strălucitori care pot acoperi suprafețe vaste ale cavernelor, creând impresia unui cer verzui, ciuperci uriașe incandescente, ferigi în culori neon etc. O bună parte din peisaj amintește de pădurea nocturnă creată de James Cameron pentru filmul Avatar.

Deci, cine locuiește acolo jos?? Multă lume! Să vorbim mai întâi despre cei pe care nu ai vrea să-i întâlnești…

Draco au câteva tipuri distincte de ființe care trăiesc în subteran. Cei mai numeroși sunt reptiloizii negri, înalți de aproximativ 8–9 picioare (circa 2,4–2,7 metri), care supraveghează numeroase zone aflate sub controlul Draco; ei alcătuiesc grosul forțelor militare și al administrației de rang inferior.

Reptoid negru

Există, de asemenea, mulți reptoizi mai mici care au 3–4 picioare înălțime (circa 1–1,2 metri), sunt cenușii și sunt mai mult o forță de muncă generală.

Reptoid cenușiu

Apoi sunt raptorii, care sunt rămășițe ale vechiului program de reproducere al lui Draco, dinozaurii. Raptorii arată și se mișcă ca niște păsări uriașe și au pene pe gât, dar sunt inteligenți, telepatici și carnivori și, prin urmare, foarte periculoși. Ei își au baza sub o regiune din America de Sud și, ocazional, urcă la suprafață pentru a vâna animale din junglă, inclusiv oameni.

Raptor

În cele din urmă, există cei pe care trebuie să îi evitați cu adevărat, adică vechii noștri dușmani, Ciakar – familia regală a rasei Draco. Au în jur de 12–14 picioare înălțime (circa 3.6–4.2 metri) și sunt complet albi. Nu numai că sunt incredibil de puternici și inteligenți, dar sunt și incredibil de telepatici, datorită milioanelor de ani de modificări genetice. Telepatia lor este atât de puternică încât, pentru un om obișnuit, comunicarea cu ei ar fi ca un viol mental, ceea ce le face plăcere – le oferă un Loosh bun. Draco își împart teritoriile și cu membrii umani ai Cabalei.

Ciakar - regal Draco alb

Celălalt grup negativ principal pe care îl cunosc sunt Darrow, care sunt ființe agresive de tip elefant, cu propria lor agendă și trăiesc, în principal, într-un singur loc sub Orientul Mijlociu și Africa de Nord.

Darrow

Mai sunt și alte făpturi pe-acolo, prin adâncuri, care nu-s neapărat rele, dar categoric periculoase ori de-a dreptul respingătoare.

Există specii de prădători sălbatici, la fel ca la suprafață, și sunt mulți hominizi orbi, albinoși, care cândva fuseseră oameni ca noi, dar care, cu multă vreme în urmă, s-au desprins dintr-un grup sau altul de refugiați și au involuat în subteran; închipuie-ți-l pe Gollum din Stăpânul Inelelor și îți vei face o idee destul de clară despre cum sunt. Albinoșii ăștia nu sunt cu adevărat răi, ci doar înfiorători și greu de prins.

Și, în cele din urmă, există și enclavele teritoriale aflate sub controlul ICC și CMI.

Bun, să vorbim despre cei buni…

Există Anshar, de care am pomenit și mai devreme – un grup binevoitor, alcătuit din șapte specii de umanoizi ET, a căror misiune e să protejeze ruinele antice și să sprijine dezvoltarea conștiinței umane. Stăpânesc o bună parte din teritoriul subteran și sunt, de departe, cea mai puternică civilizație agarthană.

Printre aceștia se numără grupul originar de Pleiadieni, care s-a stabilit aici acum circa 20 de milioane de ani, precum și alte șase facțiuni, toate semănând cu oamenii oarecum.

Iată câteva reprezentări artistice ale unora (dar nu ale tuturor) dintre membrii grupului Anshar. O să observi că poartă medalioane diferite, care semnifică grupul din care fac parte. S-ar putea să mai bagi de seamă că un grup poartă svastici, dar nu te panica. Svastica e un simbol mistic străvechi, pe care naziștii și l-au însușit ulterior, și care e mai vechi decât ei cu mii de ani.

©VASHTA.COM

©FACEBOOK.COM/VASHTA.ART

Unul dintre grupurile Anshar, Flota de Argint, are o istorie cu totul aparte. Se spune că, de fapt, ei provin din viitorul nostru îndepărtat și sunt aici pentru a-și feri neamul de la pieire în vremurile acelea. S-a întâmplat ceva care era cât pe ce să-i șteargă de pe fața pământului, așa că au cercetat firul timpului ca să vadă unde și cum ar putea interveni pentru a atenua dezastrul.

Și-au dat seama că ar fi trebuit să se întoarcă în timp cu 200.000 de ani înainte de vremurile noastre și apoi să trăiască toată perioada de atunci până în prezentul lor, ca să poată face schimbările necesare.

Prin urmare, acest grup s-a întors în timp și de atunci trăiește în subteran, străduindu-se să influențeze evenimentele, pe furiș, pentru a obține un rezultat mai bun în viitorul îndepărtat. Pare destul de limpede că și noi, cei de la suprafață, prin viețile pe care le ducem și alegerile pe care le facem acum, suntem parte din acest proces.

Tot pe-acolo, prin subteran, se mai găsesc și avanposturi Solar Warden și ale Alianței.

Mai este un grup care merită menționat, fiindcă, deși nu mai locuiesc în Agartha, pe vremuri o făceau. Este vorba de grupul cunoscut sub numele de Exilații – niște paria din grupul Anshar care n-au vrut să trăiască după regulile lor. Asta se întâmplă des, fiindcă acești oameni s-au îndrăgostit de pământenii de la suprafață și au început să petreacă tot mai mult timp sus, băgându-și nasul unde nu le fierbea oala.

Mulți s-au și căsătorit cu oameni de la suprafață și mulți au ajuns chiar în poziții de faimă și putere, lucru destul de ușor pentru ei, având în vedere capacitățile lor mentale superioare. În plus, majoritatea Exilaților sunt chiar frumoși, cu ochi mai mari decât în mod obișnuit și trăsături frapante.

Cam atât despre Agartha, așa, în mare; singurul lucru care ar mai fi de zis este legat de sistemul de transport. Există un sistem străvechi de trenuri pe pernă magnetică (maglev) care se întinde pe sub întreaga suprafață a Pământului, legând între ele diferitele caverne, dar care face și legătura între lumea noastră și alte lumi, prin niște portaluri prin care trec aceste trenuri. Nimeni nu știe cu adevărat cine a construit acest sistem de portaluri, dar se bănuiește că ar fi fost Paa Tal, acum vreo 200 de milioane de ani.

Asta-i tot despre Pământul Interior; totuși, EXISTĂ și un „Pământ Gol”, ca să zicem așa, doar că nu la nivelul 3D. Asta se datorează naturii cu densități multiple a lumii noastre și a multiversului. Există civilizații în Pământ care, datorită faptului că ființează pe un alt nivel de realitate, pot ocupa, să zicem, câțiva centimetri pătrați din spațiul 3D, dar care, la nivelul lor de realitate, înseamnă milioane de kilometri pătrați de suprafață. Acestea sunt tărâmurile Zânelor și ale altor ființe de genul acesta. Miliarde de ființe trăiesc în acest mod în Pământul Gol; unele au legături și fac comerț cu civilizațiile din Pământul Interior și cu suprafața, altele nu.

Capitolul 6, Partea 6:

Persoana din interior

Poate că ICC și Solar Warden aveau scopuri diferite, dar măcar asupra unui lucru cădeau de acord: nevoia de a ține secret față de ceilalți tot ce făceau, lucru destul de greu de realizat când tot faci să dispară oameni de pe fața Pământului prin recrutări și răpiri.

Notă: Mai țineți minte nebunia aceea cu răpirile OZN, mutilările de vite și așa mai departe, care a fost în anii '70-'80 și care apoi, treptat, s-a stins? Toți cei răpiți care și-au amintit experiența povesteau de același gen de ființă extraterestră cenușie, care a ajuns sinonimă cu însuși cuvântul „extraterestru" – ochi mari, migdalați, cap supradimensionat, trup firav – știți voi care. Se pare că aceia nu erau extratereștri sau, mă rog, cel puțin majoritatea. Treaba este complicată, pentru că există și ET reptilieni cenușii care arată cam la fel și care, într-adevăr, au comis și ei niște răpiri, dar majoritatea acelor răpiri au fost făcute de clone create de ICC, în nave construite de oameni. Campania aceea de răpiri avea ca scop, pe de o parte, efectuarea de experimente genetice, iar pe de alta, menținerea unei stări de teroare generalizată față de extratereștri și de invazii extraterestre, un element important în planul diabolic al Cabalei.

În fine, acum ceva vreme, ICC și Solar Warden s-au pus la masă și au bătut palma pentru un acord reciproc avantajos: orice civil recrutat sau răpit într-un Program Spațial Secret trebuia să treacă prin procesul „20 și înapoi", iar procesul acesta îți oferă o imagine a cât de avansată este, de fapt, tehnologia acestor grupuri.

- Un membru al programului „20 și înapoi" era înrolat și activ în cadrul unui PSS timp de 20 de ani.
- Apoi era trimis înapoi în timp, exact în momentul în care fusese recrutat sau răpit, și i se regresa vârsta fizică cu 20 de ani.
- După care li se aplica procedura de ștergere din minte („Blank-Slated") a oricărei amintiri a celor 20 de ani petrecuți în spațiu.

Diabolic! PSS-ul se folosea de o minte sclipitoare timp de 20 de ani ca să-și ducă la îndeplinire scopurile, iar pentru recrut, pentru familia lui și pentru restul lumii nu se schimba absolut nimic. Doar că, la vreo 4% dintre acești recruți, ștergerea memoriei nu ținea. Dar nici asta nu era mare brânză; la urma urmei, povestea nu este tocmai credibilă și majoritatea sunt luați drept nebuni dacă încearcă să spună ce-au pățit. Percepția aceasta este întărită și de faptul că majoritatea indivizilor

acestora au fost atât de traumatizați de experiențele trăite, încât mulți dintre ei aveau probleme psihice serioase.

Dar un om care își amintește perioada petrecută în Solar Warden a ieșit recent în față și a reușit să facă cunoscută povestea unui număr tot mai mare de oameni. Vi-l prezint pe Corey Goode.

Notă: Legitimitatea lui Corey a fost pusă la îndoială de mulți, dar și susținută de mulți alții. Însă chiar și cei care îi pun la îndoială legitimitatea tind să fie de acord că informațiile pe care le-a furnizat despre programul „20 și înapoi" sunt reale. Sunt unii care susțin că Blue Avians, cu care zice el că a interacționat, sunt o invenție totală, dar este important de reținut că însuși Corey spune că forma pe care o iau aceștia este doar o reprezentare creată de ei cu scopul interacțiunii și nu reflectă cum arată ei la nivelul lor natural de vibrație. În ciuda controversei, las aici mărturia lui, deoarece am primit confirmarea că mare parte din ea este exactă, mai ales părțile despre programele MILAB și Programele Spațiale Secrete, care au fost verificate și de alți informatori de integritate care au ieșit în față. De asemenea, mi s-a confirmat că, în ianuarie 2019, era încă sub influența unor forme de control mental și avea legături cu diverse agenții „cu trei litere", dar lucrurile s-au schimbat, iar el a trecut printr-un proces de vindecare.

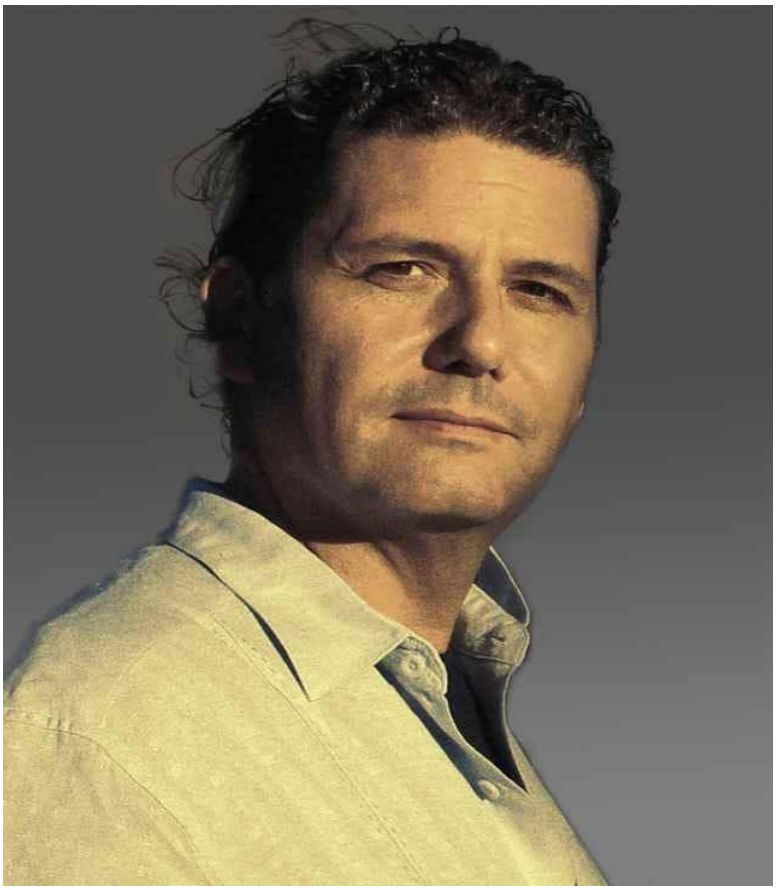

1976: La vârsta de șase ani, Corey Goode a fost recrutat în această lume secretă printr-unul dintre numeroasele programe MILAB (MILAB este un termen inventat pentru răpirile de către forțe militare ale unor persoane care sunt îndoctrinate și antrenate pentru tot felul de operațiuni militare clandestine). Abilitățile sale de Empat Intuitiv (EI) erau vizibile pentru alți EI deja existenți în program, a căror sarcină era să-i depisteze pe alții ca ei și să-i selecteze pentru recrutare. Testele standardizate din școli erau o altă metodă prin care acești copii erau depistați.

A început să fie „săltat" – uneori noaptea, alteori după școală – de o dubă albă și dus la Baza Aeriană Carswell din apropiere. Aceste curse erau neregulate. Uneori se întâmplau de două ori pe săptămână, alteori treceau săptămâni întregi fără nicio cursă, dar implicau mereu același gen de rutină.

Era dus la bază, apoi cobora cu un lift la un laborator aflat la mare adâncime, unde se alătura unui grup de vreo 300 de copii de vârste diferite, după care se urcau cu toții într-un tren maglev și călătoreau cu o viteză incredibilă, uneori traversând toată țara, către o sumedenie de alte facilități subterane. Unele antrenamente se desfășurau și în clădiri de birouri și centre comerciale abandonate din zonă.

Antrenamentul lor consta în multe proceduri, teste, torturi și scenarii diferite, dar adesea începea cu procesul de acomodare la realitatea existenței ET, folosind programe de realitate virtuală (VR) incredibil de sofisticate, care implicau diverse scenarii în care „întâlneau" niște ET. Mai târziu, operatorii MILAB au început să intensifice procesul, aducând ET adevărați în cameră cu copiii, exact când aceștia ieșeau din experiența VR.

Mai mult, sesiunile acestea VR erau atât de reale și erau folosite în combinație cu diverși compuși chimici, încât era foarte greu să-ți dai seama când erai „înăuntru" sau „afară" dintr-o sesiune; de fapt, unul dintre ultimele teste prin care a trecut Corey, spre sfârșitul antrenamentului, a fost să se vadă dacă își dezvoltase mintea suficient de mult încât să poată discerne dacă se afla sau nu într-o simulare.

O mare parte din pregătirea pe care a primit-o viza dezvoltarea și amplificarea abilităților sale naturale de EI, dar existau și alte tipuri de antrenament, cum ar fi: pregătire militară, tactici, arme, supraviețuire, comunicare, operarea diverselor tipuri de echipamente.

Mult din antrenamentul acesta se făcea în VR, și o bună parte era asistat de o tehnologie foarte asemănătoare cu cea arătată în Matrix când Neo a învățat Kung Fu: o serie de noduri se înfigeau în scobitura spatelui, lângă osul sacru, unde se află multe terminații nervoase, iar informația era transmisă direct în sistemul nervos, permițând învățarea

rapidă a unor aptitudini. Exista și o tehnologie de „descărcare de date” care putea transfera direct în creier echivalentul a ani întregi de studiu.

Erau, de asemenea, puși în experiențe VR menite să-i testeze și să-i evalueze psihologic, unde li se ordona să ucidă sau să comită alte fapte de neimaginat asupra unor oameni sau animale – practic, pentru a stabili până unde mergeau din punct de vedere etic.

După fiecare sesiune de antrenament avea loc o ședință de evaluare chimică, unde i se făcea o injecție, apoi își recapitula antrenamentul din sesiunile respective; după care amintirile îi erau șterse și înlocuite cu „amintiri paravan” mai normale, despre excursii cu școala și altele asemenea, pentru a explica timpul lipsă (deși evenimentele reale erau adesea retrăite ulterior în vise, iar toate deprinderile învățate rămâneau în sistemul său, așteptând să fie activate la sesiunea următoare). Părinții săi, întâmplător, par să nu-și amintească nimic din toate astea, deci foarte probabil că și amintirile lor au fost modificate.

Toate aceste antrenamente și teste erau folosite pentru a evalua unde putea fi folosit cel mai bine „activul” – dacă ar trebui să meargă în operațiuni sub acoperire pe Pământ sau într-unul dintre USAP-uri (Programe Spațiale Neconfirmate), sau dacă ar fi mai potrivit pentru misiuni diplomatice, ori pentru nave de cercetare și știință în spațiu etc.

Spre sfârșitul perioadei petrecute în programul MILAB, Corey a primit un rol de sprijin ca EI (Empat Intuitiv) pentru reprezentantul Pământului în ceea ce el a descris drept un Consiliu al Superfederației ET, format din ET de tip uman. A făcut asta o vreme, înainte de a-și începe adevăratul stagiu în Solar Warden.

Când a început oficial programul său „20 și înapoi”, a trebuit să semneze acorduri de confidențialitate și a fost pe deplin informat că, pe durata serviciului, nu va avea absolut niciun contact cu Pământul, dar că, după cei 20 de ani de serviciu, i se va reduce vârsta, va fi dus înapoi în timpul și locul de unde plecase și își va relua viața ca un băiat de șaptesprezece ani care termina liceul. I s-a mai spus că, în schimbul serviciului său, va avea o viață foarte ușoară la întoarcere. Va primi o bursă integrală la facultate, va obține un loc de muncă cu un venit de șase cifre și un pachet de pensionare excelent și o existență lipsită de griji. Niciuna dintre aceste promisiuni, de bogăție și trai ușor, nu a fost onorată.

Așa a ajuns Corey să petreacă 20 de ani în spațiu, ocupând diverse roluri în cadrul Solar Warden. Nu o să înșir aici toate detaliile experiențelor sale, pentru că le puteți auzi direct de la el, abonându-vă la Gaia.com și urmărind serialul „Cosmic Disclosure cu David Wilcock”.

Primul sezon al acestei emisiuni este disponibil chiar și gratuit pe YouTube.

Notă: Personal, recomand doar episoadele cu David și Corey. A existat o ruptură între David și Gaia.com, precum și între Corey și Gaia.com, deoarece se pare că, deși Gaia.com se prezintă drept un „proiect spiritual", este implicată în multe practici comerciale proaste și a fost puternic infiltrată de Cabală și de agenda acesteia. Atât David, cât și Corey au părăsit Gaia.com și ambii sunt implicați în procese împotriva companiei.

Multe dintre evenimentele pe care le voi relata de-acum încolo provin din informațiile din interior pe care el le prezintă în aceste videoclipuri, așa că puteți fie să citiți mai departe și să prindeți ideea generală, fie să urmăriți numeroasele videoclipuri Cosmic Disclosure și/sau să consultați site-ul lui Corey Goode pentru mai multe detalii.

Iată și site-urile respective…

Gaia
First Season of Cosmic Disclosure on YouTube
Corey Goode's Website

După stagiu, Corey a fost într-adevăr întinerit și trimis înapoi în timp la sinele său de șaptesprezece ani și la circumstanțele de atunci, dar asta n-a fost tot. De fapt, a trecut prin tot procesul acesta de trei ori în total, trei tururi de „20 și înapoi", și se pare că experiențele sale au devenit tot mai sumbre de fiecare dată; și de fiecare dată era returnat la sinele său de 17 ani și i se ștergea memoria, dar încărcătura de experiențe traumatizante stocate în subconștientul și în fiziologia sa devenea tot mai grea. Abia mult mai târziu în viață a început să-și amintească pe deplin perioada petrecută în Solar Warden, declanșatorul fiind o experiență chirurgicală traumatică.

1980: O sferă metalică gigantică, de mărimea lui Neptun, a intrat în sistemul nostru solar. Acești „vizitatori" erau, practic, doar într-o croazieră și au fost alungați din sistem de Solar Warden, dar cred că au transmis un raport despre condițiile din spațiul nostru, pentru că zece ani mai târziu au început să sosească mai multe nave.

1990: Multe nave ale Federației au intrat în sistemul nostru, unele prin spațiul liniar, altele călătorind prin Soarele nostru (stelele pot fi folosite ca portaluri între regiuni ale spațiului atunci când se călătorește în Densitățile superioare). Cabala s-a bucurat, căci membrii umani care nu erau foarte sus-puși au crezut inițial că aceste nave reprezentau întoarcerea strămoșilor lor antici, Grupul Orion.

Însă membrii umani de cel mai înalt rang din Cabală știau că nu era cazul, deoarece aproape toți membrii originari ai Grupului Orion care mai erau în viață se aflau în stază, în navele lor, sub gheața din Atlantida.

Și celorlalți le-au fost spulberate speranțele curând, căci aceste nave, printre care se numărau și multe sfere gigantice de mărimea unor planete, au început să ocupe diverse poziții în tot sistemul solar și au ignorat complet toate încercările diferitelor PSS-uri de a le contacta.

1998-2012: Alte mii de nave ale Federației au intrat în sistemul nostru în această perioadă și s-au așezat pe poziții. În acest moment, toate PSS-urile începeau să intre în panică, la fel și Cabala, deoarece multe dintre aceste rase erau evident mai avansate decât oricare dintre ei și nimeni nu știa care era agenda lor.

2008: Federația a preluat din nou controlul asupra sistemului computerizat de pe Lună care controlează Matricea 3D. Când l-au recuperat, și-au dat seama că doar 4 dintre reactoarele nucleare originale care alimentau sistemul mai funcționau! Asta înseamnă că influența Matricei este în scădere.

Acum, cineva s-ar putea întreba, dacă Federația, aceia buni, are control asupra Matricei, de ce nu o opresc pur și simplu și nu eliberează omenirea dintr-o singură lovitură? Răspunsul la asta este complicat.

În primul rând, deși Federația este în majoritate covârșitoare o forță pozitivă, există multe facțiuni, și nu toate gândesc la fel, ca să nu zic mai mult. Motivul principal, însă, este liberul arbitru. Nu toată lumea vrea să se trezească, iar marea majoritate a omenirii pur și simplu ar înnebuni dacă dintr-o dată ar fi aruncată într-o realitate de Densitate 5. Dacă citești aceste rânduri, atunci conștiința ta este probabil pregătită pentru asta, sau cel puțin aproape, dar tu ești, în acest moment, excepția.

Mulți oameni nu vor să se trezească, iar impunerea trezirii contravine Directivei Principale.

2013: Corey Goode își amintise dintotdeauna frânturi de memorie din antrenamentul MILAB din copilărie, dar, neavând niciun context care să explice aceste amintiri, pur și simplu încercase din răsputeri să le bage undeva într-un sertar al minții.

Ocazional, chiar întâlnea întâmplător oameni care îi spuneau lucruri de genul: „Știi că ai fost în Proiectul «X», nu-i așa?”. Dar el nega, pentru că nu-și amintea totul pe deplin și se temea de persecuție. Dar apoi, cu timpul, a început să-și amintească mai multe.

Uite care-i treaba cu ștergerea memoriei: nu funcționează la fel de bine la oamenii ca Corey, care sunt intuitivi și conectați la câmpul lor energetic și la sinele superior și care nu se identifică exclusiv cu Egoul ca fiind unicul sine; asta pentru că amintirile nu sunt stocate doar în

creier, ci și în câmpul energetic al persoanei și în câmpul energetic al Pământului (Arhivele Akashice).

Apoi, la începutul lui 2013, a avut o serie de operații care i-au readus cam 70% din amintirile din perioada MILAB și Solar Warden, și amintirea completă a multora dintre cele mai tulburătoare lucruri la care participase în al doilea și al treilea stagiu.

A trebuit să se opereze de retină dezlipită, trei operații, de fapt. Doctorii i-au spus că afecțiunea sa era exact la fel cu ceea ce văd ei în stadiile târzii ale „Ochiului de Astronaut” (o afecțiune comună la persoanele expuse la forțe G mari). În cazul lui Corey, asta se datora celor 60 de ani de expunere la câmpurile de torsiune produse de sistemele de propulsie gravitațională ale navelor spațiale avansate.

În anul de după această operație, lui Corey au început să-i revină și mai multe amintiri și adesea le retrăia în vise, care erau practic coșmaruri de stres post-traumatic în care își trezea soția țipând în somn. Îi reveneau toate aceste amintiri, dar erau încă fragmentate și disparate și, deși își putea aminti, era incapabil să vorbească despre ele.

După revenirea acestor amintiri, majoritatea foarte supărătoare și traumatizante, Corey a devenit foarte deprimat și suicidal, atât de mult încât soția sa a început să-și facă griji pentru el.

Din fericire, există niște oameni de treabă în Solar Warden care aveau grijă de el, și unul anume, pe nume Gonzalez, l-a contactat și i-a spus că va primi ajutor de la o civilizație desprinsă de umanitate, care se întorsese recent în sistemul nostru solar.

Mayașii, care își au originile în Atlantida, au creat cultura mayașă în America de Sud, apoi au călătorit înapoi pe lumea de baștină a strămoșilor lor genetici, iar recent au răsturnat Imperiul Draco de pe propria lor planetă și s-au întors pe Pământ ca să ne ajute și pe noi cu același proces. Se pricep de minune să lucreze cu mintea și cu câmpul energetic și au o tehnică de eliminare a amprentelor traumatice la care, ca specialist în traume ce sunt, tânjesc să am și eu acces!

Grupul Maya

Într-o noapte, Gonzalez și un grup de mayași au apărut brusc în sufrageria lui Corey și apoi l-au transportat pe nava lor. Navele și tehnologia lor sunt fascinante! Totul e făcut din piatră prin care circulă rețele de energie extrem de avansată și totuși cu un aspect arhaic în același timp. Folosind acea tehnologie, mayașii au trecut un anume fel de piatră peste corpul lui Corey, care a disociat acele amintiri de complexul său minte/trup/spirit, una câte una, cu acordul liberului său arbitru.

În urma acestei proceduri, Corey încă își amintea despre ce fuseseră acele experiențe, dar energia de supraviețuire nerezolvată și povara emoțională teribilă care fuseseră legate de acele amintiri dispăruseră, laolaltă cu unele dintre cele mai rele și mai vii detalii. Asta i-a permis să înceapă să se vindece de ororile la care fusese martor și să se ierte pentru faptele la care participase el însuși, deschizând astfel calea către tot ceea ce a urmat.

Apoi, într-o noapte, ceva mai târziu în cursul anului, a fost ghidat să-și vizualizeze la distanță propriul Corp de Lumină, unde a întâlnit o entitate atașată de el, care se autointitula Paznicul Porții. A alungat această entitate, și o întreagă suită de altele care îi fuseseră atașate în mod intenționat de ființe care lucrau cu programul MILAB, invocând numele și energia lui Iisus (fusese crescut în religia creștină).

După ce a făcut asta, a putut vorbi despre experiențele pe care și le amintea și a înregistrat primul său interviu, publicându-l pe YouTube sub egida Project Avalon.

Interviul acesta e destul de lung, aproape 2 ore, și, personal, consider că interviurile din seria Cosmic Disclosure sunt mult mai captivante (de fapt, sunt fascinante, nu doar prin informații, ci și prin modul în care îl vedem pe Corey relaxându-se, deschizându-se și evoluând în timp, pe măsură ce se vindecă tot mai mult de experiențele sale traumatizante trăite în cadrul programului Solar Warden), totuși, interviul rămâne un document istoric extrem de important, așa că iată-l...

Notă – ocazional o să-i auziți pe fundal pe soția și copiii săi.

https://www.youtube.com/watch?v=Gwahn7a1Lso&embeds_widget_referrer=https%3A%2F%2Fmedium.com%2F&embeds_referring_euri=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com%2F&embeds_referring_origin=https%3A%2F%2Fcdn.embedly.com&source_ve_path=Mjg2NjY

Corey a publicat de atunci o cantitate uriașă de informații detaliate, majoritatea pe Gaia.com, în seria video Cosmic Disclosure.

Poate dura săptămâni și luni întregi să absorbi totul, acesta fiind și unul dintre motivele pentru care am scris această carte, ca să vă ofer o privire de ansamblu asupra celor mai importante puncte; dar dacă vreți să aprofundați detaliile, totul e disponibil acolo.

13 octombrie 2014: Corey Goode s-a întâlnit cu David Wilcock pentru prima dată, iar în anul următor, pe 21 iulie 2015, a apărut primul episod din seria video Cosmic Disclosure.

În urma acestor evenimente, Corey s-a întors la participarea activă în SSP-uri, doar că de data asta făcea parte din cel mai nou și mai benevolent grup apărut, grupul care militează pentru divulgarea completă a tot ceea ce a fost ascuns, grupul pe care el îl numește Alianța Ființelor Sferice (AFS).

Din nou, credibilitatea acestei părți a poveștii lui Corey este dificil de validat, deoarece el cu siguranță a experimentat mult control mental și, spre deosebire de experimentele MILAB despre care avem relatări de la mulți participanți, nu există nimeni altcineva în afară de Corey care să vorbească despre interacțiuni cu AFS sau cu Blue Avians.

Pot confirma însă că Federația Galactică se află într-adevăr în jurul planetei noastre cu multe nave și lucrează activ pentru a ne ajuta procesul cât de bine pot, respectând în același timp Directiva Principală.

Capitolul 6, Partea 7:

Alianța Ființelor Sferice, Prăbușirea Cabalei și Alegerile din SUA din 2016

O recapitulare a Marelui Plan al Cabalei: Fundamental, Cabala își dorește două lucruri mai presus de orice – putere și capacitatea de a extinde acea putere la nesfârșit, ca să poată menține în funcțiune această „fermă de Loosh”. După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și infiltrarea lor în Complexul Militar-Industrial (CMI), aveau deja o industrie frumușică de un trilion de dolari, dar cum s-o transforme într-una de două sau trei trilioane?

În plus, divulgarea existenței ET este, la un moment dat, inevitabilă, iar Cabala știe asta și trebuie s-o controleze pentru a se potrivi agendei lor, dacă vor să-și păstreze puterea.

Au de ceva vreme un plan pe termen lung, o serie de evenimente orchestrate astfel încât să poată controla și manipula acea divulgare într-un mod care să le permită să rămână la conducere și să continue să încaseze fonduri uriașe în tot acest proces.

Pașii principali ai acestui plan sunt următorii:

- **Războiul din Coreea și Războiul din Vietnam.** Adevărate mine de aur.
- **Războiul Rece și amenințarea armelor spațiale.** Manipulaseră cunoștințele limitate ale lui Reagan despre ET pentru a înființa programul „Războiul Stelelor”, care a orientat conștiința publică spre o posibilă „amenințare din cer”, în acest caz rachete nucleare din Rusia, și a menținut fluxul de bani către USAP-urile lor. Asta a fost prima introducere publică a ideii de arme spațiale.
- **Un război împotriva dictatorilor arabi.** Planificarea pentru asta a început în anii '70, cu personaje precum Saddam Hussein deja selectate și manevrate în poziții pentru rolurile ce urmau. A fost demarat cu 11 Septembrie, unul dintre cele mai evidente atacuri sub steag fals din toate timpurile, deși cu siguranță nu primul. În războiul care a urmat, am început să vedem folosirea dronelor ca arme.
- **Asteroizi**. Teama de asteroizi și planete pe curs de coliziune cu Pământul a fost o campanie de propagandă pentru a menține conștiința publică acordată la un pericol venit din

spațiu. Anul 1998 a adus lansarea atât a filmului Deep Impact, cât și a lui Armageddon, ambele finanțate de Cabală, și cam pe atunci a apărut în comunitatea New Age amenințarea Planetei X (Nibiru) care ar urma să se ciocnească sau să treacă razant pe lângă Pământ.

- **Un război împotriva extremiștilor din țările lumii a treia.** Aici ne aflăm de ceva vreme. Acest război este purtat în mare măsură prin atacuri cu drone telecomandate, care nu sunt arme complet spațiale, dar reprezintă un pas în acea direcție.
- **Invazie extraterestră.** Au tehnologia în acest moment pentru a înscena un atac sub steag fals de tip invazie extraterestră, folosind imagini și sunete holografice, plus clone fizice reale care arată cu extratereștrii. Ar fi foarte convingător și o minciună colosală. S-au produs o mulțime de filme cu scopul expres de a planta această sămânță a amenințării extraterestre în conștiința publică. Răpirile extraterestre înscenate de ICC în anii '70 și '80 făceau și ele parte din asta. Chiar și mișcarea New Age a fost folosită pentru a disemina o cantitate uriașă de propagandă evident falsă. Aproximativ 99% din toate informațiile existente despre OZN-uri și extratereștri sunt dezinformări bine ticluite, cu un singur scop – să sprijine ultima carte de jucat, șiretlicul războiului interplanetar. Asta ar permite Cabalei să dezvăluie existența ET, dar să-i prezinte ca fiind răi (când, de fapt, marea majoritate sunt fie neutre, fie binevoitoare), în timp ce ei s-ar erija în băieții buni care au lucrat în culise tot acest timp pentru a dezvolta tehnologia necesară „salvării omenirii” de amenințarea inventată. Ar putea controla divulgarea, ar putea ieși la lumină și ar fi aclamați ca eroi. Aproape că le-a reușit.

5 decembrie 2014: Cabala era înnebunită de spaimă. Toate aceste sfere gigantice, sute, poate mii în acel moment, intraseră în Sistemul Solar și nimeni nu le cunoștea intenția. Nu comunicau și nu răspundeau niciunei tentative de contact sau de evaluare a polarității lor.

Cabalei nu-i plac variabilele necunoscute, mai ales cele cu tehnologie mai avansată decât a lor, așa că au făcut o greșeală crucială cu urmări de proporții.

La o bază izolată din deșertul australian, aveau una dintre cele mai avansate arme scalare și au țintit cu ea una dintre Sferele care se afla în Densitatea a 3-a (era camuflată, dar Cabala are tehnologie care poate vedea un obiect camuflat, mai ales unul atât de mare) și au tras.

Mare greșeală.

Sfera pur și simplu a redirecționat acel fascicul de energie înapoi de unde pornise și a distrus complet baza Cabalei. Acesta a fost începutul înfrângerii Cabalei, care acum, în acest moment, este inevitabilă.

Imediat după acest eveniment, rețeaua Ființelor Sferice a ridicat bariere atât în jurul Pământului, cât și al întregului Sistem Solar, făcând imposibilă intrarea sau ieșirea oricărei entități fără permisiunea lor.

Cabala, al cărei plan fusese dintotdeauna să continue exploatarea planetei și a civilizației până când acestea ar fi fost complet secătuite și distruse, moment în care ei pur și simplu s-ar fi mutat pe alta, era acum prinsă în capcană. Nu doar atât, dar cea mai mare parte a Flotei Întunecate se afla în afara Sistemului Solar în acel moment, așa că acum cea mai avansată forță de luptă a Cabalei este prinsă în exterior și nu poate intra.

18 februarie 2015: Atrocitatea de pe Marte. Programul de informații din cadrul Alianței obținuse date concrete despre o bază ICC de pe Marte care producea o componentă critică ce urma să fie folosită de ICC pentru a-și intensifica operațiunile.

Au aruncat în aer baza, împreună cu aproximativ 250.000 de muncitori civili nevinovați, fără a consulta Înaltul Comandament al Alianței. În decurs de 24 de ore de la acest eveniment, au declanșat și un cutremur în largul coastei Carolinei de Sud și au distrus o bază subacvatică Draco, împreună cu aproximativ 700 de oameni.

Aceste evenimente au declanșat o intervenție din partea Ființelor Sferice.

27 februarie 2015: Unul dintre grupurile principale din cadrul AFS (Alianța Ființelor Sferice), un grup de ființe înalte, albastre, asemănătoare unor păsări, numite Blue Avians, a cerut Alianței să îl aducă pe Corey Goode.

Blue Avian

1 martie 2015: Corey avusese deja o comunicare telepatică în vis cu unul dintre Blue Avians, pe nume Ra Tier-Er.

În acea noapte, stătea în sufragerie când a apărut o mică sferă albastră. Aceasta a zburat rapid prin sufragerie, apoi i-a intrat în piept, moment în care o sferă albastră mai mare l-a încapsulat și l-a dus în afara planetei, într-una dintre sferele gigantice, unde a avut prima sa întâlnire în persoană cu *Ra Tier-Er. Aici a aflat că Sferele intraseră în sistemul nostru pentru a ne asista în procesul actual de eliberare și vindecare.

Sistemul nostru solar s-a mutat într-o regiune cu vibrație mai înaltă a Universului, ceea ce a declanșat o accelerare a energiei emise de soarele nostru, o accelerare care are potențialul de a ne ridica nivelul de conștientizare ca specie, dar care este și potențial periculoasă. Sferele acționează ca niște filtre care modulează această energie, astfel încât tranziția noastră să fie mai ușor de gestionat.

Mai târziu, în martie 2015: Corey Goode a fost preluat din curtea sa de o navă în formă de săgeată și dus la LOC (Comandamentul Operațiunilor Lunare), unde a acționat ca intermediar între grupul Ființelor Sferice și Alianță. Acest moment a marcat formarea Alianței Ființelor Sferice (AFS) și începutul rolului său de diplomat.

De atunci, au loc negocieri între AFS și Cabală. AFS dorește să promoveze o tranziție pașnică a puterii și să inițieze o divulgare completă a tot ceea ce a fost ascuns umanității, în timp ce Cabala face tot posibilul să-și păstreze puterea și să-și promoveze agenda de divulgare parțială.

Alegerile din SUA din 2016: "Bătăușul" din curtea școlii salvează situația (cu puțin ajutor de la AFS)

La prima vedere, Donald Trump părea a fi, evident, parte din Cabală. Cu siguranță pare bogat, îngâmfat, lăudăros, afemeiat și un elitist rasist, deci se potrivește profilului, dar aparențele pot fi înșelătoare. Nu spun că nu e toate aceste lucruri, chiar nu știu, neîntâlnindu-l niciodată pe om. Cred totuși că e probabil să fi fost încurajat să-și amplifice în mod deliberat trăsăturile cele mai rele, ca parte a promovării Marii Treziri, despre care voi explica mai multe în curând.

Hillary Clinton, care este pedofilă, satanistă și membru de rang înalt al Cabalei (la fel ca Bill), era de fapt alegerea Cabalei pentru funcția de președinte al SUA.

Pe măsură ce se apropia data alegerilor și se părea, contrar dezinformării lansate de campania lui Hillary, că Trump avea de fapt șanse foarte mari să câștige, Cabala și-a intensificat planurile și a început să pună în mișcare atacul extraterestru sub steag fals, planificat de mult. Planul era să însceneze invazia cu puțin timp înainte de alegeri, ceea ce ar fi declanșat legea marțială și ar fi anulat alegerile.

După ce „victoria” asupra invadatorilor fictivi ar fi fost obținută, Obama (din păcate și el membru de nivel înalt al Cabalei, îmi pare rău s-o spun) i-ar fi predat apoi puterea lui Hillary în timp ce legea marțială era încă în vigoare, evitând complet alegerile. Apoi, Cabala s-ar fi putut dezvălui așa cum am descris anterior – ca o societate secretă binevoitoare care a lucrat în culise pentru a pregăti umanitatea pentru acest eveniment.

Din fericire, comunitatea de informații din cadrul AFS și aliații lor din FBI au aflat de plan. FBI-ul și armata SUA (majoritatea fiind de fapt parte a Alianței, deși adesea au făcut, fără să știe, jocurile Cabalei) le-au transmis clar soților Clinton că nu vor tolera absolut nicio șmecherie în această campanie și că orice tentativă viitoare din partea lor de a înscena un atac sub steag fals sau de a frauda alegerile în vreun fel ar duce la declararea legii marțiale, preluarea puterii de către armata SUA și un atac agresiv asupra tuturor bazelor cunoscute ale Cabalei.

Cabala mai avea o singură carte de jucat în acest moment: să servească publicului cât mai multă dezinformare posibil despre „victoria inevitabilă” a lui Hillary, în speranța de a influența prezența la vot. Și da, oricum nu prea au mai existat alegeri libere în această țară de la Kennedy încoace, dar asta pentru că, până atunci, Cabala trăgea sforile, lucru pe care nu l-au putut face de data asta. Singura lor speranță era să câștige pe bune, cu o majoritate atât de zdrobitoare, încât AFS să fie pusă în mare dificultate să-l manevreze pe Trump în funcție.

Dacă ar fi câștigat ea, planul era să înceapă al Treilea Război Mondial cât mai repede posibil, cel mai probabil printr-o confruntare cu Coreea de Nord sau China, într-un efort disperat de a distruge o mare parte a populației, de a anihila progresele înregistrate în conștiința umană prin readucerea lumii la o stare de „supraviețuire a celui mai adaptat” (ceea ce funcționase bine pentru ei în trecut) și de a tăia elanul AFS odată pentru totdeauna.

Datorită eforturilor AFS și ale celor aliniați cu ei, am avut primul nostru președinte ales democratic de la Kennedy încoace și am evitat la limită o invazie extraterestră simulată, urmată de controlul continuu al Cabalei și/sau un holocaust.

Iar Trump are, de fapt, un rol important.

America trăiește cu o traumă culturală încă dinainte de începuturile sale. Însăși temeliile Americii au fost construite pe traumă, opresiune și genocid. Iar Cabala a folosit aceste metode pentru a se asigura că trauma și energia de supraviețuire domină conștiința nu doar în America, ci la nivel global.

În orice sistem traumatic, semnul că ceva începe să iasă din încordarea și gestionarea sa obișnuită este schimbarea. Chiar și o schimbare dureroasă.

Hillary reprezenta mersul obișnuit al lucrurilor. O continuare a status quo-ului. O prezentare drăguță, dar în esență, o minciună.

Victoria lui Trump a fost o schimbare dureroasă și urâtă pentru mulți oameni, dar a fost cu siguranță o schimbare radicală în sistemul colectiv și nicidecum ceea ce își dorea Cabala.

A fost un semn că dezorganizarea și trauma colectivă din sistemul american și din întreaga lume nu mai pot fi stăpânite, gestionate și mușamalizate. Pleznește la toate încheieturile. E chiar acolo, la vedere pentru oricine vrea să vadă.

În ceea ce privește obscenitatea, rasismul, sexismul său etc., aceste trăsături sunt deja adânc înrădăcinate în conștiința colectivă americană. În termeni de karmă, în termeni de acțiuni, aceasta este energia pe care s-au clădit Cabala și multe instituții americane. Energia etalată de Trump este exact energia care a condus spectacolul din spatele cortinei tot acest timp. Alegerea sa este o mare parte din procesul de sfâșiere a acelei cortine.

De asemenea, încăpățânarea sa aparent infantilă a fost un motiv important pentru care a fost abordat de Alianță de la bun început!

Elementele militare ale Alianței ajunseseră în punctul în care simțeau că doar printr-o lovitură de stat violentă ar putea recâștiga controlul asupra Americii și, în cele din urmă, asupra restului lumii. Alte facțiuni i-au convins să mai dea o șansă unei înlăturări legale, la lumina zilei, iar Trump a fost

propus drept cel mai bun candidat pentru funcția de președinte în timpul acelui efort, tocmai datorită multora dintre calitățile care îl fac respingător pentru mulți; ce alegere mai bună decât cineva care nu numai că avea o natură agresivă și o percepție exagerată a propriei grozăvii, dar și un entuziasm copilăresc pentru următorul lucru măreț și o voință suficient de puternică pentru a încerca să-l ducă la bun sfârșit?

În plus, era suficient de bogat pentru a-și finanța propria campanie, era conștient de existența Cabalei, dar nu un jucător important pe scena respectivă, și deja avusese niște bănuieli despre tehnologii secrete prin accesul unchiului său la cercetările lui Tesla, toți acești factori l-au ajutat să-și asume de bunăvoie o sarcină care, sincer vorbind, a fost o încercare extrem de riscantă.

Am mai auzit și că există facțiuni în cadrul Cabalei care se dezvoltă de ceva vreme – între cei care vor înrobirea totală a „vitelor” (noi) și cei care încă vor controlul, dar doresc și condiții mai bune pentru „vite”, și că Trump făcea parte din această ultimă facțiune. Dar, ca să fie clar, el este un jucător de nivel foarte scăzut, dacă a fost vreodată un jucător. Este mult mai probabil să fie doar o unealtă folosită.

După pierderea acestei alegeri cruciale, Cabala, conform înțelegerii din negocierile cu AFS, ar fi trebuit să predea multe dintre bazele lor secrete noii administrații, dar majoritatea au refuzat. Asta a dus la luarea cu asalt și ocuparea recentă a multora dintre aceste baze de către forțele militare americane, dar, din păcate, aceste forțe nu fuseseră pe deplin informate și nu erau deja conștiente de existența ET.

Pușcașilor marini și unităților Forțelor Speciale care au fost trimise li s-a spus să le dea oamenilor din aceste baze o singură șansă, și numai una, să se predea. Dacă nu se predau, forțelor americane li s-a spus să elimine pe toată lumea din interior, și așa au ajuns mulți soldați să se afle într-un schimb de focuri nu doar cu oameni, ci și cu multe creaturi reptiliene gigantice, cum nu mai văzuseră niciodată.

Chiar dacă aceste misiuni s-au încheiat cu succes, mulți dintre acești bărbați și femei din armată au suferit ulterior de PTSD sever din cauza șocului de a întâlni pe neașteptate ceva complet în afara oricărei experiențe sau repere cunoscute, cu excepția celor mai groaznice coșmaruri.

Una dintre primele baze preluate au fost facilitățile HAARP din Alaska, care fuseseră folosite pentru a manipula vremea de ceva timp.

Seceta prelungită din California, doar o altă parte a planului Cabalei de a menține o stare de frică și luptă pentru supraviețuire prin periclitarea uneia dintre cele mai importante surse agricole ale Americii, a fost un rezultat direct al acestei manipulări meteorologice, iar ploile s-au întors cu furie în iarna 2016/2017 ca rezultat direct al preluării HAARP de către Alianță, ceea

ce a paralizat capacitatea Cabalei de a manipula vremea, deși încă mai au sateliți capabili de alte forme de manipulare meteorologică, cum ar fi amplificarea și direcționarea cutremurelor și declanșarea „incendiilor de vegetație”.

Și dacă tot suntem la subiectul vremii, ce putem spune despre schimbările climatice?

Iată o altă bombă.

Schimbările climatice sunt reale, dar nu au atât de mult de-a face cu influența umană pe cât cred majoritatea. Creșterea nivelului de CO2 din atmosferă a accelerat puțin lucrurile, dar nici pe departe la fel de mult ca dârele chimice (chemtrails), și chiar și acea manipulare deliberată a vremii noastre nu este la fel de semnificativă pentru creșterea constantă a temperaturii medii a lumii noastre precum următorul fapt: sistemul nostru solar a intrat recent într-o regiune cu vibrație mai înaltă a Universului, iar soarele nostru are un ciclu natural de 29.000 de ani de fluctuație a intensității – aceștia sunt factorii majori care influențează schimbările climatice, mult mai mult decât contribuțiile umane. De fapt, fiecare planetă din sistemul nostru solar se încălzește constant de ceva vreme.

Asta înseamnă că reducerea amprentei noastre de carbon nu va face, practic, mai nimic pentru încălzirea globală (deși e totuși o idee bună din alte motive ecologice), ceea ce poate părea cam înfricoșător, cu excepția unui singur lucru…

Odată cu divulgarea completă, vine și tehnologia necesară pentru a rezolva absolut toate problemele noastre de mediu. Nu e mare lucru pentru AFS să instaleze filtre în jurul Pământului sau al soarelui pentru a-i atenua intensitatea și deja fac asta într-o oarecare măsură, dar să fim clari într-o privință: nu e treaba lor să ne salveze, ci să ne încurajeze să ne salvăm singuri.

Un loc unde tranziția puterii a fost ceva mai amiabilă a fost în Antarctica. AFS are acum controlul asupra acestui teritoriu și, de la alegeri încoace, mulți lideri guvernamentali, comandanți militari și directori de servicii de informații au fost invitați acolo jos pentru a vizita facilitățile și a fi informați. Se pregătește terenul pentru ca divulgarea să aibă loc, dar, deocamdată, modul în care se va întâmpla acest lucru este încă incert.

Este un proces delicat și uluitor de complex. Așa cum pușcașii marini care s-au trezit brusc într-o confruntare cu Draco au ajuns cu PTSD, există un pericol foarte real de șoc colectiv similar, traumă și răsturnare socială, în cazul în care existența a tot ceea ce se întâmplă de atât de mult timp ar fi brusc dezvăluită.

De aceea este atât de importantă Alianța Ființelor Sferice. Ființele Sferice, Blue Avians și ceilalți ET avansați din acel grup au mai călăuzit

astfel de tranziții și înainte. Cea mai recentă planetă eliberată a fost planeta de baștină a mayașilor, iar ei sunt și aici pentru a da o mână de ajutor, având avantajul unei experiențe directe recente.

De asemenea, deocamdată, rezultatul este încă incert. Cabala se duce cu siguranță la fund, dar vor face tot ce le stă în putință pentru a încerca să-și mențină controlul.

Și-au pierdut mare parte din putere, sectoarele lor de influență slăbesc și sunt încolțiți pe planeta noastră fără nicio scăpare… dar cea mai periculoasă fiară este cea rănită și strânsă cu ușa. Este inevitabil că vor cădea, dar cum și în ce fel, depinde în mare măsură de noi.

Un lucru asupra căruia toate SSP-urile și multe dintre religiile antice ale lumii sunt de acord este că ne apropiem de un eveniment care ne va impulsiona puternic calea evolutivă și dezvoltarea conștiinței. Acesta este cunoscut sub numele de Marele Flash Solar.

Vă amintiți cum spuneam că soarele are un ciclu de 29.000 de ani? Ei bine, se pare că punctul culminant al acelui ciclu este acest flash, când soarele emite o explozie masivă de energie și apoi se întunecă timp de 3 zile. Acesta nu este un eveniment periculos din punct de vedere fizic, deși este potențial periculos psihic, în funcție de starea conștiinței fiecăruia, și ar putea foarte bine să perturbe substanțial electronicele, ceea ce ar avea implicații.

Motivul tuturor modificărilor genetice efectuate de cele 22 de rase de „fermieri genetici” este să ne pregătească pentru asta. Știu că „fermier genetic” sună cam sinistru, dar indivizii aceștia ne vor de fapt binele, deși s-ar putea să fie genul de atenție altruistă pe care un om de știință o are pentru o bacterie pe care încearcă s-o cultive.

Acești „fermieri” fac asta în întreaga galaxie și dincolo de ea de eoni, așa că, indiferent cât de calzi și drăgălași ar fi cu noi, este clar că toată munca lor a fost să ne pregătească pentru acest eveniment, astfel încât să putem profita la maximum de impulsul evolutiv pe care ni-l va oferi.

Toată lumea pare să fie de acord că asta se apropie „curând”, dar dacă asta înseamnă luni sau ani, nu știu. Mulți au prezis că se va întâmpla în 2012 și am văzut cum a fost, iar acum, mai nou, aud că nu s-a întâmplat atunci pentru că nu eram pregătiți ca planetă – nici în conștiință, nici în psihic, nici spiritual – să beneficiem de pe urma lui și că a fost reprogramat pentru aproape de sfârșitul lui 2020.

Oricare ar fi momentul, știu că e o idee bună să avem o rezervă de apă și mâncare și posibilitatea de a o găti, pentru cazul în care rămânem fără electronice pentru o vreme.

Și dacă soarele se întunecă, nu vă stresați, va reveni în trei zile.

Dar...

Majoritatea celor de mai sus sunt pure baliverne.

În opinia mea, nu va exista niciun Mare Flash Solar și niciun eveniment de înălțare în masă.

De asemenea, ideile actuale conform cărora va exista o resetare financiară globală, un eveniment RV (reevaluare) care le va permite celor inițiați să devină miliardari instantaneu, că un salvator va veni să ne salveze pe toți, că „Pălăriile Albe” îi vor învinge pe „Pălăriile Negre”, că Trump încă mai conduce spectacolul în secret, sau că o uriașă serie de arestări în masă este iminentă, ori că extratereștrii vor ateriza în curând, sunt toate, de asemenea, probabil false.

Acest gen de idei sunt tipul de dezinformare pe care ființele negative cărora le place să pozeze în „Pleiadieni”, „Maeștri Ascensionați” și alte forțe înalte și puternice le place s-o lanseze pentru a îndepărta oamenii de la faptul responsabilității personale.

Evoluția conștiinței și a sinelui a fost întotdeauna, și va fi mereu, o întreprindere individuală pe care fiecare persoană trebuie s-o facă pe cont propriu, cu sprijinul potrivit, desigur. Și chiar cred că accesul la sprijinul potrivit la nivel uman, spiritual și energetic VA crește pe măsură ce înaintăm.

Există unele condiții care fac această evoluție mai ușoară decât altele. Planeta noastră nu a fost un loc ușor pentru acest gen de călătorie, dar a fost unul dintre cele mai satisfăcătoare locuri pentru acea întreprindere, tocmai datorită dificultății sale.

Deci, cred eu că planeta noastră este în prezent „eliberată” de ajutoare din afară? Nu în modul în care ați putea crede.

CHIAR cred că există o organizație care intervine, Federația Galactică, și care orchestrează evenimente de ambele părți – atât Cabala, cât și Alianța răspund în fața ei – și că aceasta lucrează acum pentru a scoate această planetă din starea de energie întunecată, satanică, unde lucruri precum sclavia sexuală a copiilor, tortura, crimele ritualice și canibalismul au loc ca parte a mecanismului puterii.

Dar, vor mai putea ființele negative să recolteze energia celor care, prin ignoranța sau participarea lor voluntară, consimt? Cel mai probabil, da. Cel puțin pentru o bună bucată de vreme, până când majoritatea sufletelor de pe planetă vor avea tăria interioară necesară pentru a învăța cum să nu mai consimtă.

Pământul a fost o fermă de energie pentru energiile Asurice pentru foarte mult timp și va continua să fie așa până când conștiința de pe această planetă va atinge un punct critic prin eforturile individuale ale fiecăruia; de aceea, munca fiecărei persoane pentru a-și vindeca propria traumă este cel mai important lucru care se poate întâmpla și, din nou, chiar cred că se

creează condiții astfel încât această întreprindere să nu mai fie atât de dificilă pe cât a fost și că va exista tot mai mult sprijin disponibil la toate nivelurile pentru cei care aleg să pornească în această călătorie.

De asemenea, cred că este posibil ca acest Mare Flash Solar să se întâmple de fapt lent chiar acum, și de ceva vreme încoace – de aici și Schimbările Climatice – și că nu se va întâmpla într-un mod exploziv, perturbator, ci mai degrabă ca o expansiune mai lungă și susținută a intensității, care se integrează pe parcurs; și asta ar avea sens dacă luăm în considerare tot ce urmează să împărtășesc în capitolul următor despre cum orice fel de proces de Înălțare trebuie să fie diferit de data aceasta, față de modurile în care s-a produs anterior.

Trebuie să fim propriii noștri salvatori și să nu așteptăm ca alții să ne rezolve problemele. Trebuie să ne extindem conștiința și să ne iubim unii pe alții, da, dar asta e mai ușor de zis decât de făcut, din cauza unui lucru care trebuie abordat ca parte a acestui proces, și anume trauma noastră nerezolvată. Capitolele următoare vor vorbi exact despre cum să lucrăm cu ea, pentru a o vindeca.

Notă: Au trecut câțiva ani de când am scris toate astea, iar acum am trecut prin doi ani de pantomimă Covid, cea mai mare operațiune psihologică (Psyop) singulară din istoria planetei noastre, și devine tot mai clar cum orchestrează Federația Galactică această trezire.

Pe măsură ce „băieții răi” care au condus spectacolul atât de mult timp pierd tot mai mult teren energetic, datorită trezirii complete a Gaiei care deja s-a produs, intră în panică și plusează cu tot mai multe dintre aceleași vechi comportamente rele și probabil sunt încurajați să facă asta de către Federație.

Sau, e posibil să nu intre deloc în panică, ci mai degrabă să fi dispărut deja, și ca mulți dintre liderii mondiali și actorii răi din acest moment să fie clone, implementând direct instrucțiunile Federației. Într-adevăr, e greu de știut cu siguranță și, la urma urmei, cui îi pasă?

Cu cât spectacolul devine mai ridicol și mai tiranic, cu atât corupția devine mai evidentă pentru tot mai mulți oameni.

În plus, cred că vaccinul, efectele sale secundare periculoase și ineficiența sa, au fost o altă piesă cheie în a ajuta oamenii să înțeleagă corupția care durează de foarte, foarte mult timp.

Totul se întâmplă, oameni buni!

Capitolul 7, Partea 1:

Mesajul pentru omenire
(și dificultatea aplicării sale)

Sunt destul de sigur că mulți oameni au încercat să ne transmită acest mesaj, dar se pare că nu prinde niciodată cu adevărat.

Însă, când suntem întrebați: „Cum pot ajuta? Ce pot face ca să grăbesc dezvăluirea completă și să aduc Epoca de Aur?”, răspunsul din partea ajutoarelor noastre spirituale este, în principiu, acesta:

Iubiți-vă unii pe alții.

Fiți de folos celorlalți în munca și viața voastră.

Lucrați pentru a vă îmbunătăți și a vă extinde propria conștiință, iar prin asta, și prin implementarea acestor pași, conștiința colectivă va crește și vom putea accede cu toții împreună la o conștiință superioară.

Asta e tot. Simplu, nu-i așa?

Cum ziceam, am auzit asta de multe ori de la mulți oameni, deci care e dificultatea? De ce ne este atât de greu să ne iubim unii pe alții, să fim de folos unii altora și să ne unim într-un scop comun?

Răspunsul la această întrebare este trauma.

Nu doar traumele și greutățile prin care am trecut, ci trauma colectivă din psihicul nostru de grup, rezultată din mii de ani de opresiune și crime oribile împotriva umanității. Și nu doar asta.

Amintiți-vă începutul acestei povești. Fundamental, prin propriile noastre lupte și vindecări, lucrăm la vindecarea acelei esențe Divine Feminine care este sufletul Mamei noastre Pământ – acea bucată originală de Divinitate pierdută de mult, care s-a fracturat în întuneric în timpul exploziei inițiale ce a creat Multiversul.

Asta este imaginea de ansamblu.

Cabala, Draco, naziștii și toate celelalte ființe din Univers cu polaritate negativă, orientate spre sine, sunt toate fundamental ghidate de energia lui Ahriman și a Asura, iar acele creaturi pot influența această Creație doar din cauza deciziilor luate de Divinitate în timpul și după explozia inițială.

Problema cu implementarea mesajului de la liderii noștri spirituali este că e foarte, foarte dificil să iubești cu adevărat și necondiționat pe cineva, sau chiar să te iubești pe tine însuți, atunci când trăiești cu traume nerezolvate.

Și aproape toți facem asta, într-o măsură mai mare sau mai mică.

E o provocare să fii cu adevărat de folos celorlalți fără să te îmbolnăvești, dacă sistemul tău nervos vrea constant să te facă să fugi și să te ascunzi, sau să explodezi de furie.

Este fundamental imposibil să meditezi eficient sau să faci orice fel de muncă energetică cu adevărat benefică dacă ai energie de supraviețuire nerezolvată în sistemul tău nervos, ceea ce e de fapt trauma; și, din nou, aproape toți avem asta, chiar dacă nu știm.

Acesta este principalul motiv pentru care am scris toate astea; pentru că mesajul despre a ne iubi unii pe alții, deși corect, este incomplet. Îi lipsește o bucată:

Trebuie să ne vindecăm traumele nerezolvate ca parte a acestui proces, iar asta cere ca fiecare persoană să depună un efort și să parcurgă o călătorie individuală, interioară pentru fiecare dintre noi.

A ne iubi unii pe alții, a fi de folos celorlalți și a ne extinde conștiința, toate acestea sunt minunate, iar înțelegerea fiziologiei noastre de supraviețuire și cum să ieșim din ea TREBUIE să fie o parte majoră a procesului, dacă vrem ca ceilalți pași să dea roade.

De aceea, după 15 ani în care am trăit departe de lume, lucrând la corpul meu energetic și făcând tot posibilul pentru a mă înălța, am ajuns să mă întorc în lume, am făcut ani de terapie somatică pentru traume, iar apoi m-am pregătit să devin eu însămi specialist în traume somatice. Pentru că, indiferent cât de mult meditam, indiferent cât de mult îmi ridicam vibrația, întotdeauna, dar absolut întotdeauna, mă prăbușeam înapoi pe Pământ; și asta pentru că vindecarea traumelor nerezolvate trebuie să fie temelia pe care sunt așezați toți ceilalți pași.

Ascensiunea și Fragmentarea
(Nu aruncați copilul odată cu apa din copaie)

Din moment ce citiți asta, cel mai probabil aveți deja o înțelegere a ce înseamnă înălțarea, dar pentru cei dintre voi care poate nu sunteți familiarizați, o să o prezint pe scurt.

Înălțarea poate însemna mai multe lucruri. Poate însemna pur și simplu ridicarea conștiinței și înțelegerii la un nivel superior de Densitate, rămânând practic un om normal, și asta e bine; pe asta trebuie să ne concentrăm prin vindecarea traumei noastre și prin implementarea mesajului de la ajutoarele noastre spirituale. Dar nu așa este adesea gândită înălțarea de către cei care o caută.

Pentru ei (și pentru mine!, odată am fost un astfel de căutător), este procesul prin care rata vibrațională a corpului fizic este ridicată până la punctul în care corpul carnal se transformă, esențial, într-un corp de lumină. Mai exact, oscilația structurilor atomice și subatomice se accelerează până când structura noastră atomică pătrunde în frecvențe mai înalte și trăiește realitățile corespunzătoare acelor frecvențe.

Când se întâmplă asta la potențialul său maxim, persoana respectivă este apoi liberă să manifeste un corp fizic, sau nu. Devine liberă să călătorească prin timp și spațiu doar prin puterea gândului.

Mișcarea New Age și multe profeții antice, dar și texte sacre, ne spun că acesta este un proces prin care trece acum întregul Pământ. Mulți credeau că pe 21 decembrie 2012 ar putea fi activat un fel de comutator care ar permite acest lucru la nivel global, și că toți cei pregătiți aveau să se înalțe, împreună cu Pământul, într-o realitate luminoasă și strălucitoare de

densitate a 5-a, în timp ce vechiul Pământ 3D ar urma să treacă prin Schimbări Terestre violente: Apocalipsa, care pare să însoțească inevitabil orice profeție de înălțare în masă de acest fel, ar curăța Pământul de poluarea și bolile sale, împreună cu toți amărâții care s-au agățat cu dinții de vechile obiceiuri și credințe ale lumii materiale.

Leul s-ar culca alături de miel și toți cei „chemați" ar porni voioși pe coridoarele eternității.

Sună frumos, nu-i așa? Simplu.

De asemenea, sună înfiorător de asemănător cu o epurare etnică și cu un genocid, dacă te gândești bine.

Până la urmă, ce se întâmplă cu toți amărâții ăia? Răspunsul este de obicei ceva de genul: „oh, păi acele suflete vor trebui să-și continue călătoria evolutivă pe o altă planetă mai potrivită vibrației lor." Dar asta ignoră complet faptul că toate acele ființe tocmai vor fi trecut prin trauma unor morți violente și oribile, ceea ce nu face decât să adauge și mai multă traumă la suma totală a traumei prezente în Creație.

Dacă ăsta e prețul unei înălțări pentru „cei chemați", nu cred că o să răspund la telefon. La urma urmei, cine sună?

Nu uita că aproximativ 99% din gândirea New Age este dezinformare intenționată, creată de entități negative, și sunt foarte, foarte șirete.

Capitolul 7, Partea 2:

Fragmentarea sistemului nervos și a psihicului prin traumă

Deci… ce e, de fapt, trauma?

Majoritatea oamenilor cred că trauma e un eveniment: că ai fost abuzat în copilărie sau agresat ca adult, că ai fost implicat într-un accident de mașină violent, că un soldat își vede camaradul aruncat în aer sau își pierde un membru. Genul ăsta de lucruri sunt ceea ce asociem cu ideea de traumă.

Trauma, însă, nu e un eveniment, ci mai degrabă rezultatul a ceea ce se întâmplă în *interiorul unei persoane ca reacție la un eveniment.*

Mai exact, trauma poate apărea atunci când cineva experimentează un eveniment copleșitor, un eveniment cu care acea persoană nu are capacitatea să rămână prezentă.

Trauma e ceva ce se întâmplă, în cele din urmă, în sistemul nostru nervos și în creier.

Vedeți voi, avem cu toții în noi un lucru numit sistem nervos autonom, un aparat minunat de complex care guvernează modul în care corpul nostru reacționează la stimuli, atât interni, cât și externi. O ramură a sistemului nostru nervos va răspunde unui eveniment potențial amenințător prin activarea mecanismelor noastre de luptă, fugă sau paralizie; apoi, când evenimentul s-a terminat, o altă ramură intră în joc

și ne readuce din starea de alertă la un nivel de reglare de bază, moment în care ne putem continua ziua.

Asta se întâmplă într-un sistem nervos sănătos, bine reglat. Din păcate, extrem de puțini oameni pe această planetă au de fapt un sistem nervos sănătos, bine reglat! Ceea ce se întâmplă de fapt cu majoritatea dintre noi, și asta se datorează în mare parte normelor culturale și așteptărilor cu care suntem crescuți, este ceva de genul...

Catastrofa rampei de sărituri!
(O scurtă poveste)

Când aveam treisprezece ani, chiar dacă eram cam dolofan și nu foarte coordonat, îmi plăcea la nebunie să fac skateboarding. Îmi plăcea să mă consider un dur.

Într-o zi, ieșisem cu grupul de tipi mișto care erau, într-adevăr, skateri adevărați, iar unul dintre ei a scos la iveală noua lui rampă de sărituri.

Într-o încercare stupidă de a mă afirma, am decis că ar fi o idee bună să fiu primul care o încearcă. Am ignorat intuiția sistemului meu nervos care protesta vehement, acea voce instinctivă ce-mi spunea că mă îndreptam direct spre accident și umilință. Nu am ascultat.

Am demarat în trombă pe stradă, am lovit rampa și am zburat sus în aer. În acest moment, picioarele mi-au pierdut contactul cu placa, mi-am pierdut orientarea verticală și am căzut direct pe șezut de la aproximativ un metru cincizeci în aer, în mijlocul hohotelor de râs ale tipilor mișto.

Am înăbușit orice reacție la căzătură.

Cu excepția țipătului involuntar „Au!” pe care l-am scos la impact, am fost tăcut. M-am controlat cu greu și am înăbușit toate reacțiile corporale. M-am ridicat imediat și m-am prefăcut că sunt bine. Am mers rigid în casă și am jucat „Top Gun” pe Nintendo-ul prietenului meu.

Sfârșit.

Să pretindem o clipă că nu am fost crescut într-o cultură care spune că nu e în regulă să-ți arăți durerea, mai ales dacă ești bărbat, mai ales dacă ești înconjurat de colegi, mai ales dacă acei colegi sunt tipii mișto. Să pretindem că acei tipi mișto erau de fapt oameni care înțelegeau cum să reacționeze la un eveniment stresant.

În acest minunat scenariu imaginar, dacă mi-aș fi permis să am o reacție naturală la acest eveniment, o reacție pe care sistemul meu nervos știa cum să o aibă și voia să o aibă, probabil că s-ar fi întâmplat cam așa:

Aș fi putut să-mi dau voie să țip și să urlu, să scâncesc sau să plâng. Aș fi putut să mă strâng ghem și să mă rostogolesc. Nu există un

scenariu fix care să se întâmple mereu într-o anumită ordine, dar corpul va avea întotdeauna o cunoaștere instinctivă a ceea ce trebuie să facă.

Colegii mei m-ar fi înconjurat și ar fi avut o intenție iubitoare, iar corpul meu ar fi știut cum să se vindece.

În cele din urmă, corpul meu ar fi putut începe să tremure pentru o vreme, ceea ce ar fi semnalat dezactivarea răspunsului la stres, până când treptat asta s-ar fi potolit și întreaga mea ființă ar fi tras spontan câteva respirații foarte adânci, ceea ce mi-ar fi semnalizat, mie și colegilor mei înțelepți și imaginari, că sistemul meu revenea la echilibru.

M-aș fi ridicat foarte, foarte încet și mi-aș fi luat timp să privesc rampa și skateboard-ul. Aș fi fost susținut în a-mi asimila lent tot ceea ce mă înconjura, pe măsură ce mă reorientam atât către momentul prezent, cât și către corpul meu fizic.

Probabil că aș fi fost în continuare foarte înțepenit și aș fi avut nevoie și de ajutor fizic pentru a-mi ajuta corpul să se recupereze, dar nu aș fi fost traumatizat, pentru că sistemului meu nervos i-ar fi fost lăsat să facă exact ce avea nevoie.

În schimb, incapabil să treacă prin reacțiile naturale de care avea nevoie și care ar fi permis dezactivarea răspunsului la stres, sistemul meu a intrat într-o stare de paralizie (spre care eram deja predispus din cauza traumei timpurii/de dezvoltare; mai multe despre asta în capitolul următor). Toate acele instrucțiuni pe care creierul și terminațiile mele nervoase le trimiteau au fost stocate și blocate în corpul meu, rezultând un coccis cronic înfundat, un șold blocat, o curbură nesănătoasă în mijlocul coloanei vertebrale și emoții înghețate de durere, șoc și rușine, toate rămase acolo, așteptând 35 de ani, până când am putut să ajung la toată acea energie și emoție disociată prin munca minunată a unei forme de terapie a traumei bazată pe sistemul nervos, numită Experiență Somatică (ES).

Am reușit să renegociez acea experiență și să recuperez energia din acea rană înghețată, și multe altele. Am reușit să restabilesc reglarea sistemului meu nervos chinuit de un trecut plin de stres cronic și traumă, motiv pentru care acum sunt eu însumi practician ES.

Vedeți voi, nu e niciodată prea târziu să rezolvi rănile și durerile din trecut. Sistemul nostru așteaptă o șansă să-și redescopere capacitatea de a se autoregla și de a elibera energia reținută care s-a tot învârtit în cerc, căutând o ieșire. Îi putem oferi această oportunitate având o hotărâre fermă și o dorință de a ne vindeca, dar și dacă ne oferim sprijinul potrivit.

Acum vreau să intru un pic mai adânc în modul exact în care trauma este stocată în sistem, și asta e mai tehnic, dar e o informație foarte importantă, așa că vă rog să citiți cu atenție.

Când ne confruntăm cu o amenințare, o rănire sau un alt fel de eveniment stresant, există un set de instrucțiuni procedurale care este scris automat și inconștient de către sistemul nostru nervos autonom.

Asta înseamnă că sistemul nostru spune: „Eliberați aceste substanțe chimice! Activați acești mușchi! Fugiți! Luptați!” Și dacă nu putem fugi sau lupta, avem o altă parte, mai veche, a creierului nostru reptilian care preia controlul și spune: „Stop!” și apoi, sperăm, „Mișcă!”. Dacă niciuna dintre aceste instrucțiuni nu-și poate finaliza ciclul, ele rămân în sistem – ca și cum ai avea și accelerația, și frâna apăsate în același timp, tot timpul, sub suprafață.

Dacă aceste comenzi nu pot fi duse la capăt, dacă le ignorăm din cauza condiționării sociale sau a fricii, fie pentru că situația nu ne permite (adică suntem loviți de biciclist înainte de a putea sări din cale, sau trauma s-a întâmplat când eram bebeluși și nu ne puteam apăra literalmente sau chiar mișca prea mult), acea energie poate rămâne blocată într-o buclă în sistemul nostru și poate cauza tot felul de probleme. Asta e trauma.

Pentru a evita dereglarea sistemului nervos (trauma, PTSD) și efectele fizice care o însoțesc (ticuri, articulații blocate, durere cronică, IBS, tulburări autoimune, cancer etc.), tulburările emoționale (frică cronică, amorțeală, furie explozivă etc.) și problemele mentale (anxietate, depresie, dependență, ADD, schizofrenie, bipolar etc.) corpul va trebui să completeze aceste instrucțiuni, lăsându-le pe ele și emoțiile însoțitoare să se exprime prin sistem. Acest lucru trebuie să se întâmple lent, în timp (din cauza complexității sistemului nervos și a tot ceea ce este conectat la el) și acest proces trebuie susținut de un martor informat (care poate fi într-o oarecare măsură chiar propria persoană, cu condiția să aibă educația și abilitățile potrivite).

Am ajuns să înțelegem că toate problemele diverse pe care le-am menționat mai sus, de fapt aproape toate problemele de sănătate fizică, mentală și emoțională, pot fi urmărite până la traume nerezolvate.

Asta pentru că sistemul care se dereglează atunci când nu reușim să ducem la capăt răspunsurile de supraviețuire, sistemul nervos autonom (SNA), este același sistem care guvernează TOATE funcțiile automate ale corpului: funcția imunitară, secreția hormonală, digestia, menținerea barierei intestinale, secreția enzimatică, repararea celulară, respirația, ritmul cardiac, circulația etc.

SNA ne afectează profund și creierul. Când suntem dominați de sistemul simpatic (luptă/fugă), suntem guvernați de creierul nostru limbic și reptilian; Când suntem dominați de sistemul parasimpatic în forma sa extremă, adică răspunsul de paralizie generat de nervul vag dorsal, suntem prinși în trunchiul cerebral, cu acces redus chiar și la creierul limbic. Când ambele aceste răspunsuri de supraviețuire sunt blocate în SNA în modul buclă, avem mult mai puțin acces la neocortexul nostru, partea creierului nostru responsabilă de funcția cognitivă superioară, memorie, comunicare, creativitate, abilități spirituale, concentrare și empatie.

Lumea trăiește în modul de supraviețuire și asta înseamnă la nivel fiziologic – a fi guvernat de creierele noastre reptiliene și limbice și de răspunsurile de supraviețuire blocate în sistemul nostru nervos autonom, care fac ca lumea și ceilalți oameni să pară periculoși sau absenți.

Nu trebuie să fie un eveniment mare, singular, care să ne copleșească. Poate fi la fel de ușor experiența prelungită a abuzului verbal, sau a neglijenței, sau a părinților stresați cronic sau dependenți când suntem mici.

Poate fi ceva aparent banal, cum ar fi faptul că nu te exprimi niciodată când ești rănit sau furios, sau a nu avea niciodată limite și a pune mereu nevoile altora pe primul loc.

Iată un scurt ghid ilustrat care arată cum chiar și o experiență obișnuită, cum ar fi țipatul sau o scânteie, poate duce la traumă.

În sălbăticie

Leul amenință Zebra
Zebra FUGE!

În casă

Părintele amenință copilul
Copilul nu poate fugi

Supraviețuirea copilului
este incompletă
iar instrucțiunile de A FUGI
rămân în sistemul nervos

Leul atacă Zebra.
Zebra luptă!

Părintele atacă copilul.
Copilul nu poate lupta.

Supraviețuirea copilului este incompletă iar instrucțiunile de LUPTĂ rămân în sistemul nervos.

Leul atacă zebra

Zebra intră în PARALIZIE, singura opțiune rămasă după ce FUGA sau LUPTA sunt nereușite.

Acest lucru creează o disociere față de experiența dureroasă de a fi mâncată.

Copilul a fost incapabil să să FUGĂ și nu a putut LUPTA.

El intră în paralizie pentru că, din punctul de vedere al sistemului nervos, viața lui este în pericol.

Răspunsul de paralizie, care este proiectat să fie limitat în timp, amorțește întregul corp și îl pune într-o stare de oxigen scăzut în care toate procesele autonome cum ar fi digestia, respirația etc., sunt încetinite.

Leul devine distras
de hienele hoațe care
îi vor mâncarea.

Zebra iese din starea de paralizie
și revine la reacția de fugă

Zebra evadează

Și, de asemenea, uneori, furie
explozivă și „ crize de panică ” -
energia de luptă/fugă încearcă să
se elibereze.

Nu există nicio scăpare
pentru copil.

O parte din fiziologia copilului
fiziologiei copilului rămâne în
înghețată în timp ce este forțată
să continue cu viața ei de zi cu zi.

Această stare se numește
„paralizie funcțională" și este
caracterizată de comportament
disociativ cum ar fi
„ deconectarea”, abilități
organizatorice și sociale slabe,
izolare, depresie, probleme
digestive, letargie și multe altele.

Zebra ajunge într-un loc sigur și, acum că nu mai există nicio amenințare, se scutură de energia de supraviețuire rămasă tremurând și zvâcnind din toate încheieturile pentru o vreme.

Copilul este prins în capcană de dependența sa de părinți pentru supraviețuire, nu există un loc sigur, iar amenințarea violenței rămâne prezentă. Copilul rămâne în paralizie funcțională (disociat).

În plus, acest lucru se va întâmpla probabil din nou și din nou.

Pe măsură ce tot mai multă energie vitală rămâne captivă în răspunsuri incomplete, paralizia funcțională va deveni disfuncțională, ducând la tot felul de probleme mentale, emoționale și fizice.

E drept, există evenimente cu adevărat îngrozitoare de care nimeni n-ar putea scăpa netraumatizat, dar de multe ori trauma noastră vine din experiențe pe care le-am *putea* procesa și integra cu succes, dacă am avea doar sprijinul și educația potrivite și dacă ne-am fi permis să fim animalele care suntem cu adevărat.

Să luăm un exemplu: o mierlă zburdă veselă într-o dimineață, ciripind și fâlfâind din aripi. Apoi simte o umbră deasupra ei! „Vai! Un șoim gata să se năpustească!” Sistemul nervos autonom al mierlei intră în acțiune și trimite un set de instrucțiuni procedurale: „zboară, naibii, zboară!” Din păcate, mierla noastră, în euforia fugii, se izbește direct de geamul tău și cade amețită pe terasă. Partea mai primitivă a creierului său preia controlul și o bagă într-o stare de paralizie.

Dacă nu și-a lovit nimic prea grav și dacă o lași în pace, se va ridica în cele din urmă, apoi va începe să se scuture, să tremure și să-și fluture aripile. Corpul său iese din starea de paralizie prin completarea instrucțiunilor procedurale (zboară, naibii, zboară!) care-i zburau prin sistem când a dat de geam.

Pleacă în zbor să se bucure în continuare de dimineață. Fără traumă.

Nu experiența în sine ne traumatizează, ci gradul în care reușim să ducem la bun sfârșit instrucțiunile automate și inconștiente pe care corpul nostru le declanșează ca reacție la acea experiență; asta va determina dacă devenim traumatizați sau nu.

Dacă am uitat cum să accesăm resursele naturale din noi care pot procesa experiența, sau dacă n-am învățat niciodată să le accesăm, sau dacă nu ni se permite de către circumstanțe, sau dacă ne autoimpunem să oprim experiența din cauza normelor și condiționărilor sociale, rezultatul este inevitabila fragmentare a sistemului și psihicului nostru. Sistemul nostru nervos devine dereglat și ne va fi mai greu să facem față evenimentelor stresante care vor urma, ducând la mai multă dereglare și fragmentare.

Dacă nu avem toate simțurile active pentru a fi angajați în momentul prezent, dacă sistemul nostru e mereu ocupat cu gestionarea energiei de supraviețuire nerezolvate, suntem mai puțin predispuși să vedem mașina aia care vine, sau să observăm persoana sau situația amenințătoare, sau putem simți constant că suntem în pericol chiar și atunci când suntem în siguranță. O parte a corpului nostru poate fi blocată de o rană veche, așa că s-ar putea să nu reușim să ne ferim din calea unui biciclist sau să evităm o zonă alunecoasă.

Trauma nerezolvată va duce în cele din urmă la mai multă traumă. Un sistem nervos dereglat este predispus la dereglări viitoare.

Nasol.

Pentru a afla mai multe despre traumă și cum să o renegociezi și să te recuperezi din ea, lucru pe care-l simt din tot sufletul că noi, ca specie, *trebuie să-l facem* ca parte a unei evoluții sănătoase și integrate a conștiinței planetare, îți recomand cu căldură să citești mai multe pe blogul meu, să vezi canalul de YouTube și site-ul soției mele, sau să citești lucrările Dr. Peter Levine, inventator al metodei Somatic Experiencing.

De asemenea, pentru o înțelegere detaliată a funcției, evoluției și designului sistemului nostru nervos autonom, vezi-l pe Stephen W. Porges și lucrarea sa despre Teoria Polivagală (lb. en: The Polyvagal Theory), dar o observație: cartea lui este densă și greu de citit, dar există interviuri cu el pe YouTube care sunt grozave.

Iată câteva linkuri…

Blogul meu: o mulțime de articole despre sistemul nervos și vindecarea traumei: https://sethlyon.com/blog/

Canalul YouTube al lui Irene Lyon: tone de videoclipuri gratuite care analizează mai multe aspecte ale traumei și vindecării acesteia în elemente ușor de asimilat: https://www.youtube.com/c/IreneLyon

Site-ul web al lui Irene Lyon: mai multe informații pe blogul ei, plus cursuri online care vă pot ajuta foarte mult în procesul de vindecare a traumei: https://irenelyon.com/

Cele mai importante trei cărți ale lui Peter Levine:
Waking The Tiger
In An Unspoken Voice
Trauma And Memory

Videoclipuri cu Stephen Porges....
https://www.youtube.com/watch?v=ivLEAlhBHPM&t=3s
https://www.youtube.com/watch?v=3pbVTla932Y&t=1s

Capitolul 7, Partea 3:

Fragmentarea sufletului prin practici non-ideale și înțelegerea consecințelor traumei timpurii

Una dintre practicile adesea promovate ca fiind un pas crucial spre atingerea păcii interioare și, în cele din urmă, a înălțării, este meditația. Fiind cineva care a fost atât un practicant înfocat al meditației, cât și un căutător intens al înălțării, pot depune mărturie că meditația poate fi foarte utilă, dar, în situația noastră actuală, adesea nu este.

Există multe forme de meditație, dar ele se rezumă la două tipuri de bază.

Într-un tip de meditație, meditezi asupra unui lucru specific, fie el o mantră, o vizualizare, o metodă de respirație sau altceva.

Celălalt tip de meditație este cel predat de prietenul nostru, Buddha, unde singurul lucru pe care te concentrezi este corpul tău și experiența simțită, așa cum este ea, fără niciun fel de mantră sau vizualizare; aceasta se mai numește și mindfulness, adică atenție conștientă.

Primul tip, unde te concentrezi pe un anumit lucru, poate fi de ajutor pentru a-ți concentra atenția și a-ți „liniști” mintea, dar este o experiență temporară și iluzorie. Să zicem că cineva are gânduri negative persistente. Când își simt gândurile negative apărând, încep să se concentreze pe mantra lor, până când mantra devine mai puternică decât gândurile negative… ahhhhh, pace. Doar că nu e chiar așa.

Acea persoană schimbă momentan natura buclei lor repetitive de gânduri, nu o confruntă cu adevărat. E ca și cum ai lua o casetă cu muzică care nu-ți place și apoi ai înregistra muzică ce-ți place peste ea, apoi îți spui: „hei, am făcut caseta aia care nu-mi place să dispară!” Sigur, poate aduce un sentiment temporar de pace și bunăstare sporită, ceea ce e grozav, dar în realitate nu rezolvă nimic în privința conținutului de bază.

Ce generează bucla de gânduri în primul rând? Răspunsul este: un sistem nervos dereglat, și îmi pare rău, dar nu poți repara asta cu o mantră sau o vizualizare.

Celălalt tip de meditație, unde pur și simplu te observi așa cum ești, fără să încerci să schimbi nimic, este tipul pe care l-am practicat intens ani și ani de zile. Mai exact, am practicat Vipassana așa cum a fost predată de S.N. Goenka. Această formă de meditație, pe care Buddha ne-a adus-o, poate fi într-adevăr un instrument foarte util și de folos, *dar numai dacă practicantul este suficient de bine reglat pentru a-și experimenta corpul așa cum este.*

Oricine are un nivel moderat spre ridicat de dereglare în sistemul său nervos, adică majoritatea dintre noi, va avea mari dificultăți să practice această meditație fără să se disocieze, pentru că corpul lor, așa cum este, este un loc haotic și dureros.

Pentru acești oameni se întâmplă, de regulă, unul din două lucruri:

Fie devin copleșiți, intră în panică și abandonează practica, ceea ce este cel mai bun rezultat posibil pentru ei, pentru că măcar și-au permis să fugă dintr-o experiență care-i copleșea.

Fie, și instinctul meu și experiența personală îmi spun că asta se întâmplă de cele mai multe ori, persoana se disociază și intră mai mult în starea de „paralizie” care deja se produce în ea. Această a doua opțiune este cu adevărat cea mai insidioasă, pentru că starea de îngheț poate semăna mult cu „pacea”.

Asta necesită o explicație un pic mai tehnică, dar te rog să citești cu atenție următoarea parte, deoarece este foarte relevantă pentru situația noastră actuală.

Majoritatea traumelor din societatea noastră occidentală, industrializată, nu sunt traume evidente. Da, există o mulțime de abuzuri și violențe directe care se întâmplă, dar marea majoritate a traumei din cultura

noastră este trauma timpurie/de dezvoltare care rezultă din situații care sunt cronic stresante, dar nu neapărat explozive sau violente.

Pentru a se dezvolta corespunzător, un sugar are nevoie de îngrijitori prezenți, acordați, bine reglați, care nu sunt cronic stresați, și are nevoie ca acești îngrijitori, sau cel puțin unul dintre ei, să fie prezenți cea mai mare parte a timpului, timp de aproximativ trei ani. Asta nu se datorează unei noțiuni idealiste, este un fapt biologic.

Când un sugar se naște, sistemul său nervos și creierul său sunt departe de a fi complet dezvoltate. Sugarul are nevoie de îngrijire, atenție sporită și stres minim pentru a-și dezvolta corespunzător părțile sistemului nervos și ale creierului responsabile pentru angajamentul social sănătos, empatie și funcția cognitivă superioară.

Sistemul principal despre care vorbesc aici este Complexul Vagal Ventral (CVV). Această porțiune a sistemului nostru nervos autonom este formată doar minimal la naștere și se dezvoltă și se extinde după naștere prin interacțiunea directă cu CVV-ul (altor persoane). Și este această parte a sistemului nostru nervos care ne permite să facem față și să ne relaxăm după stres într-un mod sănătos, să ne angajăm social și să empatizăm cu ceilalți. Nu putem accesa în mod optim Cortexul Prefrontal, partea creierului nostru care ne permite să facem lucruri precum meditația, să creăm artă, să rezolvăm probleme creativ și să avem gânduri complexe, fără un Complex Vagal Ventral sănătos.

Fără cel puțin un îngrijitor empatic, prezent, bine informat și relativ nestresat, care să fie constant prezent cel puțin în primii trei ani de viață, CVV-ul nostru nu se poate forma corespunzător și, prin urmare, întregul nostru sistem nu se poate dezvolta la potențialul său maxim. Și câți dintre noi am avut părinți de genul ăsta? Societatea noastră este structurată în mod deliberat într-un mod care face asta aproape imposibil, ceea ce este, desigur, parte din agenda Cabalei. Dacă menții oamenii în modul de supraviețuire, asta facilitează producția de mai mulți oameni în modul de supraviețuire.

Și asta se întâmplă. Atunci când un sugar experimentează această lipsă de îngrijire adecvată, necesară pentru dezvoltarea sa, când este înconjurat de părinți și frați care pot fi iubitori, dar care sunt stresați și în modul de supraviețuire, sistemul nervos al acelui bebeluș va interpreta acest lucru ca o amenințare suficient de mare pentru a-și activa mecanismele sale primare de apărare, care sunt complet funcționale încă de la naștere.

Asta poate însemna activarea sistemului Simpatic (luptă/fugă), iar copilul devine plângăcios, ușor de speriat, cu colici, iritații pe piele și, în general, neliniștit.

Și apoi, dacă stresul din mediul înconjurător (adică din părinți) nu se rezolvă, dacă această amenințare la adresa dezvoltării sugarului pare să fie omniprezentă, fără a se întrevedea un sfârșit, în cele din urmă sistemul micuțului va învăța să ocolească lupta/fuga și să treacă direct la paralizie sau la deconectare. Aceasta este frâna de urgență a ramurii parasimpatice, pe care sistemul o folosește dacă lupta/fuga (plânsul, „agitația”, erupțiile cutanate, colicile etc.) nu au dat rezultate și sistemul simte că este sub amenințare mortală.

Știu că asta poate fi greu de acceptat, dar cercetările sunt foarte clare în acest moment. Chiar și o casă iubitoare, dacă este un mediu cronic stresant (ceea ce înseamnă majoritatea mediilor de acasă din societatea industrializată), va ajunge să fie percepută în timp de un sistem nervos în dezvoltare ca o amenințare mortală. Dacă mama este prea stresată în timpul sarcinii, această „rețea” defectuoasă poate fi stabilită chiar și în uter.

Există multe alte tipuri de experiențe care pot duce, de asemenea, la acest tip de traumă timpurie/de dezvoltare, experiențe care nu sunt recunoscute de majoritatea ca traume: lucruri precum circumcizia sau chiar intervențiile chirurgicale salvatoare de vieți în copilărie, un părinte încarcerat sau dependent, presiunea de a se conforma normelor sociale sau familiale, asistarea la conflicte între îngrijitori fără rezolvare și chiar predispozițiile genetice moștenite de la strămoși traumatizați. Toate aceste lucruri vor duce adesea la traumă timpurie/de dezvoltare.

Aici este un interviu lung între soția mea, Irene Lyon, și mentorul nostru, Kathy Kain, care este specializată în lucrul cu ramificațiile traumei timpurii/de dezvoltare. Are o oră și 40 de minute, dar fă-ți un bine și urmărește-l pe tot. Aceasta este o informație absolut crucială pe care trebuie s-o înțelegem dacă vrem să ne îndreptăm spre un viitor pozitiv: https://www.youtube.com/watch?v=4RLFmlo2vb0

Când se întâmplă asta, când răspunsul de „paralizie” devine opțiunea implicită pentru sistemul nervos atunci când se confruntă cu stresul, ajungem să trăim în ceea ce se numește „paralizie funcțională ”.

În starea de paralizie, respirația, pulsul și întregul metabolism încetinesc, iar în cel mai rău caz, se opresc aproape complet. Deoarece starea de paralizie este răspunsul natural de apărare al corpului în fața unui prădător, simți literalmente mai puțină senzație.

Când răspunsul de paralizie a devenit o opțiune încorporată și de bază, manifestarea sa în timpul meditației poate masca cu ușurință o senzație de calm profund, mai ales dacă acea persoană are abilități spirituale puternice. În realitate, ceea ce se întâmplă este că dereglarea și fragmentarea persoanei sunt consolidate. Mai mult, va exista o tendință de a reveni la acea stare din nou și din nou, pentru că se poate simți atât de liniștită.

Dacă un meditator trăiește cu un răspuns de paralizie funcțional încorporat, poate deveni ca un căpitan de navă care, confruntat cu o furtună teribilă și înfuriată, se retrage într-o cameră de privare senzorială din cabina sa. Există un ecran video în interiorul camerei sale care îi permite să „fie martor” la furtuna care se întâmplă afară, dar totul este liniștit în cameră. Acolo, plutind în liniște, suspendat în apă, abia reușește să simtă legănarea violentă sau să audă catargul principal rupându-se. Căpitanul se odihnește, în timp ce nava sa este trasă în jos și zdrobită de valuri. Și așa se întâmplă cu mulți care simt că au succes în meditație; se pot simți mai calmi, dar de fapt sunt pur și simplu disociați.

Eu am fost o astfel de persoană și nu am nicio îndoială că aș fi meditat mult și bine dacă nu aș fi descoperit realitatea și complexitatea traumei și a efectelor sale. Sub acel răspuns de paralizie aștepta toată acea mare Activare Simpatică, acele răspunsuri de luptă/fugă nerezolvate care nu s-au putut finaliza niciodată. De aceea răspunsul de paralizie a devenit o strategie de supraviețuire încorporată în primul rând; ca sugar sau copil nu puteam fugi sau lupta și, prin urmare, acele impulsuri au rămas captive și reprimate sub răspunsul de paralizie.

Iar când ambele mecanisme – accelerația (lupta/fugă) cât și frâna de urgență (paralizia) – sunt activate tot timpul, întregul sistem nervos devine dereglat și nu-și poate îndeplini funcțiile în mod eficient. Sistemul nervos guvernează totul în corp: funcția imunitară, repararea celulară, digestia, menținerea barierei intestinale, secreția hormonală, ritmul cardiac, ritmul respirației, reglarea emoțională, funcția cognitivă etc., totul.

Iată o dezvăluire foarte importantă, care se aseamănă în importanță cu existența Cabalei, PSS-urilor și OZN-urilor: trauma nerezolvată și dereglarea sistemului nervos stau la baza aproape tuturor problemelor de sănătate mintală, emoțională și fizică.

Este argumentul meu că, până nu ne ocupăm direct, atât la nivel personal, cât și global, de trauma noastră (ceea ce trebuie să fie un proces lent și blând, susținut de o prezență empatică și avizată), niciun fel de meditație nu ne va duce, de fapt, nicăieri.

Este, de asemenea, argumentul meu că urmărirea înălțării corporale (al doilea tip, cel în care ne putem contopi cu Corpul nostru de Lumină și să evadăm din a 3-a Densitate) este o reacție la traumă, atât la nivel personal, cât și global. Este o dorință de a scăpa de durerea și suferința care sunt aici, mai degrabă decât de a te implica în ele.

Cred că, la fel cum psihicul este fragmentat de traumă și disociere, și sufletul este fragmentat prin acest tip de înălțare, dacă nu include toate aspectele sinelui sau dacă presupune abandonarea „nefericiților”.

De-a lungul istoriei au existat multe, multe cazuri documentate de oameni care au atins acest tip de înălțare. Fără excepție, acești oameni au ajuns la acea stare printr-un proces de „purificare”. Asta înseamnă că nu se implică în „lucruri lumești” sau în „natura inferioară”.

Nu lucrează de la 9 la 5, nici nu vor avea o relație sexuală, nu vor avea copii, nu vor mânca friptură sau nu vor bea bere. Majoritatea celor care ajung acolo probabil au încetat să mai mănânce cu totul; de fapt, probabil că au încetat să mai facă orice altceva decât să stea liniștiți, singuri, în timp ce își circulă energia prin corp într-un mod specific.

Cum am mai spus, cred că suntem cu toții, fundamental, raze de lumină care se întind prin fiecare nivel al Creației. Când ne propulsăm conștiința în vibrațiile „superioare” negându-le pe cele „inferioare”, abandonăm acea parte din noi înșine. Privit în acest fel, chiar și expresia „vreau să-mi ridic vibrația” începe să-și piardă sensul. Nu se ridică nicio vibrație: acea vibrație există deja, pur și simplu ne mutăm atenția acolo, lucru care devine mai ușor atunci când ne rupem de natura „joasă”, densă și dificilă.

Energia nu este nici creată, nici distrusă, doar își schimbă forma. Deci, ce se întâmplă cu acea porțiune a razei noastre sufletești care este abandonată de conștiința noastră odată cu ascensiunea conștiinței? Sentimentul meu este că este lăsată în urmă pentru a se reîncarna în situații de viață pline de foamete, sărăcie, malformații congenitale și violență. Este lăsată în urmă ca fragmente care nu au aproape niciun acces la vibrația „spirituală” care a abandonat-o.

Asta îmi amintesc că mi-au spus Părinții (termenul meu afectuos pentru Perechea Creatoare Supremă, Mama și Tatăl), ultima dată când m-am înălțat în felul ăsta.

Practic, am ajuns înapoi la Sursa Divină gata de bătut palma, doar pentru a fi întâmpinat de fețe lungi.

„Ce?” am zis, „Am învățat lecțiile dualității de-a lungul a nenumărate vieți pline de zbucium și, în cele din urmă, m-am înălțat. Ăsta era planul, nu?” Atunci m-au luat de mână, mi-au explicat procesul fragmentării sufletului și, cu blândețe, mi-au arătat dezordinea pe care o lăsasem în urmă, prin multele mele vieți de căutări „spirituale”.

„*Ne pare rău*”, au zis ei, „*Am aflat despre asta abia recent. Ascensiunea de genul ăsta pur și simplu nu e bună dacă înseamnă să lași părți din Noi în urmă. Credeam că prin acest proces vom ridica acele părți pierdute ale Mamei. Credeam că, prin faptul că-ți concentrezi atenția asupra Densităților superioare, ele vor deveni automat accesibile și pentru ea, dar eram prea orientați spre rezultate în gândirea noastră ca să vedem că procesul prin care se întâmplă asta este cel mai important lucru.*

Multe dintre piesele pierdute sunt pur și simplu prea traumatizate ca să poată pur și simplu „să-și ridice vibrația”. De fapt, se pare că acel tip de lumină strălucitoare și rapidă le înspăimântă de-a dreptul.

Ceea ce este necesar, ne-am dat seama în cele din urmă, este un proces lent, gradual de vindecare, care face loc chiar și celor mai deteriorate piese. Trebuie să ne îmblânzim lumina și treptat, încet și cu delicatețe, s-o aducem acolo, la ea. Nu putem pur și simplu să strălucim puternic și să ne așteptăm ca ea să se apropie, nu putem duce direct la ea o energie intensă, cu vibrație înaltă.

Trebuie să ne întâlnim cu Ea acolo unde este, așa cum este, iar singura modalitate de a face asta este printr-un corp omenesc care este singura formă încarnată în Creație ce poate accesa atât vibrația noastră în Sursa Divină, cât și adâncurile ladului unde se află Ea.”

Auzind această veste de la Iubiții mei Părinți, am geamăt ca un adolescent și am zis: „La naiba! Trebuie să mă întorc, nu-i așa?”

Și zâmbind, ei au dat din cap afirmativ.

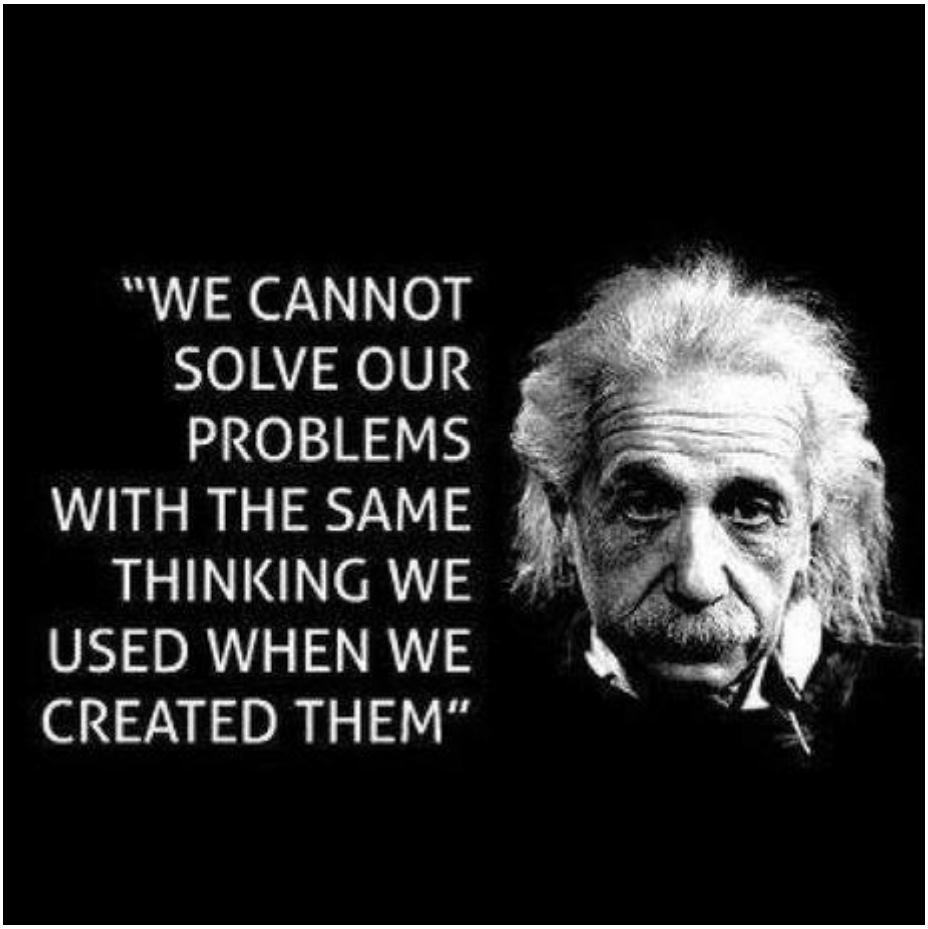

Așadar, acum poate că te întrebi despre nenumăratele volume de texte New Age cu care nu sunt de acord. Susțin că sunt mai înțelept decât Pleiadienii sau Andromedanii? Îngerii greșesc? Alianța Ființelor Sferice este o iluzie?

Răspunsurile sunt: nu, da și poate.

O mare parte din informațiile din aceste surse sunt corecte în ceea ce privește interconectarea noastră, potențialul nostru de a fi ființe ale libertății și grației infinite, nevoia de a ne iubi unii pe alții și de a fi buni, locul nostru ca membri ai unei comunități vaste, universale și faptul că ne aflăm într-o perioadă de mari schimbări. Ceea ce spun eu că trebuie lăsat în urmă este doar *cum* și *de ce* are loc înălțarea, și anume, că această înțelegere este învechită și trebuie abandonată.

Cărțile respective au fost scrise în timpul ultimului ciclu energetic care s-a încheiat, în sistemul Mayaș, pe 21.12.2012. Această dată se aliniază, mai mult sau mai puțin, cu ciclurile vedice cunoscute sub numele de Yugas și a marcat, de asemenea, mișcarea sistemului nostru solar într-o nouă regiune energetică a ciclului de rotație galactică, ceea ce a inițiat acea schimbare în producția Soarelui pe care am menționat-o mai devreme.

Acest ultim ciclu a fost o perioadă în care am fost dominați de energia Masculină. Majoritatea ideilor exprimate și canalizate în acea perioadă au fost influențate de genul de gândire pe care o energie dominată de masculin o promovează: sus versus jos, vibrație înaltă versus vibrație joasă, noi versus ceilalți. Abia acum, pe măsură ce intrăm în această nouă perioadă, în care Femininul va fi în ascensiune, noi informații încep să fie mai larg disponibile.

De asemenea, așa cum am mai spus, o mare parte din materialul New Age reprezintă o dezinformare bine elaborată, foarte șmecheră, produsă de Cabală.

Fiind un om în carne și oase pe Pământul 3D, așa cum sunt eu, unde pot să fiu cu urechea la pământ, poate că această nouă informație despre cum să lucrez cu trauma și cu realitatea celei de-a treia densități îmi este mai la îndemână decât ființelor mai eterice, care poate că deja au anumite judecăți despre acest nivel de realitate și, din cauza asta, nici nu mai aud mesajul că **planurile s-au schimbat**.

Cred că o mulțime de mesaje pe care le-am primit de la prietenii noștri intergalactici au fost inspiraționale și valabile pentru timpul lor, dar procesul prin care acea paradigmă urmează să se dezvolte trebuie să fie diferit de cel gândit anterior. Chiar și mesajul transmis de SBA, care este atât actual, cât și valid, este pur și simplu incomplet în înțelegerea a ceea ce trebuie să se întâmple mai întâi pentru ca noi să ne înălțăm.

Vor exista dureri ale nașterii Noii Epoci de Aur, dintre care unele le experimentăm deja; cum ar fi tsunami-uri, colaps economic, boli, schimbări climatice, război și restul. Pe măsură ce Cabala se zbate, țipă și se agață de o viață necurată, în timp ce covorul le este tras de sub picioare, s-ar putea să existe o dramă semnificativă în lume care să continue o vreme.

În cele din urmă însă, este convingerea și intuiția mea fermă că ne îndreptăm spre o perioadă minunată și armonioasă pe această planetă; o perioadă în care acei oameni care au atins un anumit nivel de înțelegere nu mai caută să se înalțe și să evadeze, ci, în schimb, se întorc înăuntru pentru a se examina; și dacă și-au dezvoltat cu adevărat un sistem nervos autonom expansiv, autoreglat și au reintegrat o mare parte din fragmentarea sufletului lor, atunci aceștia îi ajută pe alții care sunt mai puțin norocoși și mai puțin bine reglați decât ei, trăindu-și sensul lor unic și divin în această lume.

Cei care se consideră în prezent „foarte spirituali”, dacă își permit să se deschidă la unele dintre posibilitățile despre care am vorbit, s-ar putea să descopere că, de fapt, sunt profund blocați, sau profund disociați, ori rupți complet de „natura joasă” a lumii.

Dacă poți ascende în timp ce discuți factura la telefon cu soția ta, în timp ce copiii se ceartă în camera alăturată, în timp ce te bucuri de un burger, cartofi prăjiți și bere, atunci te rog. Cu alte cuvinte, dacă îți poți extinde conștientizarea vibrațională în timp ce ești pe deplin angajat în lumea densă, materială, dezordonată, plină de poftă, atunci jos pălăria! Fă-o! Dar apoi, ce vei face?

E ușor să uiți
Că am venit aici
Ca să fim aici,
Acum, în acest timp
Și în acest loc.

Epilog: Visul mamei

Urăsc să fiu pesimist, dar aș zice că ce urmează e munca adevărată.

Schimbarea atitudinii față de proces

În primul rând, permite-mi să reiterez că eu **cred** în continuare că este natura, potențialul și destinul nostru să fim ființe infinite de lumină; cu adevărat capabile să experimentăm Creația la orice nivel de Densitate dorim, fie ea carnală sau eterică.

Ceea ce cred că trebuie să se schimbe este atitudinea noastră față de *proces*, căci cu adevărat procesul este cel care contează, nu scopul final.

De asemenea, nu cred că tot ce s-a întâmplat până acum a fost o greșeală. A fost absolut necesar să ajungem în acest punct. Acum există această viziune minunată, care a fost sădită în conștiința noastră, că suntem ființe de lumină multi-densitate care locuiesc într-o comunitate intergalactică. Această viziune a fost semănată și cultivată de toți cei care au pus întrebări și au căutat răspunsuri, care au apărat Lumina, au explorat și au sfidat convențiile, au fost în slujba celorlalți sau au căutat să se îmbunătățească.

Haideți să extindem acum această energie, astfel încât să putem include toate aspectele Minții Unice și să nu lăsăm nimic deoparte pentru că a fost judecat ca fiind „prea inferior” sau „prea pământesc” într-un fel.

Inversarea priorităților: de la „sus în jos” la „jos în sus”

Obișnuiam să mă gândesc mereu la divinitate într-un model de tip „de sus în jos”. Așa cum e sus, așa e și jos etc. În ceea ce privește mecanica creației, mi se părea că principiul electric (Tatăl sau Spiritul) stabilea intenția la care principiul magnetic (Mama) răspundea și o aducea în formă; că Mama răspundea la planurile Tatălui; dar acum că mi-am permis să pun întrebarea: „Ei bine, ce l-a inspirat pe Tată să aibă acea intenție, în primul rând?”, *văd că dorința Femininului este fundamentală. Ea inspiră actul Creației.*

E timpul să ne schimbăm perspectiva

În loc să forțezi lucrurile,
Lasă-ți intuiția să te miște blând, cu înțelepciune.
În loc să urci, extinde-te.
Precum jos, așa și sus.

Dacă rezonezi cu acest mesaj, dacă bănuiești că ar putea exista niște părți traumatizate și dereglate ale psihicului sau sistemului tău nervos care s-au ascuns de tine, sau poate că îți strigă în față, atunci îți recomand cu căldură să încerci Somatic Experiencing.

Eu însumi sunt un Practician SE, precum și un Lucrător cu Lumina. În sesiunile mele cu clienții îi ajut pe oameni să renegocieze trauma, ceea ce permite și „sinelui lor superior” să se așeze în corpul lor.

Atât de mulți dintre noi am venit pe această planetă ca ființe uriașe de lumină, conștienți de misiunea noastră... și apoi PAC! Șocul asprimii acestui loc și tipul de energii și experiențe care sunt aici a făcut rapid ca o mare parte din noi înșine să se retragă în Densitățile superioare. Din acel loc facem tot posibilul să ne ajutăm și să ne ghidăm versiunile mai mici, cele întrupate, dar rezolvarea traumei creează spațiu pentru ca TOT Sinele nostru să se așeze. Ceea ce este minunat.

Există multe metode pentru a trata trauma. Unele sunt bazate pe corp, altele nu, și toate sunt potențial utile. Dacă ești un supraviețuitor al traumei și ești capabil să-ți simți corpul și ești dispus să faci asta, atunci cred că Somatic Experiencing este cea mai bună cale de urmat. Nu mă crede pe cuvânt, citește una dintre cărțile Dr. Peter Levine, cum ar fi *Waking the Tiger* sau In an *Unspoken Voice*, vezi videoclipurile și programele online ale lui Irene și decide singur (toate acele linkuri se găsesc în acest capitol, în secțiunea intitulată *Fragmentarea psihicului prin traumă*).

Oamenii ale căror sisteme nervoase sunt atât de dezorganizate încât nu-și pot simți corpul, sau poate îl pot simți, dar este pur și simplu prea

dureros să petreacă timp acolo, nu vor putea încă să participe la fel de bine la SE clasică, dar pot beneficia enorm de o altă formă de terapie somatică numită Somatic Practice, creată de Kathy Kain, sau pot explora un model mai „de sus în jos", pe linia TCB (Terapie Cognitiv Comportamentală), pentru a-și construi mai întâi niște resurse interioare.

Dacă ești una dintre acele ființe rare care funcționează armonios și fără traume, atunci misiunea ta e să fii de folos și să-ți folosești darurile pentru binele celorlalți, descoperind și trăind propriul tău scop unic.

Indiferent ce faci, punctul de plecare e intenția ta.

Calea spre vindecare și serviciu

Dacă începi prin a-ți propune intenția de a deveni conștient de *tot* Sinele tău, dacă-ți permiți să te deschizi în fața posibilității că ai fi putut fi rănit în moduri pe care le-ai uitat sau ți le-ai ascuns, dacă găsești puterea de a-ți susține dreptul de a te vindeca, dacă-ți permiți ca imperfecțiunile tale să fie dezvăluite, dacă dorința ta fundamentală e să fii de folos umanității, chiar dacă asta poate însemna că trebuie să lucrezi mai întâi cu tine însuți, atunci ești pe drumul cel bun.

Chiar dacă aș putea experimenta acum o realitate de Densitatea a 5-a, n-aș face-o.

Ei bine, ok... poate aș lua o vacanță, dar apoi m-aș întoarce direct aici, în această lume 3D dezordonată.

Magia uitată a Densității a 3-a

Vezi tu, adevăratul potențial și magia Densității a 3-a au fost în mare măsură uitate, îngropate sub straturi de programare toxică a Matricei.

Da, aici e munca acum, dar asta e și o experiență vibrațională potențial foarte încântătoare; am uitat pur și simplu asta pentru că a trecut atât de mult timp de când am experimentat Densitatea a 3-a sub influența unei conștiințe de grup operaționale de densitate superioară!

Adică, o conștiință de grup bazată pe toleranță, compasiune, libertate, iubire, îmbunătățirea de sine, serviciul față de ceilalți și cunoașterea că suntem cu toții Creatori.

Asta am experimentat în timpul originilor noastre străvechi în Lyra, și deși recunosc că probabil vom reveni în cele din urmă la frecvența 5D, cât de frumos ar fi să avem o perioadă lungă și blândă în care să ne vindecăm la acest nivel de frecvență, informați de conștiința de densitate superioară.

Viziunea Mamei: vindecare, nu evadare

Ține minte, trebuie să aducem cu noi toate părțile pierdute ale Mamei în acest proces, așa că haideți să nu ne grăbim să ajungem la 5D. Să ne facem timp să ne asigurăm că facem asta fără să lăsăm nimic în urmă și să ne permitem să ne bucurăm de pace și prosperitate ca un colectiv la

acest nivel pentru o vreme în timpul acestui proces. Procesul este cel care contează, nu rezultatul.

Acesta este Visul Mamei, cel puțin cel pe care mi-l șoptește ea:

Îmi spune că o existență densă, carnală, individualizată, care are capacitatea de a fi literalmente transformată de conștiință, a fost ideea de la bun început. Acest corp meta-fizic al nostru este posibilitatea și speranța care au alimentat acea primă explozie de viață, cu atât de mult timp în urmă.

Densitatea a 3-a nu trebuie neapărat să fie atât de fixă și imuabilă; am fost pur și simplu de acord ca societate că este, iar acele acorduri ne sunt reflectate de programarea Matricei. Dar schimbând acordurile și credințele noastre, schimbăm programarea; însă, pentru a ne schimba eficient acordurile și credințele, trebuie mai întâi să vindecăm trauma care a făcut parte din formarea lor atât la nivel individual, cât și colectiv. Nu e suficient să ne schimbăm mentalitatea, trebuie să ne schimbăm conștiința vindecându-ne la nivelul sistemului nervos, de jos în sus.

Amintiri ancestrale și libertate de a fi

Există un motiv pentru care avem legende despre elfi și unicorni, fauni și satiri și tot felul de alte creaturi magice. Pe de o parte, aceste creaturi încă există la Densitatea a 4-a, dar cred că aceste legende sunt și amintiri genetice ale unui timp străvechi când schimbarea formei la nivelul 3 al Densității era posibilă, așa cum a fost în Lyra.

Un vis de grădini vii și păduri de stejari sculptate de dorință. Pești inteligenți și pietre dansatoare.

Capacitatea de a te transforma în lumină pentru călătoria ta spre GrexAbl#x!, și odată ajuns acolo să savurezi un martini; să-ți înfunzi degetele de la picioare în nisipul moale și senzual al unei plaje extraterestre.

Totul e despre a avea opțiuni. Asta, pentru mine, e libertate.

Acesta e visul
Pe care mi-l șoptește Mama
Când stau întins pe Pământ,
Cu o ureche spre cer
Și cealaltă lipită bine de sol.

foodforthought

ANALOGIE

Mi-aș dori să mai trăiesc într-o lume analogică,
O lume a cernelii și a hârtiei.
O lume a mecanismelor lungi, întortocheate,
Care-și croiesc drum, purtând foile
Prin ritualul ștanțării cu litere de alamă,
Ce se rotesc pe roți unse și pârghii cu arc.

Mi-aș dori să fiu într-o lume în care timpul se petrece,
În care te oprești și cugeți,
La etica urmei de cerneală.

Dar exist acum într-o lume de circuite,
Ce trimit electroni în spațiu, după bunul plac
Al unei minți triste.

Ah, să pot încetini timpul!
Să readuc rotițele lente ale mașinăriilor,
Să readuc cerneala și sudoarea consumată.
Chiar dacă se învârteau mai repede decât o clipire,
Totuși, acele roți din alamă și oțel,
Plăcile, hârtia și cerneala,
Turnate și risipite de mâini omenești,
Erau grele, solide, dense,
Și de necontestat, prin simpla lor greutate.

Pe lângă vârtejul electronilor,
Darul instant oferit unei dorințe nebunești de copil,
Care se întinde spre soare,
Deși soarele îl arde
Până rămâne scrum,

Ce dar este acela,
Să simți lumea cu inima
Și cu mâinile?

UPDATE:
Coronavirusul și începutul noii ere a umanității

Se-ntâmplă.

Asta e.

Ești pregătit?

Păi, chiar nu contează dacă ești pregătit sau nu. Forțele Binelui și ale Iubirii au învins, iar schimbarea e aici.

Fără frică: Un nou ciclu e aici

Dacă evenimentele actuale din lume te umplu de frică, recunoaște că această frică exista deja, iar virusul și măsurile draconice luate de mulți politicieni sunt declanșatoarele de care aveai nevoie pentru a elibera și vindeca rădăcina acestor frici.

Indiferent dacă noul coronavirus a început ca un fenomen natural sau a fost creat în laborator de Cabală, *chiar nu contează*.

Mama Pământ, Universul și Forțele Iubirii au propria lor agendă, iar în acest moment impulsul lor este mult, MULT, mai puternic decât orice intenții malefice ale unui imperiu în decădere.

Orice acțiune din partea oricărui grup care încearcă acum să rănească omenirea se va întoarce împotriva lor și va ajunge să lucreze împotriva lor, așa cum putem vedea că se întâmplă peste tot în jurul nostru. „Liderii” tiranici se dau de gol, mașina de propagandă pe care o numim mass-media continuă să se dea de gol, cenzorii se dau de gol. Cu cât încearcă mai mult să suprime și să controleze, cu atât mai mulți oameni se trezesc la realitate.

Așa a fost întotdeauna cu răul: se autodistruge. Poate că nu a părut așa în ultimele câteva mii de ani, dar karma, cum se zice, nu iartă.

Vindecarea: O călătorie individuală susținută

Vindecarea și evoluția conștiinței rămân, și vor rămâne întotdeauna, un efort și o călătorie individuală. Și, chiar dacă n-a fost niciodată ușor, condițiile care se creează acum pe Pământ vor face ca drumul să nu mai fie chiar atât de greu ca înainte; oamenii nu vor trebui să lupte împotriva aceluiași grad de întuneric extern, iar din ce în ce mai multe resurse la nivel uman, spiritual și energetic vor fi puse la dispoziția umanității pe măsură ce avansăm.

Respiră.
Simte-ți picioarele.
Simte-ți fundul pe scaun.
Deschide-ți Chakra Coroanei către Marele Spirit.
(nu uita să-ți simți picioarele :)

E atâta bunătate, milă și grație care învăluie și susțin Pământul și întreaga umanitate în acest moment.

Poate dura ceva timp până când suficient de mulți oameni se vor trezi pentru a afecta o schimbare în masă, așa că mai ai răbdare.

Fii de folos celorlalți când poți cu adevărat.
Fii creativ când simți scânteia.
Acceptă-ți umbra.
Iubiți-vă unii pe alții.
Fii bun.

Pace.